

மே 2008

நூலாகம்

தலை இலக்ஷியச் சுர்சிகை

96

www.gnanam.info

50/-

நடப்பு நிலைவரங்களின்
யதார்த்தப் புனைதலும்
தூண்டலுருவாக்கமும்
அழகியலைப்
பின்தன்றுகின்றனவா?

- ச. முருகாளந்தன்

**சமுத்துச் சிறுக்குத்தகளில்
உன்னதங்கள்**

- நேர்காளாவில் சொங்கை மூழியான்

**ஸாஸ்ட்டிஸ் வெளி....
(சிறுக்குத்)**

- சுதாம் மகாராஜன்

மண்ணை நேசித்தெமுதும்
மனிதநேயப் படைப்பாளி
முத்துமீரான்

தினி - 08 சுடர் - 12

பகிர்தவின் மூலம் விரிவும் ஆழமும் பெறுவது ஞானம்

ஆசிரியர் :

தி. ஞானசேகரன்

இணை ஆசிரியர் :

ஞானம் ஞானசேகரன்

லூபியர்கள் :

கௌதமன்

ஸ்திபுஷ்பா

தலைமை அலுவலகம் :

19/7, பேராதனை வீதி, கண்டி.

தொடர்புகளுக்கு...:

தி. ஞானசேகரன்

ஞானம் கிளை அலுவலகம்

3-B, 46வது ஒழுங்கை,

கொழும்பு – 06.

தொலைபேசி : 011 – 2586013
0777-306506

தொலைநகல்: 2362862

E-mail : editor@gnanam.info

Web : www.gnanam.info

வெளிநாட்டு, உள்நாட்டு

வங்கித் தொடர்புகள்:

Swift Code :- HBLILKLX

T. Gnanasekaran

Hatton National Bank -

Wellawatte Branch

A/C No. 0090672606

இதழினுள்ளே ...

● கலைத்துறைகள்

மாவை வரோதயன்	07
வடால்வை சித்திரா சின்னராஜன்	08
அனுகயா	13
தமிழ்ராசா பரமலிங்கம்	13
மாரிமுத்து சிவகுமார்	14
வடல்யூரான்	14
கமல்னி சிவநாதன்	14
ஜெ. பிரேம்குமார்	15
யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம்	31
தென்புலோலியூர் பரா. றமேஸ்	37
த. ஜெயச்சௌலன்	54

● தட்சிரைகள்

கவிஞர். பொன். சிவானந்தம்	05
ச. முருகானந்தன்	19
எப்.எம். பஸ்மிலரா	32

● சிறுகலைகள்

எம்.எஸ். அமானுல்லா	09
தீர்ன் ஆர்.எம். நெளைஏத்	16
குதர்மமகராஜன்	21
ந. வினோதரன்	29

● நேர்காணல்

செங்கை ஆழியான்	25
----------------	----

● உரைச்சித்திரம்

தெனியான்	43
----------	----

● சமுகரவ கலை இலக்கிய நிகழுவுகள்

குறிஞ்சி நாடன்	49
----------------	----

● பத்திரிகைகள்

விகவமடு இந்திரசித்தன்	28
துறைமனோகரன்	35
அன்புமனி	38
கே. விஜயன்	39
என். செல்வராஜா	41
பி.மி. அந்தோனிப்பிள்ளை	52

● விழர்சனம்

மொழிவரதன்	53
-----------	----

● நூல் மதிப்புரை

	46
--	----

● வரசகர் பேசுகிறார்

	55
--	----

அடுதைப்படம் - கலைஞர் முதுயைக்குக் கைகொடுக்கும் இளைய

ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்புகளின் கருத்துக்கட்டு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்புடையவர்கள். புனைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், முகவரி ஆகியவற்றை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும். பிரசுரத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் படைப்புகளைச் செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு. - ஆசிரியர்

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கலிப்பெருக்கும் மேவு மாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருட்டெரல்லாம்
விழிப்பற்றுப் பதலி கொள்வார்.

மின்சூர் ஒர்...!

நமது தமிழ் மொழிக்குச் “செம்மொழி” என்ற சிறப்பு நிலை அளிக்கப்பட்டு ஆண்டுகள் சில கழிந்துவிட்டன.

அவ்வேளையில் வெளியிடப்பெற்ற உற்சாகமான அறிக்கைகள், உவகையுட்டும் விளக்கங்கள், எழுச்சிதரும் எதிர்பார்ப்புக்கள், உறுதியான நம்மிக்கைகள் முதலியவற்றைத் தொடர்ந்து உருப்பாட்டான நடவடிக்கைகள் ஏதாவது எடுக்கப்பட்டனவா என்பது தெளிவாகத் தெரியவில்லை.

“செம்மொழி” என்று சொன்னாலே போதும், நமது மொழி ‘சிரஞ்சீவித் தன்மை’ பெற்றுவிடும் என, சம்பந்தப்பட்டவர்கள் ஒருவித போலித்தனமான நம்மிக்கையிலே தீவைத்துக் கொண்டிருக்கின்றார்களோ என்பதும் தெரியவில்லை.

இந்த நிலையில்-

உலகிலே இப்பொழுது வழக்கிலுள்ள சில மொழிகள் சம்பந்தமான சில எதிர்வு கூறல்கள் ஒருவித அச்சநிலையை உருவாக்கி வருகின்றன.

நவீன விஞ்ஞான தொழில் நுட்ப இலத்திரனியல் துறைகளில் நானுக்கு நாள் நிமிடத்துக்கு நிமிடம் ஏற்பட்டுவரும் அதிவேக மாற்றங்கள் காரணமாக -

இவையைனத்தும் ஒன்று சேர்ந்து “பூகோளக் கிராமம்” என்பதை முழுமையாக உருவாக்கியே தீருவது என்ற முனைப்புடன் செயற்படுவது காரணமாக -

இப்போது வழக்கிலுள்ள மொழிகளுட் பெரும்பாலானவை மிக விரைவில் வழக்கிழந்து, அழிந்தொழிந்து போய்விடுமாம்.

இத்தகைய ஆபத்துக்குத் தமிழும் உள்ளாகக் கூடுமாம்.

இன்றோ நாளையோ என்றில்லாமல் -

என்றோ ஒருநாள் இந்த ஆபத்துக்கு நமது தமிழ் உள்ளாகலாம். உள்ளாகாமற் போகலாம்.

ஆனால் இந்த ஆபத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டிய தவிர்க்க முடியாத கடமை ஒவ்வொரு தமிழ் மகனுக்கும் உண்டு. ஒவ்வொரு தமிழ் மகனுக்கும் உண்டு.

நமது தமிழ் மொழிக்குப் புது வடிவும் புதுவன்னாமும் புது ஆற்றலும் கொடுத்து அதை மறுமலர்ச்சி அடையச் செய்த பாரதியார் காலத்திலும் “மெல்லத் தமிழினிச் சாகும்” என்றொரு ‘எதிர்வு’ கூறப்பட்டது!

பேதையின் உரை - பேடுயின் உரை எனப் பாரதியார் அதைப் பொறுத்துக் கொண்டாரே தவிர அதை அவர் ஒரேயடியாகப் ‘புறந்தள்ளி’ விடவில்லை!

பஞ்ச பூதச் செயல்களின் நுட்பங்கள் கூறும் புத்தம் புதிய கலைகள் எல்லாம் மெத்த

வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் மேற்குத் திசைக்கும் மேலதிக திசைகளுக்கும் செல்லும்படி தமிழர்களைப் பணித்தார்! அந்தக் கலைகள் அத்தனையையும் இந்த நாட்டுக்கு - இந்திய நாட்டுக்கு - தமிழ் நாட்டுக்குக் கொண்டுவரும்படி பணித்தார்! தமிழிலே கொண்டு வரும்படி பணித்தார்.

ஆமாம் -

கலைகள் வளர வேண்டும் - அதை - தமிழில் வளரவேண்டும் -

என்ற தன்னுடைய உள்ளக் கீட்க்கையை பாரதியார் தெளிவாகச் சொன்னதை நாம் ஒவ்வொருவரும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

எங்கள் மொழிக்கு ஆபத்து ஏற்பட்டால் அதை வேறொரு மொழியான் வந்து தீர்க்கப் போவதில்லை; நீக்கப்போவதில்லை.

எங்கள் மொழியை நாங்கள்தான் காப்பாற்ற வேண்டும்.

ஆகவே -

தமிழிலே சிந்திப்போம்; தமிழிலே பேசுவோம்; தமிழிலே எழுதுவோம்; விஞ்ஞான தொழில் நுட்பங்களைத் தமிழிலே சொல்லுவோம்.

கன்னித் தமிழ் கண்ணித் தமிழாகவும் நீஷ்த்து நிலைப்பதற்கு நெஞ்சுறுதியுடன் தொடர்ந்தும் பாடுபடுவோம்.

மீண்டும் ஆங்கிலமா என்ற சென்ற இதழ் ஆசிரியத் தலையாங்கத்தை மீண்டும் சிந்தித்துப் பார்ப்போம்.

அஸ்வாயுர் கவிஞர் மு. செல்லையா அவர்களின் ஜனன நூற்றாண்டு விழாச் சிறுக்கதைப் போட்டி 2007 முடிவுகள்

◆ முதற் பரிசு - ரூபா 5000/- : - 'எதிர்கொள்ளல்'

சந்திரகாந்தா முருகானந்தன், கொழும்பு இந்துக் கல்லூரி, இரத்மலானை.

◆ இரண்டாம் பரிசு - ரூபா 3000/- : - 'தொலையூம் முகவரிகள்'

புலோவியூர் ஆ. இரத்தினவேலௌன், மீரா பதிப்பகம், 191/23, வைலைவல் வீதி, கிருலப்பனை, கொழும்பு - 06.

◆ மூன்றாம் பரிசு - ரூபா 2000/- : 'சங்கார தரிசனம்'

இ. இராஜேஷ் கண்ணன், சாத்வீக பிரஸ்தம் இமையாணன் கிழக்கு, உடுப்பிட்டி, யாழ்ப்பாணம்.

◆ தலா ரூபா 1000/- ஆறுதல் பரிசு பெறும் சிறுக்கதைகள் :

'நீதியின் நிறம் கறுப்பு'

- திருமதி கமலினி சிவநாதன், இல.3, அரசவிடுதி கிறீஸ்வீதி, மட்டக்களம்பு.

'தோணி ஒன்று கரைக்கு வருகிறது'

- ஆரையம்பதி ஆ. தங்கராசா, வேளாளர் வீதி, ஆரையம்பதி - 03.

'நெஞ்சக் கணல்'

- க. முருகானந்தன் அன்பகம், கரணவாய் கிழக்கு, கரவெட்டி.

'ஒளவியம் பேசுதல்'

- கார்த்திகா பாலசுந்தரம், மூப்பியா வளவு, விக்னேஸ்வரக் கல்லூரி வீதி,

'ஊன்று கோல்'

கரவெட்டி மேற்கு, கரவெட்டி.

'அந்திப் பூக்கள்'

- எச். எல். எம். நிசார், 70/3, புதிய கண்டிப் பாதை, மாவனல்லை.

'ஆகுத்திரா தரிசனம்'

- கொர்றை பி. கிருஷ்ணானந்தன், சந்திரோதயம், கொற்றாவத்தை வல்லவெட்டித்துறை

'பட்டினிப் பண்டம்'

- திருமதி. பிரியா பாலேந்திரன், 23/4, ரஜமாவத்தை, இரத்மலானை.

'புதிய காஞ்சி'

- வே. அகிலன், அரச்ஜூன், அல்வாய் வடக்கு, அல்வாய்.

'ஒரு மாணவன் - ஒரு தொழிலாளி -

- எஸ். ஜோன்ராஜன், 379, விகாரை வீதி, அக்கரைப்பற்று.

மு. செல்லையா ஜனன நூற்றாண்டு விழா ஏற்பாட்டுக் குழுவினரால் பரிசுகள் வழங்கப்படவள்ளன.

நடவடிக்கை : தெளிவத்தை ஜோசப், திருமதி பத்மா சோமகாந்தன், திரு. மு. தயாபரன்

POOBALASINGHAM BOOK DEPOT

IMPORTERS, EXPORTERS, SELLERS & PUBLISHERS OF BOOKS,
STATIONERS AND NEWS AGENTS.

Head Office :

340, 202 Sea Street, Colombo 11, Sri Lanka.

Tel. : 2422321. Fax : 2337313

E-mail : pbdho@slt.net.lk

Branches :

309A-2/3, Galle Road, Colombo 06, Sri Lanka.

Tel. : 4-515775, 2504266

4A, Hospital Road,
Bus Stand, Jaffna.

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை

புத்தக விற்பனையாளர்கள், ஏற்றுமதி, இறக்குமதியாளர்கள்,

நூல் வெளியீட்டாளர்கள்

தலைமை :

இல. 340,202 செட்டியார் தெரு, கொழும்பு 11, இலங்கை.

தொ. பே. 2422321. தொ. நகல் 2337313

மின்னஞ்சல் : pbdho@slt.net.lk

கிளை :

இல. 309 A-2/3, காவி வீதி,
கொழும்பு 06, இலங்கை
தொ. பே. 4-515775, 2504266

இல. 4A, ஆஸ்பத்திரி வீதி,
பஸ் நிலையம், யாழ்ப்பாணம்.

மன்னை நேசித்தெழுஷு^{ம்} மனித நேயப் படைப்பாளி முத்துமிரான்

- கவிஞர். பொன். சிவானந்தம் -

கருத்துக்களும் / அணிந்துரைகளும்

1. “முத்துமிரான் முத்தமிழ்க் கடலில் முதிர்ந்த முத்து. இலங்கை இலக்கிய வானத்தின் தங்கத் தாராகை. கவிதை, சிறுகதை, நாடகம், கட்டுரை என்று இலக்கியத்தின் சகல துறைகளிலும் முத்திரை பதித்தவார்.” ஞானபீட பரிசு பெற்ற பேரா. டாக்டர் கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான். (1997)
2. “சமூக நீதிக்காகவும், சமுதாய மன்னேற்றத்திற்காகவும் கலை இலக்கியத்தை ஓர் ஆயுதமாகப் பயன்படுத்த வேண்டும் எனும் தத்துவம் பார்வையுடன் கலையம்சமுள்ள சிறுகதை களைப் படைக்கும் பணியில் முனைந்துள்ள இலங்கைப் படைப்பாளி எஸ். முத்துமிரானுக்குச் சிறந்த எதிர்காலம் உண்டு என்பதில் எனக்கு ஜயமில்லை. எனவே, அவரை இதயம் கணிந்து வாழ்த்துகிறேன்.

தி. க. சிவசங்கரன் (தி. க. சி.), சாகித்ய அகடமி விருது பெற்ற விமர்சகர் – திருநெல்வேலி, தெ. இந்தியா (03.05.2005)

3. தமிழகத்தில் வாழும் இலட்சக் கணக்கான இசுலாமியர்கள் செய்யாத – செய்ய மறந்த இசுலாமியர்களிடையே வழங்கும் நாட்டுப்பற இலக்கியங்களைச் சேகரிக்கும் பணியை இலங்கையைச் சேர்ந்த திரு. எஸ் முத்துமிரான் அவர்கள் செய்து வருவது பெரிதும் பாராட்டத்தக்க செயலாகும். நாட்டுப் புறவியல் துறையில் இவர் காட்டும் ஆர்வம் மன்னின் மீதும், மக்கள் மீதும் இவர் கொண்டிருக்கும் பற்றை வெளிக் காட்டுவதாக உள்ளது. தமிழ் மொழிப் பற்றும், சமூகப் பற்றும் நிறைந்தவரான திரு. எஸ். முத்துமிரான் நீண்ட காலம் வாழ்ந்து தமிழ்ப் பணி செய்ய உலகத் தமிழர்கள் சார்பாக வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பேரா. முனைவர் ஆறு இராமநாதன் – தலைவர், நாட்டுப் புறவியல் துறை தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர் தென். இந்தியா (28. 12. 2003)

4. “இஸ்லாத்துள் தமிழும், தமிழினுள் இஸ்லாமும் இணைந்து நிற்பதற்கான ஒரு உச்ச நிலை உதாரணம் ஜனாப் எஸ். முத்துமிரான் தொகுத்துள்ள ‘இலங்கைக் கிராமத்து மூஸ்லிம்களின் தாலாட்டுப் பாடல்கள்’ என்னும் நூலாகும். நண்பர் முத்துமிரானுக்கு இஸ்லாமிய உலகமும், தமிழ் உலகமும் கடமைப் பட்டுள்ளன.”

தமிழ்நினர் பேரா. கா. சிவத்தமி – இலங்கை (10.04.2007)

5. “நன்பர் முத்துமிரான் அம்பாரை மாவட்டத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட குறிப்பிடத்தக்க எழுத்தாளர்களுள் ஒருவர். கவிதை, சிறுகதை, வாணோலி நாடகம், கிராமிய இலக்கிய ஆய்வு எனப் பல துறைகளில் காலான்றியிருக்கிறார். யாப்பு – மாரபும், புதுக்கவிதை மரபும் ஒன்றிணைந்திருப்பது முத்துமிரான் கவிதைகளின் குறிப்பிடத்தக்க பிறிதொரு அம்சம் எனலாம். கிராமிய இன்தை குறிப்பாக மட்டக்களப்பு மூஸ்லிம்களின் மொழி வழக்கைக் கவிதையில் தாராளமாகவும் ஆழமாகவும் கையாண்டவர்களுள் முத்துமிரான் குறிப்பிடத்தக்கவர்.”

பேரா. எம். ஏ. நூஃமான், தமிழ்த்துறைத் தலைவர், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை (03. 05. 2005)

06. “சுகோதரர் திரு. எஸ். முத்துமிரான் அவர்கள் தொகுத்த

இலங்கை கிராமத்து மூஸ்லிம்களின் தாலாட்டுப் பாடல்கள் எனும் நூல், கிராமிய இலக்கியத்திற்கு கிடைத்த விலைமதிப் பற்ற சிறந்த ஆய்வு நூலாகும். முத்துமிரான் அவர்களுக்கு எமது மனம் நிறைந்த பாராட்டுகள்

கரிசல் இலக்கிய மேதை திரு. கி. ராஜநாராயணன் புதுவை – 8, தெ. இந்தியா. (22. 03. 2007)

7. “பொதுவாகள்தாழுக்கும்கூம்பதாகத்துக் கெதிராக தூரிகைடுக்கும் போதுகைநடெங்கும் ஆணால்முத்துமிரான் ஒருவரால் தான் இல்லாவுதுணிச்சி ஹோடு எழு முக்கிழு இவனா எழுத்தால் போக்களம்கண்ட ஒரு போராளியினாலாம்”

சாகித்ய அகாடெமி விருது பெற்ற நாவலாசிரியர் தோப்பில் முஹம்மது மீரான் நெல்லை, தெ. இந்தியா (13.04.2007)

8. “கவிஞர் முத்துமிரான் கொட்டும் போர்ப்பறை ஒசை, காற்றின் பிடிகள் சிலிர்க்க உலா வருவதை, வார்த்தைகள் விழுக் கம் அமைப்பதைக் கம்பீரமான இவரின் கவிதைகள் நிச்சயமாக, மீண்டும் ஒரு பட்டுக்கோட்டையாரை நம் கண்ணென்றிரே கொண்டு வந்து நிறுத்துகின்றன. இவரின் கவிதைகளிலுள்ள எளிமை, ஒசை நயம், உணர்ச்சி வெள்ளப் பெருக்கு எல்லாம் சேர்ந்து இவரை ஒரு சரியான கவிஞராக உயர்த்திப் பிடிக்கின்றன. பட்டுக் கோட்டையாரின் வாக்கக் கார்பு இவரின் கவிதைகளில் மூச்சாகி முழங்குகின்றது.”

சாகித்ய அகாடெமி விருது பெற்ற கவிஞர்

பேரா. டாக்டர் தமிழன்பன், சென்னை, தெ. இந்தியா. (1993)

9. “சமூகத்தின் முரண்களையும், போலித்தனங்களையும், பிழையான போக்குகளையும் இனங்காட்டி சமூகத்தை ஆற்றுப் படுத்த முனையும் போக்கினை முத்துமிரானின் நாடகங்களிற் கானுகிறோம். எல்லாவற்றிக்கும் மேலாக முத்துமிரான் அவர்களிடம் சிறந்த நாடகம் எழுதுவதற்குரிய எழுத்தாற்றல் காணப்படுகிறது.

பேரா. சி. மெனாகுரு, தலைவர், நுண்கலைத்துறை, கிழக்குப் பல்கலைக் கழகம், வந்தாறு மூலை. (10.04.2001)

10. “வாழ்வின் நெளிவு சுளிவுகளை, உற்றுநோக்கும் ஆர்வத்தையும், ஏழைகளுக்காகவும், ஒடுக்கப்பட்டவர் களுக்காகவும் இரங்கும் மனிதாபிமானத்தையும், உண்மையும், நீதியும் தழுவிய ஒரு சமுதாயத்தை உருவாக்கும் வேட்கையினையும் முத்துமிரான் சிறுகதைகள் வாயிலாகக் கண்டு கொள்ள முக்கிறது.”

பேரா. சி. தில்லைநாதன், தலைவர், தமிழ்த்துறை, பேராதனை பல்கலைக் கழகம், (24.04.1993)

11. “முற்போக்கு சிந்தனை, மனித நேயம், அன்பு ஆகிய உயர் பண்புகளை தனது எழுதுவதற்க்காக மூலம் வலியுறுத்துவதில் ஆர்வம் காட்டுகிறார் முத்துமிரான்.”

முதுபெரும் எழுத்தாளரும் விமர்சகருமான திரு. வல்லிக்கண்ணன், சென்னை, தெ. இந்தியா. (1993)

1957ஆண்டு டச்சம்பர் மாதம் 02ம் திங்கிக் காதலும் கருணையும் என்னும் வாணோலி நாடகத்தின் மூலம், எழுத்துலகில்

தடம்பதித்த பிரபல எழுத்தாளரும், கவிஞரும், நாடகாசிரியரும், நாட்டாரியல் ஆய்வாளருமான சட்டத்தரணி எஸ். முத்துமீரான் இதுவரை பதினெந்து இலக்கிய நூல்களை எழுதியுள்ளார். இந்நூல்களுக்கு அணிந்துரை, ஆசியுரைகள் வழங்கிய தமிழ் வல்லுனர்கள், இலக்கிய மேதைகள், போராசிரியர்கள் இவரைப் பற்றிக் கூறிய கருத்துக்களை மேலே காணலாம்.

ஸம்தீ நவீன தமிழ் இலக்கியத்தின் முக்கியமான ஒரு படைப்பாளி எஸ். முத்துமீரான் ஆவார். ஜந்து தசாப்தங்களாக நவீன தமிழிலக்கியத்தின் பல்வேறு துறைகளான கவிதை, சிறுகதை, நாடகம், வாணொலி நாடகம், உருவகக் கதை, நாட்டார் இலக்கிய ஆய்வு என்பனவற்றில் ஆழமாகத் தன் கால்களைப் பதித்துக் கொண்டிருப்பார். 1941ம் ஆண்டு மே மாதம் மூன்றாம் திகதி அம்பாரை மாவட்டத்தைச் சோந்த நிந்தவுரில் சிக்கந்தர் வெவ்வை சின்னத்தமிபி மீராசாகிபு மீரா உம்மா தம்பதியினருக்கு சிரேஷ்ட புதல்வராகப் பிறந்த இவர், தனது ஆரம்பக் கல்வியை நிந்தவுர் அல்/அஷ்றக் மகா வித்தியாலயம், கல்முனை பாத்திமா கல்லூரி, கல்முனை உவெஸ்லி உயர்தரப் பாடசாலைகளில் கற்று, பின் உயர்கல்வியை மட்டக்களப்பு சிவாநந்தா வித்தியாலயத்திலும் கற்றுக் தேரினார்.

1964ம் ஆண்டு ஜான் மாதம் முதலாம் திகதி மாணவ ஆசிரியாக, கல்விச் சேவையில் புகுந்த இவர் படிப்படியாக முன்னேறி, முதலாம் தர அதிபராக இருந்து ஓய்வு பெற்றார். கொழும்பு பல்கலைக் கழக சட்டத்துறை பட்டதாரியான முத்துமீரான் 1981ம் ஆண்டு இலங்கை சட்டக்கல்லூரியில் சேர்ந்து உயர்நிதிமன்ற சட்டத்தரணியாகத் தேரிட இன்று முப்பது வருடங்களாக சட்டத்துறையில் சேவை செய்கின்றார்.

வெளியிட்ட நூல்கள்

இவரின் முதலாவது நூலை, தென் இந்தியா தென்றல் மன்றத்தின் மூலமாக கவிஞர் திலகம் சாரணபாஸ்கரன் அவர்கள் உருவகக் கதைகள் என்ற பெயரில் 1982ம் ஆண்டு வெளியிட்டார். இதைத் தொடர்ந்து தென் இந்தியா மில்லத் ப்பளிவர்ஸ் மூலமாக மீரா உம்மா நூல் வெளியிட்டார்கள் ‘கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் கிராமியக் கவியமுதம்’, ‘முத்துமீரான் சிறுகதைகள்’, ‘முத்துமீரான் கவிதைகள்’ என்னும் நூல்களை வெளியிட்டனர். இன்னும் ஞானபீட சாகித்ய அகடெமி பரிசு பெற்ற புகழ் பூத்த கவிஞர் கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான், இவரின் ‘கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் நாட்டார் பாடல்கள்’ என்னும் ஆய்வு நூலைத் தன் கவிக்கோ பதிப்பகத்தின் மூலம் வெளியிட்டார். ஆக்தோடு ‘இலங்கைக் கிராமத்து முஸ்லிம்களின் பழமொழிகள் இலங்கைக் கிராமத்து முஸ்லிம்களின் தாலாட்டுப் பாடல்கள்’ ‘மானிடம் உயிர் வாழ்கிறது’ (சிறுகதைத் தொகுதி) ‘கருவாட்டுக் கஸ்ஸா’ (கவிதைத் தொகுதி) ஆகிய நூல்களை தென் இந்தியா நேஷனல் பப்ளிஷர்ஸ் வெளியிட்டார்கள். ‘இயற்கை’ என்னும் உருவகக் கதைத் தொகுதியை தென் இந்தியா மீராப் பதிப்பகத்தார் வெளியிட்டார்கள். ‘க்கக்கன்களிய’ (சிறுகதைத் தொகுதி) ‘மானிடம் சாகவில்லை’ (நாடகத் தொகுதி) ஆகிய நூல்களை மீரா உம்மா நூல் வெளியிட்டார்கள் வெளியிட்டார்கள். இந்நூல்களில் நாட்டாரியல் ஆய்வு நூல்கள் தென் இந்திய பல்கலைக் கழகங்கள், கல்லூரிகளில் நாட்டுப் புறவியல் துறைகளில் உசாத்துணை நூல்களாகப் பாவிக்கப்படுகின்றன.

உருவகக் கதை

ஸம்தீ உருவகக் கதையாசிரியர்களாகப் பெயர் சொல்லி அழைக்கத் தகுதியுள்ளவர்களில் ஜனாப். முத்துமீரானும் ஒருவராவார். ச. வே., எஸ். பொன்னுத்துரை, செம்பியன் செலவன், எம். ஏ. ரஹ்மான், செங்கை ஆழியான போன்றவர்

களோடு வைத்துப் பேசக் கூடிய இவர் ‘உருவகக் கதைகள்’, ‘இயற்கை’ ஆகிய இரு உருவகக் கதைத் தொகுப்புகளை வெளியிட்டுள்ளார். ஈழத்தில் இவரே முஸ்லிம் படைப்பாளி களினுள் இரு உருவகக் கதைத் தொகுப்புகளை வெளியிட்ட பெருமைக்குரியவருமாவார். இவருடைய உருவகக் கதைகள் கவித்துவமுள்ள மொழிநடையும், இலக்கியச் சவையும் கொண்டவைகளாக மினிரவது சிறப்பம்சமாகும்.

சிறுகதை

முத்துமீரானின் சிறுகதைகள், அவர் வாழும் கிராமத்தின் கண்ணாடிகள் எனலாம். அவர் இணைந்து வாழும் மக்களின் வாழ்வியலைத் துல்லியமாகவும், யதார்த்தமாகவும் படம் பிடித்துக் காட்டும் இவருடைய சிறுகதைகள் எல்லாமே, அம்மக்களுடைய பேச்சு மொழியில் ஆக்கப்பட்டிருப்பது சிறப்பம்சமென்றாம். இவர் இதுவரை ‘முத்துமீரான் சிறுகதைகள்’ மானிடம் உயிர் வாழ்கிறது, கக்கக்கனிய...’ ஆகிய மூன்று சிறுகதைத் தொகுதிகளை வெளியிட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் வாழ்வியல் பேசும் இவருடைய சிறுகதைகளில் இம்மக்களின் பேச்சு மொழியே முதன்மை பெற்று விளங்கும். இவரைப் போன்று இம்மக்களின் பேச்சு மொழிக்கு முக்கியம் கொடுத்து இலக்கியம் படைத்த எழுத்தாளர்கள் இல்லையென்ற கூறலாம்.

நாட்டார் இலக்கியம்

இலங்கை வாழ முஸ்லிம்களுடைய நாட்டார் இலக்கியங்களைக் கள ஆய்வு செய்து, அவைகளை நூலுருவாக்கிக் கந்த பெருமை, இவரையே சாரும். முஸ்லிம்களின் கிராமத்து இலக்கியங்களை சேகரித்து, ஒரு சிலர் நூலுருவாக்கிக் கந்திருந்தாலும், அந்நூல்கள் கள ஆய்வு வழியில் செய்யப்பட வில்லை. இதுவரை முத்துமீரான், இலங்கை முஸ்லிம்களிடையே வழக்கிலுள்ள நாட்டார் இலக்கியங்களை கள ஆய்வு செய்து, நாலு (04) நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். நாட்டார் இலக்கிய ஆய்வுத்துறையில் முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களில், இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் இவரே இன்று முக்கியமானவராகக் கருதப் படுகின்றார். முஸ்லிம் மக்களின் உள்ளங்களே தஞ்செமெனக் கிடந்து, இந்நாட்டார் இலக்கியங்களைத் தோண்டியெடுத்து, இலக்கிய அந்தஸ்தரளித்து பெருமைப் படுத்திய இவரை இஸ்லாமியர்களும், இலக்கிய உலகமும் என்றும் கொரவித்து கண்ணியிப் படுத்தும் என்பதில் ஜயமில்லை.

வானோலி நாடகம்

இலங்கை முஸ்லிம் வாணொலி நாடக ஆசிரியர்களிடையே, மிகப்பெருமையாகப் பேசக் கூடிய ஒருவர்தான் முத்துமீரான். இவர் கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் பேச்சு மொழியில், முதன் முதலில் வாணொலி நாடகங்களை ஒழுங்காக எழுதிய ஆளுமையுள்ள நாடகாசிரியர். மொகலாய் மன்னர்கள், மைகுர் சிங்கம் திப்புக்கல்தான் போன்றவர்களைப் பற்றி பல சரித்தீராக நாடகங்களை எழுதியுள்ளார். இவரையே சாரும். முஸ்லிம் மக்களின் உள்ளங்களே தஞ்செமெனக் கிடந்து, இந்நாட்டார் இலக்கியங்களைத் தோண்டியெடுத்து, இலக்கிய அந்தஸ்தரளித்து பெருமைப் படுத்திய இவரை இஸ்லாமியர்களும், இலக்கிய உலகமும் என்றும் கொரவித்து கண்ணியிப் படுத்தும் என்பதில் ஜயமில்லை.

கவிதை

முத்துமீரான் முற்போக்கு சிந்தனை, சலுகை, சீர்திருத்தம், காலத்தை உணர்த்தி நிற்கும் கருத்துக்களைக் கொண்ட நல்ல கவிஞராவார். இவருடைய கவிதைகள் யாவும் புதுமையைத் தேடும் வேட்கை கொண்டவைகளாகவும், இனத் துவேசம், சாதி

வெறிகளைக் கடித்துக் குதறும் சக்தியுள்ள வைகளாகவும், பிற்போக்குவாதிகளை நையப்படுத்தக்கும் தன்மை கொண்டவை களாகவும் இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் ‘முத்துமீரான் கவிதைகள், ‘கருவாட்டுக் கஸ்ஸா’, ‘அண்ணல் வருவானா?’ ஆகிய மூன்று கவிதைத் தொகுதி களை ஆக்கித் தந்துள்ளார்.

பெற்ற விருதுகள்

அரசு மட்டத்தில் ‘கலாபூஷணம்’, ‘தாஜூல் அதிப் (இலக்கிய வேந்தன்) ஆகிய விருதுகளையும், தென் இந்திய அகில உலக இல்லாமிய இலக்கியக் கழகத்தினால் ‘தமிழ்மாமணி’ என்ற விருதினையும் பெற்றுள்ள முத்துமீரான் ‘இலக்கியத்திலகம்’, ‘கவிக்குருசில்’ ஆகிய விருதுகளை இலக்கியப் பேரவைகளின் மூலமாகவும் பெற்றுள்ளார். எந்த விருதினையும் தன் பெயருக்கு முன்னாலும், பின்னாலும் கொருவிக் கொள்ளாமல் சட்டத் தரணி என்ற பட்டத்தோடு மட்டும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இவர் இந்தியா, மலேசியா, இலங்கை ஆகிய நாடுகளில் நடைபெற்ற இலக்கிய மாநாடுகளில் கலந்து, அங்கு இடம் பெற்ற ஆய்வங்குகளுக்குத் தலைமை தாங்கியும் ஆய்வங்கு களில் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் பூத்தும், கவியரங்குகளில் கலந்து கவிதைகளும் படித்துள்ளார்.

வடக்கு கிழக்கு மாகாண தமிழ் இலக்கிய விழாவில் ‘ஆளுள் விருதும்’, அம்பாரை மாவட்ட அரசு சாகித்ய விழாவில் இவரின் இலக்கியச் சேவைக்காக சாகித்ய விருதும் அளிக்கப்பட்டு கொரவிக்கப்பட்டுள்ளார். முத்துமீரான் எழுதிய ‘கிழக்கிலங்கை மூஸ்லிம்களின் நாட்டார் பாடல்கள்’ என்ற நாட்டாரியல் ஆய்வு நாலுக்கு, வடகிழக்கு மாகாண தமிழ் இலக்கிய சாகித்ய விழாவில் பல்துறை சார்ந்த நாலுக்கான சாகித்ய விருதும், ‘இயற்கை’ என்னும் உருவகக்கதைத் தொகுதிக்கு அரசு கரும மொழிகள் தினைக்களத்தின் மொழித் திறன் விருதும் கிடைத்துள்ளன. அகில இலங்கை ரீதியாகவும், மாவட்ட நிலையிலும் பல இலக்கியப் பரிசில்களைப் பெற்றுள்ளன.

முத்துமீரான் எந்த விருதினையும், பரிசில்களையும் பற்றி கிஞ்சித்தும் அலட்டுக் கொள்ளாத மனித நேயம் நிரம்பிய படைப்பாளி. குழுவாத மலட்டுணர்வு, காக்காய் இலக்கிய விமர்சனங்களை என்றும் தலைக்குள் எடுத்துக் கொள்ளாத தன் மானமுள்ள மனிதன் இவர்.

முத்துமீரானும் / ஆய்வுகளும்

இலங்கை சப்ரகமுவப் பல்கலைக் கழகம், தென் கிழக்கு பல்கலைக்கழகம், மட்டக்களப்பு தேசிய கல்விக் கல்லூரி, தென் இந்திய பல்கலைக் கழகங்கள், கல்லூரிகளிலிருந்து தமிழ்ச் சிறப்பு மொழியியற் துறை மாணவ, மாணவிகள் முத்து மீரானின் இலக்கிய நால்கள் பற்றியும், இவரின் எழுத்துப் பணிகள் பற்றியும் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் சமர்ப்பித்து தமிழில் சிறப்புப்பட்டங்கள் பெற்றுள்ளார்கள். தென் இந்திய பல்கலைக் கழகங்களில், பேராசிரியர் அக்னி புத்திரனின் வழிகாட்டலில் இவரின் இலக்கியப் பணிபற்றி ஜந்து மாணவர்கள் ஆய்வு செய்து எம்பில் பட்டங்கள் பெற்றுள்ளனர். இத்தோடு மணிமேகலை என்னும் தென் இந்திய மாணவி ஒருவர், இவரின் சிறுகதைகளும் மற்போக்கு சமதர்ம சிந்தனைகளும் என்னும் தலைப்பில் முனைவர் பட்டத்திற்காக ஆய்வு மேற் கொண்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆயிரம் முட்டைகளை அசையாது பிரசவித்துவிட்டு, அமைத்தியாக ஆழிக்குள் சென்று விடும் ஆமைபோல், எந்த இலக்கியக் கும்பலுக்கும் பல்லினிக்காது, பக்குவமாகவும் பண்போடும், தன் இலக்கியப் பயணந்தைத் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும், முத்துமீரான் ஒரு ஆளுமையும், ஆழமும் உள்ள கிராமத்தான். மன் மனம் முகர்ந்தெழுதும் முத்துமீரான்’ என்று பிரபல எழுத்தாளரும் மல்லிகை’ இதழின் ஆசிரியருமான டொமினிக் ஜீவா இவருக்கு அளித்த நற்சான்று மிகப் பொருத்தமானதே.

மதும் கொண்ட யுத்தும்
மக்களை விரட்டும் போதெல்லதாம்
மாதா நீயே அபயம் என்று
அவள் மலரடி நாடுவோம்!
அகதிகள் யாவருக்கும்
அடைக்கலம் தரும்
அன்னை அவள்!
இன்றோ அவளும்
எமது நிலைக் காகினாள்!
அவள் இல்லத்து
உச்சந்தலையில்
குண்டு போடு
எம்மைக்
கொல்ல முனைந்த வரையும்
மன்னித்து மறந்தவள் அவள்!
மனிதாபிமான நடவாடக்கையின் பெய்யால்
அவளும் இன்று
எமது நிலைக் காகினாள்!
மகனே
மாதாவைக் காப்பாற்று!

ஏக்ஸ் கோப்பா
மாதாநாவைக்

எனது தீர்மானம் அந்திராளி காஸ்ட்டர் ஸ்டீப்-சிற்கா சிஸ்டாகஜ்

இளமாலைக் கலட்டி வெளியில்
 இளவயதைக் கழித்த காலம்
 உளமார மாலைப் பொழுதில்
 ஊர்கற்றித் திரிந்த பருவம்
 வளமான செம்பொன் மண்ணில்
 வாராட்தது வந்த மணலில்
 காம் கண்ட புலவன் போலே
 கவிதைகள் எழுதிச் செல்வேன்.

கார்த்திகை மழையைக் கொட்டும்
 காலத்தில் தோட்டம் செல்வேன்
 ஏப்புடி உழவு செய்ய
 எருதுக்குப் பின்னால் செல்வேன்
 சவர்வியி கொண்ட புராக்கள்
 கூட்டமாய் வந்து இறங்கும்
 ஆர்வத்தால் அவற்றைப் பிடிக்க
 அங்கெல்லாம் அலைந்து திரிவேன்.

கொல்லதிடல் மேட்டில் நீந்று
 எல்லையற்ற வானம் பார்ப்பேன்
 உல்லாசப் பறவை கடலில்
 உவப்புடன் நீந்தக் காண்பேன்
 புல்தரை மீதில் படுத்து
 பாரதி கவிதை படிப்பேன்
 இல்முன்னே இருந்து கொண்டு
 இரவின் நிலவிலே கண்வியிப்பேன்.

அலைவாய்க் கடலில் நீந்தி
 அக்கரை தாண்டி நிற்பேன்
 அளையினைத் தோண்டும் நண்டின்
 அழகினில் மகிழ்ந்து நிற்பேன்

வலைவீசி மீன்கள் பிடிக்கும்
 வலைஞரின் வலிமை காண்பேன்
 கலைஞரைப் போலே மனசில்
 காட்சிகள் படம் பிடிப்பேன்.

மருதம் குளத்து வயலின்
 வரும்பிலே நடக்கும் போதும்
 அறுகம்புல் தேடி அறுத்து
 ஆட்டிற்குப் போடும் போதும்
 எருவினை வண்டில் ஏற்றி
 எருதினை ஒட்டும் போதும்
 இருந்த என் ஞாபகங்கள்
 இன்றைக்கும் இனிக்கு தம்மா.

தூக்கணாங் குருவிக் குஞ்ச
 தென்றலில் ஊஞ்சல் ஆடும்
 ஆக்காட்டிப் பறவை இங்கே
 அடிக்கடி வானில் பறக்கும்
 வாக்கினில் இனிமை சேர்த்து
 வானம்பாடி கானம் இசைக்கும்
 ஊக்கமாய் ஏற்றம் இறைக்கும்
 உழவரின் கரங்கள் உழைக்கும்

சிவன்கோயில் பூங்கா வனத்தில்
 சின்னமேளம் பார்த்த நாட்கள்
 தவில் மேதை தட்சணா மூர்த்தியின்
 தாளலயம் கேட்ட நாட்கள்
 இவ்விடம் பிருந்தா வனமோ
 இனியநல் கற்பகச் சோலையோ
 அவனியில் எங்கும் காணா
 அந்தநாள் எங்கு காண்பேன்.

அமர்ஃ செம்பியன் சௌல்வன் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டியல் முன்றாம் பாகு பெற்ற சிறுகதை

பக்கத்து வீட்டில் எழுந்து விட்டார்கள். வி. ராஜரத்தி அத்தின் நாதஸ்வரம் காற்றில் மிதந்து வருகின்றது. தான் மீண்டும் இந்த உதய கீதம் ஒலிப்பதற்குள் குகனுக்கும் சாந்தத்திற்கும் ஒரு முடிவு சொல்லியாக வேண்டும் இன்றுடன் பெங்சன் பேப்பரைக் கொடுத்து விட்டு கண்டாவிற்குச் செல்வதா அல்லது இன்னமும் மீதமிருக்கும் ஐந்து வருட ஆசிரிய சேவையையும் இங்கேயே இருந்து தொடர்ந்து செய்வதா? என்று.

கதவைத் திறந்து கொண்டு வெளியே வந்தார். சீதாக் காற்று முகத்தில் ஈட்டியாய் அறைந்து கொண்டு செல்கிறது. இல்லை மரத்தடியில் ஊசலாட்டம் கேட்கிறது. அப்போதுதான் ஈன்றிருந்த பச்சைக் கண்றை தன் நாவால் நக்கி, உடல்வலி நீக்கிக் கொண்டிருந்தது தாய்ப்பக. தாயே தன் சுகம் என்பது போல தலை சாய்ந்து கண்களை இலேசாக விழித்து பூவுலகைப் பார்க்கப் பயந்த நிலையில் சிக..... சிவப்பும் வெள்ளையும் கலந்து நிறச் சேர்ப்பில் நெஞ்சை இழந்தவராக சிலிர்ப்பாய் நிமிர்ந்தார்.

ஒரு வயதுப் பேரனையும் தூக்கிக் கொண்டு மகனும் மருமகனும் கட்டுராயக்காவிலிருந்து புறப்பட, போன் அழுங்குப் பிடியாக தனது தோளைப் பற்றிக் கொண்டு கண்கள் கதுப்பில் ஈரம் சொட்டச் சொட்ட முத்தமிட, அந்த நேரத்து பாவசத்தில் உலகமெல்லாம் மறந்து போக, தானும் அவர்களுடன் அதே விமானத்தில் பறந்து செல்ல மாட்டோமா என இரத்தப் பாசத்தில் தூட்க்க இன்னும் அந்தக் காட்சி மனதில் நிழலாடுகிறது. இந்த ஒரு வருடத்தில் வளர்ந்திருப்பான். ப்பா, ம்மா உன்று அரற்றிக் கொண்டிருப்பான்....

தாய்ப் பகவையும் பச்சைக் கண்றையும் பார்த்து மலைத்து நின்றவர் மனதில் மகனும் பேரனும் மாறி மாறி வந்து போனார்கள். ஒரே மகள். பொறியியலாளருடன் திருமணம். கண்டாவில் வேலை, கார், வீடு வசதியாகத்தான் இருக்கிறார். தான் மட்டும் இங்கு தனியாக வீட்டையும், வாத்தித் தொழிலையும் கட்டிக் கொண்டு..... மிகுதிக் காலத்தையும் இப்படித்தான் ஒட்ட வேண்டி வருமோ?

கன்று ஈன்ற பகவக்கு வேண்டிய சகல சிகிருட்ஷை களையும் முடித்துக் கொண்டு, புழங்கல் அரிசியில் மெல்லிசாக

கிழக்கு மாகாணம் மூதாரைச் சேர்ந்த எம்.எஸ்.அமானுல்லா 01-07-1946ல் பிறந்தவர். இளைப்பாறிய அதிபர். சிறுகதைத் துறையில் ஈடுபாடு கொண்டு எழுதிவரும் இவரது சிறுகதைகள் உதயகுரியன், தினகரன், மல்லிகை, தினபதி மற்றும் தொகுப்பு நூல்களிலும் இடம் பெற்றுள்ளன. இவரது ஏராளமான சிறுகதைகள் பல போட்டிகளில் முதல் பரிசுகள் பெற்றுள்ளன.

இவரது தொடர்பு முகவரி :- அருக்கல்லூரி வீதி, மூதார் - 05.

தொ.பே :- 026 22 380 50, 026 2238011

கஞ்சி காய்ச்சிக் கொடுத்த போது, கன்று எழுவதும் விழுவதுமாகத் தன் காலிலேயே நிற்கப் பிரயத்தனப் பட்டுக் கொண்டிருந்தது.

படலையில் சத்தம் - குகன்.

“பெட்டைக் கன்றுதான். கஞ்சி கொடுத்திற்றன். நல்லதாகப் போயிற்றுது நீ வந்தது. கொஞ்ச நேரம் நின்டு நீ இதக்கவனிச்சிக் கொண்டாயெண்டாப் போதும். எங்கே, இவள் சாந்தம் வரவில்லையா?”

“வரத்தான் வெளிக்கிட்டவள்.....”

“நேற்றிறங்லாம் போட்டு நஷ்சரித்துக் கொண்டிருந்தாள். இசைக் கல்லூரியில் படிக்கிற பிள்ளை. இசையைப் பற்றி பேச இங்கே நான் மட்டும்தான் அவனுக்கு ஒரேதுணை. ஒரு கிமையில் போயிடுவாள். கிழக்கு மாகாணக் கிராமிய இசைப்பற்றி ஆய்வுக்காகக் குறிப்புகள் தயாரிக்க வருவன் என்டவள்”

சூட்டுகையான பெண். போன லீவுக்கு வந்தபோது சாஸ்த்திரிய சங்கீதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டத் திரைப் படம் ஒன்றைப் பார்த்துவிட்டு வந்திருந்தாள். தெலுங்கு சாகித்தியங்களை அட்சர் சுத்தமாய்ப் பாடிக் காண்பித்தாள். எல்லா வரிகளும் ஆரோகணத்திலேயே தொடங்கும் பாடவினைச் சாந்தம் அனுபவித்துப் பாடியபோது, குரல் இனிமையில் தன்னை மறந்து விட்டதுப் போனார். பாடல் முடியக்கை தட்டினார்.

“சார், நீங்கள் சயன்ஸ் படித்ததற்கு, சங்கீதமே படித்திருக்கலாம்”

அவர் மெல்லமாய் புன்னகைத்தார்.

“சரி சார், சங்கீதம் படிச்சுக் கொண்டீர்கள். ஆனா, விஞ்ஞானம் படிச்சுக் கொண்டு வந்த நீங்களோ”

“என்மா அப்படிக் கேட்கிறாய்? அது சின்ன வகுப்பில் இருந்து படிச்சுக் கொண்டிருந்த பாட்மதானே, அதைப் படிக்காம் வருவனா?

சாந்தம், பேசுவதற்கு இடைவெளி விட்டாள்.

“இந்த இருபத்தைந்து வருஷ ஆசிரியக் தொழில்ல ஒரே பாடசாலையில் விஞ்ஞான ஆசிரியனா நான் இருந்து வாரனெண்டால் அதுக்கு எண்ட கடன் உழைப்புத்தான்

காரணம். விஞ்ஞானத்தை நான் தினிக்கிறதில்ல. கதை மாதிரி எளிமைப் படுத்தித்தான் படிப்பிப்பேன். பாடக் குறிப்பு தயாரிக்காம வகுப்புக்குப் போக மாட்டன். பாடத்திட்டம் முடிக்காம பிள்ளைகளை பரீட்சைக்கு அனுப்ப மாட்டன். இந்த ஊர்ல் இப்ப இருக்கிற என்ஜீனியர்ஸ், பெடாக்டர் எல்லாம் என்கிட்ட ஒள்ளில் விஞ்ஞானம் படிச்சவங்கதான். எங்க கண்டாலும் எழும்பி நிப்பாங்க. அது எனக்கொரு கெளரவும். திருமணமோ, சடங்கோ எனக்குத்தான் முதல்ல சொல்றாங்க. அதுல எனக்குப் பரம திருப்தி. எந்தக் கூட்டத்திற்கு நான் போனாலும், யார் பேசுறதெண்டாலும் எனக்கும் தனியாக வாழ்த்து கூறித்தான் அப்பறும் பேசத் தொடங்குறாங்க. அது தொழிலில் எனக்குக் கிடைத்த பெரிய வெற்றி. நான் தொழில் மதிச்சன். தொழிலால எனக்கு மதிப்பு வந்தது

அவர் கண்களை இறுக மூடிக் கொண்டு எதையோ யோசிக்கிறார்.

“என்ன ஜியாம்மா?”

கண்டாவிலிருந்து மகள் வற்புறுத்தி எழுதியிருந்தாள். தனியாகவிலிருந்து கஸ்டப்பட வேண்டாம். பெங்சன் பேப்பரைக் கொடுத்துவிட்டு இங்கு வந்து விடுங்கள் என்று. வரிக்குவரி வேதனைப்பட்டு எழுதியிருந்தாள். பெங்சனுக்கும் சம்பளத் திற்கும் இடையில் ஆயிரம் ரூபா வித்தியாசமிருக்கும். அதற்காகவா அங்கேயே கிடந்து தனியாகக் கஷ்டப்படுகிறார்கள்? என்னோடு கண்டாவிற்கு வந்து விடுங்கள் என்று பிடிவாதப் படுத்துகிறாள். உண்மையில் இந்த ஆயிரம் ரூபாவுக்காகத்தான் தொடர்ந்தும் வேலையில் ஒடிக் கொண்டு இருக்கிறேனா?

ஆசிரியத் தொழிலுக்கென்று ஒரு மதிப்புக் கிடையாதா? குருகுலவாசக் கல்வி நெறி நடைபெற்ற காலத்தில், குருவுக்கு வேண்டிய சகல தொழும்புகளையும் செய்து தானே மாணவர்கள் கற்றுக் கொண்டார்கள்.....

கண்டாவிலிருந்து கடிதம் எழுத பேணையைத் தூக்கும் போதெல்லாம் முடிவெடுக்க முடியாமல் தவித்துப் போவார். இரவில் தூக்கம் வராது. தன் கண்போல காத்து வரும் இந்த ஆசிரியத் தொழிலை எப்படி உதற்தன்மீவிட்டுப் போக முடியும்?

‘என்ன சார், கண்டாவுக்கா கடிதம்?’

பேணாவை மூடி வைத்துவிட்டு,
முறுவலிப்பார்.

‘இந்தியாவிலிருந்து இசைக் கலைஞர் ஒருவர் சிம்பொனி இசையமைக்க இங்கிலாந்து செல்கிறாராம். சிம்பொனிக்கு தமிழ் என்ன சொல்லலாம்’

‘பீத்தோவன் தான் சிம்பொனி இசைபின் பிதா மகன். இசைத் துறையில் பல அரிய கண்டுபிடிப்புக்களை செய்துள்ளான். பீத்தோவனின் ஜந்தாவது சிம்பொனி வெளியீடுகூட மகளிடம் இருக்கிறது. கண்டா வந்தால் கேட்டு மகிழ்வாம் என்று எழுதியிருக்கிறாள்.’

‘சிம்பொனிக்கு என்ன தமிழ் சொல்லலாம் என்று கேட்டனான்’

‘பல்கலைக்கழக வாழ்வியற் களஞ்சியம் ஓன்றில் ‘பல்லியம்’ என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது’

‘கண்டாவிற்குப் போகப் போகிறீர்களா?’

‘இன்னும் முடிவெடுக்கவில்லை’

*

குளித்து சாப்பிட்டுப் பாடசாலைக்குப் புறப்பட்டார்.

“குன், மேற்குத் தெருவில் என்ன குழப்பம் என்ட நீ?”

“மேற்குத் தெருக்காரர், வயலில் இருந்து களப்பொலிய இரவ கொண்டு வந்திருக்கிறாங்கள். வண்டி குடை சாய்ந்து போட்டுது வண்டிக்காரர் ஆக்களக் கூட்டி வாறதுக்காக திருப்பி களத்துக்குப் போயிருக்கிறார். வண்டியைத் தூக்கி நிறுத்த ஆக்களோட வந்து பார்த்தா, நெல் மூடைகளைக் காணல்ல. சந்தி மூலை வீட்டுக்காரர் படலைப் பக்கமா நெல் சிந்திக் கிடந்திருக்கு. அவர்ல சந்தேகம். வாய்ச் சண்டை வலுத்துப் போச்சு. ரெண்டு பக்கமும் சொந்தக்காரர் சேர்ந்திற்றாங்கள். அடுத்திலதான் போகும்போல”

“இதுக்கெல்லாம் அடித்துக்கிப் போறதேன்”

ஆறுமுகம் பாடசாலைக்குச் சென்றுவிட்டார். இன்றைக்கு அதிபரோட பேசி முடிவெடுக்க வேணும். பெங்சன் பேப்பரைக் கொடுத்து விடுவோமா? இன்றுடன் 44/90 இறுதிநாள்..... இன்று முடிவெடுத்தே தீர் வேண்டும்.

தான் ஆசிரியத் தொழிலைவிட்டு வெறும் ஆளாகத் திரும்ப வதை நினைத்துப் பார்க்கவே அவருக்குக் கஷ்டமாக இருந்தது.

பெங்சனை எடுத்துக் கொண்டு மகஞ்சுடன், கண்டாவில் பேரனை கொஞ்சிக் கொண்டு நிம்மதியாக பாட்டுக் கேட்டுக் கொண்டு, பிக்கல் பிடுங்கல் இல்லாமல் சுகமாகத்தான் இருக்கும்..... இப்படியொரு சுகத்தை வயித்துக் கொண்டு நிம்மதியா இருக்க தன்னால் முடியாமல் போய்விட்டதா?

இன்னும் தன்னுடைய மரணத்திற்கு எத்தனை ஆண்டுகள் இருக்கும்? அல்லது மாதங்களா..... இறுதிக்காலத்தை மகளோடும் பேரனோடும் கழித்து விடுவோமா?.....

மகள் புறப்படுவதற்கு முதல் நாள் பண்ணிப் பண்ணிச் சொன்னாள். “நான் முதலில் போகிறேன். நீங்கள் பெங்சன் ஏற்பாடெல்லாம் பண்ணி முடித்துவிட்டு பின்னால் வந்து விடவேணும். எனக்குத் தெரியும், நீங்கள் பிறந்த மண்ணை விட்டுப் புறப்பட மாட்டீர்கள் என்று..... எனக்கு மட்டும் இந்த மண்ணில் ஆசையில்லையா? இந்த மண்ணை விட்டு நான் மட்டும் விருப்பத்தோடா இடம் மாறிச் செல்கிறேன். எல்லாமே காலத்தின் தேவை. அவருக்கு அங்கே வேலை, குழந்தை, நான்

அங்கு போகத்தான் வேண்டும். எனக்கு உங்களைவிட்டு போற கவலைதான்..... என்ன சொல்லீங்க”

மகளை வாஞ்சையோடு பார்த்தார். அவரால் பேசமுடிய வில்லை. தொண்டை கட்டுக் கொண்டது. பார்க்கத் தெழின்றி குனிந்தவரின் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் பெருக, மகளின் கண்களிலும் கண்ணீர் சுரக்க, பேச்சற்ற சோகமொன்று அரங்கேறுவதை அந்த முற்றத்து மண் உணர்ச்சியுடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது.

‘நீ முதலில் போய்ச் சேர்மா, நான் பின்னால் கடிதம் எழுதறன்’

இன்றுடன் 44/90 சுற்று நிருபம் முடியப் போகிறது. அதிபரோடு பேசி முடிவெடுக்கலாமென்று வந்தனான்

“ஓ அதுக்கென்ன, இதில் என்னோட பேசிறத்துக்கு என்ன இருக்கு? பத்திராமிருக்கு, நிரப்பித் தாங்கோவன்”

ஆறுமுகம் மாஸ்டர் இந்து போனார். அதிபர், தனது சேவையைதூர்ந்தும் இந்கே ஆற்றும்படித் தன்னை வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்வார் என்று எதிர்பார்த்தார். ஒரு காகிதத்தில் கையெழுத்து போடுவதன் மூலம் விலகிக் கொள்ளலாம் என்கிறாரே..... எனது சேவையின் மதிப்பு இவ்வளவு தானா?

விலகிக் கொள்ளலாம் என்கிறாரே? அல்லது விலகிக் கொள்ளுங்கள் என்று சாடை காட்டுகிறாரா? கை நிறைய பத்திராங்களை அதிபரிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்கிறார். பென் சன் பேப்பர் கொடுக்க வேண்டாம் என்று அதிபர் தன்னைக் கேட்டுக் கொள்ள மாட்டாரா? என அவர் உள்ளனம் ஏங்கியது.

‘பத்திராங்களைக் கொண்டு போய் நிரப்பிக் கொண்டுவாங்கோ, கையெழுத்தை மட்டும் எனக்கு முன்னால் போடுங்கோ’

ஆறுமுகம் மாஸ்டர் பத்திராங்களை சேர்த்து நெஞ்சோடு அணைத்துக் கொண்டு வாசிக்காலை அறையை நோக்கிச் சென்றார். “அவருக்கு மகளின் எண்ணம் வந்திட்டுது இங்க அவருக்கு யார் இருக்கிறார்கள்? மகளோடு கண்டாவக்குப் போகப் போகிறார், பிள்ளைப் பாசம் யாரை விட்டது?” – என அதிபர் மனதிற்குள் சூறிக் கொண்டது அவரது காலில் விழிந்யாயில்லை.

முடி துறந்து வெளியேறும் மன்னரின் ஆதங்கத்தோடு பத்திராங்களை நிரப்ப ஆயத்தமானார். கண்ணீர் மெல்லிசாகத் திரையிட்டது.

“மேற்குத் தெருப் பக்கம் ஏதோ பிரச்சினையாம். சனங்கள் அங்க இங்கெயெண்டு சிதறி ஒடுக்கான்” – யாரோ நடை வாசலில் சொல்லிக் கொண்டு போகிறார்கள். வாசிக்காலையில் அமர்ந்திருந்த ஆசிரிய, மாணவர்கள் எல்லாம் வாசலுக்கு வந்துவிட்டார்கள்.

பாடசாலை வாசலுக்கு நேரே அமைந்திருந்த நேரோடு அது. இரு பக்கங்களும் நெருக்கமான வீடுகளும் கடைகளுமாக தென்னம்பாளை விரிந்தது போல அழகு காட்டி நிற்கும் வீதியில், இன்று மக்கள் கூட்டடம் அலையோதி ஒடுவதை முதன் முதலாகக் கண்டார்.

தூரத்து வீடுகளில் இருந்து புகை எழும்பிக் கொண்டிருந்தது. பேரினாச்சலோடு ஒடும் சனக் கூட்டத்தின் மத்தியில் இருந்து குழந்தைகளின் அநாதவான ஒலி மெல்லிதூகக் கேட்கிறது.

நிலைமை மோசமாகி விட்டிருக்க வேண்டும். காலையில் மேற்குத் தெருவில் ஏதோ குழப்பம் என்று கேள்விப்பட்டதுதான். ஆனால், அது இவ்வளவு தூரம் பயங்கரமாக மாறும் என்பதை

அவர் எதிர்பார்க்கவில்லை. சில முடை நெல் களை போனதைப் பேசித் தீர்த்துக் கொள்ள முடியாதா? இவ்வளவு காலமும் கட்டுக் கோப்பாக இருந்த ஊர் ஒரு சின்னப் பிரச்சினைக்காக அமளிப்புவதா?

மாணவர்களும் ஆசிரியர்களுமாக முன் மண்டபத்தில் கூடி விட்டார்கள். இளம் சிறார்கள் கலவரம் நிறைந்த விழிகளோடு, நீளமாகத் தெரியும் வீதியை வெறித்துப் பார்க்கத் தொடங்கி னார்கள்.

தூரத்து வீடொன்று இளங் சிவப்புச் கவாலையோடு எரியும் காட்சி தெளிவாகத் தெரிகின்றது. அதிபருக்கு கலவரம் பிடித்துக் கொண்டது. இந்தக் குழப்பம் எங்கே போய் நிற்கப் போகின்றது? மாணவர்களை எவ்வாறு வீடுகளுக்குப் பத்திரமாக அனுப்பி வைக்கப் போகின்றோம்?

கடைகளின் பலகைகள் உடைக்கப்பட்டு கீழே விழும் ஓசையும், கூரை, ஓடுகள் வெடித்துச் சிதறும் ஓலியும் பாடசாலையில் நின்றவர்களைக் கலக்கும் அடையச் செய்தன.

பாடசாலைக்கு அருகிலிருக்கும் நலன்விரும்பிகள் இருவர் வாசல் தாண்டி உள்ளே வருகின்றார்கள். அதிபரோடு மந்திராலோசனை செய்கின்றார்கள்.

பாடசாலை மாணவர்களைப் பத்திரமாக வீட்டுக்கு அனுப்புவதே இப்போது பெரிய பிரச்சினையாகும். தங்கள் தங்கள் வீடுகளுக்கு என்ன கதி நடந்ததோ என்ற எண்ணத்திலும் சிலர் தேம்பத் தொடங்கினார்கள்.

கலவரம் கொஞ்சம் அடங்கியதும் பிள்ளைகளை வீடுகளுக்கு அனுப்புவது என முடிவாயிற்று. ஆனால் குழப்பம் ஓய்ந்தபாடில்லை. வதந்திகளும் சேர்ந்து சூழ்நிலையின் இறுக்கத்தைப் பெரிதாக்கியது.

ஆறுமுகம் ஆசிரியர் பிரமை பிடித்தவர் போலானார். இந்த ஊருக்கு என்ன வந்தது.....? அன்புப் பிளைப்போடு வாழும் மக்கள் ஒரு சின்னப் பிரச்சினைக்காகவா இப்படி ஊரை இரண்டு படுத்துகிறார்கள்?

மதியம் திரும்பி பாடசாலை விடும் நேரமும் அண்மித்து விட்டது. ஆனால் கலவரம் நின்றபாடில்லை. பாடசாலையில் கொஞ்சம் பெற்றாரும் கூடி விட்டார்கள்.

செய்வதற்காது திகைத்து, அதிபர் கைகளைப் பிசைந்து கொண்டிருந்தார். “மூன்று மணி வரையும் பார்ப்போம். அதன் பிறகும் குழப்பம் அடங்கவில்லை என்றால் பெற்றார் தங்கள் தங்களுடைய பிள்ளைகளை வந்து அழைத்துச் செல்லவே”

அதிபர் சொன்னது போல மூன்று மணி வாக்கில் பத்தடம் தணிந்து, குழ்நிலை சாதகமாகக் கணியத்தொடங்கியது. தீநாக்குகள் அடங்கியிருந்தன. புகை மாத்திரம் மெல்லிய நூலிழுயாக மேல் எழும்பிக் கொண்டிருந்தது.

அதிபர் வாசலுக்கு வந்தார்.

“வந்திருக்கிற பெற்றார் தங்கட பிள்ளைகளை அழைத்துக் கொண்டு மெதுவாக வீட்டை போங்கோ. நிலைமையைப் பார்த்து நான் மற்றவர்களையும் அனுப்புறன்.”

வந்திருந்த பெற்றார் தாமதிக்கவில்லை. தனது தோலோடு சேர்த்து பிள்ளைகளை அணைத்துக் கொண்டு, மலங்க மலங்க விழித்தபடி அசட்டுத் தெரிய வீட்டு சென்றை வரவழைத்துக் கொண்டு பாடசாலை வாசலைத் தாண்டி மேற்குத் தெருவை நோக்கி நடக்கத் தொடங்கினார்கள்.

எனையவர்கள் கலவரத்தோடு பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் பத்திரமாகப் போய்ச் சேர்ந்து விட்டால், தாங்களும் கொஞ்சம் தாமதித்தாவது வீடு சென்றுவிடலாம் என்ற நம்பிக்கை அவர்கள் முகத்தில் தெளிவாகத் தெரிந்தது.

பக்து நிமிடம்.....

யோன வேகத்தோடு பெற்றார்கள் தங்கள் பிள்ளைகளைச் சேர்த்தனைத்துக் கொண்டு பாடசாலையை நோக்கி ஒடி வந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

'என்ன பிரச்சினை..... என்ன பிரச்சினை'

'ஏங்களால் வீதியைக் கடக்க முடியல். இரண்டு பக்கங்களில் இருந்தும் கல் எறிகிறார்கள். ரோட்டெல்லாம் கல்லும் புல்லுமாகக் கிடக்கிறது. திரும்பிட்டோம். எங்களுக்கெண்டால் பரவாயில்லை. ஆனால் பிள்ளைகள்.....'

உறுப்பினர்கள் இருவருக்கும் ரோசம் பொத்துக் கொண்டு வந்தது.

'நாங்களும் இந்த ஊர் தான். யாரு இங்க பிள்ளைகள் போறத்த தடுக்கிறது. நான் வாறன் நீங்க என் பின்னாடு வாங்க. மிச்சத்த நான் பார்க்கிறேன்'

அதிபர் சாந்தப்படுத்தினார். 'ஊர் எண்டு பேச வேண்டாம். இது வேறொரு ஊரோட உள்ள பிரச்சினையில்லை. ஊருக்குள்ளேயே வந்திட்ட பிரச்சினை. கொஞ்சம் பொறுமையாக இருங்கள். நிதானமாகத்தான் முடிவெடுக் கணும். கொஞ்சம் நேரம் பாத்துச் செய்வும்'

நேரம் நாலு மணியாகி வெயிலின் வெம்மை குறையத் தொடங்கியது. தெருக் கலவர நிலைமைகளைப் பேசிப் பேசி பசியையே மறந்திருந்தது பாடசாலை.

'என்ன ஆனாலும் சரி, இனி தாமதிக்க இயலாது. பிள்ளைகளைத் தேடி பெற்றார் அவஸ்தைப்படப் போறாங்க. எங்களோட பிள்ளைகளை அனுப்புங்க. நாங்க அவர்களை வீடுகள் கொண்டுபோய் சேர்த்திட்டு வாறும்'

கொஞ்சமாக மாணவர்களை சேர்த்து அவர்களுடன் வாசலைத் தாண்டி தெருவில் இறங்கிநடக்கத் தொடங்கினார்கள். குடை நிழலாய்க் குவிந்து, பறவைகளின் சரணாலயமாக, பாதசாரிகளின் குரிரித்தருவாக நின்ற வீதியோரத்துப் புரிய மரக்கிளை ஓன்று வீதியைத் தடை செப்பதற்காக வெட்டி வீழ்த்தப் பட்டிருக்க, அதனைத் தாண்டிச் செல்ல அவர்கள் செம்மன் கற்றுப் பாதைக்குத் திருப்பு "யார்ரா அவர்கள் இந்தப் பக்கம் குழப்பத்துக்கு வாறது?" - என்று அட்டகாசக் குரலைத் தொடர்ந்து விழுந்த கல்லெறிகளைத் தூங்கிக் கொள்ள இயலாது சிறந்தியோடு மீண்டும் பாடசாலை வளாவுக்கே அவர்கள் திரும்பிவாரு.....

ஆறுமுகம் முகம் சிவந்து எழுந்தார்

"நான் கற்ற கல்லி நல்ல கல்லியாகவிருந்தால், நான் படிப்பிச்ச பாட்டுநல்ல பாடமாக இருந்தால், நான் சரியாகத்தான் இங்கு கடமை செய்திருக்கிறேன் என்று நீங்கள் திருப்தியடைந்தால், நீங்கள்

என்னோடு பின்னால் வாருங்கள். இறைவன் துணையோடு நான் உங்களை வீடு கொண்டு போய்ச் சேர்க்கிறேன்'

மார்போடு கைகளைக் கட்டிக் கொண்டார். நெற்றியில் கற்றைகளாக விழுந்த வெண் முடிகளைப் பின்னால் ஒதுக்கிக் கொண்டார். நெஞ்சை நிமிர்த்தி பாடசாலை வாசலை நோக்கிக் கம்பீரமாக நடந்தார். அவர் முன்னே செல்ல, அவரது பழைய மாணவர்களாகிய இந்தப் பகுதி மக்கள் எப்படியும் கட்டுப்படு வார்கள் என்ற தைரியத்தில் ஆசிரியர்களும், மாணவர்களுமாய் அணி திரண்டதுபோல பின்னால் செல்லத் தொடங்கினார்.

வாசல் தாண்டி மேற்குத் தெருவில் இறங்கினார்கள்.

'நான்தான் ஆறுமுகம் மாஸ்டர் வருகிறேன். என்னுடைய பிள்ளைகளை அழைத்து வருகிறேன். உங்கள் சண்டைகளை நிறுத்துகள்: உங்கள் கல்லெறிகளை நிறுத்துங்கள். நீங்கள் எல்லோருமே என்னிடம் படித்தவர்கள். இப்போது படிக்கும் மாணவர்களை நான் பத்திரமாக வீடு கொண்டு சேர்க்க உதவுகள்' - கணீரன்ற குரலில் ஒரு மந்திரம்போல அதையே திரும்பத் திரும்பச் சொல்லத் தொடங்கினார்.

'நான்தான் ஆறுமுகம் மாஸ்டர் வருகிறேன்.....'

வேறு எந்தச் சத்தமும் கேட்கவில்லை. மாணவர்கள் காலடி ஒசை மாத்திரம் பின்னணி இசை போல தடக் தடக்கென்று கேட்டுக் கொண்டிருந்தது.

மகுடிக்குக் கட்டுண்ட நாகம் போல கோஷ்டிக் கலவரங்களில் ஈடுபட்டவர்கள் அடங்கிப் போனார்கள். ஆறுமுகம் ஆசிரியர் மீது கொண்ட பாசம்தான் காரணமா?

அல்லது அவர் ஒரு நீண்டகால, கடமையுணர்வு கொண்ட ஆசிரியர் என்பதால் ஏற்பட்ட மதிப்பினாலா.....? ஆசிரியத் தொழிலின் மகத்துவமே அதுதானா.....?

பிள்ளைகளைக் கூடுமானவரை வீட்டில் சேர்த்து விட்டு வந்து சேர்ந்தபோது பகல்லெல்லாம் வெம்மை காட்டி நின்ற குரியன் செவ்வானத்துக்குள் மறையத் தொடங்கினான்.

படலையைத் திறந்தவுடன், மார்போடு அணைத்தபடி கொண்டு வந்திருந்த பென்சனுக்கான விண்ணப்பப் பத்திரங்களைக் கிழித்து எறிந்தார். பீத்தோவனின் ஜந்தாவது சிம்பொனி இசைத் தட்டை அனுப்பி வைக்கும்படி மகளுக்கு எழுத வேண்டும்'

இலந்தை மாத்தின் கீழே

நான்கு பிஞ்சுக் கால்களும் பலத்துவிட்ட நிலையில், இளங்கள்று தாயின் மடியை தளிர் நாக்கால் தடவி பால் உறுஞ்சிக் கொண்டிருந்தது.

(யாவும் கற்பனை)

புத்தகக் களஞ்சியம்

(நூல் மதிப்புரை)

புத்தகக் களஞ்சியத்தில் நூல் மதிப்புரைக்கு நூல்களை அனுப்புவார்கள் இரண்டு

பிரதிகளை அனுப்ப வேண்டும்.

ஒரு வருடத்திற்குன் வெளிவந்த புத்தகங்கள் மட்டுமே
மதிப்புரைக்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

பத்திரிகைகள், சுற்சிகைகள் விமர்சனத்திற்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டாது.

ஒள்று பட்டாஸ்

நீ சிரிக்கிறாய்
நானும் சிரிக்கிறேன்
தோல்வி உனக்குமில்லை
எனக்குமில்லை
பின் யாருக்கு?
நேசங்களை மறந்த
தேசத்தவர்களையே
தோல்வி அணைக்கின்றது.

நீ யார்? நான் யார்?

நான் ஒரு சிறுமி
நீயும் ஒரு சிறுமி
நாங்கள் சிறுமிகள்
இன அடையாளங்கள்
எம்மை பிரிப்பதானால்
அவை எக்குத்
தேவையில்லை
அங்குகருணை
ஜீவகாருண்யம்
மனித நேயம்
எமது நுட்பின்
அந்தியாரம்
அடையாளம்

ஆயும்
எனக்கும் வெற்றி
உனக்கும் வெற்றி
தேசத்திற்கும் வெற்றி
ஒன்றுபட்டு
இணைந்தே வாழ்வோம்
ஒடுவாரா.

- அனுசாரா

தல்பால்சுப் போக்காகத் தூபி!

மலையக தமிழ்தோழி மலைக்காது வாழ்வின்
நிலைதனை புரிந்துணர் நீயும் - தலைபோகும்
காரியம் எதனும் காண்களை என்றுணர்
பாரினில் இதுவெலாம் பாதி!

சிங்களர், தமிழர் சீற்றங்கள் நம்மத்தி
பாங்கம் விளைத்தது பழுதே - கங்கணம்
எடுப்பாய் இத்தீவில் எல்லோரும் ஓரினமாம்
கெடுதிகள் விளையாக் காண்!

நடக்கும் வாழ்வில் நான்துணை நீ தோழி
கடக்கும் தூரங்கள் கணத்தொன் - உடனிருந்து
எப்போதும் தீங்கேதும் ஏற்படாது காப்பேன்
இப்பொழுது வாழ்ந்தீடு எழு!

அங்குபார் பறவைகள் எதனையும் விளைத்தா
பாங்கமிலா வாழ்கின்ற பாங்கினை - இங்குதான்
மனிதர்கள் வாழ்வில் மாட்டும் விளைக்கழும்
தனிமனிதுப் போக்கைத் தவிர்!

பெற்றாரை இழந்த பொரும்பாவம் இருவர்க்கும்
சுற்றிவீழ் கொடுமைச் சூறாவளி - நிற்கத்திக்கு
இட்டேதான் சென்றாலும் இடர்கள் எமைச்சுழு
திட்டம் வகுத்திட்ட துணி!

பரந்த தேசங்கள் பார்வையில் காண்கிறது
நிரந்தரம் துன்பம் நிற்காது - அரவந்தான்
தீண்மையாய் நினைத்து தீட்சண்ய வாழ்வுமேவ
சீண்டிவிடு சிந்தனையைச் சிரி!

ஊங்களுள் வேறுபாடு ஏதுமிலை நாமார்க்கும்
பாங்கமெதும் நோக்காது பழுகுவம் - இங்கினிநீ
சோகத்தில் மாளாது சிரித்திடு நாமிருவரும்
வேகமாய் வளர்வதை வேண்டு!

சிங்களத் தோழினீ சொல்வது மெய்க்கட்டும்
தங்கநீகர் ஈழத்தை தலைமுறை - எங்கனும்
நின்றுயா சேர்ந்து நீயும் நானுமாக
மின்னிடச் செய்வம் மினிர்!

பெண்ணிய சிந்தனைகள் பெரிதாய் போவதும்
மண்ணத்தில் தேவையாம் மங்கையர் - கண்ணியாய்
ஆடவர் துணையுன் ஆகின்ற உலகதை
தேடுவம் கவுடுமாம் தோழி!

- தம்பிராசா பரமலிங்கம், “நவாலியூர்க் கவிராயர்”

பின்னைமொழி எதுவென்று
 பிரகடனம் செய்யவென்றீ
 முன்மொழியும் பின்னையொன்று
 முனுமணுக்கும் முறையிங்கு!

 சிங்களமும் தமிழுமிங்கு
 ஓர் மொழியாய் ஆகுமென்று
 சிறுமியிங்கு கிச்சிக்க்கும்
 சில்மிஷத்தை பாருமய்யா?!

இருமொழிக்குள் தமிழிழந்று
 இறுமாப்பு அதிகமென்று
 உருக்கொண்ட மொழியாத்து
 உரத்திங்கு கூச்சலிடுமோ?

அன்னைமொழி தமிழிழந்று
 அழகுமகள் உரைப்பாளா
 ஆரியமொழி தலையென்று
 ஆசைமகள் உரைப்பாளா?

பிஞ்சுபிள்ளை இதுகளிடம்
 பிழவாதம் நிலையதிகம்
 பிழத்தமொழி எதுவென்று
 மௌனத்துள் சிறைப்படுதோ?

மௌனமொழி தமிழிழந்று
 மெல்லத் தமிழ் சாவதில்லை
 செல்லமொழி சிங்களமென்று
 செகம் நடுங்கிப் போவதில்லை!

கள்ளமொழி ஒன்றுமில்லை
 பின்னைமொழி இருவறிலும்
 நல்லமொழி பிறப்பதுண்டு
 நாளைவில் இக்கிசுகிசுப்பில்!

- மாரிமுத்து சிவகுமார், ஹட்டன்

சென்ற தீநி அடையெடுப் போடிக்கு
 ஏராளமான கவிதைகள் வந்தன. வாசகர்கள்
 வகு உர்சாகத்துடன் தீநி கவிதைப்
 போடியில் கலந்து எகாண்டனர். போடிப்
 புதிவந்திகளியாசிய 25.04.2008க்கு முன்னர்
 கீடுத்த கவிதைகளில் தகுதியானவை கிங்கு
 பிரசுரிக்கப்படுகின்றன. பரிசு எற்ற கவிதைக்கு
 தீநி மாதம் ஞானம் தினாமாக
 அனுப்பப்படும்.

- தீசிரியர்

காத்சீஸ் பூ அஸ்ஸை[பு]பூமணி

காதில் பூ வைக்கவில்லை ; சாத்தானாய் வந்து
 ஒதி உன் காதை உளைய நான் வைக்கவில்லை;
 வந்து போனது தமிழ்/ சிங்கள புது வருடம்
 வந்தும் வராதது வாழ்விழுந்த சமாதானம்

 ஜக்கிய முன்னணி உண்டங்கு ஜக்கியம் இல்லை
 சுதந்திர முன்னணி உண்டு சுதந்திரம் இல்லை
 எத்தனை பேர் இறந்த மின்பும் யாரால்?
 இத்தனை துங்பம் நடந்தது? காலனும் இல்லை காவலர் பழிவில்
 உங்கள் அண்ணா கண்டா அகதி எங்கள்
 தங்கா லண்டனில் அகதி விசா கிடைக்கா
 நாங்கள் எல்லாம் சுதந்திர நாட்டின்
 தீறந்த அகதி

 'வெல்லு'கள் விழுந்து மடுப்பதி போச்சு
 'வெல்லு'கள் விழாதவர் சொல்லும் போச்சு
 எல்லுப் போல இருந்த உறவும்
 கல்லிலே கட்டிக் கடலுள் போச்சு

 நானும், நீயும் இணைவதனாலே
 கைமுனு, எல்லான் பக்கமையும் போச்சு
 கல்லூரி வாழ்வில் கனவுகள் கோடி
 ஆணாலும் அது முடிந்த பின்னாலே
 நீயோ போவாய் வாக்கினைத் தேடி
 நானே போவேன் தெற்கினைத் தேடி
 என்று விடியுமோ முழுத்தேசமு மோடு?

-வாலியூரான், மட்க்களாப்பு

நஸ்ஸ செய்தி

நாமிருவார் சேந்தென்ன
 நாட்டிலுள்ள யாப்பாளர்
 நமைப் பிரிக்கச் சதி செய்வார்
 சுரியென்று தலையைசத்து
 சமர்செய்து சுருகாகி
 அடவரை அழித்தமிழுந்து
 அடிச்சுவடும் அற்றப்போகும்
 நானுனக்குச் சொல்லுகின்றேன்
 நல்ல தொரு செய்தி கேளு
 மக்கள் நாம் தீரண்டெழுந்தால்
 மிக்கநல்ல தீவு வரும்
 செத்துச் செத்து வாழுகின்ற
 சீரமிழுந்த வாழ்க்கைமாறும்
 போரமிழுந்து போகும் நாளில்
 போதிமரம் பூப்புக்கும்

- கமலினி சிவநாதன்

போர்ரக்கன்

காற்றைக் கிழித்தெறிந்த
கனமான வோட்டாலிகள்
நேற்றைப் பொழுதொன்றின்
நீண்ட இரவிலையை

நீர்க்கதியாய் நிமிடத்தில்
ஆக்கி அடங்கியது !
அன்றைக்கிருந்துனது
'அனாதைச் சிறுவரக'

வாழ்க்கை தொடங்கியது !
'ஆவரவர்கள் என் அம்மாவை மாய்த்தார்கள்?'
ஏனைந்தன் அப்பாவை எமன்காலில் சாய்த்தார்கள்?'
விடையின்றி மனசுக்கள்
என் கேள்வி மொனிக்கும் !
விவரந் தெரியவா,
வேற்று மொழிச் சிங்களவர்
மீதான என்வெறுப்பு
உன்றாய் மனசுக்குள்
உற்கத்தியாயிற்று !

'உலகில் நமக்கு முதல் எதிரி சிங்களவன்'
என்றவொரு எண்ணமெனுஞ்
சிற்றும் பெருக்கிற்று !

சற்றே நாள் முன்பெம்
சிறுவரகத்துக்குள்
சிங்களத்துச் சிறுசொன்று ...

குலானி

பொடிப்பொடியாய் உடலங்கள்
பொகங்குண்டு போன ஒரு - பேருந்துக் குண்டு
வெடிப்பிலவள் தூய் தந்தை
தூட்டிறந்து போனார்கள் !

வேதனையில் அவள் நெஞ்சு
விழிவாழியே கண்ணீர்
கறையண்டு ஒடுவதும்
கானுகையில் என்மனசும்
கலங்கிற்று !

அவள் - கண்ணீர்த்துளி எனக்குள்
கண்ணைப்பானாய் - புதுக்
கீதோபதேசம் புரிந்திற்று !

சிங்களவர்மீதான சீற்றத்திலேதும்
அர்த்தமில்லை யென்றென்
அறிவுக்கு எட்டிற்று !

போர்ரக்கன் தன் பெரிய
கோர்ப்பல் காட்டி நீண்டு
கொக்கறித்தல் கண்டேன் !

போர்ரக்கன் தான் எங்கள்
பெருந்துயறின்
காரணமென் மெனக்கும் குலானிக்கும்
தீர்ப் புரிந்திற்று !

கொலைவெறியோட்டமை நெருங்கும்
போர்ரக்கன் பெருவையிற்றில்
அலறியழும் எங்கள்
அம்மாக்கள் ! அப்பாக்கள் !

அருக்கனைமை அனுகுகிற
அபாய அறிவிப்பை
உரக்கத் தெரிவித்தெம்
உயிரையவன் கவரமுதல்
ஒன்றாய் - ஒரு அணியில்
ஒற்றுமையாய் நாம் தீரண்டு - போர்ரக்கை
கொன்றாக வேண்டுமெனக்
சவு அழைக்கின்றார் !

இக்கணைமே என்னோடு
ஒன்றாய்க் 'குலானி' இகையாந்துள்ளாள் - போர்ரக்கை
வென்றாக வேண்டுமெனும்
வெறியோடு !
விவராந்தெழுமின் !
நீ விருமைம் கைகோர்த்து
நின்றால் - நமக்கு
ஜெயம் !

-ஜெ. விழேம்குமார்-

கலாபுஷணம் அமர் புலோஸ்யூர் க. சதாசவம் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் பேப்பர்ஸ் ஆறுதல் பர்சு பெற்ற சிறுகதை

கல்வியூஸ் பாஸ்

‘தீரன்’ ஜூர். எட்டி. நூல்ஸாத்

தெரியும்தானே மட்டக்களப்பு கல்லடிப் பாலம்? 1927ம் ஆண்டு ஆங்கிலேயரால் கட்டப்பட்டு இதுவரைக்கும் புகழோடும் உறுதியோடும் இருக்கும் கல்லடிப் பாலத்தின், எழுபத்திராண்டு இரும்புச்சட்கங்களில் ஒன்றின், கைப்பிடியில் அமர்ந்திருந்த நான் தவராஜா!

பாலத்தின் கீழே அறுபதுடி தூரத்தில், நெரியும், ஆழமான வாவியில், இன்னும் சுற்று நேரத்தில் மீன்கள் படா ஆரம்பித்துவிடும் இந்தப் பாடும் மீன்கள்தாமே இப்பாலத்தின் தனித்தவப் புகழுக்குக் காரணம். இப்போது, மாலை மங்கிக் கொண்டிருந்த நேரம்! மஞ்சள் நிற டிஸ்பிரின் குளிசை போல குரியன் வாவி நீரில் கரைந்து கொண்டிருந்தது. தூரத்து மாநகரத்து ஒளிவிளக்குகள் வாவி நீரில் ஆடின.. கருக் கிருட்டின் இந்த இராம்பியான பொழுதை இரசிக்கும் மன்றிலையில் நான் இல்லை. நான் எனக்குள்ளே கேட்டு வந்த கேள்விக்குப் பதில் இல்லை. இனிக் கிடைக்குமென்றும் தோன்றவில்லை. பாலத்தில் சில வாகனங்கள் விரைந்து கடந்தன.. இரும்புச்சட்கங்கள் தடக். தடக் கென்று அதிர்ந்தன என் மனதைப் போலவே! என் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு என்ன.. ஆயிரம் தடவை இக்கேள்வியை மனம் மனதிடமே வினாவிக் கொண்டாவும் விடை தெரியவில்லை. கேள்வி ஒன்றும் புதிர் அல்ல.. ஆனால், இது வாழ்க்கைப் பிரச்சினை.. இனப்பிரச்சினை.. மத்பிரச்சினை.. ஊர்ப் பிரச்சினை.. சமூகப்பிரச்சினை.. எல்லாப் பிரச்சினைகளும் இந்த என்னுடைய ஓரே பிரச்சினையில் தங்கியிருக்கின்றன.

“இவைதாவைக் கைவிடுவதா.. காம்பற்றுவதா..?”

தவராஜா என்கிற தமிழ் வாலிப்பானா நான், இவைதா என்கிற முஸ்லிம் இனப் பெண்ணை மணந்து கொள்ளுதல் சாத்தியமா.. இது நடக்குமா..? தீர்வு கிடைக்குமா..? யாரிடம் கேட்க..?”

“என்னிடம் கேள்..!” என்று ஒரு அசிரிரி ஒலித்தது. யாரது..? சுற்றிலும் பார்த்தேன். எனக்குள் மறுகிக் கொண்டிருந்த என்னாங்களுக்குப் பதிலளிப்பது யார்..?”

“நான் தான்..?”

“யார் நீ..? எங்கிருந்து பேசுகிறாய்..?”

“நான் தான் கல்லடிப் பாலம்! என் பெயர்!”

“பாலமா..! நீ பேசுவதுண்டா..?”

“என்னுடன் மனிதர்கள் பேசுவதுண்டு. என் வாவிக் காலடியில் மீன்கள் பாடுவதுண்டு. என் தலைச் சட்டகத்தின் மேலே பறவைகள் இசைப்பதுண்டு. என் வயிற்றின் மத்தியில் வாகனங்கள் உறுபுக் கதைப்பதுண்டு..”

“புகழுதே..!”

“என்.. புகழுக் கூடாது..? என் புகழ் உலகளாவியது.. மாண்புமிகு பிரிட்டிஷ் மகாராணியாரின் தூதுவரிலிருந்து, பெருந்தலைவர்களான, தந்தை செல்வா, டெஸ். சேனநாயக் கா.. தளபதி. அமிர்தலிங்கம்,, கேற்முதலியார் காரியப்பர், செ. இராசதுரை.. கல்லடி வேலன், பிதா தனிநாயகம் அடிகள், காசி ஆனந்தன், புலவர்மணி ஷரிபுத்தீன் ஐயா.. தியாகிதிலீபன்.. விமர்சகன் வீ. ஆனந்தன்....”

“நிறுத்து! பட்டியல் போதும்..”

“இன் நுமின்னும் எத்தனை லட்சம் மனிதர்கள்,, வாகனங்கள்.. நூற்றுக் கணக்கான தலைவர்களைக் கண்ட எனக்கு நீயும், உன் பிரச்சினையும் ஒரு பொருட்டா..?”

“மூட்டாள் பாலமே! என் பிரச்சினை வித்தியாசமானது.. வெறும் காதல் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினையில்லை இது..”

“தெரியும். மதும் சார்ந்த பிரச்சினை.. இனம் வேறு.. மதும் வேறு.. ஊர் வேறு. கலாசாரம் வேறு.. பழக்கவழக்கம் வேறு.. உணவு வேறு.. எல்லாமே வேறு.. வேறு..”

“தெரிந்துமா என் பிரச்சினை உனக்குப் பொருட்டாகப் படவில்லை..?”

“தெரியும்.. என் வயது உனக்குத் தெரியுமா.. அறப் மனிதனே..?”

“தெரியாது எனக்குத் தேவையில்லை..”

“உனக்கு அது தேவை! 1927ல் ஆங்கிலேய ஆட்சியில் நான் பிறந்தேன்.. இது 2007! என்னபது வயது. எஃகு உடம்பு. இப்போதும் என்னைப் பாவிக்கும் மனிதர்கள் எத்தனை லட்சம் பேர்...”

“சரி சரி.. என் பிரச்சினை என்னவென்றால்...”

“உன் பிரச்சினை எனக்குத் தெரியும்.. முதலில் நான் சொல்லப் போகும் இந்தக் கதையைக் கேட்டுப்பார்.. அதில் உனக்குத் தீர்வு இருக்கிறது..”

“சரி சொல்லித் தொலை என்றேன் வெறுப்பாக..”

“1967ல், என் நூற்பதாவது வயதில் நீ அமர்ந்திருக்கும். இதே இடத்தில் நடந்த உண்மைக்கதை இது. உண்ணைப் போலவே ஒரு தீவிரமான காதல்வனை எனக்குத் தெரியும். அவனது பெயர் அஸார்டன். முஸ்லிம் பெயர். பக்கத்துக் காத்தான்குடிதான் அவனது ஊர். அவனும், அக்காலத்தில், உண்ணைப் போலவே அக்கைப்பிடியில் அமர்ந்து கொண்டிருப்பான். மனிக்கணக்கில் யோசித்திருப்பான். உண்ணைப் போலவே அவனுக்கும் இன வேறுபாட்டுக் காதல். அஸார்டனின் காதலியின் பெயர் மகேஸ்வரி..”

தமிழ்ப் பெடச்சி. எப்படியோ காதல் வயப்பட்டு விட்டார்கள். ஒருவரைப் பிரிந்து ஒருவர் வாழ முடியாமல் ஆகிவிட்டார்கள்..”

“1967ல் அஸார்டனுக்கும் மகேஸ்வரிக்கும் காதல்.. 2007ல் தவராஜாவுக்கும், றுவைதாவுக்கும் காதல்..! விசித்திர்மதான்..! அவர்களின் முடிவு என்னாயிற்று..?” என்றேன் பரபரப்புடன். பாலத்தின் கதையில் ஒரு பிடிப்பு ஏற்பட்டது எனக்கு.

“பொறு. அவசரப்படதே..! அஸார்டன், மகேஸ்வரி இருவரன்தும் வீட்டிலும், ஊரிலும் எதிர்ப்பு. உடனேயே தொடங்கி விட்டது. சக்சரவுகள், தடைகள்.. உக்கிரம் பெற்றன. காதல் கைகூடாது என்று இருவருக்கும் நன்கு பிரிந்துவிட்டது. தத்தம் வீடுகளில் பிழவாதம், ஒத்துழையாமை, உண்ணாவிரதம் முதலான போராட்டங்களையெல்லாம் செய்து பார்த்துக் களைத்து விட்டனர்..”

“நாங்களும்தான்..” என்றேன் அவசரமாக:

“குறுக்கிடாதே! அஸார்டன், மகேஸ்வரியின் போராட்டங்கள் அமைதி நிராம்பியிருந்த அக்காலத்தில் மிகவும் குடு பிடித்தன.. எனினும், மதவாயதம் கொண்டு அடக்கப்பட்டன. ஆனால், பிரச்சினை என்னவோ நீறுபுத்த நெருப்பாகக் கண்ணறு கொண்டேயிருந்தது. எத்தனை கட்டுக்காவல் தடைகளைத் தாண்டியும் காதலர்கள் சந்தித்தே விடுகிறார்கள்.. சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகள் சிலசமயங்களில் காதலருக்குச் சாதகமாகவே அமைந்து விடுவதுண்டு. திடீரென ஒரு நாள் இருவரும் இதே இடத்தில் சந்தித்துக் கொண்டனர். நீண்ட நாள் பிரிவின் பின் சந்திப்பு! காதலர்கள்.. அந்தி மாலை.. பாடும் மீன்கள்.. பலரும் கவனிக்காத இந்தப் பாலத்தடிச் சந்து..”

“நிறுத்து.. கறுத்தப் பாலமே.. வர்ணனை வேண்டாம்.. கதைக்கு வா..” என்னால் ஆவலை அடக்க முடியவில்லை. பொறுமை இருக்கவில்லை.

“வர்ணிப்பதற்கு மட்டுமல்ல, இவ்விடத்தில் ஒரு தமிழ்ச் சினிமாப் பாட்டு பாடுவதற்கும் ஏற்ற ‘சிற்றுவேசன்’ தான்.. இருந்தாலும், மகேஸ்வரி அழுது கொண்டிருந்தாள். அஸார்டன் பேசாமலிருந்தான். இருவரும் அதிகமாக எதுவும் பேசிக் கொள்ளவில்லை. பேசத் தேவையிருக்க வில்லை. மகேஸ்வரி தன்

கால்களி லிருந்த நெருப்புச் சூட்டுக் காயங்களை காட்டி நாள். அஸார்டன் தன் முதுகில் விழுந் திருந்த இரும்புப் பொல்லடகளின் செந் தமும்புகளைக் காட்டினான். இருவரும் அழுதனர்.. இனி என்ன முடிவு செய்வது? ஒரு போதும் இணைய முடியா தென்று இருவருக்கும் தான் மிகத் தெளி வாகப் புரி ந் து வி ட் ட தே.. பிரிவதைத் தவிர வேறென்ன செய்வது?..” “பிரிந்து விட்டார்களா..?”

“மிக நீண்ட நேரம் அழுது கொண்டிருந்து விட்டு, அஸார்டன், மகேஸ்வரி வில்லை. உன் காதல் உறுதி யும் ஊத்துப்பையுமுடையாம் இருந்தால், அடுத்த வெள்ளிக்கிழமையன்று

இதே இடத்திற்கு நீ வர வேண்டும்..” மகேஸ்வரி ஒரு வரியில் பதிலளித்தாள். “கட்டாயம் வருவேன்..”

“வந்தார்களா.. சந்தித்தார்களா..?”

“குறிப்பிட்டாடி அதே வெள்ளிக்கிழமையன்று சந்திப்பு நிகழ்ந்தது. காத்தான்குடிப்பக்கமுள்ள எனது முகப்பிலிருந்து அஸார்டன் நடந்து வந்து கொண்டிருந்தான். மட்டக்களன்பு முகப்பிலிருந்து மகேஸ்வரி வந்து கொண்டிருந்தாள். நடுமத்தி யில் இருவரும் சந்தித்தான். அவர்கள் ஒரு கணமும் போசிக்க வில்லை ஒருவராயொருவர் நெருங்கியதும், சுற்றுப்புச் சூழலை மறந்து திடீரென ஆளையான் கட்டியணைத்தனர்.. ஒரு நிமிடம் அணைப்பில் மெய் மறந்திருந்தனர். பாலத்தால் பயணித்துக் கொண்டிருந்த அத்தனை வாகனங்களும், மனிதரும் அபூர்வமான இந்தக் காட்சியைக் கண்டு அதிசயித்துக் கொண்டிருந்த போது. திடீரென கட்டியணைத்திருந்த இருவரும், கலகலவெணப்பலமாகச் சிரித்தனர். அடுத்த கணத்தில், அறுபத்தி கீழே வாவியில் பாய்ந்தனர். பாயும் போது, “அ..ஸாா..ா..! ம..கே.ஏ.ஸ்.!..” எனக் கத்தினார். குரல்கள் ஓயும் முன்னரே கீழே ஆழமான.. வாவியோடு இருவரும் புதைந்து மறைந்து விட்டனர்.

“என்ன து..?” நான் திடுக்கிட்டுப் போய் எழுந்தேன்.. தடுமாறினேன்..

“ஆம்! கடல் பெருக்கெடுக்கு வாவியில் நிறைந்திருந்த அந்த 120 அடி ஆழத்தில், தம்மையும், தமது நிறைவேறாத காதலையும் புதைத்துவிட்டனர்..”

“இச்சம்பவம் அக்காத்தில் இலங்கையெங்கிலும், பிரசித்து பெற்றது. சிறுகதைகள், கவிதைகள்.., விவாதங்கள், ‘இசையும் கதையும்’ என்றெல்லாம் ஊடகங்களில் வெளி வந்தன.. ‘அஸார்-மகேஸ் காதல் காவியம்’ எனப் புகழப்பட்ட இது, இன்றைக்கு மறக்கடிக்கப்பட்டுப் போன ஒரு கதையாகிவிட்டது. ஆனால், வரலாறு உன் வடிவத்தில் மீன்கிறது..”

“என்ன உள்ளுகிறாய்?..” எனக்குப் பயமாகவிருந்தது.

“அஸார்கள் ஒரு முஸ்லிம்! மகேஸ்வரி தமிழ்ப்பெண்.... நீ தவராஜ் தமிழ்! றுவைதா ஒரு முஸ்லிம். பெண்.. பாத்திரங்கள்தாம் வேறு. தளம் ஒன்றே.. அவர்கள் 67ம் ஆண்டு தேடிக் கொண்ட தீர்வு அது. இது மிலேனிய யுகம்.. 2007ல் நீங்கள் தேடிக் கொள்ளப்போகும் தீர்வு என்ன..?”

“அதைத் தேடித்தானே நான் இங்கு வந்தேன்..” என்றேன் எரிச்சலுடன்.

“நல்ல இடம்.. நீ வந்த இடம்..! நான் மட்டக்களப்பையும் காத்தான்குடியையும் இணைக்கும் பாலம்.. 67ம் ஆண்டு இனமாறுபாட்டுக் காதலை இணைத்து வைத்த பாலம். மரணத்தில் காதலர்களை வாழ வைத்த பாலம். இப்போது சொல் நான் அனுபவங்கள் இல்லையா.. நான் பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைக்கவில்லையா..?”

“நன்றாகத் தீர்த்து வைத்தாய்!” என்றேன் வெகு நக்கலாக..

“தீர்வுகள் வசனங்களால், சொல்லித் தரப்பட வேண்டியவை அல்ல. மனதால் உணரப்பட வேண்டியவை உன் பிரச்சினை க்கான தீர்வை முதலில் நீயே உணர வேண்டும்.”

“போதும்.. உபதேசம்! முடிவாக என்னதான் சொல்கிறாய் நீ..? றுவைதாவைக் கைவிடுவதா.. கரம் பற்றுவதா.. அதைச் சொல் முதலில்..” கறுத்தப் பாலத்தின், கதையைக்கவில் கட்டுண்ண விரும்பவில்லை நான். தீர்வொன்றும் சொல்லாத இந்த இரும்பு (மனது)ப் பாலத்திடம் வெற்றுக் கதை கேட்டுக் கொண்டிருப்பதில் எனக்கென்ன வந்தது..? என் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு சொல்ல உன்னால் முடியுமா முடியாதா அதைச் சொல் முதலில்..

என் மனவோட்டத்தை அறிந்து கொண்டாற் போல், கறுத்தப் பாலம் கடகடவென்று சிரித்தது.. பின் உறுதியான குரலில் சொன்னது: “மறுபடியும் என்னையே கேட்கிறாய்.. 67ல் நடந்தது போல நியும், றுவைதாவும் அடுத்த வெள்ளியன்று இவ்விடத்தில் சந்தித்து தற்கொலை செய்து கொள்ளலாம் அல்லவா..?” நான் அதிர்ச்சியும், ஆத்திரமுமாகப் பாலத்தைப் பார்த்தேன். பாலம் தடத்தத்து. எனது நெஞ்சு பயத்தினால் காய்ந்து விட்டது. வெறுப்பான குரலில் கத்தினேன்..

“கறுத்தப் பாலமே..! காதலுக்குத் தற்கொலை ஒன்றுதானா உன்னிடமுள்ள ஓரே தீர்வு..?”

“அது எனக்குத் தெரியாது. எனக்குத் தெரிந்து, அப்படித்தான் தீர்வு காணப்பட்டது..”

“அப்படியானால்..? நானும்.. றுவைதாவும்..?”

“உன் விருப்பம். அவள் விருப்பம். எனக்கென்ன வந்தது..? நான் அடுக்க வெள்ளிக் கிழவையும் இங்கேதான் ஆடாத சையாது காத்திருப்பேன் உங்களிருவரின் வருகைக்காக..!”

வெகுநேரம் நான் பாலத்துடன் பேசவில்லை. இனிப் பேசினால், பாலமே என்னைப் பிடித்து வாவிக்குள் தள்ளி விட்டு விடும் என்று தோன்றியது. நன்றாக இருட்டிவிட்டது. அரசுடியம்மன் கோபிலிலிருந்து கடவுள் துதி கேட்டது. சற்று நேரத்தில், மட்டுநகர் பள்ளிவாசல் பாங்கோசையும் கேட்டது. கோவிலுக்குச் செல்வது.. பள்ளிவாசலுக்குப் போவதா..? நீண்ட மணித்தியாலங் களின் பின்னர் பாலத்தின் கைப்பிடிச் சட்டகத்திலிருந்து குதித்தேன். திமிர்த்துப் போயிருந்த கால்களை உதறி விட்டேன். மெதுவாக நடக்க ஆரம்பித்தேன்..”

“என் பேசாமல் போகிறாய்..?” பாலம் கேட்டது. குரலில் ஏனாம் கலந்திருந்தது.

“தீர்மானத்தை உணர்ந்து விட்டேன்..” என்றேன் உறுதியான குரலில்.

“என்னவென்று”

“பிரிவினைதான் ஓரே தீர்வு..”

“உலகத்தை விட்டே பிரியப் போகின்றீர்களா..?”

“றுவைதாவை விட்டுப் பிரியப் போகின்றேன்..”

என்குரலில் தெரிந்த உறுதியைப் பார்த்து பாலமே பயந்து விட்டது. நான் நடக்க ஆரம்பித்தேன்.. இப்போது, எனக்கு அரசுடி அம்மனின் தேவாரமும், பள்ளியின் பாங்கோசையும் கேட்க வில்லை. கீழே வாவியில் மட்டுநகர் கல்வடிப் பாலத்தின் கீழ் விரையும் வாவியிலிருந்து, மீனினங்கள் பாடும் இன்னிசை மட்டுமே கேட்டது.

உள்ளடு

தனிப் பிரதி

‘ஞானம்’ சந்தா விபரம்

ஆண்டுச் சந்தா

: ரூபா 50/-

ஆறு ஆண்டுச் சந்தா

: ரூபா 600/-

ஆயுள் சந்தா

: ரூபா 3000/-

சந்தா

: ரூபா 20000/-

சந்தா காசோலை மூலமாகவோ, மணியோடர் மூலமாகவோ அனுப்பலாம். மணியோடர் வெள்ளவத்தை தபால் நிலையத்தில் மாற்றக் கூடியதாக அனுப்பப்படல் வேண்டும்.

இலகுவாக மேலதீகச் செலவின்றி சந்தா அறுப்பும் வழி :
உங்கள் பகுதியில் உள்ள ஹட்டன் நஷனல் வங்கியில்
T. Gnanasekaran, Hatton National Bank - Wellawatte

நடைமுறைக் கணக்கு இலக்கம் – 0090672606 என்ற கணக்கில் வைப்பு செய்து வங்கி ரசீதை எமக்கு அறுப்பதல் வேண்டும்.

வெளிநாட்டிலிருந்து பணம் அறுப்பு : Swift Code : HBLILKLX

அறுப்ப வேண்டிய பெயர்/ முகவரி :

T. Gnanasekaran

Gnanam Branch Office

3-B, 46th Lane, Wellawatte.

ஞானம் விளம்பர விகிதம்

பின் அட்டை : ரூபா 7000/-

முன் உள் அட்டை : ரூபா 5000/-

பின் உள் அட்டை : ரூபா 5000/-

உள் முழுப்பக்கம் : ரூபா 3000/-

உள் அரைப்பக்கம் : ரூபா 1500/-

வெளிநாடு

Australia (AU\$)

ஓராண்டு

35

இரண்டு ஆண்டு

70

மூன்று ஆண்டு

100

Europe (•)

25

50

70

India (Indian Rs.)

500

950

1400

Malaysia (RM)

50

95

140

Canada (\$)

35

70

100

UK (£)

15

30

40

Other (US \$)

25

50

70

மூன்று சந்தாதாரர்களைச் சேர்த்துத் தருபவர்களுக்கு ஒரு வருடம் ‘ஞானம்’ இளாமாக அறுப்பப்படும்.

நடப்பு நலைவரங்களின் யதார்த்தப் புனைதலும் தூண்டலுருவாக்கமும் அழக்யலைப் பின்தள்ளுக்கள்றனவா?

ச. முருகானந்தன்

கலை இலக்கிய வடிவங்களின் முதன்மை நோக்கம் இரசனைக்கு விருந்தளிப்பதே. எனினும் இரசனைக்கு விருந்த ஸிப்பதற்காக மலினமானதும் ஆபாசமானதுமான கொச்சை உருவாக்கங்களாக இவை இருத்தலாகாது. மனித மனத்தின் இரசனை ஊடாக மானுட வாழ்வின் மேம்பாட்டிற்கான நேரியல் அம்சங்களை உள்ளடக்கியதாக இப்படைப்புக்கள் உருவாக்கம் பெறும் போது இவற்றின் பயன்படுத்தன்மை பிரயோசமான திசையில் பயனிக்கும்.

கலை இலக்கியங்கள் மானுட வாழ்வின் மாற்றங்களுடன் ஒன்றிப் பயணிப்பதால், இவற்றிலும் காலத்திற்கேற்ப மாற்றங்கள் தரிசனமாகின்றன. சமூக மாற்றத்திற்கு இலக்கிய உருவாக்கங்கள் வித்திடும் அதே வேளையில், சமூகத்தின் மாற்றங்களும் இலக்கிய உருவாக்கத்தில் ஏற்படுத்தும் வகிப்புகைப் புறும் தள்ளமுடியாது. நேராகவோ, மறையாகவோ இப்பரஸ்பர தாக்கங்கள் காலாதி காலமாகத் தொடர்ந்து வருகின்றன. இதற்கு உதாரணங்களாக மார்க்சிய இலக்கியங்கள், தலித் இலக்கியங்கள், பெண்ணிய இலக்கியங்கள், போர்க்கால இலக்கியங்கள் என்பனவற்றின் உருவாக்கங்களைக் கூறலாம்.

இலத்திரனியல் தகவற் புரட்சியினால் கலை இலக்கிய உருவாக்கங்கள் மிகப் பரந்த நுகர்வோர் தளங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லப்படும் இன்றைய கால கட்டத்தில், அச்சு ஊடகங்கள் பெரும் போட்டிச் சவாலை எதிர் கொள்ளல் தவிக்க முடியாத நிதர்சனமாக இருக்கிறது. கதைகளை எழுதாமல், கலந்துரையாடி கதை அமைத்து, காட்சிகள் அமைத்து அதன் பின் வசனம் அமைக்கும் இன்றைய சினிமா பிரதியாக்குதலை இதற்கொரு உதாரணமாகச் சூட்டலாம்.

உலகமயமாக்கலும் புலப்படா மாற்றத்தை உந்தும் பல்தேசிய நிறுவனங்களும் வாசகர்களின் மேலாண்மையை அதிகரித்துள்ளன. இவற்றினால் தூண்டிவிடப்பட்ட வாசகனின் தெரிவுப் பெருக்கம் பன்முகமாகயும், விரிவிடைந்தும் செல்லும் இன்றைய காலகட்டத்தில் கலை இலக்கிய வெளிப்பாடுகள் புதிய வடிவுடனும், மாறுபட்ட உத்திகளுடனும், வாசகனின் மனதில் அதிக செறிவையும் உள்த தாக்கங்களையும் ஏற்படுத்தக் கூடியனவாகவும் உருவாக்கப்படவேண்டியமை காலத்தின் தேவையாக உள்ளது.

யதார்த்தத்தையும், நடப்பு நிலவரங்களையும் புனைதல் காலத்தின் தேவையாகவும், சமூக மாற்றத்தின் உந்துதலாயும் இருக்கும் என்பதில் இரு வேறு கருத்துகளுக்கு இடமில்லை எனினும், இவ்வாறான புனைவுகள் ஒற்றைத் தன்மையுடையனவாகவும் கலாரசனையை அமர் முடுகல் செய்வதாகவும் சில விமர்சகர்கள் கருதுகிறார்கள். கலை இலக்கிய வடிவங்கள்

மேலெழுதை கொள்ளும்போது எளிமையான தும் மலின மானதுமான நேர் இணைப்புக்களான தற்போது வெளிவரும் எமது எழுத்தாளர்கள் அநேகின் படைப்புக்கள் அழகியலை இறங்கு முகமாக்குவதாக அவ்விமர்சகர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். எனவே ஒற்றை நிலை எழுத்துருவாக்கம் மீள் பரிசீலனைக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டியதையும் இவர்கள் வலியுறுத்துகின்றனர். ஆய்வு விமர்சகர்களும் கூட ஒரு குறிப்பிட்ட தளத்தில் மாத்திரம் நின்று செய்யப்படுதலை இவர்கள் நிராகரிக்கின்றார்கள். இன்றைய வாசகர்கள் ஓற்றை நிலைத்தெரிவை நிராகரித்து பலவற்றிலிருந்து தமக்கு விரும்பியவற்றை அல்லது ஏற்புடையதை தெரிவு செய்யும் நிலையை விரும்புகிறார்கள் என்பதால் படைப்பாளிகளும் அதற்கேற்றவாறு படைப்புருவாக்கங்களை வெளிக்கொண்ட வேண்டிய கட்டாய நிலையில் உள்ளார்கள்.

இன்றைய ஈழத் தமிழ் இலக்கிய வார்ப்புகளில் மாற்றங்கள் மிகவும் மெத்தனமாகவே நிகழ்கின்றன. வாசகர்களில் கணிசமானோர் புதிய மாற்றங்களை எடுத்த எடுப்பில் அங்கீரிக்காமையும், எழுத்தாளர்கள் புற உலகில் நிகழும் மாற்றங்களை விரைந்து அறியாமையும், தொடர்பாடல் பற்றாக்குறையும், விமர்சன வழி நடத்தல் இன்மையும் ஆய்வுகள் பல்கலைக் கழக மட்டத்துள் மட்டும் முடங்கிப் போயுள்ளமையும் என்று பல காரணிகளைக் கூறமுடியும். இதனால் தூண்டல் உருவாக்கம் தான் படைப்பாளிகளை வழி நடத்துவதான் நிலைமை இருந்து வருகிறது. குறிப்பிட்ட முன்னைய படைப்புக்களுக்கு ஒப்பானதாக உருவாக்குதலே வழமையாகி தேக்க மடைந்த நிலை காணப்படுகிறது. போர்க்கால இலக்கியங்கள் மார்க்சிய இலக்கியங்கள் உட்பட அனைத்துப் படைப்புக்களிலும் இவ் மீள் உருவாக்கத்தையே காண முடிகிறது. அண்மைக் காலமாக பல படைப்புக்களில் இளமைக் காலத்தை மீட்டு எழுதுவதை வழக்கமாக்கிக் கொண்டு பல எழுத்தாளர்கள் படைக்கும் இலக்கியங்கள் தரிசனமாவதை இதற்கு ஒரு நல்ல உதாரணமாகச் சொல்லலாம். அதிகமாக எழுதும் செங்கையாழியான், சோ. இராமேஸ்வரன், ச. முருகானந்தன் போன்றோரின் வெவ்வேறு படைப்புக்களில் ஒரேமாதிரியான ஒத்த தன்மைகளை இதற்கு உதாரணமாகச் சூட்டலாம். குறைவாக எழுதுவார்களும் புதியவர்களும் கூட இப்பிரதி பண்ணல் வகையான படைப்புகளை உருவாக்குகின்றனர். மாறுபட்ட புதிய உத்திகளும் படிமங்களும், பன்முகத் தன்மை கொண்ட துமான படைப்புகள் மிக அரிதாகவே தரிசனமாகின்றன. என்பதுகளில் பின் நவீனத்துவ எழுச்சியுடன் தம்மை வெளிக்காட்டிக்கொண்ட சில படைப்பாளிகளிடம் கூட ஒருவித தேக்கமான நிலையையே காண முடிகிறது. இவர்களும் ஒன்றில்

பேண்ணை முடிவைத்து விட்டு இருக்கிறார்கள் அல்லது தமது படைப்புகளை மீஞ்சுருவாக்குகிறார்கள்.

எமது படைப்பாளிகளின் கலை இலக்கிய உருவாக்கங்களில் புதிய தன்னிலை அகம், நிலைமாற்ற முன்னரங்கம் புதுமை, தெரிகை நல இணக்கவியல், புதிய வெளிப்பாட்டியல் என்பன ஆழவேறான்றி அகலக்கால் பதிக்காமையினால், பின் நவீனத்துவமும் பதியமிட்டு தளிர்க்காத நிலையிலோயே கருக ஆரம்பித்தமையை அவதானிக்க முடிகிறது. பின் நவீனத்துவம் கூட ஓரளவு கவிதை வெளியிலும், சொற்பாக சிறுகதைப் பரப்பிலும், மிக அரிதாகவே நாவலிலும் தரிசனமாகின. சிறப் உருவாக்கம் தேக்கமடைந்த நிலையில் இருக்கும் அதே வேளை சித்திரத்திலும் நாடக மற்றும் தெருக்காத்து அம்சங்களிலும் இது ஓரளவு கிளை பரப்பியதை மறுதலிக்க முடியாது.

பின் நவீனத்துவத்தின் நோக்கம் மனித மூளையின் அறிவார்ந்த புலத்தளனை எட்டி, காலத்திற்கு ஏற்ப நவீன கோட்பாடுகளை உருவாக்குதலை குறியாகக் கொண்டு அரும்பிய போதும், அது தன் இலக்கை எட்ட முன்னதாகவே சர்வதேச ரீதியில் பின் தள்ளப்படும் நிலை இன்று உருவாகியுள்ளது. சுதந்திரமாக வெளிப்படுத்தலும், புதிய மொழிப் பிரயோகத்திலான சொல்லாடல்களுடன் இலக்கியப் படைப்பை நகர்த்தலும், படிமாக்கங்கள் மூலம் அதிக உளப்பதிவை ஏற்படுத்தலும், புதிய வடிவங்களில் நேரடியதார்த்தவாதப் படைப்புகளிலிருந்து வேறுபட்டு தன்னிச்சையாகப் பயணித்தலுமான பின் நவீனத்து வத்தின் இலக்குகள் எமது நாட்டில் எடுப்பாமல் போன்மைக்கு வாசகர்களின் மென்மை ஜனர்ஞ்சகப் பாங்கான ரசனையில் மாற்றம் ஏற்படுத் தப்படாமையை முக்கிய காரணமாகக் கூற முடியும். அடுத்து மனிதனின் கல்வியறிவு, மொழியறிவு நிலைகளைப் புறம் தள்ளிவிட்டு சமான்ய வாசகனுக்குப் புரிப்பாமல் எழுதியமையும், புதுச் சொற்களைப் பயன்படுத்தல் என்ற மாயையில் கடின சொல்லாடல்களைப் பயன் படுத்தியமையும் பின் நவீனத்து வத்தின் பின்னடைவுக்கு காரணமாக இருக்கின்றது. அடுத்து எமது கலாசார பண்பாட்டு அம்சங்களுக்கு முரணாக எடுத்த எடுப்பிலேயே படைப்புருவாக்கங்களை கொண்டு வந்தமையும், குறிப்பாக பெண்ணியம் தொடர்பான பெண்மொழிப் பிரயோகத்தின் கட்டுப்பாடற்ற உடற்கூற்று உடற்தொழிலியல் அம்சங்களின் வெளிப்பாட்டையும் தோல்விக்கான இன்னொரு காரணமாகக் கூறலாம். பெண்மொழி மூலம் ஈழத்து கவிதைத் துறையில் ஏற்பட்ட வீச்சை ஒரு புறம் மறுத்திட முடியாத போதும், பாயியல் பாலுறவு தொடர்பான சொற் பிரயோகங்களினதும், சம்பவ வெளிப்பாடுகளினதும் கட்டுப்பாடற்ற பிரயோகம், கீழைத்தேய பாரம்பரியங்களுக்கு சவாலாக இருந்தமையினால், காலம் காலமாக அதில் ஊறி வந்த வாசகர்கள் இவற்றை ஜீரணிக்க முடியாமல் புறம் தள்ளியமையும்,

ஆணாதிக்க வாதிகளின் எதிர்ப்பும் பின் நவீனத்துவ வீழ்ச்சிக்கு இன்னொரு காரணமாகும்.

கட்டுடைத்தல்களை இலகுவில் ஏற்றுக்கொள்ளாத மரபில் வந்த எம்மவர்கள், பட்டென்று போட்டுடைக்கும் பின் நவீனத்துவப் படைப்புகளை ஏற்க மறுத்தமையும் இதனால் எம்பத்திரிகைகளும் பின்நவீனத்துவப் படைப்புருவங்களுக்குப் போதிய களம் வழங்காமல், சமகாலத்து நிகழ்வோடு பின்னிப் பின்னாந்த தூண்டல் உருவாக்க படைப்புகளுக்கு அதிக இடம் வழங்கிவருகின்றமையும் இத்தோல்விக்கான பிறிதொரு காரணம். நூல்வெளியிடுதல் இலகுத்தன்மையற்ற போதிலும், அவற்றின் உற்பத்திக் கெலவு, விற்பனை விநியோகம், பரவலாக்கம் என்பன கடினமாகவே எம் தேசத்தில் இருப்பதால் புத்தக வெளியீட்டின் மூலம் மட்டும் பின் நவீனத்துவத்தை வலுப்படுத்துதல் அசாத்தியாகப் போய்விட்டு. எமது தேசத்து இலக்கியப் போக்கை நிர்ணயிப்பதில் விமர்சகர்களின் பங்களிப்பும் துல்லியமாகவும், பரவலாகவும் இல்லாத நிலையில், பத்திரிகை, சஞ்சிகைகளே இலக்கியப் போக்கை நிர்ணயிக்கின்றன.

இதன் காரணமாக இலக்கியவாதிகள் தூண்டல் மீஞ்சுருவாக்கத்துள் சிக்குண்டுபோயே இன்னும் உள்ளனர். கூடவே எமது தேச சூழ்நிலையில் சமகாலத்தின் நேரடி வாப்புக்களுடனான யதார்த்தப் படைப்புகள் பல்றை எடுத்திலும், படிக்கப்படுவதிலும் இன்றும் கூட உச்ச நிலையில் உள்ளமையினால் பரவலான நிலையில் புதிய பாணி எழுத்துக்களோயோ, சொற்களோயோ, நஸ்தகளோயோ என்ற முழுயாத நிலையில் பின் நவீனத்துவம் பின் தள்ளப்பட்டுள்ளது. எமது வாசகர்களின் பெரும்பான்மையினருக்கு மீஞ்சுருவாக்க தூண்டல் படைப்புகள் ரசனையை ஏற்படுத்தவதுடன், சலிப்பு நிலையை இன்னும் ஏற்படுத்தாமையையும் குறிப்பிடலாம். மனித மன உணர்வுகளும், அவற்றின் தூண்டுதலான உணர்ச்சிப் பெருக்கும் இங்கே நேரிடையான படைப்புக்களில் கிடைக்கும்போது, இலகு வாசிப்புத்தளத்தை விட்டு, சிந்தனையும், தேடுதலும் மிக்க அறிவார்ந்த தளப் புலனைப்பற்றி வாசகர்கள் இங்கே சிந்திப்பதே அரிதாக உள்ளது. இந்த நேரத்தில், நாம் யாருக்காக எழுதுகிறோம் என்ற எண்ணமே இலக்கியவாதியின் நெஞ்சில் எழுகின்றமை தவிர்க்க முடியாதது. சட்டநாதன், பழீர், தாமரைச்செல்வி, சந்திரகாந்தா போன்றோரின் நேரடியான மறுவார்ப்புப் படைப்புகள் பெற்ற பரவலான வரவேற்றைப் பெற கெளரிபாலன், சேவியர், உமாவரதாஜன், ரஞ்சகுமார், சாந்தன், அநார், திசோரா, ராகவன் போன்றோரின் உன்னதப் படைப்புகளாலும் சமான்ய வாசகர் யத்தியில் பெற்றுக்கொள்ள முழுமால் போன்மையும் இங்கு மனம் கொள்ளத்தக்கது. சோலைக்கிளியின் அற்புதமான சில கவிதைகளும் சாமான்ய வாசகனிடம் மன அதிர்வகுகளை ஏற்படுத்தத் தலுபியள்ளது. எனினும் இவ்வாறான படைப்புக்கள் உண்ணத்தமானவை என்பதும் மறுப்பதற்கில்லை.

விவாதங்கள், வாசகர் கடிதங்கள், படைப்புக்கள்

விவாதங்கள் 500 சொற்களுக்கு மேற்படாமல் இருத்தல் வேண்டும். 'வாசகர் பேசுகிறார் பகுதிக்கான கடிதங்கள்' 200 சொற்களுக்குள் அடங்குதல் வேண்டும். ஒவ்வொரு மாதமும் 20ஆம் திகதிக்கு முன்னர் எமக்குக் கிடைக்கும் மேற்குறிப்பிட்ட விடயங்கள் தொடர்ந்துவரும் இதழில் இடம் பெறும். புனைபெயரில் எழுதுபவர்கள், தமது சொந்தப் பெயர் முகவரியை வேறாக இதைத்தல் வேண்டும். படைப்புக்கள் பிரசரத்துக்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படின் ஒரு மாதத்திற்குள் அறிவிக்கப்படும்.

—ஆசிரியர்

வாட்டல் வெள்

குற்மசுகாரங்கள்

1

வெள்ளையனுக்கு வாய் நமநமத்தது. காலையிலிருந்து காணியில் கொத்திய அலுப்பும் சேர்ந்து அந்த நமநமத்த தாகம் அவன் மனதையும், உடலையும் தவிப்படைய செய்தது. காதில் செருகியிருந்த பீடித்துண்டை வாயில் வைத்தபடியே நெருப்புக்காகப் பின்வாசல் வழியாகச் சமையலறைக்குள் நுழைந்தான். அது இருட்டாக இருந்தது. அடுப்பில் மட்டும் தணல் எரிந்தபடி பால் பானையைச் சூடேற்றிக் கொண்டிருந்தது. நெருப்புக் கொள்ளியில் பீடியைப் பற்றவைத்துக் கொண்டு பால் பானையைத் திறந்து பார்த்தான். பால் நிறைந்திருந்தது. பாலை அடுப்பில் வைத்துவிட்டு தங்கம் பட்டியில் பம்பரமாய் வேலை செய்து கொண்டிருப்பாள். பிள்ளைகள் இரண்டும் கூழிலை போயிருக்கும். மாலை ஆறு மணிக்கு முழு வீடும் இருட்டோடிக் கிடந்தது.

மீண்டும் வாயில் அந்த நமநமத்த தவிப்பு. ஆணியில் மாட்டியிருந்த தன் சேர்ட் பொக்கட்டை துளாவிப் பார்த்தான். இரண்டு பீடிகள் மட்டுமே தட்டுப்பட்டன. சந்திக்கு போவதென்றால் தங்கத்திடம் தான் கையேந்தி நிற்க வேண்டும். பணம் கேட்டால் கத்துவாள். அவனுக்குத் தெரியும் அந்த பணம் எங்கே செல்கிறதென்று.

“அந்தியானா மூத்திரத்த குடிக்காம இருக்க முடியாதே”

அவனுக்கு தங்கத்தின் வழிமையான திட்டு ஞாபகம் வந்தது. தனக்குள்ளேயே சிரித்துக் கொண்டபடி பக்கத்து ஆணியில் மாட்டியிருந்த தங்கத்தின் கைப்பையை கையினால் துழாவினாள். ஏதோ தாள்களோடு சில சில்லறைகளும் அகப்பட்டன. மனம் குதுருவித்தது. வெளியே எடுத்துப் பார்த்தான். இரண்டு நூறு ரூபாய்த்தாள்களும், ஒரு ஜம்பது ரூபாத் தாஞ்சும் சில சில்லறைகளும் கிடந்தன. ஒரு நூறு ரூபத்தாளை உருவி மடியில் செருகினான். மீதியை அப்படியே பையில் போட்டுவிட்டு சத்தமில்லாது வெளி வாசலுக்கு வந்தான். வாசலில் நின்றபடி பட்டியைப் பார்த்தான். தங்கம் வேலையில் முழுமூரமாய் நின்றாள்.

வெள்ளையன் நல்ல உழைப்பாளி. நூள் முழுக்க எவ்வளவு உழைத்தாலும் மாலையானதும் நேசத்தின் கசிப்புக் கடைக்கு மட்டும் அவனால் செல்லாமல் இருக்க முடியாது. அதற்காகத்தான் மாலையானதும் இந்தத் தவிதவிப்பு.

ஆணியில் மாட்டியிருந்த சேட்டை மாட்டிக்கொண்டு, சைக்கிளைத் தள்ளியடி கேற்றிட மட்டும் நடந்தான். பின், பட்டிப் பக்கமாய் பார்த்துக் குரல் கொடுத்தான்,

“நான் சந்திக்கு போட்டு வாரன்”

தங்கத்திற்கு அவன் குரல் கேட்டும் கேட்காதது போல், வேலையில் முழுமூரமாய் இருந்தாள். அவனுக்கு ஆச்சரியமாய் இருந்தது. எந்நாளும் தன்னிடம் கையேந்தும் மனுஷன், இன்று ஒன்றும் பேசாமல் போவது. வேலையைச் சுற்று நிறுத்திவிட்டு கேற்றியைப் பார்த்தாள். வெள்ளையன் கேற்றறைத்தாண்டு சைக்கிளில் போய்க்கொண்டிருந்தான்.

2

வாலிபம் வழுக்கி விழும் வயதில் செல்வம் இருந்தான். தகப்பன் காணாமல் போகும் போது அவனுக்கு வயது பத்து. செத்தல் மூட்டையோடு அதிகாலை சந்தைக்கு போனவர் திரும்பி வராமலேயே போனது பற்றி ஊருக்குள் பல கதைகள். ராணுவம் பிடித்துக் கொண்டு போனதைக் கண்டதாக மரக்கறி மணியம் கூறியதிலிருந்து சில வருடங்களாப் அம்மாவுடன் கேம்பாய் ஏறி இறங்கிய அனுவபம் அவனுக்குள் ஊறி இருந்தது.

அம்மாவின் கட்டுக்குள் வளர்ந்து அப்பாவின் கணவுகளோடு திரிந்தவனுக்கு படிப்பு ஏறவில்லை. காத்திருப்பின் ஏக்கத்தோடு இளமையின் வெக்கையில் வெந்து உடைந்து உருகிப்போன அவன் அம்மாவின் உடம்பையும், ஒழுங்கான தீவியற்று, காய்ந்த புல்லை மேய்ந்து மெலிந்து கதறும் தன் பசு மாட்டின் உடம்பையும் அடிக்கடி ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பான்.

மாடு மேய்ப்பகுன்றால் செல்வத்து பிடித்தமானதொன்று. மாடுகளையே ஓட்டித்திரிந்தவனை பாலசபைக்கு பால் ஊற்றும் வேலையைப் பிடித்துக் கொடுத்தவன் வெள்ளையன். அநேகமான நாட்களில் வெள்ளையனின் மாடுகளும், செல்வத்தின் மாடுகளோடு மேயும்.

மாடு மேய்த்தவின் தனிமையும், வாலிபத்தின் திமிர்தலும் சேர்ந்து அவன் உடலுக்குள் ஒரு வகையான வேட்கையின் தேடல் இருந்தது. அதை உசுப்பி விடுவதாய் இருக்கும் வெள்ளையனின் அவனோடான பகிடிகள். வெள்ளையன் முன்னால் அவன் வெட்கி மௌனமாய் கோபப்பட்டாலும், பல இரவுத் தனிமைகளில் பெண்ணுடல் சார்ந்த பகிடிகளில் உள் சென்று லயித்து சேர்ந்திருக்கிறான்.

வீடு விடாய் பால் சேகரிக்கும் போதெல்லாம் அவன் கண்கள் பால் ஊற்றும் பெண்களில் மேய்ந்து இடைவெளி தேடும் ஒரு கட்டத்தில், அவன் கண்கள் எல்லை மீறி பல வீடுகளின் கிணற்றுத்தளின் குளிக்கும் பெண்களின் நீர்வடியும் உடம்பில் அலைந்து திரிந்து, இரவுத் தனிமையில் உமிழுந்து அடங்கும். சில இரவுகளில் சிலிர்த்து எழும் உணர்வுகள் இருட்டைக்கிழித்து வேலிகள் தாண்டி அலைந்து, திரியும்.

வாலிபம் சார்ந்த தேடல் செல்வத்துக்கு பல நண்பர்களைத் தேடிக் கொடுத்திருக்கிறது.

3

தங்கத்திடம் அந்திப்பால் சேகரிக்க செல்வம் கேற்றைத் திறந்து வந்து கொண்டிருந்தான். அவன் அதிகமாக வெள்ளையனின் வெளியேறல் கண்டுதான் உள்ளுழைவான்.

பெண்ணுடல் தேடி அலையும் செல்வத்தின் கண்கள், அதிகமாய் மொய்க்கும் உடல்களிலொன்று தங்கத்தினுடையது. பார்ப்பவரைச் சுன்னி இழுக்கும் மாநிற உடம்பு தங்கத்திற்கு. வெள்ளையனின் நட்பு, செல்வத்திற்கு எந்நேரமும் தங்கத்தின் வீடு அந்திய மற்றதாகியிருந்தது. அவனுக்கு தங்கத்தின் மீது வெளிக்காட்டி கொள்ள முடியாத ஒரு தாகம் கூழன்று கொண்டிருந்தது. தங்கத்தின் மேலான மோகத்தை மறைவிலிருந்து

தனக்குதானே தணித்துக் கொள்வதற்கான முக்கிய காரணம் வெள்ளையன். ஒரு புறம் அவனது நட்பு, மறுபறும் வெள்ளையன் மகாமுரடன்.

தங்கம் கால்களைகற்றி அமர்ந்து மாட்டில் பால் கறக்கும் போது, செல்வம் பட்டித் தூணிற்கு மறைவாய் நின்றபடி பிருங்கி வழியும் அவன் தொடைகளில் இன்பம் கண்டு கொண்டிருப்பான். அவன் பால் அளந்து ஊற்றும் போது, பின் கழுன்ற ரவிக்கையின் இடைவெளியில் கறுப்புறிந் பிராவும், அதனுள் புடைத்துத் திபிறும் மார்பகங்களின் ஆழுகும், அவன் தணினிலை மறக்கக் கூடியும்.

தங்கத்திற்குத் தெரியும், அவன் பார்வையில் உள்ள காமம். தெரிந்தும் தெரியாதவன் போலிருந்தாள். அவனோடு பேசும் போது அவன் வார்த்தைகளில் வெளிப்படும் நடுக்கம் கலந்த குழைவும், ஓர் அதுட்டில், அவன் அவையும் கண்கள் நிலத்தினுள் சொருகி ஒளியும் லாவகமும், தங்கத்திற்கு அவன் எல்லை மீறுமளவுக்கு தையிய சாலி இல்லை என்பதை உணர்த்தியிருந்தன.

ஒரு முறை கிணற்றியில் குளித்துக் கொண்டிருக்கையில், கிடூகு மறைவில் கேட்ட சருகுகளின் முறியும் சத்தமும், பின்னாலான மனித உருவத்தின் அசைவும் அவளைத் திடுக்கிட வைத்தன. தன் இருப்பு அம்பலமாகிய செல்வத்தின் நடுங்கிய குரலும், அவன் முகத்தில் வழிந்த வியர்வையின் வேகமும் அவளைச் சந்தேகத்திற்குள்ளாக்கின.

அன்றிலிருந்து அவன், அவன் பார்வைகளிலிருந்தும், அசைவுகளிலிருந்தும் சற்று ஜாக்கிரதையாகவே நடந்து கொண்டாள்.

4

தங்கத்தின் வளவிலிருந்து அரை கிலோமீற்றர் தள்ளி ஒரு செக்கோஸ்ட். டவுனுக்கு போகும் போதெல்லாம் செக்கோஸ்டைத் தாண்டித்தான் செல்ல வேண்டும். அதற்குப் பொறுப்பானவன் சிறி என்கிற சிறிசேனா. எட்டாம் வகுப்போடு படிப்பை நிறுத்தி ஊருக்குள் அடாவடித்தனங்கள் செய்து கொண்டிருந்தவனை நண்பர்களின் உற்சாகமும், ஊர் மீது ஏற்பட்ட சலிப்பும் ராணுவத்தில் கொண்டு வந்து நிறுத்தியது, ஆரம்பத்தில் இரு மன தோடு அல்லாடியவனுக்கு ராணுவத்தின் கம்பீரமும், அதிகாரமும் பிழித்துப் போயின. அந்தப் பிழிப்பு, ஊருக்குள் பயந்து, ஒளிந்து செய்த சேட்டைகளை இங்கு வெளிப்படையாய் அச்சமின்றி செய்வதற்கான களமயிற்று.

சிறியின் சேட்டைகளில் அதிகம் அல்லவறுபவர்கள் பெண்கள். பெண்ணுடல் மீதான தீவிர வாசிப்புடையவன். அவன் கண்கள் அவ்வுடல்களில் வெற்றதனமாய் மேயும் போது, மனம் அடுத்த கட்டத்திற்கான வேலைகளில் மும்முரமாய் விழுகம் வகுக்கும். ஊரிலும் சரி, அவன் வேலை செய்த இடங்களிலும் சரி பல பெண்களின் உடல் தின்று, உயிர் குடித்து மூச்ச வாங்கிய அனுபவம் அவனுக்கு!

சில நாட்களாய் சிறிக்கும் செல்வத்திற்கும் நல்ல நட்பு. செல்வம் சந்திக்கு போய்வரும் போதெல்லாம் சிறிக்கு இரண்டு சிகர்ட்கள் இருக்கும்.

தங்கத்தின் மீது செல்வம் கொண்டுள்ள மோகம் பற்றி சிறிக்கு தெரியும். அவனது வாகான உடற்கட்டில் அவனுக்கும் ஒரு கண் இருந்தது. அவன் உடல் சார்ந்த செல்வத்தின் அதீத வாரணிப்புகளும், நடத்தையும் சிறிக்கு கிளர்ச்சியைக் கொடுத்தன. அவன் சந்திக்குப் போகும் போதெல்லாம் சிறி சிங்களத்தில் அவளை அழைப்பு

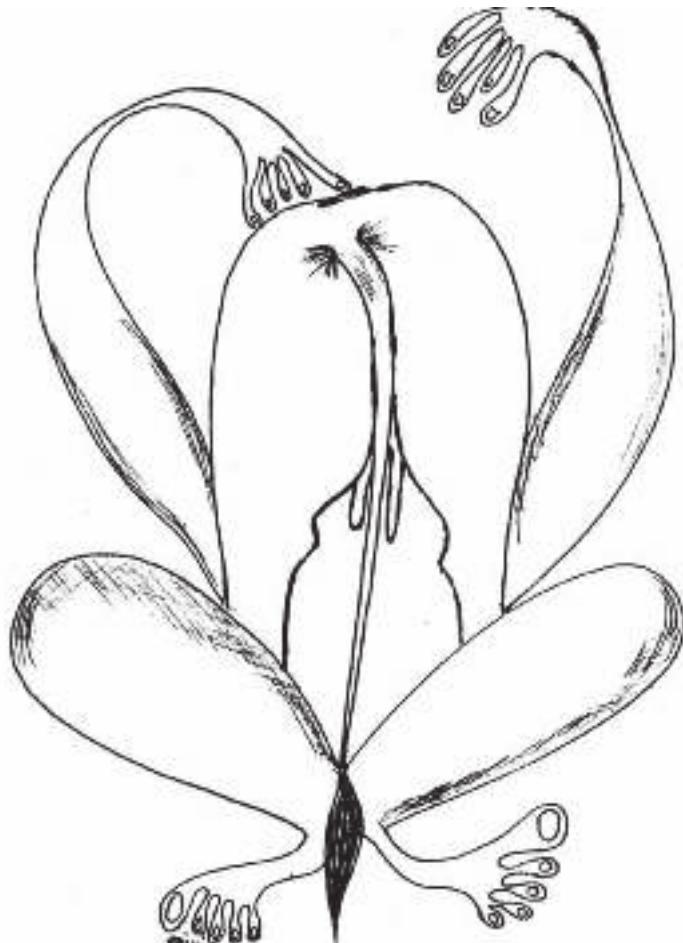
விடுப்பான். அவனுக்கு சிங்களம் புரியாது. தலையைக் கவிழ்த்த படி நடந்து செல்வாள். அவனது பருத்த பிருட்டங்களின் அசைவில் அவன் முகம் வெளிர்ந்து புடைக்கும்.

சில மாலை நேரங்களில் செல்வத்திடமிருந்து சிறிக்கு, சிகரட்டுக்குப் பதிலாக போத்தல் சாராயம் கிடைக்கும். போதையின் உச்சத்தில், தன் அனுபவங்களில் சிறி செல்வத்தின் உள் உணர்வுகளை உச்சப்பி விடுவான். அவற்றோடு தங்கத்தையும் சேர்த்து செல்வம் பிதற்றியபடியே வீடு வருவான். போதை கூடிய இரவுகளில் உறக்கம் உதறி இரை தேடி அலைந்து போதையில் தோற்றுப்போய் எங்கோயாவது பாதையில் புழுதிபடிய விழுந்து கிடப்பான்.

5

அன்று பகல் தங்கத்தையும் ஏற்றிக்கொண்டு வெள்ளையன் சைக்கிளில் சந்திக்கு செல்வதற்காக வந்து கொண்டிருந்தான். செக்கோஸ்டில் சோதனை நடந்து கொண்டிருந்தது. ஆண்கள் ஒரு பக்கமாகவும், பெண்கள் ஒரு பக்கமாகவும் வரிசை நீண்டிருந்தது. தங்கம் பெண்கள் பக்கமாக நின்று கொண்டாள். வெள்ளையன் சைக்கிளோடு ஆண்கள் பக்கமாக நகர்ந்தான். அவளைவினது அடையாள அட்டைகளும் பரிசோதிக்கப்பட்டன. அது அன்றாட வழுக்கம். சந்தேகத்திற்கிடமானவர்கள் உடலில் மேலிருந்து கீழ்வரை சோதனையிடப்பட்டார்கள். ஆண்களை இருந்து இடத்திலேயே ஒரு சிப்பாய் மேலிருந்து கீழ்வரை கைகளால் தடவினான். பெண்களுக்கென்று ஒரு மறைவிடம் இருந்தது.

வரிசையில் நகரும் பெண்களின் உடல் அசைவுகளின் இடைவெளியில் தன் கண்களால் தீவிர தேடிக் கொண்டிருந்த சிறியின் கண்களுக்கு அடையாள அட்டையுடன் நிற்கும் தங்கம்

சிக்கினாள். அங்கு பரிசோதித்துக் கொண்டிருந்த பெண் சிப்பாயிடம் கண்களால் அவன் சைகை கட்டினான். அவனும் புரிந்து கொண்டவளாய் தங்கத்தின் அடையாள அட்டை பார்த்து, சோதனையிட மறைவுக்கு அழைத்துச் சென்றாள்.

ஏற்கனவே இப்படிப்பட்ட சோதனைகளில் தங்கத்திற்கு அநுபவம் இருந்தது. அதனால் மறைவினுள் நுழைந்தவுடன் கைகளை உயர்த்தி நின்று கொண்டாள். ஆனால் அன்று சோதனை வித்தியாசமாய் ஒரு வித கண்டிப்பானதாய் இருந்தது. ரவிக்கையின் பின்களை கழுத்துமெடி கட்டினையிட்டாள் பெண் சிப்பாய். தயங்கி, நெளிந்தபடி நின்ற தங்கம் எதிர்பாராத நேரத்தில் பெண் சிப்பாய் நெஞ்சுப் பகுதியை பலமாய் அழுத்தி, இருந்த ரவிக்கை பின்களை சிதறுத்தாள். கறுப்பு பிரா வெளிதெரிய திமிறிய மார்பகங்களோடு தங்கத்தின் நெஞ்சம் வேகமாய் பதறியது. பிராவின் பட்டியை இழுத்து பிடித்தவாரே “இதுக்குள் என்ன குண்டா” என்று சிங்களத்தில் கேட்டவாரே அவள் சிரித்தாள்.

தங்கத்தை மறுபறும் திருப்பி கால்களகற்றி குனிய வைத்து அவள் அடிப்பறும் தடவி சோதனையிடுகையில் தங்கம் எதிர்பாராத நேரம் திடீரான்று பிருட்டங்கள் தெரிய உள்பாவடையோடு சீலையை உயர்த்தி விட்டாள். கூட இருப்பது பெண்ணெனா ருத்தியே என்றாலும் வெளிப்பட்ட தன் நீர்வாணத்தின் கூச்சம் திடுக்கிட வைத்து. அக்கணத்திலேயே சுதாகரித்து சீலையை இழுத்து பிடித்தபடி நெளிந்து கண்களால் கெஞ்சினாள்.

சோதனை நடந்து முடிந்தது. மறைவின் பின்புறமாய் ஒரு சிறு துளையின் வழியாக விரகதாயம் நிறைந்த இரு விழிகள் இவற்றைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தன.

6

குரியன் மறைந்து இருந் படிப்படியாக சூழ்ச்சுழ சிறிக்கு இருப்புக் கொள்ளவில்லை. இருளின் கரங்கள் தன் அந்தாங்கத்தின் மூலை மூடுக்கெல்லாம் உச்பிவிட்டு அடக்கிக் கொள்ள முடியாத ஒரு வேதனையால் அவதிப்படுவதைப் பார்த்து கோரப்பல் காட்டுவதாய் இருளை வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். மறைவில் பார்த்த தங்கத்தின் உடல் வனப்பு, அவனுக்குள் அலைந்தோடியது.

உள்ளுக்குள் அலையும் மிருகத்தை உச்பில் விடுவதாய் இருந்தது அவன் முன் ஒடுங்கியிருந்த சாராயம் போத்தலும், போதையில் தங்கத்தின் உடல் சார்ந்த செல்வத்தின் உளறல் களும். அன்றைய சாராயத்தின் பங்களிப்பு சிறியினுடையது. தங்கத்தின் வனப்புப் பார்த்த ரகசியத்தை பகிள்ந்து கொள்வதற்கான நண்பார்களின் கூடல் இது. அதில் செல்வத்திற்கு முக்கிய பங்கு.

இரவின் உக்கிரம் கூடிக்கொண்டே போக, சாராயப் போத்தலின் போதை குறைந்து கொண்டே போனது. அது அங்கிருந்த ஒவ்வொருவருக்குள்ளும் தனக்கான இடத்தைப் பிடித்துக் கொள்ள, அவர்களுக்குள் உறுமிக் கொண்டிருந்த மிருகம், எழுந்து அங்குமிங்கும் நடமாடத் தொடங்கியது.

7

இரவு உறங்கி வெகுநேரமாகியும் தங்கம் முழுமையான உறக்கமின்றி பாயில் புரண்டு கொண்டிருந்தாள். பக்கத்தில் வெள்ளையன் தன்னிலை மறந்து படுத்துக் கொண்டிருந்தான். போதையில் ஆழ்ந்த அவன் விடும் மூச்சின் ஒலி விரோதமாய் இருந்தது. மூச்சடன் வெளிவந்த நேசத்தின் கசிப்பு நெடி முழு அறையிலும் பரவியிருந்தது. இடுப்பிலிருந்த சாரம் நழுவி, சுருண்டு மழுங்காலுக்குள் ஓளிந்து காட்சிப்படுத்தும் போகெதல்லாம் தங்கம் அடிக்கடி திட்டியப்படே சாரத்தை இழுத்து விடுவாள்.

அவற்றையெல்லாம் விளங்கிக் கொள்ள முடியாதபடி மாலை அடித்த கசிப்பு அவனைக் காததூரம் அழைத்துச் சென்றிருக்கும்.

பிள்ளைகள் இரண்டும் பாயிலிருந்து நழுவி தரையில் அலங்கோலமாய்க் கிடந்தன. அறைக்குள் தகித்த வெக்கை அவர் உறக்கத்தை அடிக்கடி உச்பிவிட்டது. ரவிக்கையின் பின்களை கழுற்றிவிட்டாள். லேசாகத் திறந்திருந்த யன்னலினாடாக உள்வந்து கொண்டிருந்த காற்று அவள் மார்புகளின் அழைக்கில் மயங்கி மெதுவாக தடவிச் சென்றது. அதன் கூகம் அவனை உறக்கத்தின் விளிப்புக்கு இட்டுச் சென்றது.

இலேசாக உறக்கம் கண்களுக்குள் சொருகும் போது டார்சனின் குரைப்பு கனவு போல் தென்பட்டாலும் அதன் தொடர்ச்சி திடுக்கிட்டு எழுவைத்தது.

தொடர்ச்சியான டார்சனின் குரைப்பை மிஞ்சிக் கேட்டது மனிதக்குரல், நன்றாக உற்றுக் கேட்டாள். அது வெள்ளையனை அழைத்தது.

வெள்ளையனைத் தட்டி எழுப்பினாள். மீண்டும் அந்தக் கூப்பிடு குரல், அது பழுக்கமான குரல், அவள் அதை இனம் கண்டு கொண்டாள். அது செல்வத்தின் குரல், அவனுக்கு அதிர்ச்சியையும், பயத்தையும் கொடுத்தது.

மீண்டும் வெள்ளையனைப் பலமாகத் தட்டி எழுப்பினாள். “வெள்ளையன்னே” செல்வம் சற்றுப் பலமாக கூவி, முன் கதவைத் தட்டினான்.

வெள்ளையன் எழும்பும் நிலையில் இல்லை. கசிப்பின் பிடியில் திராணியற்றுக் கிடந்தான். அவனை எழுப்பிப் பயனில்லை என்று உணர்ந்தவளாய், ஆடையைச் சரி செய்து கொண்டு “யாது” என்று குரல் கொடுத்தவாரே தங்கம் முன் கதவின் தாழ்ப்பாளை விலக்கி கதவை இலேசாய் திறந்தாள். செல்வம் நின்று கொண்டிருந்தான். கூடவே அவன் பின்னால் சிறியும் சில சிப்பாய்களும்.

8

ராசம்மாவின் ஒப்பாரி சற்றுப் பறத்தையே அதிரவைத்தது. அவன் வெள்ளைன் தாய்க்காரி. மகன் வீட்டிலிருந்து சேதி கேட்டு வந்திருக்கிறாள். முற்றத்தில் கால் நீட்டி அமர்ந்து அவள் போடும் கூப்பாடு வெள்ளையனுக்குள் ஏற்பட்டிருந்த அதிர்ச்சியைப் பெருந்துக்கத்திற்கு உருமாற்றியது.

“நா அப்பே சொன்னே... அந்த பயல வீட்டுக்குள்ள எடுக்க வேணான்னு...”

வெள்ளையனுக்கு இன்னும் பிரம்மையாகவே இருந்தது. ஊராரும், உறவினரும் சொல்லபவை உண்மை தானா? தங்கத்தின் மீதிருந்த அந்பு, விசுவாசம் அவற்றை ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கிறது. இருந்தாலும் மனதின் ஒரு மூலை அதை ஏற்றுக் கொள்ளாமலுமில்லை.

அன்று அதிகாலையில் நித்திரையிலிருந்து எழுந்தபோது தங்கம் பாயிலில்லை. பிள்ளைகள் இரண்டும் போர்வைக்குள் சுருண்டு கிடந்தன. பட்டியில் பாலெடுத்துக் கொண்டிருப்பாள் என எண்ணிக் கொண்டிருந்தவனுக்கு மாடுகளின் கதறல் அவன் இல்லையென்பதை உணர்த்தியது. வெளிக்காட்டுக்குப் போயிருப்பாள் என்று பின் பக்கமாய் போய் பார்த்தபோதும் அவன் இல்லை. வெள்ளையனுக்கு ஆச்சரியமாயிருந்தது. எங்கே போயிருப்பாள்? கேள்வி எழ எழ, குரியன் உச்சிக்கு நகர்த்துக் கொண்டிருந்தது.

மனதிற்குள் ஆச்சரியம் விலகி மெதுமெதுவாக ஒரு வித கிலி பரவத் தொடங்கியது. பக்கத்து வளவுகளுக்கு ஒடினான். அவனது பதற்றம் அவர்களுக்கும் தொற்றிக் கொள்ள

உறவினர்களை மீறி முழு ஊருக்குள்ளும் தங்கத்தின் மறைவு பெரும் பதற்றத்தை ஏற்படுத்தியது.

மனதிற்குள் ஏற்பட்டிருந்த கிலி, நேரம் போகப்போக பூதாகரமாகி அவனை நக்கியது.

துக்கம் தொண்டையை அடைத்தது. பொலிஸ்காரர் கேட்ட கேள்விகளுக்கு பதில் கூற முடியாது வார்த்தை குளியது. முறைபாடுக்காக கூட வந்த மைத்துனன்தான் பதில் கூறினான். தங்கம் இப்போது வந்து விடுவாள், இதோ தன் முன்னே வந்து நிற்கப் போகிறாள் என்ற உறுதியானதோரு நம்பிக்கை அவனைச் சுற்றிக் கொண்டே இருந்தது. பொலிசிலிருந்து வீட்டுக்கு போகும் போது தங்கம் வீட்டிலிருக்க வேண்டுமென இவ்வளவு காலமும் பிரார்த்திக்காத கடவுள்களையெல்லாம் மன்றாடிப் பிரார்த்தித்திருந்தான். பொலிசிலிருந்து வீட்டை நெருங்க நெருங்க தன் நம்பிக்கை கைகூடுமென்ற ஒருவித எதிர்பார்ப்புடன் சென்றவனுக்கு ஊருக்குள் கிடைத்த செய்தி அவனது நம்பிக்கையைத் தகாத்தெறிந்தது.

வளவுக்குள் நுழையும் போதே செல்வத்தின் தாய் ஒப்பாரியோடு ஓடிவந்தாள்.

“தம்பி... நேற்று ராவுல் இருந்து செல்வம் யாலையும் காணம்... ஹண்டு பேரும் எங்கோடு போய்...”

ஆரம்பத்தில் அக்கதையைக் கேட்டு அவளை ஒங்கி அறையை நினைத்தான். ஆனால் சுற்றந்தாரின் வார்த்தைகளி லிருந்த உறுதி அவனை அப்படியே தலை கீழாக விழ வைத்தது.

“தங்கம் செல்வத்துடன் ஓடிப்போய்விடாள்” ஊருக்குள் செய்தி பரவி அதை உர்ஜிதப்படுத்தியது. ஆனால் வெள்ள யனின் உள்மென் மட்டும் ஏனோ அதை ஏற்க மறுத்து. செல்வம் ஒரு மாதிரியானவன்தான், ஆனால் தங்கம்? அவனுக்குள் பாரிய கேள்வி எழுந்தது.

அதற்கான விடையை அவன் நேசுத்தின் கசிப்பு கடையில் தேடிக் கொண்டிருந்தன.

பிள்ளைகள் இரண்டும் தன் தாயை ராசம்மாவுக்குள் தேடி ஒடுங்கிக் கொண்டன.

தங்கத்தின் மாடுகள் சரியான மேய்ப்பனின்றி அங்கு மிங்கும் அலைந்து திரிந்து, பழக்கத்தில் பட்டியில் அடைந்து தங்கத்தைக் கேட்கி கதறின.

தங்கத்தின் நாய் டார்சன், ஓவ்வொரு இரவுகளிலும் வயற்காட்டுப் பக்கமாய் ஊளையிட்டபடியே ஓடித்திரிந்தது.

இரண்டு கிழமைகளுக்குப் பின் வயற்காட்டிலிருந்து அழுகி உருக்குலைந்த நிலையில் ஒரு பிணம் கண்டெடுக்கப்பட்டது. ஊரோ அது செல்வத்தி னுடையதென பேசித்திரிந்தது.

கலாபுஷணம் புலோலியூர் க. சதாசிவர் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டு 2007

(அனுசரணை : புலோலியூர் க. சதாசிவம் குடும்பத்தினர்)

முதற் பரிசு - ரூபா 5000/-

இரண்டாம் பரிசு - ரூபா 3000/-

மூன்றாம் பரிசு - ரூபா 2000/-

**ஏதைய ஒன்பது சிறுகதைகளுக்கு பரிசுச் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்படும்.
பரிசுக் கதைகள் யாவும் தொகுப்பாக வெளியிடப்படும்**

போட்டிக்கான விதிகள்

சிறுகதைகள் முன்னர் எங்கும் பிரசுரிக்கப்படாததாக இருத்தல் வேண்டும்.

போட்டியில் பங்குபற்றுவார்கள் தமது பெயர், முகவரி

போன்ற விடயங்களை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும்.

தபால் உறையின் இடது பக்க மூலையில் அமர்ப் புலோலியூர் சதாசிவம் ஞாபகார்த்தப் போட்டி எனக் குறிப்பிடப்படல் வேண்டும்.

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:

ஞானம் கிளை அனுவகைம் – 3-B, 46^{வது} ஒழுங்கை, கொழும்பு – 06.

போட்டி முடிவு திகதி – 30.07.2008

முடிவு திகதிக்குப் பின்னர் கிடைக்கும் கதைகள் போட்டியில் சேர்க்கப்படமாட்டாது

- ஆசிரியர்

இந்த காணல் (11)

சுந்தரி : த. ராணசேகரன்

செங்கை ஆழ்யான்

ஸமத்தின் நன்கு அறியப்பட்ட மூத்த தலைமுறைப் படைப்பாளி செங்கை ஆழ்யான். ஸமத்து எழுத்தாளர்களில் இவரே அதிகமாக எழுதியவர். நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட நாவல்களையும் நூற்றுக்கும் அதிகமான சிறுகதைகளையும் இவர் படைத்திருக்கிறார். இவரது எட்டு நூல்கள் இலங்கை அரசின் சாகித்தியப் பரிசீலனைப் பெற்றுள்ளன. ஸமத்து எழுத்தாளர்களில் அதிக வாசக கூட்டத்தைக் கொண்டவரும் இவரே. மறுமலர்ச்சிக்கதைகள், ஈழகோசிக் சிறுகதைகள், சுதந்திரின் சிறுகதைகள் மல்லிகைக் சிறுகதைகள் போன்ற பல முக்கியமான தொகுப்புக்களை வெளிக்கொணர்ந்தவர். ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாற்றினை எழுதியவர். ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு இவரது உறைப்பும் பங்களிப்பும் அபாரமானது. அற்புதமானது இவரது படைப்பு முயற்சிகள், ஆய்வு முயற்சிகள், தொகுப்பு முயற்சிகள் யாவும் ஈழத்து இலக்கியத்திற்கு செழுமை சேர்ப்பளவு.

ரூனம் நேர்காணலின் நிறைவுக்கட்டத்திற்கு வந்துள்ளோம். புனைகதைத்துறையை ஒரு மீள் பார்வை பார்ப்போம். இலங்கையின் சிறுகதைத்துறை இன்று அடைந்துள்ளநிலை வளர்ச்சியைச் சுட்டுகின்றதா? தேக்க நிலையைக் குறிக்கின்றதா? சிறுகதைத்துறையின் போக்கு எப்படியுள்ளது? சிறுகதைத்துறையின் புதிய வரவுகள் நம்பிக்கை தருகிறார்களா? அவர்களுக்கு நீங்கள் யாது சொல்ல விரும்புகிறீர்கள்?

ஓரே தடவையில் நிறையவேலையங்கள் எழுப்பியுள்ளீர்கள். இவற்றிற்கு விளக்கமாகவே விடைதா விரும்புகின்றேன். ஸமத்தின் ஆரம்பகாலச் சிறுகதைகள் நமது முன்னோடிகளால் 1939 இல் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டன. நமது முன்னோடிகளாக ஒரு 25 படைப்பாளிகள் இனங்காணப்பட்டுள்ளனர். நம் முன்னோடிகளின் சிறுகதைகளை வகைக்கு ஒன்றாகத் தெரிவு செய்து ‘முன்னோடிச்சிறுகதைகள்’ என்றொரு தொகுதி வெளியிட்டுள்ளேன். ஆனந்தன், சம்பந்தன், வைத்தியலிங்கம், இலங்கையார்கோன், முருகானந்தன், இராஜ அரியர்த்தினம் முதலானோர் தேறினர். இம்முன்னோடிகளின் சிறுகதைகள் தென்னிந்தியப்படைப்பாளிகளின் வழியொட்டியதாகவிருந்தாலும் அவர்களில் சிலருக்கு ஆங்கில அறிவு இருந்ததால் மேலவத்தேசப் படைப்பாளிகளின் சிறுகதைப்போக்கும் தெரிந்திருந்தன. நமது மூத்த விமர்சகர்கள் கூறுவதுபோல அவர்களின் படைப்புகள் முழுவதும் கற்பனாவாதப் படைப்புகளாகவும், மண்வாசனை அற்றனவாகவும், யாதார்த்தநிலை தாண்டியன் வாகவும் இருக்கவில்லை. பெரும்பாலான சிறுகதைகள் ஸமத்து மண்ணுக்கும் மக்களுக்கும் ஒவ்வாதனவாக அமைந்தாலும் அவர்களின் குறிப்பிடத்தக்க சிறுகதைகள் ஸமத்தின் தனித்து வத்தைச் சுட்டுவனவாக அமைந்தன. அவ்வகையில் ஆனந்தனின் தண்ணீர்த்தாகம், சம்பந்தனின் துறவி, சி.வைத்தியலின் கத்தின் பாற்கஞ்சி, இலங்கையார்கோனின் வெள்ளிப்பாதசாரம்,

நவாலியூர் சோ.நடராசனின் கற்சிலை, இராச அரியர்த்தினத்தின் வெள்ளம் ஆகிய ஆறு சிறுகதைகள் ஸமத்துச்சிறுகதை உலகுக்குப் பெருமை தருவனவாக இருக்கின்றன. அக்கால கட்டத்தில் தமிழகச்சிறுகதைகளுக்கு தாத்தில் நிகரானவையாகவும் உலகத்தாத்தனவாகவும் அமைந்திருந்தன.

ஸமத்துச்சிறுகதையாளர்களில் முன்னோடிகள் பலரி ருக்கின்றார்கள். சோ.நடேசையர், சோ.சிவபாதகந்தரம், சுயா, பாணன், பவன், கோ.தீயாகராஜன், அ.ந. கந்தசாமி, கசின், நாவற்குழியூர் நடராஜன், சொக்கன், தேவன் - யாழ்ப்பாணம், கு. பெரியதம்பி எனப்பட்டியல் நீரூம். இவ்வாறிருக்க நீங்கள் ஆக ஆறு பெயர் களுடனும் சிறுகதைகளுடனும் முன்னோடிப் படைப்பாளிகளையும் படைப்புகளையும் முடித்துக் கொள்வது எப்படி நியாயமாகும்?

காலத்தைவென்ற மனதில் மெல்லிய அதிர்வை உண்டாக்கக் கூடிய சிறுகதைகளாக இந்தச்சிறுகதைகளே எனக்குப் படுகின்றன. நான் குறிப்பிட்ட படைப்பாளிகள் எண்ணிக்கையில் பல சிறுகதைகள் எழுதியிருந்த போதிலும் அவை மாத்தினடியில் சொரிந்த சருகுகளே. இந்த ஆறே ஆறு சிறுகதைகள் தாம் கணிகளாக எமக்கு எஞ்ககின்றன. நீங்கள் குறிப்பிட்ட எழுத்தாளர்களும் அவர்களது எழுத்துக்களும் எண்ணிக்கைகளைகில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படவேண்டியன.

யார் இந்த ஆனந்தன்? நீங்கள் தான் சிறுகதை உலகில் ஆனந்தனையும் கு. பெரியதம்பி எனபவரையும் கண்டறி வித்தீர்கள்? ஆனந்தனின் படைப்பில் என்ன சிறப்பு இருக்கின்றது?

இலக்கியக் கலாநிதி பண்டிதர் க.சக்சிதானந்தன்தான் ஆரம்பத்தில் ஆனந்தன் என்ற புனைபெயரில் சிறுகதைகள்

எழுதிவந்தார். எழுத்தின் சிறந்த கவிஞர். பத்து வரையிலான சிறுகதைகள் அவர் எழுதியுள்ள போதிலும் தண்ணீர்த்தாகம் ஒன்றே அவர் எழுதிய சிறுகதைகளில் உன்னதமானது. ஏனையவை தூக்கித் தள்ளி ஒதுக்கிவிடத்தக்கவை. தண்ணீர்த்தாகம் எழுதப்பட்ட காலகட்டத்தையும் அது கூறுகின்ற சமூகச்செய்தியையும் கவனத்திற்கு எடுக்கும்போது வியப்பும் பெருமிதமும் ஏற்படும். யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தின் சாதியக் கொடுமையை முதன் முதலில் கருப்பொருளாக்கி, மக்கள் முன் தூக்கி வைத்தவர் அவர். சமூகத்தின் எரியும் பிரச்சினையை அவர் கையாண்டிருக்கும் முறைமையையும் அதனாடாக அவர் கூறும் செய்தியும் 1956 களின் பின்னரும் எழுத்தின் சிறுகதை ஆசிரியர்களால் கையாளப்பட்டு வருகின்றன. ஆனந்தனின் தண்ணீர்த்தாகம் சாதிய அடக்கு முறை அவலத்தையும், மானிட நேயத்தையும் சிற்தரிக்கின்றது. ‘தண்ணீர்த்தாகத்தினால் வாடிய ஹரிஜனப் பெண்ணொருத்தி’ ஜயர் வீட்டுக் கிணற்றுக்கட்டிலே விளக்கி வைத்த செம்பில் நிறைய இருந்த குளிர்ந்த ஜலத்தைக் கண்டு பருக முயல, ‘ஒடிவந்த ஜயர், என்னாட செய்தாய் பாதகி?’ எனச் செம்பைப் பறித்து அவள் நெற்றியில் அடித்துவிடுகிறார். இராத்தம் நெற்றியில் இருந்து பீற்ற அவள் ஒடிவிடுகிறாள். தீண்டாமை அசுரனின் அசுரத் தன்மை அவள் பிறை நுதலில் இராத்தத்தை வாங்கிவிட்டது. ஆண்டுக் கழிவில் நோய் வாய்ப்பட்ட ஜயர் ஆஸ்பத்திரியில், ‘அம்மா தண்ணீர் நாவை வரட்டுகிறது’ என அரற்றுகிறார். ஒரு பெண் தாதி அவர் அருகில் வருகிறார்.

“ஜயா, பறைச்சி தொட்ட தண்ணீர் தந்தால் குடிப்பீர்களா, தாங்கள் பிராமணர்ள்லவா?”,

“அம்மா பிராமணனானால் என்ன பறையனாலாலென்ன. நீ கொடும்மா. கொடிய மரண தாகம் நெஞ்சை அடைக்கிறது.” அவள் யாரென ஜயருக்குத் தெரிகிறது. “என் மரண தாகத்தை நீக்கிய கரங்களுக்கா அன்று இராத்தக்கறை ஏற்படவேண்டும்?” ஜயர் அவள் காலஷபில் விழ எழுந்தார். 1939 களில் இவ்வாறான சமூகப்பிரச்சினை கொண்ட சிறுகதையாகத் தண்ணீர்த்தாகம் எழுதப்பட்டுள்ளதென்பது மிகமுக்கியமான அம்சமாகும். சாதியாதியான அடக்கியொடுக்கல் உச்சமாக வியங்கிய ஒரு காலகட்டத்தில் ஆனந்தன் துணிந்து இவ்வாறான சிறுகதை யைப் படைத்துள்ளமை இவரின் சமூகப் பார்வையின் புரட்சி கரச் சிந்தனையைத் தெளிவு படுத்துகிறது. சிறுகதையின் உருவ அமைப்பைப் பொறுத்தாளில் தொடக்கம், வளர்ச்சி, முடிவு என்ற பழைய வாய்ப்பாடு பின்பற்றப்பட்டுள்ளது. உத்தி முறையிலும் இரண்டு கால கட்டங்களும் நீண்ட கால இடைவெளியும் சிறுகதையில் வருகின்றன. எனினும் எழுத்தின் முதலாவது அற்புதமான சிறுகதை அது என்பது மறுப்பதற்கில்லை. மறுமலர்ச்சி கண்டெடுத்த சிறுகதை ஆசிரியர் குபெரியதம்பி நினைவில் நிற்கக் கூடிய சிறுகதைகள் ஒன்று இரண்டு எழுதியுள்ளார்.

சம்பந்தனின் துறவி, சி.வைத்தியலிங்கத்தின் பாற்கஞ்சி, இலங்கையர்கோனின் வெள்ளிப்பாதகரம், முருகானந்தனின் வண்டிச்சவாரி எனும் சிறுகதைகள் தமிழகத்துறை அறிமுகமான அற்புதச்சிறுகதைகள்தாம். பாற்கஞ்சியும் வெள்ளிப்பாதகரமும் வண்டிச்சவாரியும் யாழ்ப்பாணத்தின் மணவாசனையை அக்கால கட்டத்தலேயே தமிழ்நிலைத்துறை சிறுகதைகள். இவர்களுடைய ஏனைய சிறுகதைகள் உன்னதமானவையாகவில்லையா?

சி.வைத்தியலிங்கத்தை பாற்கஞ்சியுடன் நிறுத்திக் கொள்ளவேண்டும். வேண்டுமாயின் இலங்கையர்கோனின் மச்சாள், தாழைமரநிழலில், வஞ்சம் எனும் மூன்றும் ஓரளவு தரமானவை எனக் கருதப்படலாம். சம்பந்தனின் கவிதா நடைக்காக மதம் என்ற சிறுகதை தேறும். மற்றையபடி அப்படியொன்றும் அற்புதமாகவோ உன்னதமாகவோ அவர்கள் படைத்துவிடவில்லை.

எழுத்துச்சிறுகதைத்துறையில் அதிகம் பேசப்படாத, அதிகம் சிறுகதைகள் எழுதாத நவாலியூர் சோ.நடராசாவின் கற்சிலையில் அப்படியென்ன சிறப்புள்ளது?

புனைகதைப்படைப்பாளியின் கணிப்பு அவர் எழுதுகின்ற படைப்புகளின் எண்ணிக்கையில் தங்கியிருக்கவில்லை. கணிப்புக்குரியதாக, படித்தவனின் மனதில் பசுமாத்தாணிபோல பதிநூலிட்ட ஒன்றிரண்டு படைப்புகள் தந்தாலே போதுமானது. அவ்வாறுதான் நாவாலியூர் சோ.நடராசாவின் கற்சிலையும் அமைந்துவிட்டது. அக்காலத்திலேயே அல்லயன்ஸ் குப்புசாமியின் கதைக்கோவையில் சிறப்பான கதையாக இடம் பிடித்துக்கொண்டது. கற்சிலை கலைத்துவமான சிறுகதையாகும். தான் கல்லிற்செதுக்கிய அந்தச்சிலை அழகுக்கோலமாக நின்றதைக்கண்ட சிற்பி கணேசாச்சாரி இதுவரை வெளிவராதா ஓர் உணர்ச்சியிலேபட்டுத் தன்னை மறந்து போகின்றான். அகவிகையைக் கணவிற்கண்ட இந்திரன் போல, தான் சிருஷ்டித்து இந்த அற்புதச்சிலையை வேகமுற்ற தன் கைகளாற் கட்டத் தழுவிக் கொள்கிறான். விழிப்பு ஏற்படுகின்றது. பவளம்போன்ற அச்செவ்வதாத்தில் அமைந்த மந்த காசத்தை இன்னும் சிறிது சோபிக்கச்செய்வேணன எண்ணி உளியால் அந்தப் பிரதே சத்தில் ஒரு சிறிய பொறிபோட, அச்சிலை வெடித்துச் சுக்கு சுக்கு நூறாக உடைந்து கல்லோடு கல்லாய் அச்சிற்பச்சாலையைங்கும் சிதறுகின்றது என இச்சிறுகதையை நவாலியூர் சோ.நடராசன் வரைந்துள்ளார். மிக இயல்பாகவும் கவித்துவமான சொாற்களுடனும் இச்சிறுகதை வடிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆசிரியர் கவிஞராகவையால் அக்கதையில் பயன்படுத்திய சொற்களும் தோந்த சொற்களாகவும் கலை பயப்பனவாகவும் அமைந்துள்ளன. பிரம் அவஸ்தையை அற்புதமாச்சித்தரித்துள்ளார்.

சமுகேசி, சமுநாடு, சிந்தாமணி என்பனவற்றின் ஆசிரியரகப் பணியாற்றி, நல்லபல படைப்பாளிகளை உருவாக்கிவிட்டதைத் தவிர சிறுகதைத்துறையில் இராஜ அரியரத்தினம் அப்படியென்ன அற்புதங்களை ஆற்றிவிட்டார்?

மல்லிகை ஜீவாபோல, ஞானம் ஞானசேகரன் போல தமது படைப்பாற்றலை பத்திரிகைத்துறைக்கு அப்பணித்தவர்களில் ஒருவர் இராஜ அரியரத்தினம் ஆவார். எனினும் அவர் எழுதிய வயலுக்குப்போட்டார் அல்லது வெள்ளம் என்ற சிறுகதை இலக்கியத்தில் நிலைத்து நிற்கும் பாங்கானது. ஈழுகேசரியில் வயலுக்குப் போட்டார் என்று பெயரோடு எழுதிய சிறுகதை, சிற்பி தொகுத்து வெளியிட்ட எழுத்துச் சிறுகதைத் தொகுதியில் வெள்ளம் என்ற பெயரோடு வெளிவந்தது. கிராமத்தில் வெள்ளம் போடுகின்றது. அந்த மலையில் தனது வயலைப் பார்க்கச் செல்லும் கமக்காரர் வெள்ளத்து பலியாகும் சம்பவத்தை மனதை உருக்குமாறு இராஜ அரியரத்தினம் விபரித்துள்ளார். தேர்ந்தெடுத்த வார்த்தைகள் புகைப்புல வர்னனை, உரையாடல் என்பன கலாபூர்வமாக

அமைந்துள்ளன. நல்லதொரு சிறுகதை எடுக்கவேண்டிய கதைப்பற்படு, காலநீட்சி என்பனவற்றைப் புரிந்துகொள்ள வெள்ளம் படிக்க வேண்டும்.

முன்னோடி எழுத்தாளர்களின் நூற்றுக்கணக்கான சிறு கதைகளில் உங்களின் கணிப்பின்படி 6 படைப்புகள் தாம் தேறுகின்றன. அதனைத் தொடர்ந்து முற்போக்குக் காலகட்டம் வருகின்றது. அல்லது இடையில் மறு மலர்ச்சிக் காலகட்டம் வருகின்றது. இதில்...

முன்னோடிகளுக்குப் பிறகு முற்போக்குக்காலகட்டம் தான் அமையும். நீங்கள் எல்லாரையும் போன்று முற்போக்குக் காலம் என்பது மார்க்கிள்ஸ்ட் படைப்பாளிகளின் காலம் எனக் கருதுகின்றீர்கள் போல இருக்கின்றது. அப்படியல்ல, அடக்கி யொடுக்கப்பட்ட மக்களுக்காக அது சாதியமாக இருக்கலாம் அல்லது இனத்துவமாக இருக்கலாம் எதுவாக இருந்தாலும் சரி தம்படைப்புகளை இம்மக்களின் விடுவுக்காக எழுதிய படைப்புகள் அனைத்தும் இவ்வகைக்குள் அடங்கும். இக்கால கட்டத்தில் வரது, வ.அ. இராசராத்தினம், எஸ்.பொன்னுத்துனை, கனக செந்திநாதன், சு.வேலுப்பிள்ளை, சு.இராஜநாயகன், சொக்கன், தாழையடி சாபாரத்தினம், பித்தன், என்.கே. ரகுநாதன், கே.டானியல், பொமினிக் ஜீவா, அகஸ்தியர், சோமகாந்தன் அன்புமணி, சிற்பி, அ.முத்துவிங்கம், மு. தளையசிங்கம், நீர்வை பொன்னையன், நந்தி, கே.வி.நடராஜன், பாவானி எனப் பல படைப்பாளிகள் எழுதினர். நிறையே எழுதினர். ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகளை எழுதியிருப்பார்கள். அவற்றில் எத்தனை தேறியது? நல்ல சிறுகதைகள் என ஒரு நூறுகதை களைத் தெரிவு செய்யலாம். ஆனால் காலத்தால் மெச்சப்பட்டு எஞ்சி நிற்கும் சிறுகதைகளை இவர்களிட மிருந்து எத்தனை தேறும்? முகமனுக்காக ஒரு பட்டியலிட்டுக் காட்ட முடியும் இக்கால கட்டத்தின் உன்னத சிறுகதைகள் எவையென ஒரு சிறந்த வாசகன் கேட்டால் எவற்றைத் தூக்கி முன் போடலாம்? வ.அ. இராசரத்தினத்தின் தோணி, எஸ்.பொன்னுத்துறையின் தேர், என்.கே. ரகுநானிதன் நிலவிலே பேசுவோம், பொமினிக் ஜீவாவின் தண்ணீரும் கண்ணீரும், வரதரின் கற்பு, சிற்பியின் கோயில் பூனை, மு. தளையசிங்கத்தின் பெப்ரவரி 4, அ.முத்துவிங்கத்தின் பக்குவம், நீர்வை பொன்னையனின் உதயம், பவானியின் மன்னிப்பாரா?, சோமகாந்தனின் ஆகுதி, கனக செந்திநாதனின் ஒரு பிடி சோறு, சு.வேலுப்பிள்ளையின் பாற்காவடி முதலானவற்றினைவிட வேறு தேறுவன யாவை?

முற்போக்குக் காலகட்டத்தில் இவ்வளவு சிறுகதைகள் தாம் தேறுமா? ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாகவில்லை. செ.கணேசலிங்கம், கே.டானியல், பத்மா சோமகாந்தன், குறமகள், பித்தன், சு. இராஜநாயகன், கே.வி.நடராஜா, அகஸ்தியர், தேவன்-யாழ்ப்பானம், புதுமைலோலன், நாவேந்தன் அன்புமணி, த. ரபேஸ், இ. நாகராஜன், வன்னியூர்க்கல்விராயர் முதலானோரை எப்படி சிறுகதைத் துறையிலிருந்து ஒதுக்கிவிட முடியும்?

இவர்கள் நல்ல பல சிறுகதைகளை எழுதியிருக்கிறார்கள். அதில் எதுவித ஜைமுயில்லை. உதாரணமாக பித்தனின் இருட்டறை, புதுமைலோலனின் அப்பேஸங்கா, கே.டானியலின் வள்ளி, செ.கணேசலிங்கனின் விளாம்பரம் காவிகள், அகஸ்தியரின் கொக்குதவம், சு.இராசநாயகத்தின் நாகதோசம், அன்புமணியின் இதயக்குரல், கே.வி.நடராஜனின் வேலி, பத்மா

சோமகாந்தனின் கடவுளின் பூக்கள், சொக்கனின் கடல் முதலானனை நல்ல சிறுகதைகள், நீங்கள் கேட்டது உன்னத மான ஈழத்துச் சிறுகதைகள். என்னுடைய இரசனையில் உன்னதமான படைப்புகளாக நான் முன்னார் சொன்னவை தாம் படுகின்றன. அவை தூன் மனதில் எஞ்சிநிர்கின்றன. வரதரின் கற்பு என்ற சிறுகதையைக் கூட புதுமைப்பித்தனின் அகலிலை, சாபவிமோசனம் என்ற கதைகளைப் படித்ததால், 'சந்தர்ப்பம் சதி செய்தால் பேதை நீ என்ன செய்வாய்' என்ற கதைகளின் அவலம் எனக் குரல் எழும்புகிறது. களம் மாறினாலும் கருத்து ஒன்று தான் என்கிறார்கள்.

சமுத்துச் சிறுகதை வரலாற்றில் ஓர் புதிகழுச்சீக்காலம் இருக்கின்றது. அது உங்களைப் போன்றோரின் காலம். அக்காலத்தில் நீண்ட ஒருதுகைப் படைப்பாளிகள் உள்ளனர். இக்காலகட்டத்தில் முற்போக்குக் காலகட்டப்படியாகிறாலும் எழுதியுள்ளனர். இக்காலகட்டத்தில் நீங்கள், செம்பியன்கள்வென், செக்டிர்காமநாதன், செ.யோகநாதன், அங்கையன், குந்தவை, கெளியன், பெண்டிப்பாளன், கப்ராசசிங்கம், சீதம்புரபத்தீனி, கேள்சிவகுமரன், துவைத்திலிங்கம், என்னம்னஸ், ராமையா, முனியிப்பதாசன், துவைத்தை போசுப்பதையிட்டு அஇராசகுரை, ஆரையம்பதி ஆதங்காசா, முபிஸன்னம்ஸலம், யாழ்நங்கை, முஸ்லைமன், வண்ணைகே.சிவராஜா, திருநகேரன், முதலன் மைப்பாளிகளோடு முன்னையமைப்பாளிகளானநந்தி, நீங்கை பொன்னையன் முதலானோரும் எழுதியுள்ளனர். இவர்களின் படைப்புகள் நிறையே வெளிவந்துள்ளன. நல்லபல சிறுகதைகளை இவர்கள் எழுதியுள்ளனர். 1960 - 1970 களில் இவை வெளிவந்துள்ளன. இவர்களின் படைப்புகளில் உன்னதமானவையாகத் தேறுபவை எவை?

நீங்கள் குறிப்பிட்டமாதி 1960 - 1970 இடைப்பட்ட காலகட்டத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். இக்காலகட்டத்தில் மனதில் நிற்கின்ற சிறுகதைகளாக நந்தியின் அசாரனின் தலைகள், செங்கை ஆழியானின் யாககுண்டம், செருப்பு, செ.யோகநாதனின் சோளாகம், கப்ராசசிங்கத்தின் வியாபாரம், துவைத்திலிங்கத்தின் கிணறு, என்.எம்.எஸ். ராமையாவின் ஒரு கூடைக்கொழுந்து, முனியிப்பதாசனின் சந்திரிகா, ஆன்மீகத்தோர்தல், தெளிவத்தை போசெப்பின் பொட்டு என்பன அடங்குகின்றன. உன்னதமான சிறுகதை உள்ளடக்கத்தில் புதுமையானதாக பாத்திர வார்ப்பில் இயல்பானதாக உரை நடைபில் சிறப்பானதாக அமையவேண்டும். அது சமூகத்துக்கு நல்லதோரு சங்கதியைச் செய்தியாகக் கூற வேண்டும். படித்ததும் மனதில் ஓர் அதிர்வை உண்டாக்க வேண்டும். அப்படி எத்தனை சிறுகதைகள் வெளிவருகின்றன? வெறும் கதை கூறுவது சிறுகதையன்று. செம்பியன் செல்வனின் சர்ப்பவியூகம், செ.கதிர்காமநாதனின் வெறும் சோற்றுக்கே வந்தது, குந்தவையின் சிறுமைகண்டு பொங்கு வாப, நெல்லை க.பேரனின் ஒரு பட்டதாரி நெசவுக்குப் போகிறாள், க.பால சந்தர்த்தின் உயரே உயரும் அன்றானக்கள், மூல்வையனியின் கொக்கிளாய் மாமி, தி.ஞானசேகரனின் அல்சேசனும் ஒரு பூனைக்குடியும், தெணியானின் நான் ஆளப்படவேண்டும் முதலானவை தமிழில் வெளிவந்த நல்ல சிறுகதைகளாக எனக்குப்படுகின்றன. நீங்கள் கருதுகின்ற உன்னதங்களை.

1970 - 1980 காலகட்டத்தில் நல்ல பல படைப்பாளிகள் வந்திருக்கிறார்கள். புதிய வீச்சோடு சிறுகதைகள் எழுதியிருக்கிறார்களே?

இக்காலக்ட்டத்தில் காவலூர் எஸ்.ஜெகநாதன், கே.ஆர். டேவிட், க.சட்டநாதன், கோகிலா மகேந்திரன், திக்குவலை கமால், சுதாராஜ் குப்பிளான் ஜூசன்முகம், சாந்தன், ப. ஆப்னன், ச.முருகானந்தன், புலோலியூர் சுதாசிவம், இனுவையூர் சிதம்பர திருச்செந்திநாதன், க.தணிகாசலம், புலோலியூர் ஆ.இரத்தின வேலோன், தாமரைச்செல்வி, கே.வினாயன், நந்தினிசேவியர், முத்துமீரான், மாத்தளைசோமு போன்ற பலர் பிரவேசித்தாகாக் கருதுகின்றேன். சொந்த மண்ணான்(காவலூர்), என்நண்பன் பெயர் நாணக்கார (சாந்தன்), சமாந்திரங்கள் (முருகபூதி), குருட்டுவெளிச்சம் (திக்குவல்லை கமால்), ஒரு நாளில் மறைந்த இரு மாலைப்பொழுதுகள் (சுதாராஜ்), ஒரு பாதையின் கதை (குப்பிளான் ஜூ. சன்முகம்), யுப்பிரவேசம் (புலோலியூர் சுதா சிவம்), மீன்குஞ்சுகள் (ச.முருகானந்தன்), நந்தினி சேவியரின் வேட்டை முதலான நல்ல பல சிறுக்கதைகள்

வெளிவந்த காலமிது. நினைவிலிருந்து சொல்கிறேன் இன்னும் சில இருக்கலாம். ஆனால் உன்னதமான சிறுக்கதைகள் எனும்போது சட்டநாதனின் உலா, கோகிலா மகேந்திரனின் சடப்பொருள் என்று நினைத்தாயோ? க.தணிகாசலத்தின் பிரம்படி, புலோலியூர் ஆ.இரத்தினவேலோனின் வேட்டை முதலியனவே தேறுகின்றன.

தமிழ் தேசியவுணர்வுக் காலத்தில் அதாவது பேராட்ட காலத்தில் அற்புதமான படைப்புகள் தமிழில் வெளிவந்தன்ன. உங்கள் மனதில் அதீர்வை ஏற்படுத்திய சிறுக்கதைகள் எவை?

சிறுக்கதைகளின் நவீன போக்குகளை உள்வாங்கி எழுதப்பட்ட காலமிது.

(தொடரும்)

அன்புமணி மீது அன்பான கருத்துக்கள்

‘விசுவமநு இந்திரசித்தன்’

சென்ற இதழில் அன்புமணி அவர்களின் கவிதை அனுபவம் பற்றிய கட்டுரையைக் கண்டு இன்புற்றோம். கவிதை பற்றி எழுதிய அந்த ரசமான கட்டுரைக்கு ஒரு பாராட்டைத் தெரிவித்துக் கொண்டு எனது சிறிய கருத்துக்களையும் ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

கவிஞர் செ. குணரத்தினாத்தின் கவிதை அடிகளிலே அடிக்கடி வாளெனாலியில் வரும் 1. பாப்பா முகத்தில் பால் நிலவு பட்டுத் தெறிக்குது; அதைப் பார்க்கப் பார்க்க என் மனது பாகாய் உருகுது'.... என்ற பாடல் அடிகள் அன்புமணி அவர்கள் எடுத்துக் காட்டிய அடிகளை விடவும் வல்லமை வாய்ந்தது; அந்தப் பாடல் அடிகளையும் அன்புமணி அவர்கள் எடுத்துக் காட்டி இருக்கலாம்; ஏனோ மறந்து போனார்.

2. திரு. அன்புமணி அவர்கள் பாண்டிருப்புக்கு அப்பாலும் சற்று நகர்ந்து இருக்கலாம். இடையிடையே வாளெனாலியில் வந்து போகும். ‘அழகான ஒரு சோடி கண்கள்’ என்ற பாடலின் கவிஞர் பள்ளில் காரியப்பரையும் மறந்து போனார் போல் இருக்கிறது.

மகாகவி பாரதியார் ஷெல்லிபின் கவிதைகளிலே முகிழ்த்து இருந்தார். இலக்கணத்தை முழுமையாகப் படித்த பின்பு கவிதை பாடத் தொடங்கினார் என யாரும் சொன்னால் அது சரியாகாது. கவித்துவும் இருந்தால் கவிதை பாடும் போது இலக்கணம் சரியாக உருண்டோடும். இலக்கண டீயியாகக் கவிதை பாடிய மகாகவி பாரதி வசனத்தில் பாடவில்லையோ கவிதை? வெள்ளத்தின் பெருக்குப் போல் கவிப் பெருக்கு மேவுமாயின் பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடெரல்லாம் பார்வை பெறப் பாடிய பாரதி வெள்ளத்தையும் பள்ளத்தையும் எதுகைக்காக எடுத்தாண்டானா அல்லது இயல்பாக வந்ததா எனக் கேட்பின் இயல்பாக வந்ததென்றே கொள்ள வேண்டும். பாரதியின் பின்பு தமிழ்க் கவிதை வித்தைக் கோலம் பூண்டு விட்டது என அன்புமணி அவர்கள் சொல்வது பொல்லாத அபத்தம்! பாரதிக்குப் பின் கவிஞர் கண்ணதாசன் இயேசு காவியம் எழுதினார்! இலங்கையில் வாக்கர வாணன் எழுதினார். அதுவும் தரமான படைப்பே! ஜின்னா ஷெரிப்புத்தீன் எழுதிய காவியங்கள், திமிலைத் துமிலனால் எழுதப்பட்ட 'கலாவெவு' பின்லாந்துக் காவியம் என்பன வித்தந்து ஒத்ப்பட வேண்டியவை. பின்லாந்துக் கதை ஒன்றினை தமிழில் பாடினார் திமிலைத் துமிலன். வடமொழியில் இருந்து இராமாயணத்தைக் கம்பா தமிழில் பாடியது போல் 'கலாவெவு' காவியம் பின்லாந்துக் கதையின் தமிழ்வடிவமாகும். இதனை அச்சிட்ட பெருந்தகைகள் அந்தக் கவிஞரின் பெயரால் அந்தக் காவியத்தை வெளி யிடாமல் தாமே அதனைப் பாடியதுபோல் உருவகம் செய்து வெளியிட்டார்கள். கவிஞர் திமிலைத் துமிலன் தனக்குத் தானே நீதி கேட்கத் தெரியாதவர்; ஒதுக்கிக் கொண்டார். இறுதியாக ஒரு விசயத்தைச் சொல்ல விழியின்றேன்.

கி. வா. ஐ. எழுதிய 'நீங்களும் கவி பாடலாம்; திமிலைத் துமிலன் எழுதிய நீங்களும் கவி பாடலாம்' என்ற நூல்களைப் படித்து யாப்பினை அறிந்து கொள்ளலாம் என அன்புமணி அவர்கள் கூறுகிறார்.... மெத்தச் சரி... சுப்பு ரெட்டியார் எழுதிய கவிதை அனுபவம் என்ற நூலையும் இதில் சேர்க்கலாம் அல்லவா?

இவ்வளவு படித்த பின்பு (யாப்புத் தெரிந்த பின்பு) பாட வராவிட்டால் என்ன செய்வது, அதனால் தான் நாம் சொல்வது கவிதை உள்ளம் இல்லையெனில் யாப்பு கைவரப் பெற்றும் எதுவித பிரயோசனமும் ஏற்படாது... மகாகவி பாரதி போட்டியில் கலந்து கொண்டு இரண்டாம் இடம் பெற்ற கதை யாவரும் அறிந்ததே.

தூரினம்

ட. ஜேனாதரன்

அற்முகம் 29 - புதிய தலைமுறைப் படைப்பாளிகள்

யாழ்ப்பாணம் மிருகவிலைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட நடராசா வினோதரன் 24.08.1984ல் பிறந்தவர். யாழ் பல்கலைக்கழகத்தின் கலைப்பீடு திட்டமிடல் சிறப்புக்கலை நாள்காம் வருட மாணவன். கல்விதை, சிறுகலைத் தீடுகளில் எழுதிவரும் இவரது படைப்புக்கள் வலம்புரி - சங்குநாதம், சுடர் ஓளி, உதயன் - குரியகாந்தி, தெரிதல், புதியதிரிசனம், ஈழநாடு, ஈழநாதம் - வெள்ளிநாதம் கலைமுகம், படிகள் ஆகியவற்றில் வெளியாகியுள்ளன. இவர் 2002ல் வலயமட்ட தமிழ்மொழித்திறன் - சிறுகலைப் போட்டியில் இரண்டாம் இடம், 2004ல் சர்வதேச மாணவர் அமைப்பு நடத்திய சிறுகலைப் போட்டியில் ஆறுதல் பரிசு, 2005ல் தனியார் போக்குவரவுச் சங்கம் நடத்திய கல்விதைப் போட்டியில் பரிசு ஆகியவற்றைப் பெற்றுள்ளார்.

இவரது தொடர்பு முகவரி :- நாச்சிமார் கோவில் வீதி, ஓட்டுவெளி, மிருகவில், யாழ்ப்பாணம், தொ.பேசி :- 077 4293532

—த்தாரது?
அப்பனரை முத்ததே—
அங்காலை இரண்

ஓ! முந்தி மாதிரி என்னாலை ஏலாதே காத்துத்தன்னி விழுத்திப்போடும். முழங்காலுக்கை புடிக்குது. இருந்தா எழும்பேலாது. விறைக்குது. வாத எண்ணெயும் ஒழிஞ்சு போக்கது. கொப்பர் தான் முதலும் வாங்கித்தந்தவர்

கீக்காய்ளை ஏன் தின்னுறைய?
செமிக்காதெல்லே— வயித்துக்கைகுத்தும்....
ஒமெடா கதையோடை கதையா
எங்கையொடா பனங்கட்ட?

கிளியன்றை பனங்கந்துக்கை ஆண்கொக்காரை எடுத்து வைச்சிட்டு..... நீ வருவாய் வருவாய் எண்டா எங்கை? அதின்றை கடிகாயத்திலை பனங்கட்டி வைச்ச, ஓரித்தினை சுட்டிட்டா கெதியா காஞ்சிடும் கோதாரி விழுந்தது. உவடமெல்லாம் போய்த்தான் வரும். ஓரிடத்திலை நின்டாத்தானை, எட்டத்துக்குப் போகும் கிட்டைக்கும் வராது.

தவால் திரும்பி வந்திட்டுதெல்லே. விலாசத்திற்கு மேலை ஏதோ எழுதிக் கிடக்குது. என்னெண்டு வாசிச்சுப்பாரன். ஏதேனும் நம்பார் கிம்பர் பிழைச்சுதோ தெரியாது. 'லோயறின்றை' பெட்டைதானை எழுதித் தந்தவள்.

நானொண்டும் வித்தியாசமா எழுதேல்லை. என்னாலை துண்டற ஏலாதொண்டும். கெதியா கண்ணனிட்டை போடுவென். உவன் ராசையன்தான் பின்வளவுத் தேங்காய் புடுங்கிறவன். எனக்கு ஒல்லியும் முட்டுக்காயும் தான்தாறவன். பொய்யெண்டா வந்து பாரன் அழுகலை.....

மற்றது எழுமணிச்சுட்டம் எண்டதாலை ஒருதரும் என்னட்ட வாற்றில்லை. நானும் போறதில்லை. காக்களஞ்சுக்களுமில்லை. தேசிக்காய் வித்த காசெண்டு 'ரண்டு' தந்தவன். அதிலை தான் எல்லாம். வேறையென்னத்தை நான் எழுத....?

ஏன்ரா முழுசுறைய?
சிவப்பியைக் கண்டனியே?
ஆள் நல்ல குஞ்சுகுஞ்பு.
என்னும் ரண்டு மாதமோ மூண்டு மாதமோ ?
... துபி! துபி!
நாலுறு படிடும். மினகாய்தான் சுட்டு துடைக்கோணும்

ம். பூக்காற புண்ணியிரெல்லே செத்துப் போனாராம். சொல்ல அயத்துப் போனன், ஆரோ சொன்னவையன். மனிசன் எப்பவும் பின்னையாரே பின்னையாரே எண்டு சொல்லிக் கொண்டிருக்கும். கடைசிவெனி இளையவன் வாத்தியோடை தான் இருந்தவராம். மனிசன்தான் முந்தி 'தண்ணி ஒதித்' தாறவர். ஒருக்காக் கழுவினால் சரி. எல்லா கெட்ட வாயுவும் பறந்திடும்.

உண்ணானை - செங்காரியை நாயன் கடிச்சாலும் ஓரிடத்திலை நின்டாத்தானை. உந்தக் களி வெளியெல்லாம் சுத்தும். நேரத்துக்கும் வராது. பினைச்ச விட்டாலும் நின்டாத்தானை. பினைச்சதையும் ஒரே இழுவையிலை எங்கையாவது கொண்டு போடும்.

கொண்டோடி! ராசையனை பின்னேரங்களிலை எப்பன் பறிச்சுத்தாடா எண்டன். கேட்டாத்தானை, ஏலாட்டி இனி விக்கவேண்டியதுதான். கண்டு கிண்டும் படுதில்லை. மலடு! சிவப்பிக்கு இது மூண்டாம் ஈத்து.

களியிலை உப்பு விலையுதாம்
அள்ளினியே?
அள்ளன்.
திட்டிச்சனம் கட்டிக் கொண்டு போய் விக்குதாம்
எங்களுக்கு விக்க வேண்டாம்
கறிக்காவது....?
பெரியாத்தை முந்திச் சொன்னவா.... ஆரோ உப்பு

அள்ளப்போன பெண்டுகள் நாச்சிமார் கோயில்தியிலை நிக்கிற பணையிலை மாத இடைஞ்சலோடை பனங்காப் தூக்கிக் கொண்டு போனவையளாம். அந்த வரிசத்திலையிருந்து அது ஆண்பனையா மாற்றுதாம்.

-நான்றியன்-

ஆச்சிக்கு இப்ப கூத்துமில்லை. குளித்தியுமில்லை. முந்தி எங்கடை காலத்திலை ஆனிப்பறுவத்திலை கூத்தாடுவினை. ஒருதருக்கும் ஓவ்வொரு வேடம், கொப்ப சாகுமட்டும் அவர்தான் 'காத்தான்'. தூரத்துச் சனமெல்லாம் வண்டில் கட்டி வாறதுகளைல்லே. எங்கடை வாய்களைல்லாம் காத்தான் பாட்டைத்தான் முன்னுமுனுக்கும். இந்தக் குந்திலை தானை கூத்துப்பழகிறது. பழுகி முடியுமட்டும் அண்ணாவிக்கு சாப்பாடு நான்தான். அப்ப ஊரில் பெடியஞ்சுகெல்லாம் கூத்தாடுறது ஒரு நேத்திதான... நான்றிய ஒருக்கா அரிசசந்திரன் போட்டவை, அதை எங்கடை பொடியன் ஆடேல்லை.

அவ இப்ப புதுமையுமில்லை, பூராயமுமில்லை. முந்தி விளக்குக்கு எண்ணை, கற்புரம் குடுக்காட்டி வீட்டிலை ஏதேனும் நடக்கும், கனாப்படும் பாம்பு வரும். அலகிலை கட்டும். இப்பிடி எத்தினை நடக்கும். இப்ப..? வெளிச்சமுமில்லை..... கிழவி இருட்டுக்கையோ?

என்றை நாலும் என்றை கையாலை இதிலை தானை பிறந்து வளந்ததுகள். நான் இருக்கிறனோ? இல்லையோ? எண்ட ஏம்பலிப்புக்கூட இல்லையாக்கும். ஒரு தவால் போட்டாலும் நெஞ்சுக்கை எப்பன் தண்ணிவரும். அதுகளுக்கு எங்காலை நேரம்? போட்ட தவாலும் திரும்புது இனி எப்ப..? எப்பவோ என பெருமுச்செறிய வேண்டியதுதான்.

எண்ணை கண்ணன் விடமாட்டான்.

கெதியா அவனிட்டை போடுவன்.

நீ எண்ணட்டை ஒண்டும் வேண்டித் தின்றுறதில்லை. எண்ணைக்கண்டாலே அருக்குளிக்கிறாய். எண்ண மேலை அண்ணாந்து பாக்கிறாய். சிலந்தி புடிச்சு தூக் அடைஞ்சு கிடக்குது. எலுமென்டா தட்டித்தாவன். மணிக்கூட்டுக்கும் ஒரு 'பற்றி' வாங்கியா. காகதாறன் இல்லாட்டி கண்ணன்றை தட்டிலை கிடக்குது. எடுத்துக் கொண்டு போ.

சுட்டிக்கழுவ என்னாலை ஏலுமே? ஒண்டுஞ் செமிக்குது மில்லை. எதையும் வாயிலை வைக்க மனமு மில்லை. ஏதோ எல்லாம் அவற்றை அருளாலை தான்! ராத்திரியும் எத்தினை தரம் வாறன் வாறன் எண்டன். அவர் கேட்டாத்தானை. கொஞ்ச நாளைக்குப் பொறுக் கட்டாம். என்னை ஒண்டுமே கதைக்க விடுறாரில்லை. அதே குறும்புகள்தான். கொஞ்சங்கூடக் குறையேல்லை.

வெள்ளைச்சிக்கும் வத்துப்பாலாக்டுது. ஓ! இனி சிவப்பி தருவாதானை. செஞ்காரியை நினைக்சால் தான் எரிச்சல் எரிச்சலா வருகுது. நிக்குற்றுகளிலை முத்ததே அதுதான். நேரத்துக்கு நேரம் கள்ளத்தீநுக்கு வரும். மற்றுகளோட சேந்து திரியற்றுமில்லை. தன்னை நினைப்பிலை உவடமெல்லாம் ஏறி இறங்கும். கண்டு கிண்டு பட்டாலாவது எப்பன் அடங்கும். எங்கை ஒண்டும் படுறதாயும் காணேல்லை.

ராசையனை பொறுக்கியாற கயரும் போதா. ஒரு கடகத்துக்கை ஆட்டி ஆட்டிக் கொண்டநுவான். அதை அஞ்சு பகவுக்கும் போதிமாதிரிக் குடுக்கிறதே. பாவி பஞ்சிபுச்சவன்.

-நான்றியன்-

★ ★ ★

உள்ளுக்கைவாவன்

எம்பிரானை ஒருக்கா பாரன்,

“.....கடக.....கடக.....”

திறப்புதில்லையோ!

இஞ்சை அந்தத் தட்டிலை இருக்கிற எண்ணெய்ப் போத்திலை எடுத்தந்து எப்பன் போட்டுத் திறந்துவிடு.

-வாவன்-

வெக்கறைப்பாதை

பார்! எம்பிரான்றை சிரிப்பை

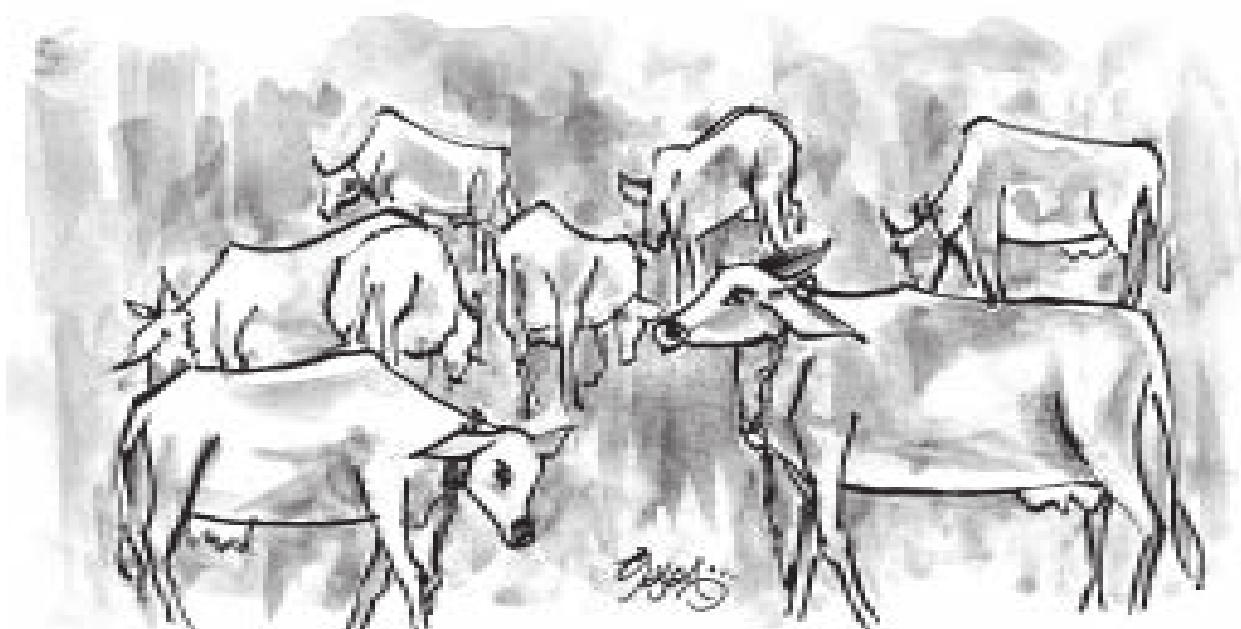
அவர் பேசும் கண்ணபிரான்

எம்பிரான்றை விழுதியை எடுத்துப்பூசிக் கொள்ளு. பூசு!

இஞ்சை கிட்டவா, கண்ணுந்தெரியேல்லை.

“..... இந்தப்பிள்ளையை

தன்ஸி விழுத்துற

பேய், பிசாக
கெட்ட குனியம்
பில்லி எல்லாம்
அறு ... அறு....
நெறி.... நெறி...
தறி.... தறி.....
பற பற..... ”

மூலைக்க இருக்கிற கள்ளிப்பெட்டியைத்திற. எம்பிரான்னர் புத்தகங்களுக்குக் கீழை ஒரு ரட்டைப்பட்டுச் சங்கிலி கிடக்குது. அதை எடு. என்றா என்னட்டைத் தாறாய் ? நீயே வச்சிரன். முழுசாதை நீ ... எந்தாவு முட்டுப்படுராயெண்டு எனக்குத் தெரியும். கொஞ்சத்தை எடு. மிச்சத்தை வச்சிரன்.. சொல்லுறந்.

மின்வளவுக்கை வேப்பமாற் நிக்குதுதானை அதைத்தறி யுங்கோ. ஆரும் வருவினமெண்டு பாத்துக் கொண்டிருக்காதை. எனக்காக நீயே குட்டைத் தூக்கிப்போடு! கண்மூடி முடிய ஒரு தரும் வந்து மாசாலம் போடத் தேவையில்லை. இருக்கேக்கை இல்லையாம். பிறகு!

உன்றை நடுவிலாள் வலுகூடி. அண்டு உதாலை ஓடித் திரிஞ்சாள். கூப்பிட்டன். சுழிச்சுக்கொண்டு வந்தாள். பொரியரிசி கிடந்தது. குடுத்தன் தின்னெண்டு பெடி தொடவேயில்லை. பேந்து ஒரு உருண்டை உருட்டிக் கையிலை குடுத்தன். வாங்கிக் கொண்டு ஒரே ஒட்டந்தான். பிறகு இந்தப்பக்கம் வாற்றில்லை.

திண்டாளோ ?

எங்கினும் எறிஞ்சாளோ ? நான்றியன்.

உனக்கும் கஸ்ராலந்தான். இல்லாடி இந்தச் சின்ன வயதிலை கால் போயிருக்குமே. அறுவார், துலைவாங்கள். ஆரைத்தான் விட்டாங்கள். முட்டுப்பட்டவைதான் எப்பவும் அலைக்கழிய வேணுமாக்கும். கட்டின நாளிலையிலிருந்து எப்பதான் நல்லா இருந்தனி? மாறி மாறி ஒரே கரைச்சல் தானை.

மின்வளவை ராசையனுக்குக் குடுத்த நேரம் உனக்குத் தந்திருந்தா.... எனக்கு எப்பன் ஆறுதலா இருந்திருக்கும். ராசையன் சம்மந்த பகுதி யெண்டுதானை குடுத்தவை.

நான் என் தடுக்கிறன் ?

..... என்னடா ?

என்ன சொன்னனி ?

..... வாயைப் பொத்தி அடிச்சனென்டா

அறுவானே உன்றை மூண்டுபிள்ளையன்

சாட்சியா அப்பிடிச் செய்யாதை

அவற்றை முடவாம் முடவு !

ஒரு காலை இழந்தவையனுக்கு ரண்டு ஸட்சம் இழப்பிடாம். ஒரு காலாலை ஒண்டுஞ் செய்யேலாது. மற்றக் காலையும் குடுத்திட்டு இழப்பிட்டை வாங்கிக்கொண்டு வீட்டிலை இருக்கப் போறாராம். எம்பிரானுக்கே பொறுக்காது கண்ணன் தந்ததை குடுக்கப்போறாராம். நீ என்னதான் செய்யப் போறியோ ?

- நான்றியன் -

எம்பிரானோ !

இவணைச்சுகப்படுத்து.

மூண்டு பிள்ளையனோடை

எல்லாப் பிள்ளையளையும்

முன்னேற்று

பாலம் பள்ளக் காணியெல்லாம்

குழவாழை போடப்பண்ணு

நாச்சியாத்தைக்கு

காத்தான் கூத்தாடப்பண்ணு

செங்காரிக்கு

நாகுகண்டு குடு

சிராவில் பிள்ளையார் வெளி

நல்ல நிலவில்

சாக்கரையோடை ...

பசம்பால் குடிச்சு ... குடிச்சு

சின்னமணியின் விஸ்லுப்பாட்டை

காதுகுளிர்க்கேட்கோனும்

எல்லாருக்கும் 'நேரக்கஞ்சி'

எல்லார் வாயிலும்

வெள்ளைச்சிரிப்பு

எல்லாருக்கும்

நல்ல வாழ்க்கை.

என்னைக் கூப்பிடு

கண்ணா ! கண்ணா !

.... பின்னையென்ன

'நான் வாறன்'

பிரதேச வழக்குகள் :-

தாவளம் - மாடுகள் தூர இடங்களுக்குப் போவதைத் தடுப்பதற்காக காலுடன் இழுத்துக் கயிற்றால் பிணைத்தல்/ கயர் - நுங்கு/ குளவாழை - ஒரு நெல் இனம்.

பொன்னிலை பதிக்கவென

பொத்திவைத்த முத்துக்கள்,

என்கை வீரல்களின் மோதலினால்

ஓவ்வொன்றாய் உதிர்ந்துகிறந்து

மன்னுள்ளே கொடுரம்!

கண்ணீரால் என்னையென்னி

கலங்கியும் என்ன பயன்?

மீண்டுமைவை கிடைக்காவே,

வீரல்களுக்கேன் புரியவில்லை?

கல்பிடிப் பிரதேச நாட்டார் யாடல்களும் மக்கள் வாழ்வியலும்

எப்.எம். பஸ்மிலா

கப்பலடி, தலவில்பள்ளி, புதுதுறை

ஒரு பிரதேசத்தை செல்வாக்குமிக்க இடமாக மாற்றியமைப்பது அப்பிரதேசத்திலே புதைந்து கிடக்கும் பாரம்பரிய அம்சங்களே என்றால் அது மிகையாகாது. அந்த வகையில் கிராமத்து மணம் கமமும் ஓர் இடமாக கல்பிடிடுப் பிரதேசத்தை ஆக்கியிருப்பது, அப்பிரதேசத்து பாமரமக்களின் பண்பாட்டு அம்சங்களேயாகும். ஒரு சமூகத்தைப் பற்றியும் அதன் பூர்வீகம் பற்றியும் அறிந்து கொள்வதற்கு பெரிதும் உதவியாக அமைவை அச்சமூகத்து பண்பாட்டு அம்சங்களேயாகும். கல்பிடிடுப் பிரதேசத்திலே இவ்வாறு புதைந்து கிடக்கும் பொக்கிஷங்களாக, நம் நாட்டார் கலைகளையும், இலக்கியங்களையும் குறிப்பிடலாம். சமூகவியல் ஆய்வுகளிலே இன்று நாட்டார் வழக்காற்றியல் குறித்த தகவல்கள் முன்னிற்பது குறிப்பிடத்தக்கதோரு விடயமாகும்.

கிழக்கிலங்கை, யாழ்ப்பாணம், வன்னி, திருகோணமலை, மன்னார், மலையகம் போன்ற பிரதேசங்களிலே நாட்டார் வழக்காறுகள் தொடர்பாக வெளிக்கொணரப்பட்ட ஆய்வு முயற்சிகள் அளவிற்கு புத்தளம் பிரதேசத்திலே இவ்வாய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்றே சொல்ல வேண்டும். ஈழத்து நாட்டார் வழக்காற்று ஆய்வு முயற்சிகளில் நின்றும் விடுபட்டு போன ஒரு பிரதேசமாக இப்பிரதேசம் காணப்படுகின்றது என்றும் கூட குறிப்பிடலாம். ஆய்வுகள் வெளிக்கொணரக் கூடிய அளவிற்கு பல்வேறு வகையான நாட்டார் வழக்காற்றுப் பொக்கிஷங்கள் புதைந்திருக்கும் இடமாகத்தான் புத்தளம் மாவட்டத்தின் கல்பிடிடுப் பிரதேசம் விளங்குகின்றது.

அந்த வகையில் புத்தளம் மாவட்ட கல்பிடிடுப் பிரதேசத்தின் நாட்டார் வழக்காற்றியல் பற்றியும் அவற்றுள் நாட்டார் பாடல்களின் முக்கியத்துவம் பற்றியும் விளக்கும் சில அறிமுகக் குறிப்புகளைக் கொண்டதாகவே இக்கட்டுரை அமைய இருக்கின்றது.

நாட்டார் வழக்காறுகள் என்பது நாட்டுப்பறு மக்களுக்கே உரிய கலை, இலக்கிய அம்சங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். இவை ஒரு நாட்டு மக்களுடைய ஊர் மக்களுடைய கிராம மக்களுடைய வரலாறுகளை எடுத்தியம்பும் சொல்லோவியங்களாகத் திகழ்கின்றன. கிராமப்புற மக்களுடைய பழக்க வழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள், சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள் என்பவற்றை அறிந்து கொள்வதற்கு இத்தகைய நாட்டார் வழக்காறுகளே பெரிதும் துணை நிற்கின்றன.

நாட்டார் வழக்காறுகளை, பேராசிரியர் சு. சக்திவேல் அவர்கள் நாட்டுப்பறு இலக்கியம், நாட்டுப்பறு புற பழக்கங்கள், நாட்டுப்பறுக்கலைகள், நாட்டுப்பறு அறிவியல் தொழில்நுட்பம் என்றவாறு தனது 'நாட்டுப்பறு'யில் ஆய்வு என்ற நூலிலே வகுத்துக் கூட்டுகின்றார். அந்த வகையில் நாட்டார் வழக்காற்று அம்சங்களுள் நாட்டுப்பறு இலக்கியங்கள் தனியோர் இடத்தை பெற்றிருக்கின்றன.

இத்தகைய நாட்டார் இலக்கியங்களை நாட்டார் பாடல்கள், நாட்டார் கதைகள், நாட்டார் பழமொழிகள், நாட்டார் விடுகதைகள், நாட்டார் கதைப் பாடல்கள் என்றவாறு வகுத்து நோக்கலாம். நாட்டார் இலக்கியம் என்ற பாடப்பரப்புக்குள் நாட்டார் பாடல்கள் தனியிடம் பெற்றவை. சொற்கவையும், பொருட் செறியும், ஓசை நயமும் மிகுந்ததாக விளங்கும் இப்பாடல்கள் பாமர மக்களின் முடவறா பொக்கிஷங்களாகத் திகழ்கின்றன. ஆசிரியன் ஒருவனில்லாது இப்பாடல்கள் பரம்பரை பரம்பரையாக, வழி வழியாக மொழியப்பட்டு பாடப்பட்டு வருவதனாலேயே நாட்டார் பாடல்கள் என்றழையுக்கப்படுகின்றன.

இவ்வகையில் கல்பிடிடுப் பிரதேசத்தை எடுத்து நோக்கு மிடத்து இப்பிரதேசத்திலே நாட்டார் கலைகளும், இலக்கியங்களும் சிறப்புற்றுக் காணப்படுகின்றன. இதற்கு பிரதான காரணமாக இப்பிரதேச பொதைக் குறைப்பையும் அதன் மூலமாக ஏற்பட்ட தென்னிந்திய செல்வாக்கையுமே குறிப்பிட வேண்டும். இப்பிரதேசத்திலே அதிகமான கிராமிய புலவர்கள் தோன்றி பல்வேறு வகையான கிராமியப் பாடல்களைப் பாடுச் சென்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இத்தகைய கிராமியப் பாடல்களை பேராதனைப் பல்கலைக்கழக மெய்யியல்துறைத் தலைவர் கலாநிதி எம்.எஸ்.எம். அன்ற அவர்கள் தொகுத்தளித்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாறு தொகுக்கப்பட்ட இத்தகைய பாடல்கள் நாட்டார் பாடல்களின் சாயலில் அமையப் பெற்ற கிராமிய பாடல்களே ஆகும். ஆனால் இவை நாட்டார் பாடல்கள் அல்ல. ஏனெனில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கூடிய சில புலவர்களினால் பாடப்பட்டவையாக இப்பாடல்கள் காணப்படுகின்றன.

அந்த வகையில் இத்தகைய கிராமியப் பாடல்களில் நின்றும் பிரித்தறியக் கூடியதாக பாமர மக்களினால் பாடப்பட்ட நாட்டார் பாடல்கள் அமைந்து காணப்படுகின்றன. பொதுவாக நாட்டார் பாடல்களை காதல் பாடல்கள், தொழிட்டு, ஒப்பாரி, அம்மா பாடல்கள், விளையாட்டுப் பாடல்கள் என்றவாறு வகைப்படுத்தி நோக்கலாம். இத்தகைய பாடல்களின் செல்வாக்கு கல்பிடிடுப் பிரதேசத்திலே மிகுதியாகவே காணப்படுகின்றது என்றாலும் அவை ஆய்வு செய்யப்படாமை தொகுக்கப்படாமை கவலைக்குரிய விடயம் என்றே சொல்ல வேண்டும். இவை தொகுக்கப்படாவிட்டால் அல்லது ஆய்வு செய்யப்படாவிட்டால் ஈழத்து நாட்டார் வழக்காற்றுப் பரப்பிலே புத்தளம் பிரதேசம் கைவிடப்பட்டதொன்றாகவே மாறி விடும்.

கல்பிடிடுப் பிரதேச நாட்டார் பாடல்களுள் தொழிற் பாடல்கள் தனியிடம் பெற்று திகழ்கின்றன.

“பாவை படர்ந்ததை பாருங்களேன்
பாவை பத்தி படர்ந்ததை பாருங்களேன்
பாவை பழம் போல நுழைய்யா கங்காணி
பல்லு வரிசையை பாருங்களேன்...”

கோவை படர்ந்ததை பாருங்களேன்
 கோவை பத்தி படர்ந்ததை பாருங்களேன்
 கோவப் பழம் போல நம்மையியா கங்காணி
 சொல்லு வரிசையை பாருங்களேன்...”
 மேற்படி பாடல் இப்பிரதேசத்திலே வழங்கப்படுகின்ற அழகிய சொல்லோசை மிகுந்த ஒன்றாகும். இப்பாடலின் சமூக சந்தர்ப்பம் தனியாக நோக்கப்பட வேண்டியதொன்றே. முதலாளி களிடமிருந்து கூலியைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக அல்லது திருப்தியை பெற்றுக் கொள்வதற்காக வேலையாட்கள் பாடிய பாடல்களாகவே இவை காணப்படுகின்றன. இவையல்லாது மேலும் பல பாடல்கள் இப்பிரதேசத்திலே நிலவி வருகின்றன.

தொழிற்பாடல்களைப் போலவே விளையாட்டுப் பாடல்களுக்கும் தனியொரு இடம் உண்டு. நாட்டுப்பற விளையாட்டுக்கள் இப்பிரதேசத்திலே சிறந்து விளங்கியுள்ளன. அந்த வகையில் களிகம்பு, கும்மி என்பவற்றை சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம். அவ்வாறு சிறுவர் விளையாட்டுக்கள் பல இன்றும் சிறப்பற்று விளங்குகின்றன. அந்த வகையில் களிகம்பு, கும்மி என்பவற்றுக்காக பாடப்பட்ட பாடல்கள், சிறுவர் விளையாட்டுப் பாடல்கள் என்பவற்றையும் இங்கு சிறப்பாக காணலாம். பின்வரும் பாடல் களிகம்புக்காக வேண்டி பாடப்பட்ட ஒன்றாகக் கூறப்படுகின்றது.

முத்து முத்து முக்குத்தியாம்
 மோகனியாம் ஆலாக் கூடு
 வெரமணி கோர்வையாம்
 பாசி பங்காம் பூட்டினாள்
 கொங்க முத்து ரவுக்கையாம்
 குமருவப் பண்ணீர் வாசமாம்
 ஆணி முத்து அட்சியலாம்
 ஆபரணம் பூட்டினாள்

இப்பிரதேச மக்களுடைய ஆபரணங்கள் சிலவற்றை நினைவுபடுத்தும் இப்பாடல் தென்னிந்திய செல்வாக்கினாலே இப்பிரதேசத்திலே வழங்கி வரும் ஒரு நாட்டார் பாடல் என்று சொல்லாம். அவ்வாறே இப்பிரதேசத்திலே களி கம்பிற்காக வேண்டிப் பாடப்பட்ட பின்வரும் பாடல் நகைச்சவை ததும்பும் ஒரு பாடலாகும்.

தெந்தினா தினா தெந்தினா தினா
 தெந்தினா தினா தின்னானே...
 தங்கத்தினால் சலங்கை கட்டி
 தரையில் இட்டேன் சாவல்
 தரையில் இட்டேன் சாவல்
 தரையில் இட்ட சாவல் தன்னைத்
 திருடிச் சென்றவர் யாரோ...

(தெந்தினா தினா)

முத்தினால் சலங்கை கட்டி
 முன்னே இட்டேன் சாவல்
 முன்னே இட்டேன் சாவல்
 முன்னே இட்ட சாவல் தன்னை
 மூடி மறைத்தவர் யாரோ...

(தெந்தினா தினா)

வெள்ளியினால் சலங்கை கட்டி
 வெளியில் இட்டேன் சாவல்
 வெளியில் இட்டேன் சாவல்
 வெளியில் இட்ட சாவல் தன்னை
 விரட்சிச் சென்றவர் யாரோ...

(தெந்தினா தினா)

வெள்த்தினால் சலங்கை கட்டி
 பறக்க விட்டேன் சாவல்
 பறக்க விட்டேன் சாவல்
 பறக்க விட்ட சாவல் தன்னை
 பார்த் தெடுத்துச் சென்றவர் யாரோ

(தெந்தினா தினா)

முனு நானு குறுநா போட்டு
 தான் வளர்த்தேன் சாவல்
 தான் வளர்த்தேன் சாவல்
 நான் வளர்த்த சாவல் தன்னை
 நஷ்டமிட்டவர் யாரோ

(தெந்தினா தினா)

நாலு நானு குறுநா போட்டு
 நான் வளர்த்தேன் சாவல்
 நான் வளர்த்தேன் சாவல்
 நான் வளர்த்த சாவல் தன்னை
 நாக்கறுத்தவர் யாரோ...

(தெந்தினா தினா)

இவ்வாறு களிகம்பு, கும்மி என்பவற்றுக்காக பாடப்பட்ட பல்வேறு பாடல்களை இப்பிரதேசத்திலே இனங் காணலாம். அத்துடன் பல்வேறு வகையான சிறுவர் பாடல்களும் இங்கு பயின்று வருகின்றன.

அவ்வாறே காதல் சுவை ததும்பும் பல தெம்மாங்கு பாடல்களையும் இங்கு இனங்காணக்கூடியதாக உள்ளது.

“ஆத்தோரம் குச்சி கட்டி
 நான் அவனோட மன்னு கட்டி
 நேத்து ராவு சொன்ன சொல்லு
 என் நெஞ்சை விட்டு மாறுதில்ல...

“வாழைப் பூவே
 வலது கை சக்கரையே
 உள்ளங்கை தேனே
 உருகுரண்டா உன்னால...

அழகிய ஒசை நயம் மிகுந்தவை இப்பாடல்கள். அத்தோடு கிராமப்புற மக்களின் சொல்வன்மையும் கிராமத்து சொற்களின் மீது உண்டான உருவக கையாட்சிகளும் இங்கு அழகிய முறையில் காட்டப்பட்டுள்ளன. அவ்வாறே பின் வரும் பாடலும் அழகிய ஒரு தெம்மாங்காகக் காணப்படுகின்றது.

“ஆஸரத்துக்கிளி
 ஆசாரம் பேசுக்கிளி
 நான் வளர்த்த பச்சக்கிளி
 நாளை வரும் கச்சேரிக்கு

கச்சேரி வாசலிலே
கடலை விக்கும் ரோசானை
கண்டால் வரச் சொல்லுங்க
கவரக் கொய்யான் தவராணைக்கு... ”

“நான் வளர்த்த பச்சைக்கிளி, நாளை வரும் கச்சேரிக்கு... ”
என்ற வரிகள் ஒரு சினிமாப் பாடலையும் ஞாபகப்படுத்திச் செல்கின்றது.

இனி இப்பிரதேசத்திலே நிலவி வரும் தாலாட்டு, ஒப்பாரி என்பவற்றை நோக்குமிடத்து, அழகிய தாலாட்டுப் பாடல்கள் சில பாடப்பட்டு வருவது கேட்போர் உள்ளதையும் மனத்தையும் இலயித்து விடுகின்றது.

“கண்ணே கண்ணுறங்கு
கானகத்து வண்டுறங்கு
பொன்னே நீ உறங்கு,
பூரத்து வண்டுறங்கு”

ஒப்பாரிப் பாடல்கள் பெரும்பாலும் தமிழ் மக்களிடையே வழங்கி வருவனவாகவே காணப்படுகின்றன. ஆனால் ஏனைய பாடல்கள் முஸ்லிம்கள் மத்தியிலே பிரபல்யம் பெற்றவை.

“எட்டு நா கட்ட வெட்டி
எல்லையில தீழுட்டி
எதிராளி கொல்லி வெச்சா
எட்டிப் பிடிக்காது
எம்லோகம் போகாது
எனய மகள் கொல்லி வெச்சா
எட்டிப் பிடிச்சிடும்
எம்லோகம் சேர்ந்திடும்... ”

அழகிய மோனைச் சிறப்புக்களைக் கொண்டமைந்த இப்பாடல் தனது பிள்ளையை பிரிந்து வாழும் ஒரு தாயின் துயர நிலையை சித்திரிப்பதாக அமைந்து காணப்படுகிறது. அவ்வாறே, கணவனை இழந்தோர்க்கு காட்டுவதில்... ” என இளங்கோ சிலப்பதிகாரத்தில் செப்புவதற்கிணங்க கணவனை இழந்த ஒரு பெண்ணுக்கு வேறு எந்த நலன்களும் கிடையாது என்பதைப் பாடும் பல ஒப்பாரிகள் இப்பிரதேசத்திலே காணப்படுகின்றன.

பொதுவாக எல்லாப்பிரதேச நாட்டார் பாடல்களிலும் பிள்ளையில்லாத மலதியின் பாடல் சிறப்பாக ஒலிக்கும். அந்த வகையில் கல்பிட்டிப் பிரதேசத்தில் ஒரு பாடல் பின்வருமாறு ஒலிக்கின்றது.

“முழங்காலு தண்ணியில்
முத்து பரப்பி வெச்சேன்
முத்தெடுக்க பிள்ளை இருக்கு
எனக்கு முகந்தொடைக்க புள்ள இல்ல”

நாட்டார் பாடல்களுள் தெம்மாங்கு பாடல்கள் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கூடிய அளவிற்கு விளங்குவன். அவ்வகையில் பின்வரும் பாடல்களையும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம்.

“பாசிப்பயறு போல
பாப்பாத்தி இங்கிருக்க

ஓசி சிரிக்கு துன்னு
ஓசி திண்ணன காக்கிராராம்
பச்சரிசி பலகாரம்
பகிர்ந்து திண்ணும் சிலகாலம்
எச்சி தெரிச்சிதுன்னு மாப்பின்னள
எட்டிப் போய் நிக்கிராரே”

இதுவல்லாது பல்வேறு வகையான எதிர்பாட்டுக்களையும் காணக் கூடியதாக உள்ளது.

“வெத்தளை போல விரிஞ்ச முகத்திற்கு
வெள்ளாளர் வம்சம் எங்கிருந்து வாச்சிச்சோ”
என ஒருவர் பாட அதற்கு எதிர்ப்பாட்டாக இன்னொருவர் பின்வரும் பாடலைப் பாடுகின்றார்.

“பாக்குவெட்டி போல பரந்த முகத்துக்கு
பட்டாள வம்சம் எங்கிருந்து வாச்சிச்சோ”

கல்பிட்டிப் பிரதேச நாட்டார் பாடல்களுள் எதிர்ப்பாட்டு எவ்வளவு பிரசித்தம் பெற்றிருந்தது என்பதை பின்வரும் பாடல் எடுத்தியம்புகின்றது.

“பாட்டுக்கு பாட்டெடுப்பேன்
பாட்டளையும் தோக்கடிப்பேன்
எதிர்பாட்டு பாட வந்தால்
ஏனி வச்சி பல்லுடைப்பேன்... ”

இவ்வாறு நோக்குமிடத்து புத்தளம் மாவட்டத்தின் கல்பிட்டிப் பிரதேசம் நாட்டார் வழக்காற்று அம்சங்களின் இருப்பிடமாக இருந்திருக்கலாம் என ஊகிக்க இடமுண்டு. ஆனால் இன்று சமூகமயாதலின் காரணமாக நாட்டார் வழக்காற்று அம்சங்கள் அழிவு நிலைக்கு உள்ளாகிக் கொண்டு போவதைக் காணலாம். வரலாற்று ஆய்வுகளின் ஆதாரமாக விளங்கும் இத்தகைய நாட்டார் இலக்கியங்களையும் கலைகளையும் தேடித் தொகுத்து ஆவணப்படுத்துவது சமூகப்பற்றுள்ள எம் ஒவ்வொருவரினதும் கடமையாகும். நாட்டார் இலக்கியங்களுள் நாட்டார் பாடல்கள் தொடர்பான இவ்வறிமுகத்தை தருவதன் மூலம், நாட்டார் இலக்கியங்களை தேடித் தொகுத்தல் சம்மந்தமான சிந்தனைகளை சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

புரவலர் புத்தகப்பூங்கா

மாதாந்தம் ஒரு நால் இவ்வச வெளியீட்டுத் திட்டம்
தொடர்புமுகவரி:
தேர்வுக் குழு,
புரவலர் புத்தகப்பூங்கா
இல 25, அவ்வல் சாவியா ரோட், கொழும்பு – 14.
தொ.பே. 0774161616 ; 0785318503

எழுத்துதூண்டும் எண்ணார்கள்

ஸ்ரீ த. ஆறுமுனைக்ரன்

ஒரு வித்தியாசமான குறுநாவல்

கணையாழியில் 1997இல் வெளிவந்த குறுநாவலான ஆயிஷா, அதோ ஆண்டில் இரண்டாம் வெளியீட்டினையும் பெற்று 2004இல் மறு வெளியீடாக இலங்கையில் வெளி வந்துள்ளது. அண்மையில் எமது மாணவர் ஒருவர் அந்தக் குறுநாவலைக் கொண்டுவந்து தந்து, படித்துப் பார்க்கும்படி என்னைக் கேட்டுக் கொண்டார். இத்தனைக்கும் அந்தக் குறுநாவல் இருபது பக்கங்களையே கொண்டது. முன்னுரை பின்னுரை எல்லாம் அடங்கலாக மொத்தம் 32 பக்கங்களைக் கொண்டது இந்நால். இரா. நடராசனின் இக்குறுநாவல், கதைப்பொருளிலும் வடிவத்திலும் புதுமையாக விளங்குகிறது. கதைபடிக்கும் வாசகள் இதனை ஓர் இலக்கியப் படைப்பாக ஏற்றுக்கொள்வதற்குத் தயக்கம் காட்டுவார். இக்குறுநாவலுக்கு அதன் ஆசிரியர் இரா. நடராசன் ஒரு விஞ்ஞான நூலுக்கு அதன் ஆசிரியை எழுதிய முன்னுரை என்ற குறிப்பை அடிப்படிக்குறிக்குள் நந்துள்ளார். ஒரு விஞ்ஞான நூலுக்கான முன்னுரை வடிவத்திலேயே இக்குறுநாவலின் வடிவம் அமைந்துள்ளது.

தமிழ்நாட்டில் பாடசாலையொன்றில் பத்தாம் வகுப்புப் படிக்கும் பதினெண்து வயது மாணவியான ஆயிஷா தான் இக்குறுநாவலின் கதைத்தலைவி மூல்விம் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த அவள் பெற்றோரை இழந்தவள்; சித்தியின் குடும்பத்துடன் வாழ்ந்து வருபவள். அந்தச் சின்ன வயதிலேயே விஞ்ஞான நூல்களைப் படிப்பதும், விஞ்ஞான விளக்கங்களைப் பெறுவதற்கான தேடல்களில் ஈடுபடுவதும் அவளது தாகமாக இருந்தது. வகுப்புகளில் கேள்விகளை அவள் ஆசிரியைகளிடம் கேட்கும் போது, அவர்களிடமிருந்து அவள் கடும் தண்டனை களையே பெற்றுவந்தாள். விஞ்ஞான ஆசிரியை ஒருத்தி மட்டுமே அவள் மீது அனுதாபம் காட்டி, அவளது அறிவுத் தாகத்தை அங்கீகரிப்பவளாக விளங்குகிறார். பிற ஆசிரியை களின் தண்டனைகளிலிருந்து தன்னைக் காத்துக்கொள் வதற்காக அவள் நைட்ரஸ் எத்தனால் கரைசலை ஊசிமலும் உடலில் ஏற்றிக்கொண்டாள். வலி தெரியாமல் இருப்பதற்காகப் பாட்சார்த்தமாக அவள் செய்த இம்முயற்சி, அவளது உயிருக்கே ஆபத்தாக முடிந்தது.

வசதி வாய்ப்புகள் அற்ற குடும்பப் பின்னணியிலிருந்து வந்த அவளிடம் காணப்பட்ட அறிவுத்தாகமும், தேடல் முயற்சியுமே இக்குறுநாவலின் கதையை நகர்த்திச் செல்கின்றன. மாணவின் அறிவுத் தாகத்தை வளர்த்து, அவர்களுக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் கொடுக்கவேண்டிய ஆசிரியர்களே அவர்கள் து அறிவுத்தாகத்தைக் கொச்சைப் படுத்தி மட்டந்தட்டி மழுங்கடித்துவிடுவதைக் கதாசிரியர் காட்டிச் செல்கிறார். பாடசாலைகளில் (ஏன் பல்கலைக் கழகங்களில் கூட) மாணவர்கள் ஆசிரியர்களிடம் கேள்விகள் கேட்பதை வெறுப்பதும், மட்டம் தட்டுவதும், தண்டனை மழுங்குவதும் சாதாரணமாக நடைபெறும் சம்பவங்களாகி விட்டன. ஆயிஷாவுக்கு நடந்ததும் அதுதான்.

அவளை அவளது சித்தி முதல் ஆசிரியைகள் வரை பலரும் வெறுத்த போதும், விஞ்ஞான ஆசிரியை மாத்திரமே அவளைச் சரியாகப் புரிந்துகொண்டு அன்டும், பரிவும் காட்டியதோடு அவளது அறிவுத்தேவுக்கு உதவிகளும் புரிந்தாள். அந்த ஆசிரியையே தனது விஞ்ஞான நூலுக்கு முன்னுரையாக ஆயிஷா பற்றிய கதையையும் சொல்கிறாள். முன்னுரை வடிவத்தில் ஆயிஷாவின் விஞ்ஞான ஆசிரியையே கதை சொல்வதாகக் கதாசிரியர் இரா. நடராசன் குறுநாவலை அமைத்துள்ளார். கதைச்சம்பவங்களினாடே தமிழ் நாட்டுக் கல்விச் சூழலையும் ஆசிரியர் வியாசனத்துக்கு உள்ளாக்குகிறார். கதையில் உணர்த்தப்படும் கல்விச் சூழல் இலங்கைக்கும் பொருந்துவதாகவே அமைந்துள்ளது.

கதைப்போக்கும், பாத்திரவார்ப்பும் எத்தகைய செயற்கைத் தனங்களும் இன்றி இயல்பாக அமைந்துள்ளன. இந்த வித்தியாசமான குறுநாவல் வாசகர் மனத்தில் இயல்பாகவே தாக்கத்தை ஏற்படுத்த வல்லது.

சாயம் வெளுக்கிறது

இலங்கையில் ஒரு கட்சி நீண்டகாலமாகத் தான் ஓர் இடது சாரிக் கட்சியெனக் காட்டி நாடகமாட வந்துள்ளது. ஒருபுறத்தில் இடதுசாரிக் கட்சியென்ற முகமூடி; இன்னொரு பறத்தில் அப்பட்டான பேரினவாதம், தனது பேரினவாதத்தை மூழ்ச்சைறப் பதற்காகவே அது இடதுசாரி முகமூடியை அணிந்துள்ளது. ஆனால், வேஷங்கள் நீண்டகாலம் நிலைப் பதில்லை. இந்நாட்டின் பேரினவாதிகள் மத்தியில் அதற்குப் போதிய செல்வாக்கு உண்டு. போலியான இடதுசாரிகள் மத்தியிலும் அதற்குச் செல்வாக்கு இருக்கவே செய்கிறது. ஆனால், இலங்கைவாழ் தமிழ் மக்களைப் போலவே சர்வதேச சமூகமும் அக்கட்சியின் இரட்டை வேடத்தை நன்கு புரிந்து வைத்திருக்கிறது.

கணிசமான காலம் இந்திய மார்க்கிளிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கூட இக்கட்சி பற்றி நம்பி எமாந்திருக்கிறது. அதன் மாநாடு 2005ஆம் ஆண்டு நடைபெற்றபோது, குறிப்பிட்ட இலங்கைக் கட்சியையும் இடதுசாரிக் கட்சி என்ற தோரணையில் அழைத்திருந்தது. அதற்கு மதிப்பும், மரியாதையும் கொடுத்தது. ஆனால், காலப்போக்கில், இடதுசாரிக் கட்சி என்ற போர்வையில் அது நடத்திவரும் அநாகரிக அரசியல் இந்திய மார்க்கிளிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கும் புரிந்துவிட்டது. அதனால், இவ்வாண்டு (2008) நடைபெற்ற தமது மாநாட்டுக்குக் குறிப்பிட்ட கட்சியை அழைக்கவில்லை. கடந்து சில ஆண்டுகளில் அக்கட்சியின் சிவப்புச் சாயம் வெளுக்கத் தொடங்கிவிட்டது என்பதையே இது காட்டுகிறது.

தனது சாயம் வெளுக்கத் தொடங்கிவிட்டதென்பதை உணர்ந்த அக்கட்சி, இப்போது இந்தியாவுக்கு எதிராகத் தனது முழுப்பலத்தையும் காட்டத் தொடங்கியுள்ளது. 1980களின் பிற்பகுதியிலும் இவ்வாறு நடந்து கொண்டது என்பது

குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தியப் பொருட்களைப் பகிள்களிக்குமாறு அது மக்களைச் கோரியிருந்தது. இப்போது மீண்டும் அக்கட்சி தனது இந்திய எதிர்ப்புனர்வை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறது. இதன்மூலம் தனக்கு ஏற்பட்ட அவமானத்தை அது மறைக்கப் பார்க்கிறது.

மனித உரிமை மீறல்கள் நடைபெறும் போதெல்லாம் கண்களை இறுக மூடிக்கொண்டிருக்கும் அக்கட்சி, தன் பங்குக்குப் போர் வெறியையே பரப்பிவருகிறது. எந்தவித மானுட இலட்சியங்களும் இல்லாது வயிற்றை வளர்ப்பதையே இலட்சியமாகக் கொண்ட அக்கட்சி, சிறுபான்மை மக்களின் அபிளாசைகள் எதனையும் பற்றிக் கவனத்திற்கு எடுத்துக் கொள்வதில்லை. “படிப்பது தேவாரம் இடிப்பது சிவன் கோயில்” என்பதற்கேற்பவே அவர்களது நடவடிக்கைகள் அமைந்துள்ளன. பேசுவது மார்க்ஸியம், செயற்படுத்துவது பேரினவாதம்.

நாட்டுப் பிரச்சினையில் சர்வதேச நாடுகள் அக்கறை காட்டும்போதெல்லாம் அதைக் குழப்பியாடப்பது அதன் தொழில். நாட்டுமக்களின் நலனில் அக்கறை காட்டுவதுபோல நடித்துக் கொண்டு, பேரினவாதத்தைச் செயற்படுத்தும் தலைமை களுக்கு இவர்களது செயற்பாடுகள் மிகவும் உவப்பானவை.

கோயிலும் தமிழும்

அண்மையில் சிதம்பரம் தில்லை நடராசர் கோயிலில் நடைபெற்ற சம்பவங்கள் மிகவும் வேதனை அளிப்பனவாக உள்ளன. கோயிலில் ஒதுவார் ஆறுமுகசாமி தலைமையில் சில பக்தர்கள் தமிழில் தேவாரப் பாடல்களைப் பாட முயன்றபோது, தில்லைவாழ் அந்தனர்கள் அதனை எதிர்த்தனர். பெரும் அடாவழித்தனங்களில் ஈடுபட்டுக் குழப்பங்களை ஏற்படுத்தினர். இதைப் போன்ற அநாகரிகச் செயல்களைக் கோயிலில் நடைமுறைப்படுத்தும் தில்லைவாழ் அந்தனர்கள் கடுமையான கண்டனத்துக்கு உரியவர்கள்.

“தில்லைவாழ் அந்தனர் தம் அடியார்க்கும் அடியேன்” என்று சுந்தரர் அவர்களைப் போற்றினார். ஆனால், அதே பாம்பரையில் வந்த அந்தனர்கள் சோழர்காலத்தில் முதலாம் இராஜராஜ சோழனின் ஆட்சிக்காலத்தில் எவ்வாறு நடந்து கொண்டார்கள் என்பதை வரலாறு காட்டுகிறது. அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர் ஆகிய மூவரும் தேவாரங்களைத் தொகுப்பதற்கு இராஜராஜன் முயன்றபோது, அவர்கள் மூவரும் நேரில் வந்தால்தான் அவைகள் உள்ள அறைக் கதவின்

திறப்பைத் தா முடியும் என்று தில்லைவாழ் அந்தனர்கள் அடம்பிடித் தார்கள். இராஜராஜன் அச் சமயத்தில் மிகவும் விடே வெக்கத் துடன் நடந்து கொண்டான். அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர் ஆகிய மூவரைப் போலத் திருவருவங்கள் செய்து தில்லைவாழ் அந்தனர் முன்கொண்டு வரச் செய்தபோது, அவர்கள் மறுப்புக்கூற முடியாமல் அறைக் கதவுத் திறப்பை

இராஜராஜனிடம் ஓப்படைத்தாகக் கூறப் படுகிறது. அதன் பின்னர் நம்பியாண்டார் நம்பி அவற்றைத் திருமுறைகளாகத் தொகுத்தார் என்பது வரலாறு. தில்லைவாழ் அந்தனர்களின் போக்கைக் காட்டுவதற்கு முதலாம் இராஜ ராஜன் காலத்தில் நடந்த சம்பவமும், அண்மையில் நடைபெற்ற சம்பவமும் போதிய உதாரணங்கள். இவர்கள் சிவனை முழுதும் மறவாத சிந்தையர்களாக இருப்பதை விட்டுவிட்டு தான் தோன்றித்தனமாகவே நடந்து கொள்கிறார்கள்.

நான் நேரடியாகச் சிதம்பரத்திலும், பூர்ங்கத்திலும் அவதானித்த விடயங்களும் இத்தகைய பூசகர்களின் போக்கை எனக்கு உணர்த்தின. சிதம்பரத்துக்கு ஒருமுறை போயிருந்த போது, அவர்கள் தரிசனத்திற்காக வரும் பக்தர்களைப் படுத்தும் பாட்டை நேரடியாகக் கவனித்தேன். காச உழைப்பதிலேயே அவர்கள் கண்ணும் கருத்துமாக இருப்பதை உணர்ந்து கொண்டேன். காச உழைப்பதில் பூசகர்களிடையே கடும்போட்டி நிலவுவதையும் கண்டுகொண்டேன்.

இதைப்போலவே பூர்ங்கத்துக்கு ஒருமுறை போயிருந்த போது, அங்கும் பூசகர்கள் பக்தர்களைப் படுத்தும் பாட்டை அவதானிக்கழிந்தது. காச உழைப்பதற்காகப் பக்தர்களைப் படாதபாடு படுத்துகிறார்கள். அங்கும் பூசகர்கள் மத்தியில் காச உழைப்பதில் கடும் போட்டி. நிம்மதியாகப் பக்தர்கள் இறைவனைத் தரிசிக்கழியாத நிலையையே இருபெருங் கோயில்களிலும் பூசகர்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றனர்.

அதேவேளை, இவர்களுக்குத் தமிழ் மீதும் கோபம் தமிழ் தங்கள் வயிற்றுப் பிழைப்பை கெடுக்கப் பார்க்கிறது என்பதே அவர்களது கோபத்துக்கான காரணம். பல்லவர் – பாண்டியர் காலத்துப் பக்திக் கவிஞர்களான சைவ அடியார்களும் வைணவ ஆழ்வார்களும் தமிழிலேயே தங்கள் பக்தியுணர்வை வெளிப் படுத்தினர் என்பதை இவர்கள் வசதியாக மறந்து விடுகின்றனர். தமிழைப் பக்திக்குரிய மொழி என்று குறிப்பிடுவார். அத்தகைய மொழியைக் கோயில்களுக்குள் தலை காட்டவிடாமல் செய்வதற்கு ஒருசில அர்ச்சகர்கள் முயல்கின்றனர். சமஸ்கிருதத்தைக் கோயில்களில் பயன்படுத்த வேண்டுமானால் பயன்படுத்தும், அதற்காகத் தமிழை ஒதுக்கவேண்டும் என்பது எந்தவகையில் நியாயமாகும்?

நான் தமிழ் நாட்டில் இருந்தபோது, ஒரு முறை கோயிற் பூசகரான ஓர் இளைஞர் என்னுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தார். அப்போது “எங்களது தாய்மொழி சமஸ்கிருதம். அது தேவ பாழை” என்று கூறினார். இதனை அவர் தமிழிலேயே சொன்னார். நான் அறிந்தவரை அவர் சமஸ்கிருதத்தில் சில கலோகங்களையே தெரிந்துவைத்திருந்தார். ஆனால், தமது தாய்மொழி சமஸ்கிருதம் என்று சொல்லிக் கொள்வதில் அவர் பெருமை கொண்டிருந்தார். தமிழ் நாட்டில் தமிழைக் காப்பாற்ற வேண்டியிருக்கிறது.

தமிழ்த்துறை மாணவனின் சாதன

யார் என்ன சொன்னாலும், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறை ஆசான் களும், மாணவர்களும் இயன்ற முறையில் பலவேறு வகைகளில் கலை – இலக்கிய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டே வருகின்றனர். இதற்குச் சான்றாக, அண்மையில் நமது தமிழ்த்துறைச் சிறப்புக் கலை மாணவருள் ஒருவரான கோகுலநுபன் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக வரலாற்றிலேயே ஒரு சாதனையை நிகழ்த்தியிர்களார். ‘வடலி’ என்ற பெயரில் சுமார் 25 நிமிடங்கள் ஓடும் குறுந்திரைப்படம் ஓன்றைத் தயாரித்து

இயக்கி வெளியிட்டுள்ளார். இது பேராதனைப் பல்கலைக்கழக வரலாற்றிலேயே ஒரு முதன்முயற்சியாகும்.

இக்குறுந்திரைப்படத்தின் வெளியீட்டு விழா கடந்த 10.04.2008இல் பல்கலைக்கழகக் கலையாங்க மண்பத்தில் இடம்பெற்றது. கலாநிதி துரை மனோகரன் தலைமையில் இடம் பெற்ற இவ்வைவத்தில், இப் பல்கலைக்கழகத்தின் கலைப் பீடாதிபதி பேராசிரியர் காலிங்க ரியூடர் சில்வா பிரதம அதிதியாகக் கலந்துகொண்டார். தமிழ்த்துறை மாணவனின் இச்சாதனையைப் பீடாதிபதி பெரிதும் பாராட்டினார். வடலி என்ற இத்திரைப்படம் பற்றிய விமர்சன உரையைக் கலாநிதி வ. மகேஸ்வரன் வழங்கினார். தமிழ்த்துறை மாணவனும், இக்குறுந்திரைப்படத்தின் இயக்குநருமான ஓ. கோகுலரூபன் இத்திரைப்படம் தொடர்பான கருத்துக்களையும், அனுபவங்களையும் பகிர்ந்துகொண்டார். வெளியீட்டு விழாவினைத் தொடர்ந்து, வடலி திரையிடப்பட்டது.

வடலி என்ற இக்குறுந்திரைப்படத்தின் கதை, ஒரு சிறுவனை மையமாகக் கொண்டு அமைந்துள்ளது. சிறுவர் உளவியல் திரைப்படக் கதைக்கு அடிநாதமாக விளங்குகிறது. இத்திரைப்படத்தில் முக்கிய பாத்திரம் ஏற்று நடித்த சிறுவன் விதுஷன், தனது பாத்திரத்தை உணர்ந்து நடித்துள்ளான். நிலக்கிழாராக நடித்திருக்கும் தமிழ்த்துறைச் சிறப்புக்கலை மாணவனான தனுஜனின் நடிப்பும், அவரது ஒப்பனையும் பிரயிக்க வைக்கின்றன. தாம் ஒரு சிறந்த நடிகர் என்பதைத் தனுஜன் நன்கு இளங்காட்டியுள்ளார். இப்படத்தில் இடம் பெறும் ஒரேயொரு பெண்பாத்திரத்தில் தோன்றும் விஜயலட்சுமி, குறைந்த நேரமே படத்தில் இடம் பெற்றாலும் மனத்தில் நிற்கிறார். கள்ளிறக்கும் தொழில் செய்யும் சந்திரன், அதே தொழிலாளியாகவே படத்திலும் நடித்து, பார்ப்பவர் மனங்களில் நிறைந்து நிற்கிறார்.

வழுமையான வாய்பாட்டுத் தமிழ்ச் சினிமாப் பாணியை விட்டு, மண்வாசனையோடு இக்குறுந்திரைப்படம் அமைந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இப்படத்தின் கதாசிரியரும், இயக்குநருமான கோகுலரூபன் கதையையும், கதை நகர்த்தலையும் இலங்கையின் வடபுலப் பின்னணியில் நாக்ககாகவும் சிறப்பாகவும் செய்திருக்கிறார். படத்தொகுப்புப் பொறுப்பை ஏற்ற தர்சன், தமது கடமையை நேர்த்தியாக நிறைவேற்றி யிருக்கிறார். பிரான்ஸிலின் ஒளிப்பதிவு, படத்துக்கு அதிக புள்ளிகளைப் பெற்றுக் கொடுக்கிறது. இயக்குநரோடு இணைந்து ஒளிப்பதிவாளர் திறந்படச் செயற்பட்டிருக்கிறார்.

படத்தின் தலைப்புப் பாடலைத் தமிழ்த்துறைத் துணை விரிவுரையாளர் செ. சுதர்சன் எழுதியிருக்கிறார். பாடல் நன்றாக இருக்கிறது. பாடலையும் பாடி இனிய இசையையும் வழங்கியிருக்கிறார், ஜெயந்தன். திரைப்படத்தின் பின்னணி ஒலிச்சேர்க்கையும் நன்றாகவும் பொருத்தமாகவும் அமைந்திருக்கிறது. “இந்தா” என்ற ஒரு சொல்லைத் தவிர, படத்தில் உரையாடல்களே இல்லை. படத்தில் இயக்குநர் தமது முழுத்திறமையையும் பயன்படுத்தியிருக்கிறார். படத்தில் இடம் பெறும் வயதான பெண் பாத்திரத்தை இன்னும் நன்றாக வார்த்திருக்கலாம் போலத் தோன்றுகிறது.

இக்குறுந்திரைப்படத்தைப் பார்த்தபோது ஒரு மனநிறைவு ஏற்பட்டது. எமது தமிழ்த் துறை மாணவர்களது திறமையும், சாதனையும் மனம் திறந்து பாராட்டத்தக்கன.

மௌராந்தளோ

ஒரு புகச்சுள்ள மௌரா

படம் பதவிகளுள் கட்டுண்டு பலமிங்கே
திப்பம் எதுவுமின்றி வாட்மிடும் உலகினிலே
படம் உணையைணத்து முழுமை பெற்றதையா
திப்பம் உன்வலுவால் நிறைவு கண்டதையா

தமிழ்மொழியில் வாமொழியில் ஆங்கிலத்தில்
தளராத குலையாத அறிவைப் பெற்றோய்
அமிழ்தான குலைவிஞ்சுக் குனிமை என்றும்
ஆனந்தத்தேன் தமிழில் உண்டு என்றாய்

இலக்கியத்தின் இலக்கணத்தின் புலமை தன்னால்
இருந்தமிழுக் கியன்றவரை மேன்மை செய்தாய்
உலக்கியலில் உளவியலில் வானியலில்
உண்ணாற்றல் எட்டவொண்ட உயரமையா

அரசியலில் சோதித்தில் ஆய்வியலில்
ஆசிரியத் தொழிலில் பிறவில் எல்லாம்
உரமான பரஞான அறிவு மேதை
உண்மையிது உள்ளிருந்து ஒலிக்கும் ஒசை

கறைபாடுயா எம்மினத்தின் தொன்மை வண்மை
கனதிபெறு காவியமாய் பொறித்து நின்றார்
மறைந்தனனோ ஒரு யுகத்தின் மேதை இதை
மறந்திருந்தால் அருகிருந்து ஆசி சொல்வார்

பண்டிதர் சக்சியென்று சொன்னால் போதும்
பஸ்துறையின் முழுவாழவும் அங்கு தோன்றும்
பண்பட் அவர்வாழ்வும் வளமும் என்றும்
பக்குவமாய் எமக்கிளிய வழியைக் காட்டும்.

தென்புலோலியுர் பரா. நமேஸ்

மனிதாபிமான டாக்டர் எம். கே. முருகானந்தன்

அன்புமணி

ஊம். கே. முருகானந்தன், ச. முருகானந்தன், க. முருகானந்தன் - ஒரே பெயரில் மூன்று எழுத்தாளர்கள். இருந்தாலும் எம். கே. முருகானந்தன் என்ற பெயரை எவ்வித பெயர்க் குழப்பமும் இன்றி இனம்கண்டுவிடலாம்.

சில வருடங்களுக்கு முன் கொழும்பில் நின்ற போது திலீஸ் வயிற்றுவலி. ஸ்ரீராமகிருஷ்ணமிஷனில் உள்ளவர்களை ஆலோசனை கேட்டேன். அவர்கள் டாக்டர் M. K. முருகானந்தன் பெயரைச் சொன்னார்கள்.

அவரை இதற்குமுன் எனக்குத் தெரியாது. கொழும்பு டாக்டர்கள் நிறையப்பனம் கறப்பார்களே என்ற கவலை வேறு. ஒருவாறு டாக்டரின் முகவரியை கண்டு பிடித்து உள்ளே சென்றேன் (அப்போது அவர் மருத்துவமனை வெள்ள வத்தையில் இருந்தது)

நிறையப் பேர் காத்திருந்தார்கள். நானும் அவர்களில் ஒரு வனாகச் சேர்ந்து கொண்டேன். என் முறை வந்ததும் உள்ளே சென்று என்னை அறிமுகப்படுத்தினேன். “அன்புமணி” என்ற பெயரைக் கேட்டதும் மிகுந்த பரப்பமைந்தார். “உங்கள் கதைகளை நான் படித்திருக்கிறேன்.” என்றார். எனக்கு உச்சி குளிர்ந்துவிட்டது “நானும் உங்கள் கட்டுரைகளைப் படித்திருக்கிறேன் தொலைக்காட்சிப் பேட்டிகளைப் பார்த்தி ருக்கிறேன். வாணோலிப் பேட்டிகளைக் கேட்டிருக்கிறேன்.” என்றேன். “அப்படியா?” என்றவர் அலுமாரியில் இருந்து அவர் எழுதிய புத்தகங்களின் பிரதிகளைத் தந்தார்.

“என் கண்களையே என்னால் நம்பமுடியவில்லை” என்று எழுத்தாளர்கள் எழுதுவது அங்கே நிருபணமானது. கும்பிடப் போன தெய்வம் குறுக்கே வந்ததுமல்லாமல் வரங்களையும் அல்லவா கொடுத்துவிட்டது.

என்னைப் பரிசீலனை செய்தார். மேசையில் இருந்த கொம்பியுட்டில் டொக் டொக் என்று தட்டினார். மருந்துச் சீட்டைத் தந்தார்.

“பிரச்சினை ஒன்றுமில்லை. இந்தக் குளிசைகளைப் போடுங்கள் எல்லாம் சரியாகிவிடும் என்றார். பாக்கெட்டி விருந்து பணத்தை எடுத்தேன். “வேண்டாம் வேண்டாம் முத்த எழுத்தாளரான உங்களைக் கண்டதே சந்தோஷம்” என்றார். மீண்டும் எனக்கு இன்ப அதிர்ச்சி

விசிற்றிங் காட் தந்தார். “சாவகாசமாக வாருங்கள் இலக்கிய விடயங்கள் பற்றிப் பேசலாம்” என்றார். நோயாளிகள் பலர் காத்திருப்பது எனக்கு நினைவு வந்தது.

“இப்படியும் ஒரு டாக்டரா?” என்று எண்ணியபடி வெளியே வந்தேன். முகத்தில் ஒரு அமைதி, பேச்சில் ஒரு கனிவு. பழகும் முறையில் ஒரு நட்புணர்வு எழுத்தாளர் என்பதற்காக அவர் இப்படிச் செய்யவில்லை எல்லா நோயாளிகளிடமும் அவர் இப்படித்தான் பழகுவார் என்பதைப் பின்னர் அறிந்து கொண்டேன்.

வீட்டுக்கு (ஆரையம்பதி – மட்டக்களப்பு) வந்ததும் ஒரு நன்றிக் கடிதம் எழுதினேன்.

அவரதுவைத்திய நூல்களைப் படித்தேன். அவர் தொலைக் காட்சிப் பேட்டிகளில் கூறுவது போலவே எளிய நடை, இலகு தமிழ் எளிமையான வைத்திய முறைகள் நான் இதுவரை சந்தித்த டாக்டர்களில் இருந்து அவர் வேறுபட்டவர். வருடங்கள் ஒடிமறைந்தன. அண்மையில் அவர் மணிவிழாச் செய்தியை ஞானத்தில் படித்தேன் அவரது பிறந்த நாளும் எனது மைத்துாள், எழுத்தாளர் ஆரையூர் இளாவலின் பிறந்த நாளும் ஒரே தேதி மார்ச் 27. அவருக்கு ஒரு பிறந்தநாள் வாழ்த்துக் கடிதம் அனுப்பி அதில் “நிரிழிவுடன் கூபாக வாழலாம்” என்ற அவரது நூற்பிரதி ஒன்றையும் கேட்டிருந்தேன். மறுநாள் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டு நன்றி தெரிவித்தார். நூல் பற்றிய விபரங்களையும் தெரிவித்தார்.

அவருடைய பண்புகள் என்னை மீண்டுமீண்டும் சிந்திக்க வைத்தன. டொக்டர்கள் சிலர் பந்தாவுடன் நடந்து கொள்வதும், மூடுமெந்திரமாக வைத்தியம் செய்வதும், நோய் பற்றி ஏதாவது ஆலோசனை தெரிவித்தால் “நீங்கள் டாக்டரா, நான் டாக்டரா?” என்று எளனம் செய்வதும், நோய் குணமாகா விட்டால், வேறு மாத்திரைகளை எழுதித் தருவதும் நினைவுக்கு வந்தன. டாக்டர்களின் அபத்தங்கள் பற்றி “ஆனந்த விகடன்” நகைச்சவைத் துணுக்கக்கூட நினைவுக்கு வந்தன. இவர்களுக்கு மத்தியில் அத்திபூத்தாற்போல் இப்படி ஒரு டாக்டரா? மகிழ்ச்சியில் தினைத்துப் போனேன்.

மணிவிழா நடைபெறுகிறதோ இல்லையோ, ஞானம் அவரை நேரில் சந்தித்து, நீளமான, நிறைவான ஒரு பேட்டிக் கட்டுரை வெளியிடுதல் தகும்.

அசன்பே சரித்திரம் தந்தவரை அம்போன்னு கைவிடலாமோ

தமிழ் நாவல்களின் கால ஒழுங்கு' எனும் தலைப்பில் 1876 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 2005 ஆம் ஆண்டுவரையிலான தமிழ் நாவல்களை அவற்றின் உள்ளடக்கம், முக்கியத்துவம், உருவம், இயற்பணபு, உலகியல் முதலானவற்றின் அடிப்படையாகக் கொண்டு பின்வருமாறு வகுத்து ஆராயலாம்.

1) மாயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளை காலம், 2) ஆரணி குப்சாமி முதலியார் காலம், 3) கல்கி கிருஷ்ண மூர்த்தி காலம், 4) ஜெயகாந்தன் காலம், 5) நட்பியல் காலம், என்கிறார், செங்கை ஆழியான். மல்லிகை சஞ்சிகையில் ஈழத்துக் தமிழ் நாவல்கள் எனும் தொடரில் செ.ஆ. இக்கருத்தினை முன்வைக்கிறார்.

'எங்கேயோ கடிக்கிறதே!' என்று நாடியில் நமைச்சல் உண்டாயிற்று, நினைவுப் பொறியில் அசன்பே சரித்திரம் நாவலைத் தந்த அறிஞர் ஜனாப் சித்திலெப்பை அவர்கள் தோன்றினார்கள். முண்டாகம் மந்திரதழை (எழுதுகோல்)மாக ராஜ உடையில் தோன்றிய ஜனாப் சித்திலெப்பை அவர்கள் "எனுங்க அந்த காலத்திலே இருந்தே இந்த சித்திலெப்பையை கைக்கழுவின்னே வாரிய, கொஞ்சம் தட்டுக்கேட்டால் கொறைஞ்சா போய்டுவியே" என்றார்.

சளார்! நு முகத்திலே அறைந்த மாதிரி இருந்தது. 'இந்தியாவில் பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்' நாவல் மூலம் தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தைத் தோற்றுவித்த முதல்வராக ச. வேதநாயகம் பிள்ளை அவர்களைத் தமிழ் இலக்கிய உலகம் மறவாமல், மறைக்காமல் சரியாகவும், முறையாகவும் மதிப்பிட்டிருக்கும் போது அதே கால கட்டத்தில் 'அசன்பே சரித்திரம் நாவல் மூலம் ஈழத்தில் தமிழ் நாவலை முதற் கிருஷ்டத் த அறிஞர் ஜனாப் சித்திலெப்பை அவர்களை ஈழத்து இலக்கிய உலகமேனும் முறையாகவும் சரியாகவும் குறிப்பிடாமல் மதிப்பிடாமல் 'மறந்து' விட்டது ஏன்?

இது அமர் அகஸ்தியரின் சிம்ம கர்ஜனை. 1980களில் கிட்டத்தட்ட 28 வருடங்களுக்கு முன்னரே அமர் அகஸ்தியர் இந்த கேள்வியை கேட்டார். வெறுமேனே கர்ஜனையுடன் சயனித்து விடாமல், இருவரின் நாவல்களையும் ஓப்பாய்வு செய்து ஒரு நூற்றாண்டின் இரு தமிழ் நாவல்கள் எனும் ஓர் உன்னதமான ஆய்வு நாலையும் வெளியிட்டார்.

மார்க்சிச சிந்தனையாளரான அகஸ்தியர் அந்நாலில் கூறுகின்றார்.

"தமிழிலக்கியப் பரப்பினை சரித்திரவாயிலாகப் பார்க்கின்றபோது, நாவல் இலக்கியம் எனும் புதிய வடிவத்தினைத் தமிழில் உருவாக்கிய முன்னோடிகளாகவும் முத்த தலை முறையினர்களாகவும், முதல்வர்களாகவும் இந்தியாவில் ச. வேதநாயகம் பிள்ளை அவர்களையும், ஈழத்தில் அறிஞர் ஜனாப் சித்திலெப்பை அவர்களையுமே குறிப்பிடலாய்"

'உடச்க்கை'ன்னு குதிக்கலாம் போலிருக்கிறது அல்லவா. என்ன பண்டாது, சித்தி லெப்பையை, செ.ஆ. அம்போன்னு கைவிட்டுப்பாரே.

இப்படி செய்யலாமோ, கூடாதிங்கிறேன். அகஸ்தியரின் மனவுந்துதலோடு சொல்வதானால் வேதநாயகம் பிள்ளையின் சமகாலத்து நாவலாசிரியராகச் சுவடுபதித்த ஜனாப் சித்தி லெப்பையின் நாவலை ஒப்பாய்வு செய்வது சுத்தியக் கடவுயாகிறது.

இப்போது பிறிதொரு விசயம் மெல்ல வெளியில் தலைநிட்டுகின்றது. முதல் தமிழ் நாவலைத்தந்தவர் வேதநாயகம் பிள்ளைதானா என்பதுதான் அது.

'தமிழக்கு முதல் புதினம் கீழ்க்கண்ணிலிருந்து...' எனும் சிறிய கையேடு ஒன்றினை இலங்கை ஆய்வெழுத்தாளர் மாணா மக்கீன் தமிழ்நாட்டில் கடந்தவருடம் இடம் பெற்ற இல்லாமிய தமிழ் இலக்கியமாநாட்டில் விநியோகம் செய்திருந்தார்.

அக்கையேடு தரும் தகவல்: பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் 1876 - 1879, அசன்பே சரித்திரம் 1885. இவைகளுக்கு முன்பே தாமிரப்பட்டணம் 1858ம் ஆண்டில் வெளிவெந்திருக்கிறது.

அப்படிப்பார்க்கப் போனால் முதலாம் இடத்தில் இருக்கும் வேதநாயகம் பிள்ளை கிளீன் போல்ட் ஆகிவிடுகிறார். அடேயங்கப்பா! இது என்ன புலிவாலை பிடித்தமாதுரி பொல்வாத சமாச்சாரம் இல்லே கெடக்கு. ஜயா ஆய்வாளர்களே! ஆளை விடுங்க தமிழில் முதல் புதினம் எது என்ற சமாச்சாரத்தை துப்பறியும் சாம்புவாக மாறி கண்டுபிடிக்கிற விவகாரம் உங்களுக்கே சமர்ப்பணம்.

"ஆமா! யாரு இந்த துப்பறியும் சாம்பு" என்று மட்டும் கேட்காதீயே. அப்படி கேட்டுப்படியேல்னா இந்த ஆய்வுத் தொலியுக்கு நீர் லாயக்கே இல்லேன்னு அர்த்தமாயிடும். என்னா, தன் படைப்பை மட்டுமல்ல, சகலவற்றையும் வாசிப்பவனே சரியான வெவரத்தை வெளியிலே இழுத்துப் போட முடியும். "அப்படிப்போடு!"

தோல்வியின் வெளிப்பாடுகளே கவிதையின் பிரசவம்

படித்ததும் கேட்டதும் பக்கத்தில் கவிதை பற்றி நம்மிடையே நார்த்தனம் புரிகின்ற சில கருத்துக்களை வாசகர்களின் கவனத்திற்கு 'இதோ வாசியுங்கள்?' என்று முன்வைத்திருக்கின்றேன். இவை என்கருத்துக்கள் அல்ல. நமது நல்லவற்றினர்கள், சிறந்த படைப்பாளிகள் சிலரின் கருத்துக்களே.

ஸுத்தின் ஆக்க இலக்கியத்தில் கவிதை உயர்ந்திருக்கிறது. வளர்ச்சியடைந்திருக்கிறது. என்றார் பேராசிரியர் கா. சிவத்துமிபி. (ஞானம் ஜனவரி 2008) தமிழ்ச் சொற்களை பிரதித்தும் இழுத்தும் சுருக்கியும் விட்டால் அது கவிதை ஆகிவிடுமா? நமது 90 சதவீகத்துமான கவிஞர்களிடம் தமிழ்படும் பாட்டை நினைத்தால் கண்ணர் விடாமல் இருக்கமுடியவில்லை" இப்படி துக்கப்பட்டவர் கலாநிதி துரை மனோகரன் (ஞானம் ஜனவரி 2008)

இடதுசாரிச் சிந்தனைகள் இதயராசனின் இதயத்தில் வேறோடு இருக்கின்றன. அதனால் கவிதைகளில் சொல்லப்படுகின்ற விசயங்கள் ஆழமாகவிருக்கின்றன. ஆனால் கவிதைகளைச் சொல்லும் பாங்கு (ஆழகியல்) அந்த உச்சத்தை எட்டவில்லை. கவிதைகள் பொதுத் தன்மை வாய்ந்தனவாக இருத்தல் வேண்டும்” என்று எழுத்தாளர் கோகிலா மகேந்திரன் மீறல் நூல் அழ்வுறையின் போது குறிப்பிட்டார். ஆமா! அது என்ன கவிதையில் பொதுத்தன்மை கோகிலாவிட்டினாக்கம் கேட்கலாமா (ஞானம் மார்ச் 2008) என்று கொமண்டஸ் பண்ணியிடுகிறேன்.

எதனையும் உளவியல் ரீதியாக அருமையாகச் சொல்லும் ஆற்றல் படைத்தவர் மதிப்பிற்குரிய கோகிலா மகேந்திரன் அவர்கள். டாக்டர் முருகானந்தத்தின் மணிவிழாவில் அவரை சந்தித்தோபோது.

“விஜயன்! கொமண்டஸ் அடித்திருக்கிறீர்கள் அதற்கு பதில் எழுதுமாட்டேன்” என்றார்கள். மகிழ்ச்சியாகவிருந்தது.

“அட இதுவே! இதுக்குப் போய் சந்தோஷப்படலா மான்னு?” கேட்பது காதில் விழுகிறது.

“வேறொன்றுமில்லை. எழுதினதை படித்திருக்கிறார்களே” என்ற சந்தோஷம் தான்.

நமது கவிதை உச்சத்தில் இருக்கிறது என்று பேராசிரியர் குறிப்பிடதைக் கேட்டு உச்ச குளிர்ந்துபோய் ஆகா! வென்று ஒரு கவிஞரும் குறிக்கவில்லை. 90 சதவீதமான கவிஞர்களின் தமிழ்ப்படு கொலையைப் பார்த்து கண்ணீர் விடாமல் இருக்க முடியவில்லை என்ற வரிகளைப்படித்து எந்தக் கவிஞரும் கொதித்து எழுவில்லை.

“அட இதுவே! இதென்ன கூத்து, கவிஞர்கள் வாசிக்கும் பழக்கத்தையே கைகழுவியே விட்டார்களா என்ன?” என்ற அதிர்ச்சியின் பின்புலத்தில் எழுந்த சந்தோஷமே அது. அது சரி இந்த கதையை கேளுங்கள்:

குருஜீ இரவீந்திராந்த தாக்டர் கவிதைகளுக்காக நோபல் பரிசு பெற்றவர். இருநாடுகளுக்கு தேசிய கீதம் பாடியவர். ஆறாயிரம் கவிதைகளை அப்படியே கொட்டித்தள்ளியவர். அவரைப் பார்த்து ஒருவர் “ஆகா! உங்கள் கவிததுவ ஆற்றலே ஆற்றல்” என்று புகழ்ந்தார். குருஜீ என்ன சொன்னார் தெரியுமா?

“அவை கவிதைகள் அல்ல. ஆறாயிரம் தோல்விகள்” புகழ்மாலை குடியவர் வெல வெலத்துப் போனார்.

“ஏதோவொன்றைச் சொல்ல நினைக்கிறேன். கவிதை பிறக்கிறது. ஆனால் நினைத்ததை சரியாக சொல்ல முடியவில்லை. திருப்புதி இல்லை. ஏக்கம் வாட்டுகிறது. மீண்டும் மீண்டும் சொல்வதற்கு முயற்கிக்கிறேன். அவை மீண்டும் மீண்டும் கவிதைகளாகின்றன. என் கதைகள் ஆறாயிரம் முறை நான் தோற்றுதற்கான அடையாங்கள்” என்றார். குருஜீயின் குரல் மறுபடியும் ஒலித்தது. கவிஞர்களே! நிங்கள் தோல்வி அடைந்தவர்கள் அதுதான் உங்களின் பொதுத்தன்மை.

“அட அதெல்லாம் ஒன்னுமில்லேங்க இந்த ஜாம்பவான்களிலே ரொம்பப் போ அவுங்க எழுதுரதைத் தவிர வேறொன்னையும் வாசிக்கிறதில்லை” என்றார் இலக்கிய ஆர்வலர்.

மாலையும் பொன்னாடையுமில்லாமல் மணிவிழா நாயகன் வீற்றிருக்கலாமோ? மணிவிழாவாக இருக்க்டும் அகவை எண்பதில் காலடி பதிக்கும் விழாவாக இருக்க்டும் முற்போக்குச் சிந்தனையாளர்கள் என பிரகடனப்படுத்தப்படுவார்களின் விழாக்களில் அண்மைக் காலமாக ஒரு குரல் ஒலிக்கிறது. விழாவிற்கு தலைமை வகிப்பவர்கள் தான் இந்த குரலுக்குச் சொந்தமானவர்கள்.

“அனைவருக்கும் ஓர் அறிவித்தல், தயவு செய்து இந்த விழாவின் நாயகனுக்கு எவரும் மாலைகள் அணிவிக்க

வேண்டாம். பொன்னாடைகள் போத்த வேண்டாம். உங்களுடைய புகழ் மாலை ஒன்றே அவருக்கு போதுமானது...”

என்று ஒரு பல்லவியை பாடிவிட்டுத்தான் புகழ்மாலை குடப்போகும் சொற்பொழிவாளரை தலைவர் மேடைக்கு அழைப்பார்.

“தலைஞர்து போ. உதென்ன கூத்து. பொன்னாடை இல்லாமல், எட, ஒரு பூமாலைதன்னும் இல்லாமல், வெறுங் கழுத்தோட ஒரு நாயகன் மேடையிலே குந்தியிருக்க எலுமே? கண்டறியாத சிந்தாந்தங்களை உருப்போட்டுவிட்டு சும்மா சொத்ப்புவங்கள்...” என்று கடுகடுத்தார் ஓர் இலக்கிய ஆர்வலர்.

அகவை எண்பதில் காலடி பதித்த நாவலாசிரியர் செ. கணேசலிங்கன். மணிவிழா நாயகனாகி விட்ட வைத்தியரும், ஆளுமை மிக்க படைப்பாளியுமான டாக்டர் முருகானந்தன் இருவிருக்குமான பாராட்டு விழாவிலே எதுக்கு மாலை, பொன்னாடை’ என்ற முற்போக்குக் குரலையும் ‘ஜயோ’ கதிரமலையானே! பூமாலை இல்லைபே! பொன்னாடை இல்லைபே! உதென்ன கூத்து” என்ற இலக்கிய ஆர்வலரின் புலம்பலையும் செவிமுகுக் குழந்தது.

“நீங்கள் என்னத்தை, என்றாலும் சொல்லுங்கோ நான் என்ட கடமையை செய்யான்” என்று கூறிய மல்லிகை ஆசிரியர் ஜீவா ஒரு மாலையைத் தூக்கி நாவலாசிரியர் செ. கணேசலிங்கன் கழுத்தில் அணிவிக்காமல் கையில் கொடுத்துவிட்டார். இந்த சமாச்சாதாத்தை கடந்த மாத ஞானத்தில் வாசித்தோம்.

“ஒரு பாராட்டு விழாவிலே ஒரு மாலைதானும் போடாமல் பிறகென்ன மனுஷன் பாடையிலே போகக்கையிலே மாலை அணிவிக்கிறது.

டாக்டர் முருகானந்தனின் மணிவிழாவிலே பேசிய ஜீவா அண்ணார் இப்படித்தான் சீற்றத்தோட சாடி விழுந்தார். அதோடு சரி. மாலையோ பொன்னாடையோ அவர் கொண்டுவரவில்லை.

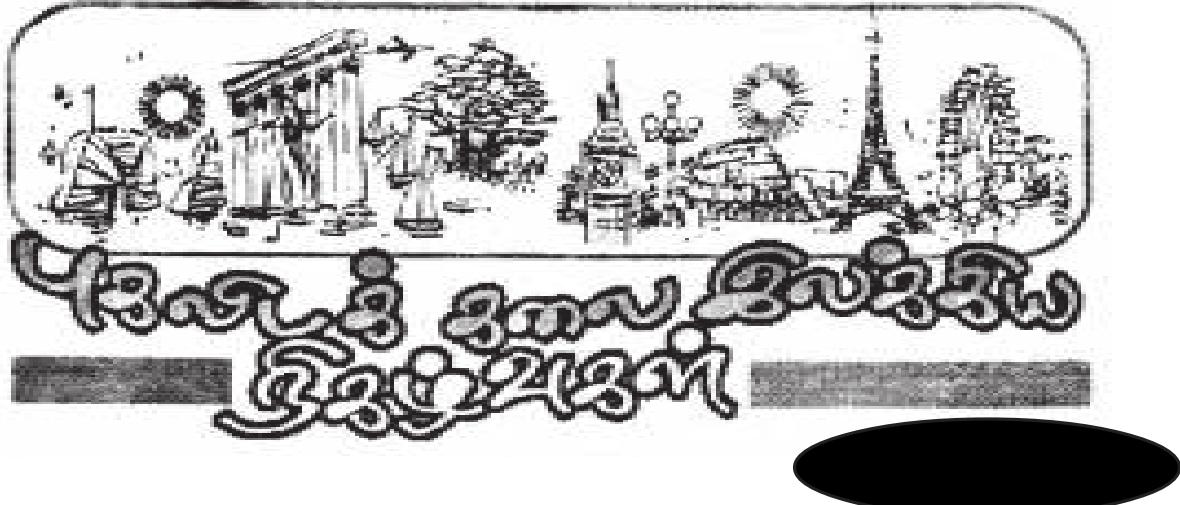
என்றாலும் டாக்டர் முருகானந்தனுக்கு கழுத்திலே மாலையும் விழுந்தது. உடம்பிலே பொன்னாடையும் போர்வையானது. “நீங்கள் என்னத்தை, என்றாலும் சொல்லுங்கோ, நாங்கள் செய்கிறதைச் செய்வோம்” என்று ஜீவா பாணியில் முடிவெடுத்த ஒருவர் மணிவிழா நாயகனுக்கு மாலையும் அணிவித்து பொன்னாடையும் போர்த்து கைதட்டல் வாங்கினர்.

“எட, சபை கைதட்டல் கொடுத்துதே, அப்படி என்றால் முந்மான் சனத்தார் உதை விழுமினம் என்றுதானே அர்த்தம். மணிவிழா நாயகனை ஜீவா அண்ணார் புகழ்ந்து பேசியபோது, ‘எங்கள்னண்ட எழுத்தாளர்களிலே M.B.B.S.காரார் ரெண்டு பேர்தான். ஒருவர் நந்தி, மற்றவர் இன்றைய மணிவிழா நாயகன் தான்’ என்று அடித்துச் சொன்னார்.

அண்ணார் ஜீவாவை ஒரு தகவற்களஞ்சியம் என்று சொல்றாங்களே உதென்ன இவர் இப்படி பல்லியடிக்கிறார் என்ற உணர்வு மனசிற்குள் கிளித்துவிட விளையாடியது.

எங்கள்னண்ட எழுத்தாளர்கள் மத்தியில் பல டாக்டர்கள் இருக்கின்றனர். குறிப்பாக அண்ணார் குறிப்பிட்ட ரெண்டு பேரையும் விட அதிகம் பெறுமதியான தகுதிபெற்ற ஓர் இல்லாமயப் படைப்பாளியும் இருக்கிறார் டாக்டர் M.L. நல்லமுத்தீன் (குழந்தைப் பேற்று மருத்துவநிபுணனா) MBBS (Cey) Ms (Cey) MR COG (GT.BRIT) இத்தனை பட்டங்களோடு ‘இல்லாமும் குடும்பத்திட்டமும்’ எனும் நூலையும் தந்துள்ள அவர் நல்லதோர் இலக்கிய ஆர்வலர்.

ஜீவா அவரை சுட்டாமல்விட்டது தலையைச் சொறிய வைத்தது, அதுசுரி உயர் கல்விக்கும் இலக்கியத்திற்கும் என்னப்படுதொடுப்பு? சஞ்சிகை உலகிலே படிக்காத மேதைகள் கொம்பன்களாக கொடுக்கட்டிப் பறக்கிற இந்தக் காலத்திலே உதெல்லாம் ஒரு பிரச்சினையே!

முதலாவதாக, திருக்கோணமலையிலிருந்து வெளி வந்துள்ள பல்லவராச்சியம் என்ற வரலாற்று நூல் பற்றிய அறிமுகத்திற்கு வருகின்றேன். பல்லவராச்சியம் நூலின் ஆசிரியர் வைத்திய கலாநிதி கந்தசாமி பாலசுப்பிரமணியம். இந்நூல் திருக்கோணமலையைச் சேர்ந்த அமரர் சித்தி அமரசிங்கம் அவர்களின் ஈழத்து இலக்கியச்சோலை என்ற பதிப்பகத்தின் வாயிலாக திருக்கோணமலையிலிருந்து 2007ம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

ஸழத்தமிழ் இராச்சியங்கள் பற்றியும், தமிழரசர்களின் ஆட்சி பற்றியும், தமிழர்களின் நாகரிக வளர்ச்சி பற்றியும் இந்நூல் எடுத்துக் கூறுகின்றது. பல்லவம் தான் மனிப்லவம், நாகரிக என்ற பெயர்களில் வரலாற்றில் காணப்படுவதாகக் கருதும் இந்நால், தமிழ்ப் பேரவைகள், அவற்றை வளர்த்த அரசர்கள், புலவர்கள், அக்காலத்தே இருந்த நூல்கள் என்பன பற்றியெல்லாம் பல தகவல்களைத் தருகின்றது. இலங்காபுரி மன்னானான குபோன் அளபுரியிலிருந்து ஆண்டது முதல் ஈழப் பல்லவர்கள் காஞ்சியில் பேராக அமைத்து ஆண்டது ஈறாகப் பல்லவர்களின் வீரவரலாறுகள் இங்கு எடுத்துக் கூறப் பட்டுள்ளன. அளபுரியை இன்றைய ஆணைக் கோட்டையாக இந்நூல் இனம் காட்டுகின்றது. தென்னிலங்கைத் தமிழர்களின் ஆட்சி, அநூராதபுரத்தில் தமிழர்களின் ஆட்சி, கலங்கர்களின் வருகை, கண்டி ராச்சியத்தில் தமிழர்களின் ஆட்சி, போன்ற பல விடயங்கள் இங்கு பதிவாக்கப்பட்டுள்ளன. அரச நெறிமுறைகளோடு அரச குடும்ப மரபுகளோடு ஆட்சியில் பற்றியும், அரசர்களின் பெயருடன் வரலாறு இங்கே எழுதப்பட்டுள்ளது. அரசர்களின் பண்பு, ஆட்சிக் கொள்கை, நாட்டாரியல், ஜம்பெருங் குழு, எண்பேராயம், பதினெண் குடிகள், அவர்களின் அரசனவையில் உறுப்பினராக இருந்து ஆட்சியில் பங்கு கொண்ட விதம், ஸழத்தமிழ் வெளியிட்ட நாணயங்கள் எல்லாம் விபரமாக இந்நூலில் தரப்பட்டுள்ளன. கடந்த காலத்தில் எம் முன் நோரார் எப்படியெல்லாம் வாழ்ந்தார்கள், அவர்களது மரபுகள் எவ்வாறு அமைந்திருந்தன, அவர்களது பழக்க வழக்கம் நாகரிகங்கள் என்ன என்பவை பற்றிய சுவையான பல தகவல்களை நாம் இந்நூலிலிருந்து உள்வாங்கிக் கொள்ள முடிகின்றது.

பல்லவராச்சியம் நூலை வாசித்து முடித்ததும், எம் முன் இரண்டு விடயங்களே விஸ்வரூபமெடுத்து நிற்கின்றன. முதலாவது, நாம் ஈழத்தமிழ் நிலத்தின் வரலாற்றை விஞ்ஞான பூர்வமாகவும், அழுத்தம் திருத்தமாகவும், புனைவுகள் அற்ற நிலையிலும் வழங்குவதற்கு எதிர்காலத்திலாவது வாய்ப்புகள்

இருக்குமா? என்பது ஒன்று, இன்று பெருவாரியாக போரின் நெருக்குதலுக்குள்ளாகி அழிவுக்குள்ளாகி எறிகணைகளால் உழுது, சின்னாபின்னப்பட்டுப் போகும், பாரம்பரிய வரலாற்றுப் பிரதேசங்களில் உள்ள புராதன சிதைவுகள் எதிர்கால ஆய்வாளருக்கென இனிமேலாவது பாதுகாக்கப்படுவதற்கு ஏதாவது வாய்ப்புகள் அண்மைக்காலத்தில் உருவாகுமா என்பது மற்றொன்று.

யாழிப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் வரலாற்றுத்துறைப் பிரிவில் ஈழத்தின் வரலாற்றாய்வாளர்களான பொ. இரகுபதி, செ. கிருஷ்ணராஜா, பரமு புஷ்பரத்தினம், சி. க. சிற்றம்பலம், ச. சத்தியச்சீலன் போன்றோரின் வியர்வையில் உருவான தொல்பொருள் காட்சியகம் 1987இல் சமாதானம் காக்கப் புறப்பட்டுவெந்த இந்திய இராணுவத்தால் அடித்து நொருக்கப் பட்டு, அங்கு பாதுகாப்பாக காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருந்த ஈழத்தின் வரலாற்றைக்கூறும் அகழ்வாராய்ச்சிப் பொருட் களுடன் 5000 ஆண்டுகள் பழைமைவாய்ந்த முதுமக்கள் தாழியும், அதனுள்ளிருந்து ஆணைக்கோட்டை அகழ்வின்போது பெறப்பட்ட முதாட்டியின் எலும்புக்கூடும் சிதைக்கப்பட்டு பல்கலைக்கழக வளாகத்தை அண்டிய பகுதிகளில் சிதறுண்டு கிடந்தன. அந்த அழிவுக்கெயல் இன்றுவரை கேள்விக்குட்படுத்தப்பட்டவே இல்லை. புதையுண்டவை புதையுண்டவைதான். இத்தகைய அழிவுக்கெய்கைகள் கந்தரோடை, வல்லிபுரக் கோயில் பகுதிகளிலும், ஏன் பூநகரிக் காடுகளிலும் கூட கேட்பாற்றுக் கிடக்கின்றன. இவை அனைத்தும் மீள் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்படும் காலம் வரை, பல்லவராச்சியம் போன்ற மேலும் பல நூல்களே எமது பண்டைய வரலாற்றைப் பற்றி நாம் அறிந்துகொள்ளவும், அதற்கான தேடல்களை நெறிப்படுத்தவும் உதவும் கருவிகளாக அமைந்திருக்கப் போகின்றன.

* * *

அடுத்ததாக நோர்வேயிலிருந்து என். எஸ். பிரபு என்று எம்மால் அறியப்பட்டவரும், சர்வதேசத் தமிழர் என்ற நல்லதொரு சஞ்சிகையை ஆரம்பகாலத்தில் நோர்வேயிலிருந்து வெளிக் கொண்டு வந்தவருமான நல்லையா சண்முகப் பிரபு எழுதியுள்ள ஒரு நோர்வேத் தமிழரின் அருமையான அனுபவங்கள் என்ற நூல் பற்றிய அறிமுகத்துக்கு வருகின்றேன். யாழிப்பாணம் இனுவிலைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட என். எஸ். பிரபு 1986இல் நோர்வே நாட்டுக்குப் புலம்பெயர்ந்து சென்றபின்னர் கடந்த இருபத்திரண்டு வருடங்களாக அந்த நாட்டில் இலக்கியத் துறைக்கு அப்பால், பல்வேறு சமூக அடுப்புகளிலும் ஈடுபட்டு வருபவர்.

இலங்கை வாழ் தமிழ் மக்களின் உரிமைகளுக்காக நோர்வே மண்ணிலிருந்து குரல்கொடுத்து வந்தவர். நோர்வே அரசியல்வாதிகள், பத்திரிகையாளர்களுடன் தொடர்புகளைப் பேணி, சாதகமான பயன்களைப் பெற்றுக்கொண்டதுடன், அவற்றைத் தம் மக்களை நாடுத்திருப்பிடவும் வழிசெய்தவர். சுயமுயற்சியினால் **சுவதேசுத் தமிழர்** என்ற பத்திரிகையைத் தொடங்கி உலக நாடுகளில் உள்ள உலகத் தமிழர்களையும் அச்சிறு சஞ்சிகையின் வாயிலாக இணைத்துவைக்க முனைந்தவர். அதில் கணிசமான வெற்றியையும் கண்டிருந்தார். இடைக்கிடையே இவரது கவிதைகளும், கட்டுரைகளும் புகலிட இலக்கிய சஞ்சிகைகளிலும், தாயகப் பத்திரிகைகளிலும் வெளி வந்தவண்ணமிருந்தன. ஒரு நோர்வே தமிழரின் அருமையான அனுபவங்கள் என்ற இந்த நூலிலும் பெரும்பகுதியை அக் கவிதைகளும் கட்டுரைகளும் ஆக்கிரமித்துள்ளன.

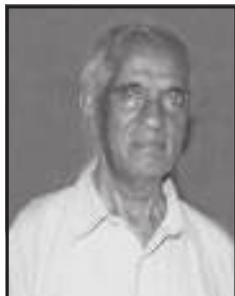
இந்நாலை ஒரு ஆக்க இலக்கியப் படைப்பாக மாத்திரம் காண என்னால் முடியவில்லை. இப்பாரிய தொகுப்பின் பொருளாடக்கம் என்னுரை, வாழ்த்துரைகள், உறவுகள் - நட்புகள் - முன்னோடிகள், பயணம், இயல் - இசை -நாடகம் - அறிவியல் - அமைப்புகள், உலகம் - மனிதர் - தமிழ், இன்றைய உலகநிலை, ஆத்மீகம் - கடவுள், அரசியல், கட்டுரைகள் - நேர்காணல்கள் என்று விரிகின்றன.

* * *

இறுதியாக இடம்பெறவுள்ள நூல் அறிமுகம் ஈழத்து இலக்கியமும் இதழியலும் என்ற நூல் பற்றியதாகும். இந்நாலில் கலாநிதி செ. யோகாராசாவின் 10 கட்டுரைகள் இடம்

பெற்றுள்ளன. இவை மூன்று பிரிவுகளுக்குள் வகைப்படுத்தப் பட்டுள்ளன. ஈழத்து இலக்கியச் சஞ்சிகைகள், ஈழத்துத் தமிழியல் ஆய்விதழ்கள், ஈழத்துப் பத்திரிகைகள் ஆகிய மூன்று பெரும் பிரிவுகளுக்குள் மேற்கூறிய 10 கட்டுரைகளும் அடக்கப்படுகின்றன.

�ழத்து இலக்கியச் சஞ்சிகைகள், என்ற பிரிவுக்குள் ஆறு கட்டுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. ஈழத்து இலக்கியச் சஞ்சிகைகள் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் தளர்ச்சியும், ஈழத்தின் முதற் பெண்கள் சஞ்சிகை: மாதர் மதி மாலிகை, ஈழத்தின் முதல் முற்போக்குச் சஞ்சிகை பாரதி, மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தின் முதற் சஞ்சிகை பாரதி, மறுமலர்ச்சி சஞ்சிகையும் ஈழத்து நவீன தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியும், ஈழத்தின் மற்றொரு முற்போக்குச் சஞ்சிகை குமரன், ஆகிய 6 கட்டுரைகளும் முதற் பகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளன. ஈழத்துத் தமிழியல் ஆய்விதழ்கள் என்ற இரண்டாவது பகுதியில் ஈழத்துத் தமிழியல்சார் தமிழ் ஆய்விதழ்கள்: தோற்றமும் வளர்ச்சியும் தளர்ச்சியும் என்ற ஒரேயொரு கட்டுரை காணப்படுகின்றது. ஈழத்துப் பத்திரிகைகள் என்ற மூன்றாவது பகுதியில், 19 ஆம் நூற்றாண்டில் ஈழத்துப் பத்திரிகைகளும் நவீன இலக்கிய உருவாக்கமும், 20 ஆம் நூற்றாண்டில் ஈழத்துப் பத்திரிகைகளும் நவீன இலக்கிய உருவாக்கமும், ஈழத்து நவீன இலக்கிய உருவாக்கமும் ஈழகேசரியும் என்ற 3 கட்டுரைகளும் இடம் பெறுகின்றன. மொத்தம் 10 கட்டுரைகளும், முன்னதாக கொழும்புப் பத்திரிகைகளில் பிரசரமாகி அதிக வாசகர்களின் கவனத்தை ஈர்த்திருந்தன.

கலை இலக்கீயத் துறையில் கண்ணசலிங்கத்தார் கடந்து வந்த பாதை பற்றி

ராஜார் அனலக்தர்

மனித நேயம் மரத்து மடிந்துவிட்ட இக் கால கட்டத்தில், மாக்ஸியத்தை மணந்து மலர்ச்சி கண்ட மனிதநேயவாதியான செ.கணேசலிங்கத்தாரை ‘ஞானம்’ அட்டையில் கண்டேன். மன மகிழ்ச்சியிலே நெகிழ்ந்து போனேன். காத்திரமான - கட்டுறுதி கொண்ட கலையிலக்கியவாதி கணேசலிங்கம் என்பதில் கருத்து வேற்றுமை இருக்க முடியாது. அவர் பற்றிய ஆழமான, அகலமான அரிய தகவல்களை ரஸஞானி, மொழிவாதன் ஆகிய இரு நண்பர்கள் கோடிட்டுக் காட்டிய போது, என் கண்கள் பனித்தன, கடந்த காலத்தை அடை போட்டு.

குமரப் பருவத்தில் குதிபோட்டு, குத்துக் கரணம் அடித்த குட்டி எழுத்தாரான எங்களைக் கோர்வைப் புடைவைக் குள் கூட்டி முடிந்து, ஊட்டி வளர்த்து விட்டவர்களில் கணிசமான பங்கு, கணேசலிங்கம் அண்ணருக்குண்டு. அவரது ஆக்க பூர்வமான “குமரன்” சஞ்சிகையில் காலடி வைத்தபோது, நான் கன விடயங்களைக் கற்றுக் கொண்டேன், மாக்ஸி ஸத்தைப் பற்றி, மனித நேயத்தைப் பற்றி எனக்குக் கற்பித்ததுத் தந்தவர்கள் செ. கணேச லிங்கம், எச். எம். பி. முறைத்தீன் ஆகிய இரு வருமே. இவ்விரு குருத்துவங்கள் நெய்த பட்டாடையிலே ஓட்டுப் புள்ளியாக ஓட்டிக் கொண்ட ஓர்மையும் உறுதிப்பாடும் உருக்குலையாமல் உள்திருப்பியுடன் இருப்பவன் நான். என்னில் கிளைத்துவிட்ட மனித நேயக் கோட்பாடு இன்று வரை மாண்டு மடிந்து விடவில்லை.

எழுபது கால பிற்பகுதியில் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்ற நிகழ்வால் முற்போக்குவாதிகளான பலர் புலம்பெயர்ந்தனர். கணேசலிங்கத்தாரின் புலம்பெயர்வு, எச்.பி.முறைத்தீன் தடுப்புக் காவலில் அடைக்கப்பட்டமை ஆகியநிகழ்வுகள் என்னை வெகுவாகப் பாதித்தன. கூடவே நூற்றும் அரசியற்பியாங்கலில் பந்தாப்பட்டேன். குமரன் சஞ்சிகையில் அஸ்துனத்தோடும் எச்சன்மியுறைத்தீன் கொட்கிய “புத்ததும் கேட்பதும்” இலக்கீயப் பகுதியின் முழுவாரை யோடும் எனது ஊற்றுப் பேணாக்கள் ஓய்வெடுத்துக் கொண்டன. காதலையும், கத்தரிக் காயையும் பாடாமல், காலத் தேவையைப் பற்றிப் பாட வேண்டும் என்ற கட்டுக்கோபுக்குள் உணர்வைச் சுருக்கிக் கொண்ட நான், இருபது வருடங்களுக்கு மேலாக இலக்கீய சந்நியாசியாகத் துறவு பூண்டேன். இதன் காரணமாக, இக்கால இளவெட்டு கஞக்கும், இலக்கீய பிதாமகர்க்கும் என்னைப் பற்றி அதிகமாக அடையாளம் கொடிவதில்லை. ஏனெனில், எனது ஆத்மார்த்த தோழரான செ. கணேசலிங்கத்தைப் போல் பட்டங்களையோ, பவுக்களையோ, பாராட்டு மேடைகளையோ பெறுதாக மதிக்காதவன் நான். “பீற்பதும் இறப்பதும் வயதுகள் கட்பதும் இயற்கை. ஆணால், வாழ்வை அர்த்தமுடன் கட்பதுதான் உன்னதும்” என்ற அறைப்பான, உயிர்த் துழப்பான வரிகள் என்னை வெகுவாகக் கவர்ந்துவிட்டன. “ஞானம்” சஞ்சிகைக்கும், கட்டுரை ஆக்கத்தைப் படைத்தவர்க்கும் எனது இதய சுத்தியான நன்றி கலந்த வாழ்த்துக்கள்.

இன்னும் சொல்பாதை

வாத்தியார் வந்த ஒரு கதை இருக்கிறது. உபாத்தியாயர், உபாத்தியார் ஆகி வாத்தியாராக வந்தவர், முந்தி சட்டம்பியார் என்றும் சொல்லுகிறது. வலு பொல்லாத ஆட்கள். அடிகாரர்; கொடுமைக்காரர். ஆனால் ஊருலக்கில் நல்லமதிப்பு. கஞ்சிக்குப் பயறுபோட்டது போலத்தான் பிரம்பில்லாதவை. எல்லாற்றை கையிலும் பிரம்பிருக்கும். பிரம்பு காசு குடுத்து வாங்கிறது. ‘அடியாத மாடு படியாது’ என்று சொல்லுவார்கள். அது அவர் களின் கல்விக் கொள்கை. அடித்தால் மாடும் படியாது என்று சொல்லேலாது என்றது கொள்கை விளக்கமாக இருந்திருக்கக் கூடும். பிறகுதான் படியாது என்றது படிக்கிறதல்ல, படிஞ்சு போறதென்று புதுவினாக்கம் சொல்லுகிறார்கள். புத்தி வளர் வளர எல்லாத்துக்கும் புது விளக்கந்தான். என் இந்தத் திருக்குறளுக்கு எத்தினை விளக்கம்? இந்த விளக்கங்களாலே “திருவள்ளுவர் திக்கிடுவர்” என்றொரு புத்தகம் வந்தது.

வாத்தியாரின் அடிக்கு என்ன புதுக்கருத்து? வாத்தியார் சொல்லிச் சொல்லி அடித்ததுதான் கருத்து. அடி என்றால் ‘அந்த இந்த மாதிரி’ என்று சொல்லேலாது. அப்பிடி அடி அதுக்கு உதாரணம் இல்லை. வேணுமென்றால் இப்ப சொல்லுகிறது போல ‘அந்த மாதிரி’ அடி என்னலாம். ஒழுங்கு, கட்டுப்பாடு, ஒழுக்கம் முதல். பிறகுதான் படிப்பு. அவர்களின் அடியில் நிமிர்ந்தவை கொஞ்சப்பேர். சிலபேர் படிப்புக்கு முழுக்குப் போட்டுவிட்டனம். வாத்தியார் அடித்தால் ஆருக்குப் போய்ச் சொல்லுகிறது? ஜயா, அம்மாவும் வாத்தியார் பக்கந்தான். வீட்டில் சொல்லி அங்கேயும் ஆறேலாது, பிறகு வாங்கிக் கட்டவேண்டி வரும். வாத்தியார் பிழைவிடமாட்டார் என்றது முடிஞ்சமுடிவு, அது பிழை என்றும் அப்ப சொல்லேலாது.

இப்ப என்றால் ‘கோட்டிலே வழக்குப் போட்டுவிடுவினம். மாஸ்ரர் ‘கோட்டுக்குப் போகவேணும். அடித்தால் சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் என்று சொல்லுவினம், இதென்ன துஷ்பிரயோகமோ? துஷ்பிரயோகம் செய்கிறது அடிச்சா? உண்மையா விளங்கவே இல்லை. துஷ்பிரயோகம் என்று இப்ப கனசங்கதிகள் சொல்லுகினம், எல்லாம் குழப்பமாக இருக்கிறது.

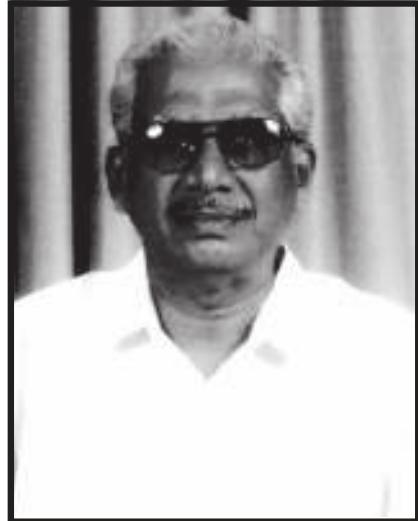
அந்தக் காலத்தில் ஒரு குமர்ப்பிள்ளையோடு கதைக் கேலாது அதுகும் தனியக் கதைச்சாப் போச்சு. உடனே விசாரணை பிறகு தண்டனை. சில நேரம் பள்ளியில் இருந்து கலைப்பு. அதுக்குப் பிறகுதெருவில் நின்று “தேவதாஸ்” கதை

சொல்ல வேண்டியதுதான் புத்தகங்களுக்குள்ளே மறைச்சுக் கிறைச்சு ஒரு பெம்பினைப் படம் வைத்திருக்கேலாது. கண்டால் துலைஞ்சுது. அடிச்சுக் கொல்லுவினம். அல்லது வீட்டுக்கு அனுப்புவினம்.

பெம்பினைப் படத்தால் எனக்கொரு அனுபவம் அதைச் சொல்லவேணும் சொல்லுகிறதில் எனக்கொரு வெட்கழுமில்லை.

நான் அப்ப கரவெட்டி விக்னேஸ்வராக் கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருந்தேன். எச். எஸ். ஸி. வகுப்பு இப்பவுள்ள ஏ/எல். அன்றைக்கொரு வெள்ளிக்கிழமை காலை நேரம் பிரார்த்தனை நடக்கும். பிரார்த்தனையைத் தவிர்க்கிறது என்னுடைய நோக்கம். திராவிடக் கழகப் புத்தகங்கள், இங்கர்சால், எமிலிசோலா, வெ. சாமிநாதசர்மாவின் மொழி பெயர்ப்புகள் என்று நிறைய வாசித்திருந்தேன். புதிசாகப் புத்தகங்கள் படிக்கிறவர்களுக்கு வாறது ஒரு வியாதி. எல்லாம் தெரிஞ்சு நோய்’ அப்ப எனக்கு இன்னொரு விதமான போக்கு. மதம் என்றால் வெறுப்பு. கோயிலுக்குப் போகிறதில்லை. அதுக்கு வேறு நியாயமும் இருந்தது. எங்களைத் தானே கோயிலுக்குள்ளே விடுகிறதில்லை! முதல் நாள் வாங்கின புத்தகமும் கையில் இருந்தது. தாமதமாகக் கல்லூரிக்குப் போய்ச் சேர்ந்தேன். பிரார்த்தனை தொடங்கி விட்டது.

நான் வகுப்பறைக்குள்ளே போய் புத்தகங்களை வைத்து விட்டு, புதிய புத்தகத்தை எடுத்து வாசிக்கத் தொடங்கினேன். தொடராகப் பல வகுப்பறைகள் குறுக்குச் சுவர்கட்டிப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தன. நீட்டு விறாந்தை. விறாந்தைப் பக்கம் உயரமில்லாத சின்னச் சுவர். எதிர்ப்பக்கம் முக்காற் சுவர் கொஞ்ச நோம் கழிஞ்சிருக்கும். உப அதிபா் விறாந்தையில் வந்து கொண்டிருந்தார். கையில் பிரம்பு. பிரார்த்தனைக்கு மட்டமிட்சுப் போட்டு இருக்கிறவர்களுக்கு ‘இரண்டு குடுத்து’ அனுப்பி விடுகிறது அவர் வருகையின் நோக்கம். வளர்ந்த வர்கள் என்று பார்க்கமாட்டார்கள். நான் இன்னைக்கு வாங்கப் போகிறேன். புத்தகத்தில் முழுக்கவனமாக இருப்பதுபோல அவரைக் கவனியாமல் இருந்தேன். ஒவ்வொரு வகுப்பறையாக அவர் பார்த்துக் கொண்டு வந்தார். எனது வகுப்பறைக்கு அருகே வந்தார். நான் இருப்பதைக் கண்டு கொண்டார், ஆனால் காட்டிக் கொள்ளாமல் ஓரக்கண்ணால் பார்த்துக் கொண்டு கடந்து போனார்.

அப்பா...! நின்ற மூச்சு எனக்குத் திரும்பி வந்தது. தப்பி விட்டேன். நிம்மதியா மூச்சு விட்டுக் கொண்டு புத்தகத்துள் புகுந்தேன்.

எல்லாம் சில விநாடிகள்தான். போனவர் சடாரென்று திரும்பி வந்தார். அவருக்கு முகம் இறுகிச் சிவந்திருந்தது. கண்களில் கோபக்கனல். விறாந்தையில் நின்று பிரம்பை நீட்டி, “அந்தப் புத்தகத்தைக் கொண்டு வா” என்றார், நான் பணிவாக எழுந்து வகுப்பறைக்கு வெளியே வருகிறேன். புத்தகத்தை அவர் கையில் கொடுத்துவிட்டு அடக்க ஒடுக்கமாக நின்றேன். வாங்கினவர் அட்டைப்படத்தைக் கவனமாகப் பார்க்கிறார். புத்தகத்தை விரித்து இடையிடையே படித்துப் பார்க்கிறார். அவர் முகம் மாறுகிறது. கோபம் ஆறி மலருகிறது. என்னை நெருங்கி வந்து புத்தகத்தைக் கையில் தருகிறார். எனது தோளில் ஆதரவாக மெல்லத் தட்டுகிறார். “போயிருந்து படி” சொல்லிப் போட்டு திரும்பிப் போகிறார்.

நான் திரும்பவும் வந்து எனது ஆசனத்தில் அமருகிறேன். அந்தப் புத்தகத்தின் அட்டைப்படத்தைத் திரும்பப் பார்க்கிறேன். நல்லவடிவான ஒரு பெண்ணின் உருவம் அந்தப் படம் என் மீது சந்தேகத்தை அவருக்குக் கிளப்பி விட்டது. அட்டையில் அழகான பெண்ணின் உருவம் தாங்கின அந்தப் புத்தகம் எது தெரியுமா?

கலைஞர் மு. கருணாநிதி எழுதின ‘குறளோவியம்’ வாசிக்கிறதால் நன்மை மட்டுமா கிடைக்கும்? மறுபாடாகவும் கிடைக்கும் எனக்கு அப்பிடிக்கிடைத்திருக்கிறது. அந்த ஒலத்தைச் சொல்லாமல் விடக்கூடாது.

இருநாள் ஆசிரியர் வகுப்புக்கு வரவில்லை. பாடம் நடக்கவில்லை. எங்களுக்கு ஒரே கொண்டாட்டம். எங்கள் வகுப்பறையில் ஒரு பக்க வரிசையில் மூன்று வாங்கு மேசை நடுவிலே பாதை மற்றப்பக்கம் மூன்று வரிசை எதிர்க்கவாலில் கரும்பலகை. கரும்பலகைக்கு முன்னால் கொஞ்சம் இடது பக்கம் அண்டி ஆசிரியர் மேசை இப்போல பெழினைப் பிள்ளையள் கணக்க்யாத காலம் அது எங்களுடைய பக்கத்து முன் வரிசை ஒன்றிலே மாத்திரம் பொம்பினைப்பிள்ளை. நாங்கள் கதைக்கிறதெல்லாம் அவர்களுக்குக் கேட்கும். கள்ளியன், கேளாததுபோல கேட்டுக் கொண்டிருப்பினம்.

நான் முதலநாள் பெரியாருடைய புத்தகம் ஒன்று வாசித்தேன். அச்சப்பதித்த புத்தகம் எனக்குக்கிடைக்கவில்லை. இன்றுவரை அச்சில் நான் பார்க்கவில்லை. அருமையாக ஒரு புத்தகம் கிடைத்து, அதைக் கையெழுத்தில் பிரதிபண்ணி வைத்திருந்தார் ஒரு நண்பர் அந்தப் பிரதி கிடைத்தது படிக்க. “மரணத்தின் பின்....” என்பதுதான் புத்தகம், ஈ. வே. இராமசாமிப் பெரியர் எழுதியது, சமயம் சொல்லும் உயிர் பற்றிய கருத்துகளுக்கு அவர் உடன்படவில்லை, எல்லாவற்றையும் அவர் மறுத்தார். பிறகு நான் படித்த மார்க்கிளைக் கருத்து களோடு ஒத்துப் போனார்.

நான் அந்தப் புத்தகம் பற்றிச் சொன்னேன். எழுதின பெரியாரைப் பற்றிச் சொன்னேன். எனக்கு முன்வரிசையில் இருந்த ஒருவன் எப்போதும் குறும்பு செய்கிறவன். நான் பெரியார் பற்றிச் சொன்னது கேட்டு, அவன் தனக்கு முன்வரிசையில் இருந்த மாணவிகளுள் ஒருத்தியைக் காட்டி ‘பெரியார் இஞ்சை இருக்கிறார்’ என்றான். வகுப்பு முழுக்க

‘கொல்’ வென்று சிரிப்பொலி. அவள் ‘சட்டென்று பின்புறம் திரும்பி அவனைப் பார்த்து முறைத்தாள். அவள் ஒரு குண்டுப் பெட்டை, கட்டை உருவம், தடிச்சு உடம்பு. அவனுக்கு சொந்த மைச்சினி இடையிடையே அவளைச் சீண்டிக் கொண்டி ருப்பான். அவள் திரும்பி முறைப்பாள். அவள் பார்க்க வேணு மென்றுதான் அவன் சுறண்டிக் கொண்டிருக்கவேணும். அன்றைக்கும் வழக்கம் போல. ஆனால் எல்லாரும் சிரிச்சது அவளுக்கு வெட்கமாகப் போச்ச. மேசையிலே படுத்திட்டாள். என்றைக்கும்போல அதுக்குமேல் ஒன்றுமில்லை என்று நான் நினைத்தேன்.

கைகேயின் மனத்தைக் கூனி மாற்றினாள் என்கிறது இராமாயணம். பலரும் அறிந்த கதை. ஆனால் நான் நேரில் பார்த்தேன். பக்கத்தில் இருந்த கூனிகள் ஏதேதோ சொல்லி அவள் மனதை மாற்றினார்கள். குண்டுக் குமரி குலுங்கி அழுத்தொடங்கினாள். அவ்வளவோடு விட்டார்களா? அவளைத் தூக்கி நிறுத்தாத குறை. மைத்துனனுக்கு “பூசை” வாங்கிக் கொடுக்கி விருப்பமில்லாமல் இருந்திருக்கலாம். ஒரு கூனியால் கைகேயி தடுமாறிப் போனாள். ஐந்து கூனிகள் சேர்ந்தால் அவளைச் சும்மாவிடுவார்களா? அவளை எழுப்பி அதிபரிடம் அனுப்பினார்கள். இலட்சமணன் அரிஞ்சு போட்டு விட்ட சூர்ப்பனகையாட்டம் அவள் அழுது கொண்டு போனாள்.

அழைப்பு வந்தது அதிபரிடம் இருந்து. அவனுக்கு மாத்திரமல்ல எனக்குறந்தான். இருவரும் போனோம். அதிபர் விசாரணை செய்தார். எனக்கென்ன பயம்? நானென்ன தவறு செய்தேன்? தயங்காமல் சொன்னேன், நடந்ததெல்லாம். அவன் ஒன்றும் பேசவில்லை. அதிபர் அழைத்தியாகக் கேட்டார். அவர் முகத்தைப் பார்க்க மனதில் இருப்பது ஒன்றும் விளங்கவில்லை. என்னுடைய வாய்ப்பிற்பு முடிந்தது. மேசையில் கிடந்த பிரம்பை எடுத்துக் கொண்டு அதிபர் எழுந்தார். எனக்கு விளங்கி விட்டது. இன்றைக்கு மச்சான் ‘பிரப்பம்’ பழும் தின்னப்போறான் அவன் என்று. நல்ல சாப்பாடு. உறைப்பான மூன்று அடி, அவன் சிரிச்கக் கொண்டு வாங்கினான்.

பிறகு அதிபர் என் பக்கம் திரும்பினார். “நீட்டு கை” என்றார். நான் திகைத்துப் போனேன். ஒரு குற்றமும் செய்யா தவன் நான். ஆனால் மறுக்கேலாது. கையை நீட்டினேன். இரண்டு விழுந்தது. என் பாவமோ? கம்பராமாயணத்தை தீயில் இட்டுக் கொஞ்சத்தவேணும் என்னும் ‘தீபரவட்டும்’, கம்பனுடைய ஆபாசங்களை மட்டும் புட்டு வைக்கும் ‘கம்பரசம்’ எல்லாம் படித்திருக்கிறேன். அதிபர் அறிந்தால் சாட்டோடை சாட்டாக இன்னும் சாப்பாடு கிடைத்திருக்கும்.

நான் அந்த இரண்டுக்கேள்வோடு தப்பித்துக் கொண்டேன். அவன் அந்த மூன்று அடிகளோடு தப்பி இருக்க முடியாது. பிறகுதான் எனக்கை தெரியும். அந்த மைச்சினி அவன் மனைவியானாள் என்று. அதன் பிறகு அவனை என்னபாடு படுத்தினாளோ? ஆருக்குத் தெரியும்!

நல்ல மேடைப் பேச்சென்றால் இப்பவும் நான் விரும்பிக் கேட்பதுண்டு. எங்கே கூட்டம் நடந்தாலும் கேட்க, அந்த நாளையிலே போவேன். மனதுக்கு விரும்பமான மூன்று பேச்சாளர்கள் அப்ப இருந்தார்கள். அரசியலும் சமூகமும் கேட்க கம்யூனிஸ்ட் வி. பொன்னம்பலம்; இலக்கியம் கேட்க தமிழருச செ. இராசதுரை பகுத்தறிவு கேட்க தி. மு. க. ஆதாவு இளவரசு

(எஸ். ஆழ்வாப்பிள்ளை) இந்த மூன்று பேரும் போல அப்ப பேச எனக்குத் தெரியும். இப்ப ஆரையும் போல நான் பேசிற்றில்லை. எனது பேச்சு உருவாக்கத்துக்கு அவர்களும் காரணமாக இருந்திருக்கலாம்.

ஒரு முறை செ. இராசதுரை தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரிக்கு வந்தார். இளவரசு அப்ப அங்கே படித்துக் கொண்டிருந்தார். இரண்டு பேரும் நண்பர்கள். தி. மு. க. பாசறையில் வளர்ந்தவர்கள். இளவரசின் விருப்பத்துக்கு இணங்கி செ. இராசதுரை வந்திருக்க வேணும். இளவரசு தலையில் ஓர் இலக்கியக் கூட்டம், அரசியல் கலவாத இலக்கியக் கூட்டம்.

மண்டபம் நிறைந்த சனம். மண்டபத்துக்கு வெளியிலும் சனக்கூட்டம் நான். விக்னேஸ்வராவின் மாணவன். இராசதுரையின் பேச்சைத் தவறவிடுவேனா? போயிருந்தேன். பாரதிதாசன் கவிதை பற்றிப்பேசினார். ஒன்றை மனிநேரம் சனைக்காமல் பேசினார். இலக்கியம் வெள்ளம்போலப் பெருகிக் கொண்டிருந்துமக்கள் ஆனந்தமாக அந்த வெள்ளத்தில் நீந்திக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்தக் காலத்தில் ‘சொல்லின செல்லவு’ என்றால் அது இராசதுரை தான். மறுபேச்க்கு இடிப்பில்லை. அனுமணைச் சொல்லின் செல்வன் என்றார். ரா.பி சேதுப்பிள்ளை அனுமன் சொல்லவேண்டியதை, சொல்ல வேண்டிய முறையில் சொன்னவன். இராசதுரை அந்தோடு சுவைபாடச் சொன்னவர். சொல்லவல்லவர். அன்றைய பேச்சில் அவர் சொன்ன பாரதிதாசன் பாடல்கள் பல. ஒவ்வொரு பாடலையும் இனிக்க இனிக்க எடுத்துச் சொன்னார். எல்லாவற்றிலும் உச்சம். என்ன நல்லக் கவர்ந்தது, இந்தப் பாடல்:

“கூடத்திலே மனப் பாடத்திலே – விழி

கூடிக் கிடந்திடும் ஆணமுகை

ஒடைக் குளிர் மலர்ப் பார்வையினால் – அவள்
உண்ணத் தலைப்படு நேரத்திலே

பாடம் படித்து நிமிர்ந்த விழி – தனிற்

பட்டுத் தெறித்தது மானின் விழி!

ஆடை திருத்தி நின்றாள் அவள் தான் – இவன்
ஆயிரம் ஏடு திரும்புகின்றான்”

பாடலை முழுமையாக எடுத்துச் சொன்னார். தேன் சொட்டச் சொட்ட விளக்கினார். அந்தக் காட்சியை ஒவியம் போல மனதில் பதிய வைத்தார். பாரதிதாசன் பாடலின் சிறப்பா? அல்லது சொல்லின் செல்வரின் சொற்சிறப்பா? எதுவென்று சொல்ல இயலாது. இரண்டும் இணைந்த சிறப்புத்தான்.

நான் சிலிர்த்துப் போனேன். பாரதிதாசனின் கற்பனை வளம் இலக்கியச் செழுமை, சொல்லின் செல்வரின் சொற் சுவையில் நான் மயங்கினேன். அந்த மயக்கத்துக்கு எனது குமரப் பருவமும் ஒரு காரணமாக இருந்திருக்க வேணும். மறுநாள் விடிந்தது. அம்மாவிடம் கேட்டேன். காச தந்தா. பஸ் ஏறி யாழ் நகருக்குப் போனேன். “பாரதிதாசன் கவிதைகள்” ஒரு புத்தகம் வாங்கிக் கொண்டு வீடு திரும்பினேன். நல்ல ஆசிரியர்கள் மாத்திரமல்ல, நல்ல பேச்சாளர்களும் எங்களைப் பாதிக்கலாம். வழிகாட்டியாக இருக்கலாம்.

நான் மாணவனாக இருக்கும்போது ஆசிரியாக ஒரு அமைப்பு. போனேன் ஆசிரியாக முந்திப் படித்த தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரிக்கு. அந்தக் கல்லூரியில் படித்த ஒருநண்பன்.

அயலூர்க்காரன். பல கல்லூரிகள் படித்து தேறாமல் கடைசியாக எங்கள் கல்லூரிக்கு வந்தான். அலைந்ததில் அவனுக்கு வயதும் ஏறிவிட்டது. இரண்டு வருடங்கள் என்னோடு படித்தான். கடைசியில் அவன் தேறவில்லை. வயதில் முத்தவன் என்றாலும் கூடப்படிச்சவன். அதனாலே எனக்குப் பழக்கம்; நட்பு அவனுடை ஊளில் அவனுக்கொரு நண்பர். அவனுடைய தொடர்பு காரணமாக, அவர் என்னோடும் பழக்கம், உறவு அவர் அவனைவிட முத்தவர். என்னைவிட ஏழுவயதாவது கூட இருக்கும்.

அவர் நல்ல விவேகி. கடவுள் பக்தர். அதிகம் படிக்காதவர். ஐந்தாம் வகுப்பு வரை படித்திருக்கலாம். குடும்பக் கண்டம் காரணமாகத் தொடர்ந்து படிக்காமல் விட்டிருப்பார். அது அவருக்கொரு மனக்குறைதான். தொழில் செய்து செய்து படித்து முன்னுக்கு வரவேணும் என்று ஆசை. அப்பிடி இரண்டொருவர் படித்து ஆசிரியாக வந்தது அவருக்குத் தெரியும். அந்த நம்பிக்கை

ஒரு நாள் என்னைத் தேடிக் கொண்டு வந்தார். அவருக்கு எனது படிப்பில் ஒரு கவர்ச்சி இருந்தது. எனக்கது தெரியும். தனக்குப் பாடம் சொல்லித் தரவேணும் என்று கேட்டார். நான் தயங்கினேன். என்னைவிட முத்தவர் படிப்பித்தலுக்கு நான் புதிசு. முத்த ஆசியர்கள் சிலபேரின் யெய் சொல்லி அவர்களிடம் படிக்கலாம் என்றேன். அவர் சம்மதிக்கிறதாக இல்லை. நான்தான் சொல்லித்தாரே, விடாப்பிடியாக.

எனக்கு மறுக்க முடியவில்லை. தான் அறிந்ததை இன்னொருவருக்கு சொல்லிக் கொடுக்காமல் விடுவது போல பெரிய பாவம் இல்லை. இறுதியில் சம்மதித்தேன், மழு மனதோடு, பாடசாலையால் வந்து மாலைநேரம் சொல்லித் தாலாம் என்றேன். அவருக்கும் அது வசதி. தொழில் முடிந்து வரலாம். தொழிலும் நடக்கும்; படிப்பும் நடக்கும், திருப்பு வருவதாகச் சொல்லி விடை பெற்றுப் போனார். நான் எனக்குள் ஒரு தீர்மானம் அவரைப் படிக்க வைத்து உருவாக்கிப் போட வேணுமென்று.

சில நாட்களுக்குப் பிறகு ஒரு லீவுநாள் காலையில் வந்தார். அவர் நல்ல நாட் பார்த்து வந்திருக்கிறார். அதைநான் விளங்கிக் கொண்டேன். கொப்பி, பெங்கில் மட்டும் கொண்டு வரவில்லை, பழம், பாக்கு, வெற்றிலை, பூக்கள் என்பவற்றோடு காசும் வைத்திருந்தார்; குரு தட்சணை, எனக்கு ஒரே ஆசியியம், அவர் முகம் கோணாமல் எல்லாவற்றையும் ஏற்றுக் கொண்டேன். காசை மாத்திரம் திருப்பிக் கொடுத்தேன். வாங்க மறுத்தார். கெண்டுத்தேன். முடியவில்லை, கடைசியில் விட்டுவிட்டேன்.

அன்றைக்கு தமிழ் படிப்பித்தேன். சந்தோஷமாகப் படித்தார். இனி, மாலை வேளையில் வருவதாகச் சொல்லிப் போனார்.

போனவர் மற்றநாள் வரவில்லை, அடுத்த நாள் இல்லை, ஒருவராம் கடந்து போச்ச, ஒருநாள் மாலை நேரம் ஒரு ‘பார்சலை’ தூக்கிக் கொண்டு பல்லெல்லாம் தெரிய வந்தார். “எனக்கெல்லோ பெட்டு மாறுதல் முடிஞ்சு போய்ச்சு வாறமாதம் கலியாணம்” என்றார். நான் மெல்லச் சிரித்தேன். சீனி அரியதரம் எனக்குத் தந்து விட்டு சிறிது நேரம் இருந்து கைதைத்தார். பிறகு வாறன்’ என்று சொல்லி மெல்ல எழுந்து போனார். நான் அவ்வளவு புத்திக்குறைவானவனா? புது மனைவியை விட்டு விட்டு என்னிடம் பாடம் கேட்க இனி வருவார் என்று நினைப்பதற்கு.

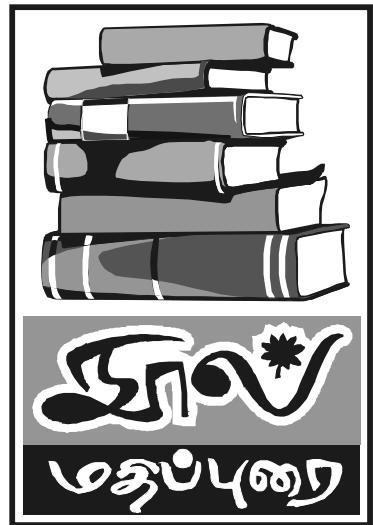
(இனி சொல்லேன்)

நால் : ஆத்மாவைத்திடுஸலக்தவர்கள்
ஆசிரியர் : ஆஹுரான்
வெளியீடு : அவுஸ்ரோவி தமிழ்
இலக்கிய கலைச்சங்கம்
விலை : 200/-

ஆஹுரான் என்ற மனித நேய எழுத்தாளர். ஏற்கனவே நமக்கு நன்கு அறிமுகமானவர். இவர், சிறுகதை, கவிதை, விமர்சனம், நேர்காணல், பத்தி எழுத்து என்பவற்றில் தன்னை எழுத்துலகிற்கு அடையாளம் காட்டிக் கொண்டவர். நெடுந்தீவில் பிறந்து இப்போது அவுஸ்திரோவியாவில் வசிக்கும் இவர். தன்னை இலக்கியத்திற்கென்றே அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர். ஆயிரமாயிரம் மௌலக்ஞக்கு அப்பால் அவர் உடல் இருந்தாலும் அவரது உயிர் பிறந்த மண்ணில் லயித்திருப்பதை அவரது கதைகள் மேளம் கொட்டிப் பறைசார்ற்றுகின்றன. பிரபல எழுத்தாளர் தாமரைச் செல்வி அவருடைய சிறுகதைகளை ஆழ்ந்து அறிந்து அளவிட்டு வாசகர்களை மணம் பரப்பும் மலர்த்தோட்டத்தில் நிறுத்தி நறுமணத்தைச் சுவாசிக்கச் செய்துள்ளார்.

ஆஹுரான் இளமை தொட்டே சமுதாயச் சீர்கேடுகளை வெறுத்தவர். சமுதாயத்தில் இன்னலுக்கு உட்பட்ட ஜீவன்களை என்னினி என்னினி மனம் குமைந்தவர். சாதி வேறுபாடு, சீதனாக்கொடுமை, மனிதரை மனிதர் அடிமைப்படுத்தும் இழிவான செயல், அநீதியான முறையில் பொருள் தேடல், இலஞ்சு ஊழல் என்பன இவரைப் பாதித்தன எனலாம். இவரது உதிர்த்தில் உயிரில் தமிழர், தமிழ், தாய்நாடு என்பன உயிரனுக்களாக இருந்து இவரை இயக்குகின்றன. என்று தணியும் எங்கள் சுதந்திரதாகம் - என்று மடியும் எங்கள் அடிமையின் மோகம் என்ற பாரதியின் வரிகள் ஒரு மந்திர சக்தியாக நின்று இவரை எழுதத் தூண்டுகிறது. இவர் ஒரு மனித நேயப் பண்பாளர். லெ. முருக பூதியின் வாரத்தையில் சொல்வதானால் 'மரணங்கள் மலிந்த பூமியாகவுள்ள இலங்கையின் அவலமான பக்கங்களைப் பார்த்து பெருமூச்சு விடுவதுடன் தனது பங்கு முடிந்து விட்டதென் ஒதுங்கிக் கொள்ளாமல் துயரப்பட்ட மக்களுக்கும் தன்னாலான உதவிகளை மனிதாயிமான ரீதியில் மேற்கொள்ளும் மனித நேயவாதியே இந்து, ஆஹுரான். இவரது "ஆத்மாவைத் தொலைத்தவர்கள் என்ற நூலை வாசிப்பவர்களுக்கு ஆஹுரானின் உள்ளக் கிடக்கை குன்றின் மேலிட்ட தீப்போல் ஒளிரவதை தரிசிக்கலாம். போர்ச் குழலால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு தான் மட்டுமென்றி தன்னைச் சார்ந்தவர்களையும் வேண்டிக் கொள்வது இவரது இலக்கிய நெஞ்சைத் தொட்டுக் காட்டுகிறது. இந்நூலில் ஆத்மாவைத் தொலைத்தவர்கள், ஏக்கங்கள், அறம் செய்ய, அவரூப்புக்கு அளந்தது. இந்தக் கோடுகள் ஒரு நாள், எமக்கென்றொரு பிள்ளை, கனவு மெய்ப்படலாச்சு, திசை தேடும் பறவைகள்..... என்று பதினைந்து சிறுகதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. ஆஹுரானின் எழுத்தும் பேசுக் கூடும் மூலம் இலங்கை மண்ணில் வேறுஞ்சியுள்ளமையை அறியலாம். இந்நூலில் உள்ள சிறுகதைகள், வீரகேசரி, தினக்குரல், ஈழமுரசு, ஞானம் ஆகிய இதழ்களில் வெளிந்தவை ஆத்மாவைத் தொலைத்தவர்கள். நாம் ஈழத்தமிழர், நமக்கென்று ஓர் அடையாளம் இருக்கு, இதைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்பதுதான் என ஆத்மாவின் தேடலும் ஆசையும் 'நெஞ்சை நெகிழி வைக்கும்' வசனங்கள். 'ஏக்கம் என்ற சிறுகதை, 'எங்கள் தேசம் நிரந்தராமாக விடுதலை பெற வேண்டும்.' என்ற கருத்தை முன்னிலைப் படுத்தி நிற்கிறது.

'அறம் செய்ய...' என்ற சிறுகதை மகனும் மருமகனும் புனர்வாழ்வு மையத்திற்கு உதவமறுக்க, தாய் தனது தாலிக் கொடியைக் கொடுத்து தனது பேத்திக்கு அறம் செய்வது என்றால் என்பதற்கு விளக்கக் கொடுக்கிறான். விடுதலையில் பங்கு பற்றாமல், அவதியுறாமல், அகதி என்ற நாமத்துடன் அவுஸ்திரோவியாவில் இடம் பிடித்து வாழும் ஆங்கில மோகம் கொண்ட இலங்கைத் தமிழர்களின் முக மூடியை பலகதைகளில் கிழிக்கிறார் ஆசிரியர். இச்சிறுகதைத் தொகுதி நாட்டும் பற்றுள்ளோருக்கு ஒரு டானிக் ஆகும் என்பது என் கருத்து. -குறிஞ்சி நாடன்

நால் : ஜோதியும் கூடிரும்
ஆசிரியர் : க. ஜயம்பிள்ளை
வெளியீடு : சேமமடு பொத்தக சாலை யூஜி 50 பீப்பள்ள பார்க் கொழும்பு 11.
விலை : 200/-

நூலாசிரியர் க. ஜயம் பிள்ளை அவர்கள் அரச சேவை நிர்வாக அதிகாரியாக இருந்து ஓய்வு பெற்றவர். இவர் இளமைக் காலத்தில் இருந்தே ஆன்மிக இலக்கியங்களைக் கற்று சிறந்த சமய அறிவு படைத்தவராக இருந்தார். இவரது வழிகாட்டியாகவும் வழிபடுதலையாகவும் விளங்கியவர் மட்டுமல்ல அமர்ர பண்டிதர் செல்லவையா சிவலிங்கம் ஆவார். அவருக்கே இந்நூலை அர்ப்பணமும் செய்துள்ளார். இவர் இளமை தொட்டே ஆன்மீக அறிவையும் உலக அறிவையும் இலக்கிய அறிவையும் தேட முயன்று கற்றவர். ராபி. சேதுப்பிள்ளை, டாக்டர் மு. வி. வா. ஜகந்நாதன், கல்கி, சி. என். அண்ணாதுரை பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை போன்றோரின் நூல்களைக் கற்றுத் தன்னை உயர்த்திக் கொண்டவர்.

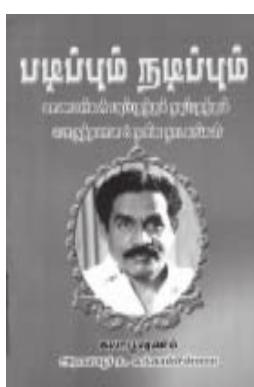
ஜோதியும் கூடிரும் என்ற இந்நூலுக்கு இராமகிருஸ்ன மிசன் தலைவர் கவாமி ஆத்மகளானந்த ஜி அவர்கள் வாழ்ந்துரை வழங்கியுள்ளார். இந்து கலாசார அலுவல்கள் தினைக்களப் பணிப்பாளர் சாந்தி நாவக்கரசன் அணிந்துரை வழங்கியுள்ளார். திருவாசகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, மணிவாசகரின் திருவாய்மொழியைதலைப்பகளாகக் கொண்டு, கட்டுரைகளை வரைந்துள்ளார் ஆசிரியர். இதனுள்ளே பதினைந்து கட்டுரைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. அவையாவன; சீரார் பெருந்துறை நம் கேவன்;

புறம் புறம் திரிந்த செல்வமே; மாசிலாத் தொண்டனும் வாதவுரடிகளும்; ஒன்றும் நீயல்லை அன்றி யோன்றில்லை; பஞ்சப்புவனின் வஞ்சனை அறுப்பான்; ஜோதியும் சுடரும், பக்தனை வாங்கிய பரமனா? உள்ளும் புற்தும் உள்ள தீதும் நன்றும் பிற்ரதா வாரா.... இப்படியாக அமைந்து சைவ சமய சார்க்கருத்துகளை வழங்கியுள்ளார்.

இவரது எழுத்து நடை மிகவும் எளிமையானது; இனிமையானது; கருத்துக்களை வாசகன் செவ்வையாகப் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் நடைமுறை நிகழ்வுகள் மூலம் எடுத்துச் சொல்லி விளக்குவது அருமையாக இருக்கிறது. கதை சொல்வது போலவும் இருக்கிறது; குடினமான விடயங்களை எளிமையாகப் புரிந்து கொள்ளவும் முடிகிறது. வாசகன் களைப்பு அடையாத வகையில் இவரது எழுத்து நடை அமைந்திருப்பது ஒரு சிறப்பு: அறிஞர் மு. வ. வின் நடைபோல பிரயிக்க வைக்கிறது. ஆசிரியர் ஒவ்வொரு தலைப்பையும் மிக ஆழமாக வடித்துள்ளார். தன்னுடைய ஆக்கத்திற்கு உறுதுணையாகவிருந்த நூல்களையும் ஒவ்வொரு கட்டுரை முடிவிலும் தந்துள்ளார். இது ஆசிரியரது விரிவான அறிவையும் ஆற்றலையும் புலப்படுத்துகிறது. ஒருசில கட்டுரைகளைப் பார்ப்போம்.

‘சீரார் பெருந்துறை நம் தேவன்’ இதில் சாதாரண ஆற்றைக் கடப்பதற்கே தோனி, பயிற்சி பெற்ற இயக்குனன் தேவை: பிறவியாகிய பெருங்கடலில், புயல் உண்டு; பூகம்ப் உண்டு; பேரைகள் உண்டு; பயங்கர திமிங்கிலங்கள் உண்டு; இவைகள் எல்லாவற்றிலுமிருந்து தப்பிச் செல்ல வேண்டு மாயின் உறுதியான கப்பலும் செல்லும் வழியையும், திறமையும் பயிற்சியும் பெற்ற மாலுமி தேவை அப்படியானால் நமது யணம் பாதுகாப்பால் அமையும்; பிறவிக் கடல் கடக்க உதவும் மாலுமியே இறைவன் என்று விளக்குகிறார் ஆசிரியர் ஒன்றும் நீயல்லை அன்றியொன்றில்லை’ என்ற கட்டுரையில், உலக தோற்றத்திற்கும் இயக்கத்திற்கும் மூலகாரணனா இறைவனே என்பதுடன் அவனில்லாமல் எதுவும் இல்லை என்பார். இந்நூல் பாதசாலைகளிலும் மாணவரிடத்தும், நூலகங்களிலும் தவழவேண்டிய நூலாகும். ஒவ்வொரு சைவாபிமானியும் வீட்டில் வைக்கக் கூடிய பொக்கிஷமாகும்.

- குறிஞ்சிநாடன்

நால் : படிப்பும் நடிப்பும்
ஆசிரியர் : கலாபூஷணம்
அராலியூர் ந. குந்தரம்பிள்ளை

கலாபூஷணம் அராலியூர் ந. குந்தரம்பிள்ளையை இலங்கை இலக்கிய ஆர்வலர் எல்லோருக்கும் தெரியும். கிட்டத்தட்ட முப்பது ஆண்டுகளாக இலங்கை வாணொலியின் தமிழ்ச் சேவை அவரது நாடகங்களை ஒலிபரப்பி வருகிறது. பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பேராசிரியர் கணபதிப் பிள்ளையின் நாடகங்களில் நடித்த காலத்தில் இருந்து, அவர் நவீன நாடகங்களைப் படித்தும், எழுதியும் நடித்தும் நூல்கள் வெளியிட்டும் வருகிறார். இதுவரை அவர் எழுதிய நாடகங்கள் 500. வெளியிட்ட நூல்கள் 22. நாடகங்கள் எழுதும் போட்டுகளில் அவர் பல பரிசுகளும் பெற்றிருக்கிறார், இலங்கையிலும் வெளிநாடுகளிலும்.

அவர் புதிதாக வெளியிட்ட படிப்பும் நடிப்பும்’ என்ற இந்த நூலிலும், மாணவர்கள் படிப்பதற்கும் நடிப்பதற்கும் பொருத்த மான 8 நவீன நாடகங்களைத் தந்திருக்கிறார். அவரது நாடகங்கள் பற்றி, நான் ஒன்றும் சொல்ல வேண்டியதில்லை.

நீங்கள் தான் அவரது நாடகங்களை வாணொலியில் கேட்டி ரூப்பிக்களே! இவற்றில் இரண்டு, வாணொலிக் கலைஞர்களால் நடிக்கப்பட்டவை. ஏனைய ஆறும் அவர் இந்த நூலுக்காகவே எழுதியவை. எல்லாமே எமது சமகால வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிக்கும் இலங்கை மண்வாசனை நாடகங்கள்!

குந்தரம்பிள்ளை நாடகங்கள் எழுதுவதுடன் மட்டும் நின்றுவிடுவதில்லை. பல்கலைக் கழகங்களிலும் பாடசாலைகளிலும் மாணவர்களுக்கு புராண இதிகாச நாடகங்களும் கவிதை நாடகங்களும் நாட்டுக்கூத்துகளுமே கற்பிக்கப் படுகின்றன. அவற்றை நீக்கிவிட்டு, மாணவர்களுக்கு நவீன நாடகங்கள் கற்பிக்கப்பட வேண்டும் என்று நீண்ட காலமாக பத்திரிகைகளுக்குக் கட்டுரைகளும் எழுதி வருகிறார். அவர் சொல்வதைப் பொருப்படுத்தாமல் பாட நூல் சபையினர் மீண்டும் நவீன நாடகம் அல்லாத நாடகங்களையே பாட நூல்களில் போட்டுள்ளனர்.

“இலங்கைத் தமிழ் நாடக உலகில், எனது சாதனையைச் செய்த இன்னும் ஒருவர் பாடநூல் சபையில் இருக்கிறாரா? அல்லது முன்புதான் இருந்தாரா? அல்லது அதற்கு வெளியே தான் இருக்கிறாரா? பாட நூல்களுக்கு நாடகங்கள் தெரிவு செய்யும் பொழுது, அவர்கள் என்னைக் கலந்தாலோசியாது, வேறுயாரைக் கலந்தாலோசித்தனர்? அவர்கள் நான் சொன்னவற்றையும் கேட்டிருந்தால் என்ன?

“அரசாங்கம் காலத்தின் தேவைக்கேற்ப கற்பித்தல் நவீனப்படுத்தப்படும் என்கிறது. பாதத்துறை அறிஞர்களது கருத்துக்களும் ஆலோசனைகளும் கவனத்தில் கொள்ளப்படும் என்றும் கூறுகிறது. அரசாங்கம் சொல்வது உண்மையானால், கற்பித்தலுடன் தொடர்புடைய இந்த விடயத்தை அரசாங்கம் உடனடியாகக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்!” என்று சுந்தரம்பிள்ளை அரசாங்கத்தையும் தூண்டுகிறார்.

இலங்கைத் தமிழ் நாடகம்’ என்ற ஒரு கட்டுரையும் நூலில் தரப்பட்டுள்ளது. நாட்டுக்கூத்துகளும் இசை நாடகங்களும் இந்தியாவில் இருந்து வந்தவை. இலங்கை வாழ் தமிழ் பேசும் மக்களது, சமகால வாழ்க்கையைச் சித்திரிக்கின்ற இலங்கை மண்வாசனை நாடகங்களே இலங்கைத் தமிழ் நாடகங்கள்! – என்று ஆதாரங்களுடன் நிறுவும் சுந்தரம்பிள்ளை, அந்த வகை நாடகங்களுக்குப் பல்கலைக் கழகங்களிலும் இடமில்லை, பாட புத்தகங்களிலும் இடமில்லை! அதைத் தட்டிக் கேட்பதற்கும் யாருமில்லை என்பதையும் கட்டிக் காட்டுகிறார்கள். தட்டிக் கேட்கும் அதிகாரம் படைத்தவர்கள், இதைக் கட்டாயம் கேட்க வேண்டும்.

- எஸ். பத்மராஜா B. A.

நால் : போர்க்காலக் கதைகள்
தொருப்பு : தி. ராணசேகரன்
வெளியீடு : நானம் பதிப்பகத்துடன்
இணைத்து மித்ர ஆர்ட்ஸ் &
கிரியேஷன்ஸ்
விலை : 225/-

இன்று நாம் போரின் தகிபியிட்டு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். இப்போரின் முதற் பொறி தெறிக்கவாரம்பித்து அரை நூற்றாண்டு காலம் கடந்து விட்டது. போரினால் பாதிக்கப்பட்ட, அதன் அவலங்கள் மனதில் பதிக்கப்பட்ட எழுத்தாளர்கள், அவற்றைப் பல்வகை இலக்கியங்களாக ஆக்கினர். ஆக்கிவருகின்றனர்.

‘நானம்’ சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் தி. ராணசேகரன் அவர்கள் இவ்வாறு எழுதப்பட்ட இருபது சிறுகதைகளைத்

தொகுத்து 'போர்க்காலக் கதைகள்' என்னும் சிறுகதைத் தொகுதியை மித்ராவுடன் இணைந்து, ஞானம் பதிப்பக வெளியிடாக இரசிகர்களுக்குத் தந்துள்ளார்.

அவர் தமது தொகுப்பாசிரியர் உரையில், மூத்த எழுத் தாளரான எஸ். பொ. அவர்களே இந்தொகுப்பை வெளியிட வேண்டுமென்ற எண்ணக்கருவைத் தந்தவ ரென்றும் தனது வேண்டுகோளையேற்றி, இத்தொகுப்பை மித்ரபதிப்பகத்தின் வாயிலாக சிறப்புற வெளிவர அவரே உதவினாரென்றும் கூறியுள்ளார்.

போர்க்காலக் கதைகள் போரின் பல்வேறு தாக்கங்களையும் அவலங்களையும் பற்றிக்கூறுகின்றன. கதைகள் போர்ப்பற்றி அமைந்தாலும் அவை வெவ்வேறு பிரதேசங்களைச் சேர்ந்த இருபது எழுத்தாளர்களினால் எழுதப்பட்டுள்ளன. அவர்களுள் சிலர் ஆண்கள், சிலர் பெண்கள், தமிழர்களுமின்றனர். சிங்களவருமின்றனர். மூல்லிம்களுமிருக்கின்றனர். இதனால் அவை கவையில் வேறுபடுகின்றன. அவற்றில் வித்தியாசமான கருத்துக்களும் பிரதிபலிக்கின்றன. ஒரே எழுத்தாளரால் எழுதப்பட்ட, போர்க்கால அனர்த்தங்களைக் கருவாகக் கொண்ட சிறுகதைகளின் தொகுதியை வாசிப்பதைவிட இது கவைஞர்கள் விரும்பி இரசிக்கக்கூடிய தொகுதியாக அமைந்துள்ளது.

அனைத்துக் கதைகளையும் வாசித்து முடித்துவிட்டு நிமிஸ்ந்த போது, மனம் கனத்துப் போய்க் கிடந்தது. அந்தத் தாக்கத்திலிருந்து மீளமுடியாத ஒரு நிலை. நாங்கள் அனுபவித்து, அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிற வேதனைகளின் நினைவு ஊற்று அந்தக் கதைகளிலிருந்து ஊறி மனதை முடித் திட்ட முடிப் பரவிவிட்டது போன்ற தவிப்பு. வாசகர்களின் மனங்களை அவ்வளவு தூரம் பாதிக்குமளவிற்கு எழுதுவதில் எம் எழுத்தாளர்கள் வெற்றி கண்டிருந்தனர்.

போர்க்காலக் கதைகள் என்ற தலைப்பைப் பார்த்ததுப் போரைப் பற்றி மட்டுமே உள்ளன என்றும் கூறிவிடமுடியாது. எமது வாய்க்கை முறைகள், உளவியல் என பலவும் கதைகளுள் கலந்துள்ளன. நாமெல்லோரும் மறந்துவிட்ட யாழ்ப்பாணத்து

பணவளத்துடன் தொடர்பான பனாட்டுச் செய்தல், பாத்தி கிண்டி படையல் வைத்தல், நெட்டி வெட்டி கிழவுகு அவித்தல், மொட்டு வெட்டி பூரான் தின்னுதல் எல்லாம், தொலையும் பொக்கிசங்கள் கதையில் இராஜேஸ்கண்ணன் அவர்களால் ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. 'பொட்டு' கதையில் வே. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அப்பும் கடுவதைக் கூறிச் செல்லும் போது அதன் கவையில் நாலுறுகிறது. பட்டிப் பகவையும் பால்கறந்த முடிசையும் கூட நினைவுட்டுகிறார்.

யுத்தகாலம் பற்றிய கேள்விகளுடையதை வைத்தும் கதைகள் எழுதலாம். ஆனால் அந்த அனலிலே வெந்தால் மட்டுமே சிலவற்றை எழுதமுடியும். தாமரைச் செல்வியின் அடையாளம் அத்தகையதொரு கதை. வேலிபாய்ந்து ஒடுமற் பட்ட கணத்திலே கூடப்பட்டு வேலியிலே தொங்கிக் கொண்டிருந்த நிலையில் எலும்பாகிப் போனவனையும் எலும்புக்கூட்டை அள்ளி வந்து அடையாளம் காண வைப்பதற்காக உள்ள ஒரு இடத்தையும் எம்முன் கொண்டு வர அவற்றின் தரிசனங்கள் எழுத்தாளரின் மனதில் தடம் பதித்திருந்திருக்க வேண்டும்.

சில கதைகளை உதாரணங்களாக இங்கு குறிப்பிட்டாலும் எல்லாக் கதைகளுமே சிறப்பாக எழுதப்பட்டு வாசக்களை வசீகரிக்கக் கூடியனவாகவே உள்ளன.

போர்க்கால அவலங்கள் பற்றிப் பேசும் இருபது கதைகள் இங்கு தொகுக்கப்பட்டாலும், முழுமையாக எல்லாவிடயங்களும் இக்கதைகளுள் கூறப்பட்டுவிட்டன என எண்ணிவிட முடியாது. இன்னும் எத்தனையோ விடயங்களைக் கூறிய பல கதைகள் உள்ளன. வகைமாதிரியாகச் சில விடயங்களே இக்கதைகளின் கருப் பொருள்களாக அமைந்துள்ளன. எனவே இதுபோன்ற மேலும் பல தொகுதிகளை வெளியிடலாம். இந்தக் கருத்து தொகுப்பாசிரியருக்கு சமர்ப்பணம்.

நல்லதொரு சிறுகதைத் தொகுதி வாசகர்களுக்கு விருந்தாக வெளிவருகிறது. கவைத்துப் பாருங்கள்.

- யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம்

‘ஞானம்’ 84வது சஞ்சிகையில் இடம்பெற்ற “ஃப்” கட்டுரை சம்பந்தமாக – “F”க்குரிய தமிழ் வடிவம் எதற்காக தேடவேண்டும்?

மலையோடு முயல் மோதுமுயல்வதுபோன்ற, மதிப்புக்குரிய விரிவுரையாளர் திரு ஞாபாலசந்திரன் அவர்களின் கருத்தை விமர்சிக்க இலக்கணம் தெரியாத எனக்கு அருகதை இல்லை. ஆயினும், கொஞ்சம் தமிழ் வாசித்த அனுபவம் கொண்டு நான் எனது கருத்தை பணிவாகத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

ஓவ்வொரு மொழிக்கும் அதன் பிரத்தியேகமான வரிவடிவம் உண்டு.

தமிழ், ஆங்கில மொழிகள் தத்தம் எழுத்தும் உச்சரிப்பும் பிரத்தியேகமாகக் கொண்டவை ஆங்கிலச்சொல் ஓவ்வொன்றிற்கும் சமமான தமிழ்ச்சொல் உண்டு என்பது எனது துணிபு.(அத்துணிபு பிழையாக இருக்குமோ?) ஆகவே, அடிப்படையில், ஆங்கிலச்சொற்களை தமிழில் உச்சரிக்கவேண்டிய அவசியதேவை என்ன என்பது புரியவில்லை. – உதாரணமாக, பெயர்ச்சொற்களான Fan, Finance, Furniture, Father, Fire என்னும் சொற்களுக்கு முறையே விசிறி/காற்றாடி, நிதி, தளபாடம், தகப்பன், நெருப்பு என்று எழுத பேச முடியும்தானே !

இதற்குமாறாக, விரிவுரையாளரின் கருத்துடன் ஒடிப்போகும் வகையில் எனக்கு ஒரு யுக்தி தோன்றுகிறது. பல ஆண்டுகளுக்குமுன்னர், எங்கோ வாசித்த ஞாபகம், “F” என்னும் ஆங்கிலச்சொல்லின் உச்சரிப்பை தமிழில் பயன்படுத்தி எழுதும்போது தமிழ் எழுத்து ப எழுதி அதிலொரு சிறு கோடு குறுக்கே – பு இந்தமாதிரிப் போட்டுவிட்டு, அதை F சுத்தத்துடன் உச்சரிக்கவைய்து. இது அகேனம் எழுதுவதிலும் பார்க்க இல்லை.

அப்படியும் அந்த மாற்றம் உரிய பலவைத் தராவிடில், தேவைகருதி, சொல்லவேண்டிய ஆங்கிலச்சொல்லை அப்படியே ஆங்கிலத்தில் எழுதலாமே.

இதேபோன்று, ஆங்கிலச்சொற்களில் வரும் ‘a’ எழுத்துக்கு இருவித உச்சரிப்பு உண்டு. Fan, pattern, Matter என்பனபோன்ற சொற்களில் வரும் ‘a’ உச்சரிப்பைத் தமிழில் எழுதுவேண்டுமெனில் முறையே பாடன், பற்றேன், மாற்றன் என்று எழுதலாம்.

ஆயினும் ஆங்கிலச்சொற்களுக்குச் சமமான தமிழ்ச்சொற்களைப் பாவித்தால் சிரமப்பட வேண்டியதில்லை என்பது எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

சிச நாகேந்திரன், ஓஸ்ரீவியா.

ஸ்தால கலை இலக்கிய நிதி பகுதி

குறிஞ்சிநாடன்

**கலை இலக்கியச் சஞ்சிகைகளை வாசித்
தலை ஊக்குவிப்பதும் மெஸ்லக்கற்கும்
மாணவர்களுக்கு அன்பளிப்பு வழங்கலும்**

மாணவர்களிடையே கலை, இலக்கிய உணர்வை ஊக்குவிப்பதற்காகவும் மெஸ்லக் கற்கும் மன வளர்ச்சி குறைந்த மாணவர்களை உள்ளியாக உற்சாகப் படுத்துவதற்காகவும் மலையக கலை கலாசார சங்கமும், நூலவைப்பிட்டி, அல் மத்தோ ஆங்கிலக் கல்வி நிலையமும் இணைந்து நாடாத்திய நிகழ்ச்சியைன்று பேராதனை இந்துக் கல்லூரி மண்டபத்தில் மலையக கலை கலாசார சங்கத் தலைவர் திரு ராஜாவின் தலைமையில் 17.03.2008 ஆம் திங்கள் நாடாத்தப்பட்டது. மங்கள விளக்கின் முதலாவது சுட்டூரை ஏற்றி திரு. N.H. மொஹிதன் நிகழ்ச்சியினை ஆரம்பித்து வைத்தார். நாட்டுக்கும் குறிப்பாக வீரகேசரி பத்திரிகைக்கும் செய்த சேவைகளை நினைவு கூரும் முகமாக தொழிலதிபர் தேசமான்ய சாமுவேல் ஞானம் அவர்களின் படத்துக்கு மலர் மாலை அணிவித்து அஞ்சலி செலுத்தப்பட்டது. அடுத்து திரு N.M. மொஹிதன் அவர்களின் உரையைத் தொடர்ந்து இரத்தின தீப அமைப்பின் அமைப்பாளர் டாக்டர் A.C.M. ராசீக், பொருளாளர் திருமதி றட்னராஜசர்மா ஆகியோரால் இரண்டு சிறுகதை நூல்கள் பேராதனை இந்துக் கல்லூரி நூல் நிலையத்துக்கு அன்பளிப்பாக வழங்கப்பட்டன. திரு. முருகையா சுரேந்திரன் மெஸ்லக் கற்கும் மாணவர்கள் பத்துப் பேருக்கு அன்பளிப்பு பொதிகளை வழங்கினார். ஞானம் சஞ்சிகை, வீரகேசரி, தினக்குரல் ஆகியவற்றின் பிரதிகள் பல மாணவர்களிடையே இலவசமாக விளியோகிக்கப்பட்டன. மாணவர்கள் சமூக உணர்வு உள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டுமெனவும், சமூகப் பிரச்சனைகளை சிறுகதை, கவிதை வடிவில் வெளிக் கொணர முயல வேண்டுமெனவும் பேசிய மலையக கலை கலாசார சங்கத்தின் இணைச் செயலாளர் திரு. கே. தவபாலச் சந்திரன் மெஸ்லக்கற்கும் மாணவர்கள் எழுத்து; வாசிப்புத் திறன் குறைந்தவர்கள் ஆக இருப்பதால் அவர்களைத் தொழிற் கல்லியில் ஊக்குவித்து நாட்டுக்குப் பயனுள்ள பிரைஜைகளாக மாற்ற வேண்டுமெனவும் வலியுறுத்தினார். மனவளர்ச்சி குறைந்தவர்களுக்கான விசேட கல்லியில் பிரிவைத் தமது பாடசாலையில் திறமையுடன் வழி நடத்திச் செல்வதற்காக அதிபர் திரு. தாமோதரன் அவர்களுக்கு பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கச் செயலாளர் என்ற முறையிலும் விசேடமாக நன்றி கூறுவதாகவும் அவர் தமதுரையில் தெரிவித்தார். இறுதியாக கல்லூரி அதிபர் திரு.

தாமோதரன் அவர்களின் நன்றியுரையைத் தொடர்ந்து நிகழ்ச்சிகள் யாவும் இனிதே நிறைவெற்றன. தகவல் - மு. தவபாலச்சந்திரன்

நகைச்சுவை தோரணம் நூல் வெளியீடு

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க துணைத்தலைவர் சிறிஸ்கந்தாஜாவின் பதினைந்தாவது நூலான் நகைச்சுவை தோரணம் என்ற நூல் அண்மையில் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் சிறப்பாக இடம்பெற்றது. மங்கள விளக்கேற்றவுடன் ஆரம்பமான இவ்விழாவில் செல்வி. நந்தினி மகாதேவசர்மா கணீரன்ற குருவுடன் தமிழ் வாழ்த்து இசைக்க, செல்வி சுயாழினி சோதிலிங்கம் வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார். மேற்படி விழாவுக்கு சிரேஷ்ட பொலிஸ் அத்தியட்சகரும் நகைச்சுவை பேச்சாளருமான திரு. கே. அரசாத்தினம் தலைமை தாங்கினார். தமிழ்ச்சங்கத் தலைவரும் போராசிரியருமான சபா ஜெயராஜா அவர்கள் வாழ்த்துரை வழங்கினார். அவர் பேசும் போது நகைச்சுவை ஆரம்பத்தில் கிரேக்கத்தில் உருவானது. இன்பியல் துண்பியல் நிகழ்வுகளாக வாழ்வில் நடைபெறும் இந்நிகழ்வுகள் நேர்மன எழுச்சி, எதிர்மன எழுச்சியாக பரிணமித்து நாளடைவில் வளர்ச்சி பெற்று இன்று மக்களிடையே நகைச்சுவை உணர்வு மேலோங்கி நிற்கிறது. நகைச்சுவை வாழ்வியலில் சிரிக்கவும் சிந்திக்கவும் வைக்கிறது. சமுதாய முன்னேற்றத்திற்கு உதவியாகவும் உள்ளது. ஒருவரை இலகுவாக அழைவுக்க முடியும். ஆனால் சிரிக்க வைக்கமுடியாது. நகைச்சுவை எழுத்தாளர்களால் மட்டுமே அவ்வாறு செய்ய முடியும் என்றார். விழாத் தலைவர் அராசாட்னம் அவர்கள் பல நகைச்சுவைகளைக் கூறி சபையோரை மகிழ்வித்தார். நூலை அறிமுகம் செய்து வைத்த கல்வியமைச்சின் மேலதிகச் செயலாளர் தில்லை நடராஜா அவர்கள் தான் விஜயம் செய்த நாடுகளில் பெற்ற அனுபவங்களையும் நகைச்சுவையாக வெளியிட்டார். கலக்கப் போவது யாரு என்ற நகைச்சுவை நிகழ்வில் திரு. யோகநாதன், இரகுபதி பாலசிறிதாரன், தேனுஷா ஈஸ்வரம் போன்றோர் கலந்து கொண்டு சபையோரை குலுங்கச் சிரிக்க வைத்தனர். நிகழ்வை திரு. சிவக்கர்மணியம் நெறிப்படுத்தினார்.

பரதநாட்டியம் ஒரு அடிப்படை படிம்பு நூல் வெளியீடு

செல்வி. சுபாவினி பத்மநாதன் எழுதிய பரதநாட்டியம் ஒரு அடிப்படை படிம்பு' என்ற ஆங்கில நூல் அண்மையில் வெளியிடப்பட்டது. மேற்பட்டி நிகழ்வு கொழும்பு பெளத்தலோக

மாவத்தையில் உள்ள இந்திய கலாசார மண்டபத்தில் இடம்பெற்றது. மேற்படி நூலின் முதற்பிரதியை இந்திய கலாசாரப் பணிப்பாளர் டிங்கர் ஹஸ்தானா பெற்றுக் கொண்டார். விமலோதமா கலாசார பாத நாட்டிய கேந்திரத்தின் மாணவிகளான கெளதமி சிருபாரத்தினம், தினுஷா தசானி விஜய குரியா, தினிஷா சதுரங்கி விஜயகுரியா ஆகியோரின் நடன நிகழ்ச்சிகளும் இடம் பெற்றன. சர்வதேச இந்திய வம்சாவளி மக்கள் மகாசபைத் தலைவர் பி.பி. தேவராஜ் அவர்களும் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தார்.

இந்து சமய கலாசாரப்பணிப்பாளர் சாந்தி நாவுக்கரசனுக்குத் தருமபுர ஆதீனம் பாராட்டு.

நான்காவது அனைத்துலக சைவ சித்தாந்த மகாநாடு சென்ற மாதம் மதுரையில் மிகவும் கோலாகலமாக மூன்று நாட்கள் இடம் பெற்றது. மேற்படி சைவசித்தாந்த மகாநாடு தமிழ்நாடு தருமபுர ஆதீனத்தின் அனைத்துலக சைவ சித்தாந்த ஆராய்ச்சி நிறுவனம் மதுரை சொக்கலின்கம் மஹால் மண்டபத்தில் இடம் பெற்றது. இலங்கையின் சிறப்புப் பேச்சாளராகக் கலந்து கொண்ட இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தின் பணிப்பாளர் திருமதி சாந்தி நாவுக்கரசன தருமபுரம் ஆதீனம் இளைய குரு மகா சன்னிதானம் ஸ்ரீஸ்ரீ பரமாசாரிய சுவாமிகள் பாராட்டுக் கொரவப் படுத்தினார்.

இந்து இளைஞர் யுவதிகளுக்கான ஆன்மீக எழுச்சிப்பட்டறை - 2008

இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், இந்து சேவா சங்கத்துடன் இணைந்து இந்து இளைஞர் யுவதிகளுக்கான ஆன்மீக எழுச்சிப்பட்டறை யொன்றை ஏப்ரல் மாதம் 15ம் திகதி தொடக்கம் 20ம் திகதிவரை மாத்தளையில் நடத்தியது. இதில் சமார் முன்னாறு இளைஞர் யுவதிகள் பங்குபற்றினார். பெண்களக்கான ஆன்மீக எழுச்சிப்பட்டறை மாத்தளை பாக்கியம் தேசிய கல்லூரியிலும் ஆன்களுக்கான பட்டறை மாத்தளை இந்து தேசியக் கல்லூரியிலும் இடம் பெற்றன. கண்டி, மாத்தளை நுவரெலியா ஆகிய மாவட்டங்களுக்கு ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட இந்நிகழ்வில் பதுளை இரத்தினபுரி, கேகாலை, குருணாகல் முதலிய இடங்களில் இருந்தும் இளைஞர் யுவதிகள் பங்குபற்றினார்.

பிரார்த்தனை, தியானம், கொடிவணக்கம், குரிய நமஸ்காரம், விளையாட்டு, ஆன்மீகவுரை, கலந்துரையாடல், சந்தேக நிவார்த்தி, விவாதம் என்பன போன்றவைகளிலும் யோகாசனத்திலும் ஈடுபட்டு பயிற்சி பெற்றனர். இந்தியாவில் இருந்து வந்த ஸ்ரீ வேதாந்த ஆனந்த சுவாமிகளும் இறந்துபொடை ஆஞ்சநேய ஆலய சின்மையா மிசன் சுவாமிகள் ஸ்ரீ ஜாகரத் சைதன்ய சுவாமிகளும் ஆன்மீகவுரைகள் நடத்தினர். இந்தியாவில் பயிற்சி பெற்ற இந்து சேவா சங்க உறுப்பினர்களும் பயிற்சி வழங்கினர், இந்து சேவா சங்க இலங்கைப் பொறுப்பாளர் ஸ்ரீ விஜயபாலன்ஜி அவர்களும் இந்து சேவாசங்க வதிவிடப் பிரதிநிதி ஸ்ரீ ராமேஸ் பாபு அவர்களும் நிகழ்ச்சிகளை நெறிப்படுத்தினர். பெண்களுக்கான நெறிப்படுத்தலை திருமதி நவம் வெள்ளைச்சாமி அவர்களும் செல்வி. தனலட்சுமி சின்னையா அவர்களும் வழி நடத்தினர். இந்து கலாசார அலுவல்கள் திணைக்கள சார்பாக உதவிப்

பணிப்பாளர் திரு. அ. நிருத்தனன் அவர்கள் கலந்து கொண்டார்.

வவனியாவில் இடம்பெற்ற இலக்கிய நிகழ்வுகள் :-

ஜோதியும் சுடரும் நால் வெளியீடு 09.03.2008

முன்னாள் நெடுங்கேணி உதவி அரசாங்க அதிபரும், எழுத்தாளருமாகிய திரு. க. ஜயம்பிள்ளை அவர்களின் “ஜோதியும் சுடரும்” எனும் நூலின் வெளியீடு வவனியா சுத்தானந்தா இந்து இளைஞர் சங்க கலை கலாசார மண்டபத்தில் அதனது தலைவர் திரு. நா. சேனாதிராஜா தலைமையில் நடைபெற்றது. வவனியா அரச அதிபர் திரு. சி. சண்முகம் மற்றும் வலயக் கல்விப் பணிப்பாளர் திரு. த. மேகநாதன், வ/ தேசிய கல்வியற் கல்லூரி உபயீடாதிபதி திரு. கு. சிதம்பரநாதன் ஆகியோர் விருந்தினர்களாகக் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தனர். நூலின் அறிமுகவுரையை தமிழ்மணி அகாங்கனும், நயவுரையைத் தமிழ்ருவி த. சிவகுமாரனும் மேற்கொண்டனர். இளைப்பாறிய விரிவுரையாளர் கலாபூஷணம் பொன். தெய்வேந்திரம் அவர்களின் வாழ்த்துரையும் இடம்பெற்றது.

வவனியா கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டத்தின் பத்தாண்டு நிறைவு விழா - 21.03.2008

தமிழ்மணி அகாங்கன் தலைமையில் வவனியா நகரசபை மண்டபத்தில் காலை 9.30 முதல் மதியம் 1.30 வரை மிகச் சிறப்பாக நடந்தேறிய வவனியா கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டத்தின் பத்தாண்டு நிறைவு விழா ஒரு குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்வாகும். வட்டத்தின் சஞ்சிகையான “மாருதம்” இதழ் - 08 வெளியீடும் சான்றோர் கெளரவழும் முக்கிய நிகழ்வுகளாகின. ‘மாருதம்’ இதழின் அறிமுகவுரையை வவனியா தேசிய கல்வியற் கல்லூரி பீடாதிபதி திரு.க. பேர்னாட் நிகழ்த்தும் போது வவனியாவிலிருந்து தொடர்ந்து தரமான இதழாக வெளிவரும் ‘மாருதம்’ நல்லதொரு அறிமுகத்தை ஏற்கனவே பெற்றுள்ளதெனக் குறிப்பிட்டார். இந்நிகழ்வில் இரு நூல்கள் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டன. திரு. அ. பேனாட் எழுதிய “மூங்கில் காற்று” கவிதை நூலை நகரசபைச் செயலாளர் திரு. ரி. ஜெயராஜ் வெளியிட்டு வைக்கதார், அறிமுகவுரையினை விரிவுரையாளர் ந. பார்த்தீன் நிகழ்த்தினார்.

பண்டிதர்., வ.ச. இராஜ ஜயனார் எழுதிய “மாயக் குதிரையும் இலக்கியக் கட்டுரைகளும்” எனும் நூலின் தொகுத்து வெளியிட்டார். விரிவுரையாளர் திரு.மு. கெளரிகாந்தன், இந்நூலினை வவனியா வடக்கு வலயக் கல்விப் பணிப்பாளர் திரு. த. மேகநாதன் வெளியிட்டு வைக்க அறிமுகவுரையினை. பண்டிதை யோகலட்சுமி சோமசுந்தரம் அவர்கள் ஆற்றினார்கள்.

வட்டத்தின் 2007ம் ஆண்டிற்கான சான்றோர் விருதுகளைச் சிறபக் கலைஞர் ச. சண்முக வட்டவேல் மற்றும் சங்கீத வித்துவான் திரு.கே.ஆர். சிவசோதி ஆகியோர் பெற்றுக் கொண்டார்கள். இவர்களுக்கு முறையே “சிறபக் கலைச் செல்வா்”, “இடைச் செல்வா்” எனும் விருதுகளை வவனியா வளாக முதல்வர் பேராசிரியர் ச. இராசதுரை அவர்கள் வழங்கி கெளரவித்தார். அரச அதிபர். திரு. சி. சண்முகம், அவர்களுக்குப் பொன்னாடை போர்த்தி கெளரவித்தார்.

இவர்களுக்கான கெளரவிப்பு உரையினை யாழ் பல்கலைக் கழக வவுனியா வளாக ஆங்கில மொழிக் கற்பித்தல் துறைத் தலைவர் திரு. கந்தையா ஸ்ரீகணேசன் ஆற்றினார்.

கலை நிகழ்ச்சிகளில் இசை நாடகப் பாடல்களை கலைவேந்தன் எம். தைரியநாதன் அவர்கள் பாடினார்கள். வவுனியா வளாக கலை கலாசார மன்றத்தினர் வழங்கிய “மருத - நிலத் தேர்” எனும் கதா நிகழ்வும், வ/தமிழ் மத்திய மகா - வித்யாலய மாணவர்கள் வழங்கிய “மயிலர்” கவிதா நிகழ்வும், கல்வியியற் கல்லூரி மாணவர்களின் “இசைவும் அசைவும்” மற்றும் விபுலானந்தா அரங்கியற் கலைக் கழகம் வழங்கிய “மாற்றம்” நாடகம் மற்றும் நிருத்திய நிகேதன நுண்கலைக் கல்லூரி மாணவர்களின் நடன நிகழ்வுகளும் இடம்பெற்றன. குழந்தை. ம. சண்முகவிங்கம் எழுதிய “தாயுமாய் நாயுமானார்” நாடகம் கந்தையா ஸ்ரீகணேசனின் நெறியாள்கையில் மீண்டும் இந் நிகழ்வில் மேடையேறியமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

நாவல் வெளியீடு

வவுனியா இரா உதயணனின் “சுருதி பேதமடைகிறது” நாவல் வெளியீடு வவுனியா தமிழ் மத்திய மகா வித்தியாலயத்தில் 23.03.2008 அன்று தமிழ்மணி அகளங்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது. வவுனியா அரசு அதிபர் திரு. சி. சண்முகம் பிரதம அதிதியாகக் கலந்து கொண்டார். நாவல் என்னும் இலக்கிய வகை தோன்றிய பின்னணியையும், ஈழத்து இலக்கிய நாவல்களில் வன்னியைக் களமாகக் கொண்ட செங்கையாழியனின் “காட்டாறு”, பா. மனோகரனின் “நிலக்கிளி” ஆகியவற்றின் தாக்கம் பற்றியும் விரிவாகக் குறிப்பிட்டார். தமிழ்மணி அகளங்கள். அவரைத் தொடர்ந்து உரையாற்றிய யாழ் பல்கலைக்கழக வவுனியா வளாக ஆங்கில மொழிக் கற்பித்தல் துறைத் தலைவர் திரு. கந்தையா ஸ்ரீகணேசன் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்ட உலக நாவல்கள் பலவற்றை எடுத்துச் சொல்லி புலம்பெயர் இலக்கியத்தின் சிறப்பைக் கூறி வவுனியூர் உதயணனின் எதிர்கால எழுத்துக்கள் வரலாற்றில் இடம்பெற வேண்டும் எனக் குறிப்பிட்டார். திரு. அருணா செல்லத்தரை அவர்களின் ஏற்புரையுடன் தமிழ்ருவி த. சிவமாரனின் நூல் ஆய்வுரையும் இடம்பெற்றது.

இந்து நாகரிகம் - இரு நால்கள் வெளியீடு

திரு. சி. கணேஸ்குமார் எழுதிய ‘இந்துக் தத்துவங்கள்’, “ஸமூத்து இந்து சமய வரலாறு” ஆகிய இரு நூல்களின் வெளியீடு கடந்த 22.03.2008 அன்று மாலை 3.00 மணியளவில் வவுனியா சுத்தானந்த இந்து இளைஞர் சங்க மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. வவுனியா தெற்கு வலயக் கல்விப் பணிப்பாளர் வி.ஆர்.ஏ. ஒஸ்வெல்ட், கல்வியியற் கல்லூரி பீடாதிபதி திரு. பேர்னாட், ஆங்கில விரிவுரையாளர் திரு. கந்தையா ஸ்ரீகணேசன், பண்டிகை மோகலட்சுமி சோமசுந்தரம், தமிழ்ருவி த. சிவகுமாரன், விரிவுரையாளர் பவானந்தன் ஆகியோர் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தனர்.

தொகுப்பு:- வி. தமிழ்ச்செல்வி

தகவம் - பரிசனிப்பு 2007 - முன்று ‘ஞானம்’ சஞ்சிகைச் சிறுகதைகள் பரிசு வெற்றன

எழுத்து இலக்கிய உலகில், அதிலும் குறிப்பாக புனைக்கதைத் துறையில், தமிழ்க் கலைஞர் வட்டம் என்கின்ற ‘தகவம்’, நன்கு அறிப்பட்டதோர் அமைப்பு. அதன் பணிகளில், புனைக்கதை ஊக்குவிப்பு மிகவும் முக்கியமானதான்று.

சிலகாலமாகத் தளர்வுற்றிருந்த தகவத்தின் பணிகள், மீண்டும் புத்தெழுச்சி பெற்றுள்ளன. அதன் வெளியிப்பாடாக, இலங்கையில் 2007 ஆம் ஆண்டின் மூன்றாம் நான்காம் காலாண்டுகளில் சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகளில் வெளியான சிறுகதைகள் தேர்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டன. தேர்வின் முடிவுகள், மதிப்பிட்டாளர் குழுவினரால் அண்மையில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. அவை வருமாறு:

2007 - மூன்றாம் காலாண்டுக்கான பரிசுகள் முதலாம் பரிசு -திரு. தணிகாசலம் (பாமரன்) எழுதிய ‘தடைகள்’ -தாயகம் சஞ்சிகை, இரண்டாம் பரிசு - பிரமிளா செல்வாஜா எழுதிய ‘கோடிப்பக்கத்தில் ஒரு பலாமரம்’ -ஞானம் சஞ்சிகை, மூன்றாம் பரிசு - கந்தர்மடம் தி. மயூரன் எழுதிய ‘வைகறை மேகங்கள்’ -தினக்குரல் பத்திரிகை

2007 - நான்காம் காலாண்டுக்கான பரிசுகள் சிறப்புப் பாராட்டுப் பெறுவன் 1) திருமதி. கோகிலா மகேந்திரன் எழுதிய ‘கால் ஓபும்’ -தாயகம் சஞ்சிகை, 2) திருமதி. பவானி சிவகுமாரன் எழுதிய ‘விலகும் மழை மேகம்’ தினக்குரல் பத்திரிகை முதலாம் பரிசு - திரு. செ. நித்தியக்குத்தி எழுதிய ‘போர்வைகள் மறைக்காத பார்வைகள்’ -ஞானம் சஞ்சிகை, இரண்டாம் பரிசு - பாடுமீன் கு. ஸ்ரீகந்தராசா எழுதிய ‘முதல் உறவு’ ஞானம் சஞ்சிகை, மூன்றாம் பரிசு - திரு. சிவனு மனோஹரன் எழுதிய ‘மட்டத்துக் கத்தி’ -தினக்குரல் பத்திரிகை

இது தொடர்பிலான பரிசுகளிப்பு நிகழ்ச்சி, ஏப்பிரல் 26 ஆந் திகதி, சனிக்கிழமை, மாலை 5 மணிக்குக் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க, சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. தகவத்தின் தலைவர், திரு மாத்தளை கார்த்திகேசு நிகழ்ச்சிக்குத் தலைமை தாங்கினார். அவர் தனது உரையில் தகவத்தின் வரலாற்றை விரிவாக விளக்கியதோடு முன்னர் பரிசில்கள் பெற்றவர்களையும் குறிப்பிட்டார். நந்தி, சொக்கன், கே. டானியல், செங்கை ஆழியான், தெணியான், கே.ஆர். டேவிட், சுதாராஜ், ரஞ்சகுமார், A.L.M. மன்குர், கோகிலா மகேந்திரன், தாமரைச்செல்வி ஆகியோர் சிறுகதைகளுக்கும் தி. ஞானசேகரன் (குருதிமலை), சி.வி. வேலுப்பிள்ளை ஆகியோர் நாவல்களுக்கும் பரிசில்கள் பெற்றனர் என்றார். பேராசிரியர், சபா. ஜெயராசா அவர்கள் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து சிறப்பித்தார். முத்த எழுத்தாளர், திரு. தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்கள் பரிசுக்குரிய கதைகளைப் பற்றிய அறிமுகவரையை நிகழ்த்தினார். சிறப்புப் பாராட்டுப் பெறும் எழுத்தாளர்களும், பரிசு பெறும் எழுத்தாளர்களும் அன்றைய தினம் கெளரவிக்கப்பட்டனர்.

திருமதி வசந்தி தயாபரன், திரு. முதயாபரன் ஆகியோர் நிகழ்ச்சிகளை ஒழுங்கு செய்தனர். ஏராளமான எழுத்தாளர்களும் இலக்கிய ஆர்வலர்களும் விழாவில் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

மத்தொல்... மொழியால்...

ஜ.ச.இந்தவாசிஸ்தன

முதம் மொழி இனம் எனப் பல்வேறு காரணிகளினால் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் முரண்பட்டு நிற்கும் தமிழ் முஸ்லீம் சமூகங்கள் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கப் புலவராக இருந்த சதாவதானி செய்குத்தம்பிப் பாவலரின் வாழ்வில் இடம் பெற்ற சம்பவங்களை அறிந்திருக்கல் மிகவும் அவசியம்.

கதராடையுடன் தேசபக்திமிகுந்தவராகத் திகழ்ந்த செய்குத்தம்பிப் பாவலர் தமிழ்நாட்டின் நாகர் கோவிலைச் சேர்ந்தவர். காந்தியிசுகளிடம் தீராதபற்றுக் கொண்டவர். எவ்வளவு இல்லாமிய சமய நெறிமுறைகளைத் தீவிரமாகக் கடைப் பிடித்தாரோ அவ்வளவு ஆர்வமாக தமிழையும் சைவத்தையும் கற்றின்திருந்தார், சைவத்துக்கும் தமிழுக்கும் அவர் ஆற்றிய சேவைக்காக அவரை யானைமேல் ஏற்றி ஊர்வலமாக அழைத்துச் சென்று பூரண கும்பமியாதைகளுடன் காஞ்சிபுரம் கோயிலில் வரவேற்று 'தேவாமிர்தப் பிரசங்கக் களஞ்சியம்' என்ற பட்டத்தை வழங்கினார்கள்.

ஒரு முறை பாவலர் அவர்கள் மோட்டார் வண்டியில் பயணம் செய்து திருநெல்வேலி நெல்லையைப்பர் கோயில் பக்கமாக வந்தபோது அவரது மாணாக்கர் வி.க. என் சுருக்கமாக அழைக்கப்படும் வி. கலியாணசுந்தரனாரின் சொற்பொழிவு கோயிலில் நடைபெறுவதை அறிந்து அதைக்கேட்க விரும்பிச் சனக்கூட்டத்தின் கடைசி வரிசையில் நின்று கேட்டுக்கொண்டிருந்திருக்கிறார்.

தமது குரு வந்திருப்பதையறிந்த திரு. வி. கலியாணசுந்தரனார் மேடையிலிருந்து இறங்கிச் சென்று அவரை அழைத்து வந்து மேடையில் அமர்த்தவும், பாவலரும் தயக்கத்துடனே சென்று மேடையில் அமர்ந்திருக்கிறார். காரணம் இந்துக் கோயிலின் உட்பிரகாரத்தினுள் உயர் இந்துக்கள் மாத்திரம் பிரவேசிக்க அநுமதிக்கப்பட்டிருந்த காலமது. கூட்டத்திலிருந்து உயர் சைவர்களிடமும் சிறிது சலசலப்புக் காணப்பட்டது.

தனது குருவிற்கு ஏற்பட்ட மனத்தாக்கத்தை உணர்ந்த கலியாணசுந்தரனார் அதே கோயிலில் பாவலரின் சொற் பொழிவுகள் மூன்றுநாள் தொடர்ந்து இடம்பெற ஏற்பாடு செய்தார்.

முதல் இரண்டு நாளும் பாவலரின் சொற்பொழிவுகள் இடம் பெற்றபோது அவருடைய ஆழ்ந்த கருத்துக்களையும் புலமையையும் கேட்டுக் கிறங்கிப் போன மக்கள் கூட்டம் மூன்றாம் நாள் மேலும் அதிகமாகக் கூடியது.

பாவலர் பேசத்தொடங்கிய சிறிது நேரத்தில்

கூர்த்த மெய் ஞானத்தால்
கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்
நோக்கரிய நோக்கே
நனுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
போக்கும் வரவும்
புணர்வுமில்லாப் புண்ணியனே
காக்குமெங் காவலனே
காண்பரிய பேராளியே

என்ற பாடலின் முன்று வரிகளைப் பாடுவிட்டு மீதிப் பாடலை மறந்தவர்போல் நோக்கரிய நோக்கே..... என்று மீண்டும் மீண்டும் சொல்லிக் கொண்டு விழிக்க கூட்டத்திலிருந்தவர்கள் பாவலராவது படித்த பாடலைமறப்பதாவது இவர் வேறு உபக்கதை ஏதேனும் சொல்வதற்காக போசிக்கிறார், போலிருக்கிறது என்று நினைக்கப் பாவலர் உங்களுக்கு யாருக்காவது மீதிப்பாடல் தெரியுமா என்று கேட்கக் கூட்டத்தில் ஒருவருக்கும் தெரியவில்லை. அந்த நேரத்தில் பாவலரின் அருகில் நின்று கொண்டிருந்த பேராசிரியர் சீனிவாசராகவன்

நோக்கரிய நோக்கே
நனுக்கரிய நுண்ணுணர்வே.....
என்று மீதிப் பாடலைக் கூடறமுற்பட

பாவலர் நீங்கள் கூறுக்கூடாது, பேராசியர் அவர்களே நீங்கள் வைஷ்ணவர், நான் முஸ்லீம். நான் கேட்பது இங்கு வந்திருக்கும் தமிழ் பண்டிதர்களையும் சைவசமய சிவனடியார்களையும் அவர்களில் யாராவது மிகுதிப்பாடலையும் கூற்றும் என்று கேட்க ஒருவராலும் மிகுதிப் பாடலைக் கூற முடியவில்லை. அப்போது பாவலர் பத்துப் பன்னிரெண்டு வயதுப் பையனுக்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டிய மாணிக்கவாச சுவாமிகளால் பாடப்பட்ட சிவபூராணப் பாடல் இது உங்களுக்குத் தெரியவில்லை. இதுவா உங்கள் தமிழ் அறிவு சமய ஞானம் என்று கூறி மிகுதிப்பாடலையும் கூறி முடித்தார்.

(பாவலரின் புதல்வர் ஹமீது எழுதிய இலக்கியப்பேழை என்ற நூலிலிருந்த கட்டுரை, அறுபதுகளில் வெளியான கலைகள் சஞ்சிகையில் வெளியாகியுள்ளது. அதைத் தழுவியது இக்கட்டுரை)

மலையகத்து நாவல் வரிசையில் மேலும் அணி சேர்க்கும் லயத்துச்சிறறைகள் நாவல், குருதிமலை தந்த தி. ஞானசேகரனின் மற்றொரு மலையகப் படைப்பாகும்.

மலையக இலக்கியம், மேலும் செழுமை பெறவும், வளர்ச்சி பெறவும் குருதிமலை தந்த தாக்கத்தினை இது தாவில்லை என்னத் தோன்றினாலும் கூட மற்றொரு கோணத்தி விருந்து நாவலை வாசிக்கும் பொழுது இந்நாவல் பல விடயங்களை உணர்த்திச் செல்லுவதனை மறுக்கல் இயலாது.

குருதிமலை எழுந்த காலப்பின்னணியும், லயத்துச் சிறைகள் முகிழ்ந்த காலச் சூழ்நிலையும் வேறுபட்டவை என்பதனை மனங்கொள்ளல் வேண்டும். மேலும் குருதி மலையின் பின்னர் பத்து வருட கால வரலாறு மேலும் பல புதிய தாக்கங்களை ஆசிரியருள் ஏற்படுத்தி இருக்க நியாயமுண்டு. எது எவ்வாறெனினும் தி. ஞானசேகரன் லயத்துச்சிறைகளில் வித்தியாசமானவராகவே காணப்படுகிறார்.

பத்து வருட வரலாற்றில் மலையகத்திலும் பல மாறுதல்கள் இடம்பெற்று விட்டன. தொடர்ந்து நிகழ்ந்தும் விடுகின்றன. இதை யாவும் பொது நோக்கில் பார்க்கும்போது கட்டமைப்பு ரீதியான மாற்றங்களாக உள்ளன. மலையக மக்களின் வாழ்வியலில் அப்படி பாரிய மாற்றங்கள் நிகழ்ந்ததாக இல்லை, அதாவது முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டதாக இல்லை.

தனியார் தோட்டங்களை அரசுடைமையாக்கியது, புதிய முகாமைத்துவ முறைமைகள் ஏற்பட்டது. புதிய தொழில் வர்க்கங்கள் உருவானது என்பதெல்லாம் கானுகிறோம். எவ்வாறெனினும் லயத்துச்சிறையில் தி. ஞானசேகரன் கூறுவது போல் பல புதிய தொழில்கள் உருவானது உண்மையே. பின்னளையம்மா சந்திரிகா, ஆசிரியை சுபா, சமூக நல உத்தியோகத்தர் சுந்தரம் போன்றோர்கள் இப்புதிய, இளைய தலை முறையினர்.

பாத்திரங்களினாடாகவும் வழைமையான தோட்டத்துரை, பெரிய கிளார்க், கண்டக்டர், கணக்குப்பிள்ளை, தோட்டத்தலைவர்கள் போன்ற கதாபாத்திரங்களினாடாகவும் ஆசிரியர் கதையை நகர்த்திச் செல்கிறார். தன் தொழில் சார்ந்த வைத்திய அனுபவ முத்திரைகளை இந்நாவலில் இழையோட விட்டிருப்பது எமக்கு முதுபெரும் எழுத்தாளர் டாக்டர் நந்தியை ஞாபகப்படுத்துகிறது.

எமது மலையக மக்களின், சமூகத்தின் முரண்பாடுகள், பிரச்சினைகள் ஆயிரம் இருப்பினும் தி. ஞானசேகரன் தனது சுய அனுபவத்தினவாயிலாக, தான் சார்ந்த தொழில் ஊடாக ஏதாவது சீர்திருத்த வேலை செய்ய இயலுமா என்பதனை சிந்தித்திருக்கிறார் என்பதனையே இந்நாவல் தெளிவாகக் காட்டி நிற்கின்றது. அவரது அந்த சிந்தனையிலே ‘மனிதாபிமானம்’ மோலோங்க நிற்பதனைக் காணலாம். இம் மக்களின் சுகாதாரம், போஷாக்கு, சுத்தம், கல்வி, அறியாமை மூடப்பழக்க வழக்கம் என்பன தொடர்பான ஆசிரியரின் கண்ணோட்டம் இந்நாவலின் பக்கவேர்களாகப் படந்துள்ளன.

இந்நாவலின் ஆரம்பம் தொடக்கம் இறுதிவரை கதையூடாக ஒளியாக ஊடுருவிச் செல்லும் சுந்தரம் எனும் சமூகநல மேற்பார்வையாளர், இச்சமூகத்திற்கு நல்லது

உட்வாந்திரம்

ஏதாவது

ஏதாவது செய்ய வேண்டுமே எனத்துடிக்கும் இளைஞர் கூட்டத்தில் ஒருவன். அத்தகைய ஓர் எதிர்பார்ப்பினாடாகவே அவன் அத்தொழிலை ஏற்கிறான். என்றாலும் யதார்த்தம் எவ்வளவு கசப்பானதும் போராட்டமிக்கதும் கரடு முரடானதுமாகும் என்பதனை, துரையை அவன் கண்டு கதைக்கும் போது புரிந்துகொள்கிறான். இவ்விடத்தில் ஆசிரியரின் எழுத்து வன்மை நன்கு பளிச்சிடுகிறது.

மலை கூடங்கள் அமைப்பது தொடர்பாகவும் கொந்தாக்கு காரரிடம் துரை பேரம் பேசுவதும்; சிரமதானத்தை துரை தனது இலாபத்திற்காக பயன்படுத்த நினைப்பதும் சுந்தரம் நேரில் கானும் உண்மை நிலைமைகள். இவைகளைக் கண்டு மனம் புழுங்கும் சுந்தரம் வெறும் தொழிற்சங்க தலைவர் பின்னால் செல்வதையும் வெறுக்கிறார். இதே வேளை தொழிலாளர் சுயமாக தத்தமது கால்களில் நிற்க வழிகளைத் தேட வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறார். தொழிலாளர் ஒன்றுபட்டு அமைப்ப ரீதியாக ஒன்றுபடுவதன் மூலமே எதனையும் வென்றெடுக்கலாம் என்பதனை இறுதியில் சூசகமாக குறிப்பிடுகிறார்.

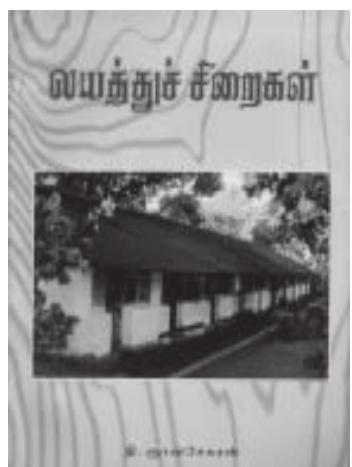
பல சீர்திருத்தக் கருத்துக்களை சுந்தரத்தினாடாக நாவலில் ஆங்காங்கே அளித்த தெளித்திருக்கும் ஆசிரியர் தான் எழுதிய இந்நாவல் பற்றி கூறும்போது,

“இந்நாவல் இக்காலக்கட்ட நிலையை சித்திரிப்பதோடு நில்லாது நாளைய மலையக நிலையையும் தீர்க்க தரிசனமாக கூறுவதாக எழுதப்பட்டுள்ளது” என்பார்.

“நம் மலைநாட்டுல

மரக்கறி செஞ்சு
முன் னேறிடலாம்
கொலனியில் நெலம்
வாங்கலாம்”

என்று ஆசிரியர் சொல்லும்போது இந்த மண்ணு கு ம் மக்களுக்கும் உள்ள உறவு என்ன? என்ற வினா எழும்புகிறது. இதே வேளையோ பெனடுகற் பாலன் எழுதிய சொந்தக் காரன்

நாவல் இந்த மன் மக்களுக்கே சொந்தம் என்பதனைக் கூற வருகிறது.

காணி தொடர்பாக அவர் கண்ட உண்மை களோ அல்லது அவநம்பிக் கைகளோ வயத்துச் சிறையை பாதித்திருக்க வேண்டும்.

“ரெண்டாந்தர பிரஜையாக வாழ்ந்து கிட்டு இருக்கோம் அதனால் நாம் அரசாங்கத்தில் பெரிசா எந்த உதவியையும் எதிர்பார்க்க இயலாது” (வயத்துச் சிறைகள் பக்கம் 54) என்று ஆசிரியரின் வார்ப்பான சுந்தரம் கூறும்போதும் இந்த மண்ணுக்கும் மக்களுக்கும் இடையேயான இடைவெளி மேலும் நீஞ்கிறது.

1972 ஆண்டு காணிச்சட்டங்களின் பின்னரும் அவ்வ ரசின் நடவடிக்கையாலும், “கண்டிய விவசாய சிங்கள மக்களுக்கு குரிய காணிகள் மீண்டும் அச்சிங்கள் மக்களுக்கே” எனும் கோஷமும் மறுபற்றில் மலையத் தமிழ்த் தோட்டத் தொழிலாளர் களை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுவதற்கு இட்டுச் சென்றது.

இந்தக் கசப்பான வரலாற்று உண்மைகளை ஜீரணித்துக் கொண்ட எழுத்தாளர் தொடர்ந்தும் மலையகம் ஓர் இருண்ட யுகத்தை நோக்கிச் செல்கிறது என்பதனை குசகமாக இந்நாவலினாடாக கூற முனைந்திருப்பது கவனிக்கப்பட வேண்டிய அம்சமாகும்.

சர்வதேச சந்தையில் இலங்கைத் தேயிலைக்கு விலை இன்மை, உற்பத்திச் செலவு அதிகரித்துள்ளமை, அரசுகளின் மாற்றாந்தாய் மனப்போக்கு என்பன எதிர்கால மலையகம் எப்படி இருக்கும் என்பதனை கோடிட்டுக் காட்டுவதனை வயத்துச் சிறைகளிலே காணலாம். எனவேதான் நாவலாசிரியர்

“தோட்டம் சனம் பெருகி இருக்கு. தோட்டம் பெருகல. வேலைநாள் கூடாது, கூட்ட இயலாது” (பக்கம் 14) என்று கூறுகிறார்.

இவைகளுக்கு தீர்வாக கயதொழில் முயற்சிகளை ஊக்குவிக்கிறார். மாட்டுக்கடன், தையல் மெவின் பற்றி கூறுவதும் சுய உழைப்பில் ஈடுபட வேண்டும் என்று

வலியுறுத்துவதும் இதனால்தான்.

இப்படியான தீர்வுகள் எந்தளவுக்கும் ஒரு சமூகப் பிரச்சினைக்கும் தீர்வாகும் என்பது வினாவுக்குரியதாகும். மேலும் மலையகத்தில் தோன்றி வரும் நிலப்பசி நாளுக்கு நாள் தி. ஞானசேகரன் போன்றுதான் எழுதசொல்லுமா எனவும் எண்ணத் தோன்றுகிறது.

லயத்துச் சிறைகள் எனும் நாவலை விட்டு விட்டு வெளியில் நின்று பொதுவாக இன்றைய சம்பவங்களை பார்க்கும் போது ‘மலையகமக்களுக்கு - தமிழ் தோட்ட தொழிலாளர்களுக்கு நிலம் என்பதும் காணி என்பதும் ஒரு வெறும் கனவா’ என்றும் எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

கண்டி, மாத்தளை, தலவாக்கலை போன்ற இடங்களில் ஏற்பட்ட பெரும்பான்மை இனத்தவரின் அத்து மீறிய பலாத்கார குடியேற்றம் சிந்தனைக்குரியதாகும்.

கொலையில் எம்மக்கள் காணி வாங்கி தோட்டம் செய்யலாம், வீடு கட்டலாம் என்று கூறும் கருத்துக்கள் பல வருகின்றன.

மலையகத்தின் பல கொலைகளும் தேயிலைச் செடிகள் இருந்தவை தான் என்பதும் பல இடங்களில் பெரும்பான்மை இனத்தவர் அத்துமீறி குடியேறி உரிமையாக்கிக் கொண்டார்கள் என்பதும் உண்மை. அவர்களிடமே மீண்டும் எம்மக்கள் விலைக்கு வாங்கும் நிலை பல இடங்களில் நடைபெறுகிறது.

எவ்வாறெற்னினும் லயத்துச் சிறைகள் மலையக மக்களின் சத்தும், சுகாதாரம், சமூகநலன், போன்ற குடும்பங்களில் பெரும்பான்மை பார்ந்து செல்லும் வித்தியாசமான நாவலாகும். ஆசிரியர் சூடிய கவனத்தை இதிலேயே செலவிட்டுள்ளார் எனலாம். அந்த வகையில் வெற்றியும் கண்டுள்ளார்.

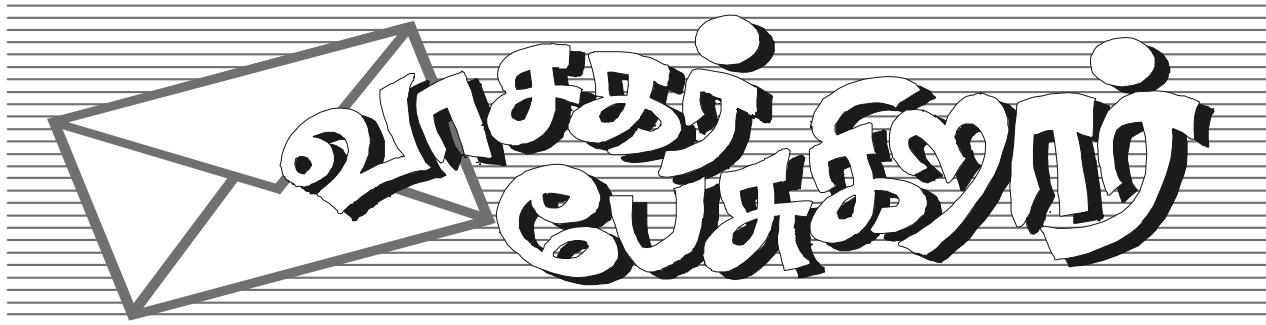
ஒரு வைத்தியருக்கே உரிய மென்மையான உள்ளம், உணர்வு அவாது எழுத்திலும் பளிச்சிடுகின்றது. மனித நேயம் எழுத்தினிலே தோய்க்கப்பட்டுள்ளது. அந்த நோக்கில் லயத்துச் சிறைகள் குறிப்பிடத்தக்க நாவல்களுள் ஒன்றாகும் எனலாம்.

சாகாநாமான சாவு

முங்கில்கள் புடைத்து வளர்ந்து சரிந்திருந்த
குன்றுகளை ஊறுத்து
வளர்ந்த மன் பாதையில்
சிறுகிக் கிடந்தன செவ்விரத்தம் பூக்கள்!
புழுதிமுடிக் கலைந்து
இருந்தது ஒர் காற்கவடு.
யுத்தம் நடந்து ஊரோடிக் கொண்டிருந்த
நாட்களை இல்லா
அமைதிக் குடைநிழுற்கீழ்
கேட்டன இரண்டு துய்யாக்கி வொடியோசை!
ஒர்கள்னம் துளைத்து
நாக்கை அறுத்தபடி
மறுகள்னம் நியத்துப் போயிருந்ததொரு தோட்டா!
பிடரியினை நொருக்கி
மூனையை உருசித்துவிட்டு

நெற்றியைப் பிளந்து வெளியேற்ற்றொரு தோட்டா!
தனக்கு விடுதலை
கிடைத்த மகிழ்ச்சியுடன்
தன்விருப்பம் போல்பாரி கோலமிட்டதே குருதி!
கலபான மரணம்;
சிலநோடியில் சுகச்சாவு!
மரணம் பரிசாகக் கிடைக்கும்படி என்ன
மிழைபுரிந்து நடுத்தருவில்
மிழைத்ததிவன் வாழ்வு?

த. ஜெயசீலன்

கனம் ஆசிரியர் அவர்களுக்கு

ஞானத்தின் தொடர்ச்சியான வாசகன் என்ற வகையிலும், ஞானத்திற்கு சிறுக்கைகள் மூலம் பங்களிப்பு செய்த ஒரு சிறுக்கையாளன் என்ற வகையிலும் ஞானத்தின் தற்போதைய வளர்ச்சி மலைக்க வைப்பதோடு, பெருமை கொள்ள செய்கிறது.

94 இதுமிகுள், நேற்றுத் தான் முதல் இதழை வாசித்து உண்வும் மீண்டும் முதலாவது இதழை கையிலிருந்து கொண்டு இறுதி இதழையும் ஓயிட்டுபார்த்தேன். அப்பா இதழின் உருவும் உள்ளடக்கம் அறானத்திலும் கணதியில் வளர்ச்சி பூரிப்பதற்கு விட்டேன். இன்னும் சாந்திராமாக வளர வாழ்த்துக்கள்

-சுதாம்மகாராஜன், கண்டி

கனம் ஆசிரியருக்கு!

ஞானம் ஏப்ரல் 2008 இதழ் கிடைத்தது. நன்றி. 'மீண்டும் ஆங்கிலமா?' அருமையான கட்டுரை. காலத்தின் தேவையறிந்த எழுத்து சிந்திக்க வேண்டியவர்கள் சிந்திக்குதால் சரிதான்.

'அட்டைப்ப அதித்' மிகச்சிறிப்பு செ. கணேசலிங்கன் அவர்களுடைய குணாதிசயங்கள் நெகிழிவைத்துவிட்டன. நிறைகுடங்கள் தளம்புதில்லை.

எழுத்தாளர் 'கஜாதா' பற்றிய கட்டுரைகளும் பெரும்பயன்தந்தன. 'கவிதை ஒரு நோக்கு' அருமையாக அமைந்திருக்கின்றது மார்ச் மாத அட்டைப்பத்துக்காக எழுதப்பட்டு பரிசுக் கவிதையாக இடம்பிடித்துள்ள பஸ்யூர் கவிராய் அவர்களுடைய கவிதை மிகவும் அருமையாக அமைந்திருக்கின்றது. ஞானம் நீடுமிகு வாழ்க. நன்றி.

குமலினி சிவநாதன், மட்க்களைப்

குடந்த ஞானம் இதழிலும் மார்ச் இதழிலும் கலாபூசனம் விருது சும்பந்தமாக பிபி. அந்தோனிப்பின்னளை என்பவர் எழுதிய மனக்குறை பாட்டுக் கூடத்தெப்பித்துப் பார்த்தேன். இதுமன்னாரில் நடைபெற்ற சும்பும் மட்க்களிப்பில் சில அப்ரவ் நிகழ்வுகள் நடைபெறுகின்றன. கலை, இலக்கியப் பட்டான் இதனை ஊடகவியலாளர்களுக்கு கொடுத்து கொள்விக்கின்றார்கள். செய்தி எழுதும் ஊடகவியலாளர்க்கு வேறு பட்டங்கள் கொடுக்கலாம். ஆனால் மட்டக்களிப்பில் இந்தக் கண்றாவிக் காட்சிகள் இடம்பெறுகின்றன. அதனால் பிபிஅந்தோனிப்பின்னளை அமைதி அடைவாராக. வீட்டுக்கு வீடு வாசல் படி.

-ரங்காச்சாரி, செய்திபாளையம்

மதிப்பார்ந்த ஞானம் ஆசிரியர் அவர்க்கு!

காலத்தின் தேவைகளைக் கருத்திற்கொண்டு நீங்கள் ஆற்றிவரும் இலக்கியப்பணிக்கு என் இறைவியின் அருள் பாலிப்பதாகுக! எழுத்துமிழ்களின் இதய ஓலங்களையும் இழப்பக்களையும், இடம்பெயர்வுகளையும் அறிவு உலகத்தின் முன்னேவைத்து தன் ஆளுமையை வரவாற்று ஆவணங்களாக நிலைக்கைவைத்து எம் முத்து எழுத்தாளர் செங்கை அழியான அவர்களின் செல்வியைத் தவறாது படித்துவருகிறேன். எல்லாம் வல்ல அவரது செவ்வி ஆழியாகவும், காரமாகவும் அமைந்திருக்கின்றது. நீங்கள் ஏற்படுத்தியின்னள் இந்தச் சந்திப்பு இன்னுமொரு இலக்கியப் படையாளகிறது. எதிர்காலத்தின் இலக்குகளை எட்டு உதவிடுமென எண்ணுகிறேன்.

எனது மனக்குறையொன்றை மறைக்காது சொல்லுகிறேன்; இதுவரை செங்கை ஆழியான அவர்கள் சொல்லிவந்த பதிவுகளிலே 'துமிழ்க் கதைஞர் வட்டம்' 'துகவும்' பற்றிய எந்தத்தகவலுமில்லை. ஏன் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது? "துகவுத்தின் சிறுக்கைத் தெரிவுகள் என்றும் சாக்ஷையை உருவாக்கியிடில்லை" என்று போராளன் கா.சி.வெத்துமியி அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களே. அப்புயாயின் எங்கள் மதிப்பிற்குரிய 'மாஸ்டர்' அவர்கள் ஏன் இதுவரை குறிப்பிடவில்லை. மனதுக்கு சிறிது புனர்க்கமாக இருக்கிறது. நன்றி.

மிக்க அன்புடன், மா. சுவாமனி

ஞானம் சுஞ்சிகையின் ஆசிரியருக்கும் வாசகர்களுக்கும் எனது புத்தாண்டு நல்வாழ்த்துக்கள்.

ஞானம் ஏப்ரல் இதழின் "மீண்டும் ஆங்கிலமா?" என்ற ஆசிரியர் தவயங்கூம்பியாகும் துமிழ்ப்பின்னளைகள் பார்ச் சுவீதீசுப்பாடசாலைகளில் ஆங்கில மொழி மூலம் கல்வி கற்பகன் ஊடாக "துமிழ் மொழி மூலம் கல்வி கற்றவர்கள்"; "ஆங்கில மொழி மூலம் கல்வி கற்றவர்கள்" என்ற வேறுபாடு நிச்சயாக உருவாவது மீண்டும் தமிழ்ப்பாடசாலையில் இலவசமாகக் கற்றவர்கள்; தனியார் பாடசாலைகளில் களை களையாகக் காக கொடுத்துப் படித்தவர்கள் என்ற பேசும் நிச்சயம் உருவாகும் புலம்பெயர்ந்து வெளிநாடு சென்றவர்களின் பின்னளைகளும் அந்தந்த நாட்டு மொழி மூலமே கல்வி கற்கின்றார்கள். அவர்களும் ஏற்குக்குறைய தமிழை மறந்தவர்கள் ஆகிவிட்டார்கள். ஆகவே இந்த விடயத்தில் சம்பந்தப்பட்டுள்ள அனைவருக்கும் தெளிவான ஆணோசனை ஒன்றை முன் வைத்த ஞானம் ஆசிரியரைப் பாராட்டுவதோடு தமிழ் எங்கு வழங்காலும் தமிழ் ஆங்கிலம் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் உயர்ந்த அறிவைப் பெறவேண்டும் என்ற கருத்தையும் கூறிக்கொள்கிறேன்.

கா. தவ்யாலச்சுந்திரன்

ஆ சிரியர் ஞானம்

அன்புடையீர்!

ஏப்ரல் மாத ஞானம் இதழும் வழிமை போலவே மாதத்தின் முதல் வாரமே கிடைத்தது நன்றி.

மாக்சிய மனித நேயவாதி, தொடர் இலக்கியச் செயற்பாட்டாளர் செ.கணேசலிங்கன் என்ற மூத்த எமது எழுத்தாளனை மீள நினைவுட்டி கனம் செய்தமையை பாராட்ட வேண்டும்.

அன்புடையின் கவிதை நோக்கு பல்வேறு தரவுகளை பகிர்கிறது. கவிதை இரசனையாளனுக்கும், புதிய தலைமுறை படைப்பாளிகளுக்கும் நல்ல உரையாடல் வாசிப்பு அப்படைப்பில் இருந்தது.

கவிதை இரசனையை அதிகரிக்கும் நோக்குடன் அட்டைப்பட கவிதைப் போட்டியை அறிமுகம் செய்தமை மகிழ்ச்சியான அனுசுமுறை எனலாம்.

ஞானம் இதே தனித்துவத்துடன் வருவதற்கு வாழ்த்துக்கள்.

வஸீம் அக்ரம், அனுராதபுரம்.

ஞானத்தின் மார்ச் இதழில் எனது கவிதை கண்டு மகிழ்ந்தேன். அக்கவிதை பிரசரம் பெறுமா என்றொரு ஜயம் எனக்கிருந்தது. எனினும் பிரசரமானது கண்டு வியந்தேன். இவ் வகையில் ஞானம் விடயதானத்தில் மேலும் யதார்த்தமாகச் சிந்திக்க முற்பட்டிருப்பது வெளிப்படையாகிறது.

“குறித்த சம்வேம்” எனது மனதை பாதித்தது. இந்நாட்டின் சனநாயகம், சமூகநீதி, ஊடக சுதந்திரம் பேச்க வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரம் எங்கே போய்க்கொண்டிருக்கின்றது என்பதும், அதில் எமது எதிர்காலத்தின் நிலை என்ன என்பது பாரிய கேள்விகளாகி வருகின்றன. எம்முள்ளேயே கோடரிக்காம்புகளாய்ய பலர் முளைத்திருப்பது வரலாற்றில் கண்ட விடயங்களே. என்றாலும் இதற்கெல்லாம் பதில் என்ன? காலம் பல அழிவுகளை செய்து சென்ற பின்னர் ஞானோதயம் ஏற்பட்டு பயன் என்ன ஆகப் போகிறது ஒரு “கையிறுநிலையில்” நாம் உள்ளோமோ என்றொரு உள்ளுணர்வு ஒவ்வொருவரது உள்ளத்திலும் உருவாகி வருகிறது.

நிற்க, ஞானம் ஏப்ரல் – 2008 இதழ் மார்க்ஸிய மனிதனேயவாதி செ.கணேசலிங்கனை சிறப்பித்திருப்பது எனக்கு இரட்டை மகிழ்ச்சியைத் தந்தது. அகவை என்பதை அடைந்துவிட்ட செ.கணேசலிங்கன் எனது எழுத்துக்கு உயிர்நட்டியவர் எனது படைப்புகளை வியர்சித்து போஸ்ட்கார்ட் மூலமோ அல்லது கடிதம் மூலமோ தளராது பதில் எழுதும் மாமனிதர். ஞானம் அவரை கொரவித்ததோடு அவரது குருவன் இதழ் தொடர்பான எனது பார்வையையும் அதே இதழில் பிரசரம் செய்தது மூலம் என்னையும் கொரவித்ததாகவே உணர்கிறேன். உங்கள் தெரிவிக்கு எனது நன்றிகள். எனக்கான ஒரு பார்வையையும் தத்துவ நோக்கையும் தந்து என்னை நெறிப்புத்திய செ.கணேசலிங்கனுக்கு எனது வாழ்த்துக்களை தெரிவிக்க விழைகிறேன்.

அகவை என்பது என்ன? நோம் நொடியின்றி இன்னும் பல ஆண்டுகள் அவர் வாழவேண்டும். எழுதச் சோம்பல்படும் எம் போன்றவர்களுக்கு முன்னே செ.க.க ஒரு இளைஞாராகவே இன்னும் வாழ்கிறார். அதிகம் அலட்டாத, அதிகம் கதைக்காத அதே வேலை அதிகம் எழுதிக் குவித்த எழுத்தாளர் செ.க. அவர் எதிர்காலத்திலும் வியர்சிக்கப்படலாம். ஆனால் அவர் இல்லாத நாவல் இலக்கியம் ஈழத்தில் இல்லை! என்பது மட்டும் மறுக்க முடியாத உண்மை. அவருக்கும், என் உங்களுக்கும் நான் வாழ்த்து தெரிவித்து விடை பெறுகிறேன் நன்றி. .

மொழிவரதன், கொட்டகைவை.

அன்புடையீர்,

ஞானம் இதழ் 95 கிடைத்தது, மகிழ்ச்சி, இதழ் – 94 ற்கான அட்டைப்படக் கவிதைகள், கவிஞர் சோ. ப. வின் ‘அடிமேல் அடி அடித்தால், புலவர். ம. பார்வதி நாதசிவம் எழுதிய வெகுதுராம் என்பன கருத்தைக் கவர்ந்தன.

இதழ் – 94 ற்கான அட்டைப்படக் கவிதைகள் அனைத்தும் கிட்டத்தட்ட ஒரே பார்வையைக் கொண்டுள்ளன. இதில் மூத்த கவிஞர்களும் புதியவர்களும் பங்கு பற்றியிருந்தமை உற்சாகபான விடயமாகும்.

கவிஞர் சோ. ப. வின் ‘அடி மேல் அடி அடித்தால்’ வாய்க்கலில்லை. சோ. ப. என் இப்படி ‘சப்’ என்று எழுதுகிறாரோ தெரியவில்லை! ஆனால் அந்தக் கவிதைக்கு கெளதுமன் வரைந்த ஓலியம் கவிஞர் சோ. ப. வைக் கண்முன் கொண்டு வருகின்றது.

புலவர் ம. பார்வதி நாதசிவம் அவர்கள் எழுதிய ‘வெகு தூரம்’ – படித்து முடித்ததும் சற்று நின்று யோசிக்க வைக்கின்றது. இதற்கு முந்திய ஓர் ஞானம் இதழில் பழையூர்க் கவிராயர் எழுதிய ‘மனைவி மீதான இரங்கற பாவை’ நினைவு படுத்துவதாக உள்ளது.

புலவர் ம. பா. வைப் போலவே இன்று வெளிவரும் சஞ்சிகைகளில் கவிஞர் பா. மகாலிங்ககிவம் எழுதிவரும் கவிதைகளும் சிறுகதைகளும் புதிய உணர்வைத் தரும் படைப்புகளாக வருகின்றன. களம் தரும் ‘ஞானம்’ சஞ்சிகைக்கு பாராட்டுகிறேன்.

மாவை வரீராதயன்

“**ஞானம்**” – இதழ் அநேகமாக என் தோழியாகவே மாறிவிட்டது. படைப்புகள் மிக நன்றாக, காத்திரமாக உள்ளன. உங்கள் தலையங்களும் நோமையாய் பள்ளென்று இருக்கின்றன. நேர்காணல் – புதிய பார்வைக்கு பழைய வரலாறுகளை தெளிவாகச் சொல்கின்றன. வஞ்சகமில்லாமல் சகலருக்கும், சமதளம் கொடுக்கும் தங்கள் நோக்கு பெரிதும் பாராட்டுக்குரியது.

‘ஃப்’ பயன்மிக்க கட்டுரை. கட்டுரையாளர் உங்கள் மகன் – அற்புதம் நானும், படிக்கிறேன். நிறைய!

Like Father, Like Son!

உங்கள் “ஞானம்” மென்மேலும் சிறக்க மனமாந்த வாழ்த்துகள்.

போகா பாலச்சந்திரன், கனடா
